

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İDDİANAME

**(Türkiye Halk Kurtuluş
Parti - Cephesi Davası)**

DEVİRİMCİ SOL

Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi Davası İddianamesi T.C. Sıkıyönetim Komutanlığı Askerî Savcılığınca soruşturmayı yöneten askeri savcılar : Hakim Yarbay Naci Gür, Hakim Yarbay Süleyman Yıldırım, Hakim Yarbay Hanefi öncü', Dz. Hakim Kd. Binbaşı İrfan Avunduk tarafından hazırlanarak 1973 yılında İstanbul'da K. K. K. Basımevi'nde basılarak yayınlanmıştır. Bu kitap bu iddianamenin tarafımızdan önemli görülen bölümlerini kapsamaktadır.

Ocak-1979 +

İDDİANAME

(Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi Davası)

Derleyen

Haydar Başbağ

DEVİRİMCİ SOL : 2

BELGELER DİZİSİ : 1

YÖNETİM YERİ : Alemdar Mah. Bestekar Osman Sok. No. 7/1

Divanyolu/İST.

Dizgi : Metin Matbaası

Baskı : Bahar Matbaası

Baskı Tarihi : 1979 İstanbul

ÖNSÖZ

THKP-C hareketinin 1971'de, silahlı eylemleri ve düşüncesiyle kendini Türkiye halklarına tanıtmayıyla beraber oligarşinin ve onun soldaki uzantılarının tüm saldırılarını üzerine çekmesi bir oldu.

THKP-C'nin devrim, örgüt ve çalışma tarzı anlayışı Mahir Çayan'ın yazılarında en açık haliyle teorik ifadelerini buldu. THKP-C'nin bugün bildiğimiz görüşleri 71 öncesinde de THKP-C saflarında eyleme katılanlar tarafından açık ve net biliniyordu. Bu konuda bugün THKP-C'ye sahip çıkma görünümünde olan birçok grup «THKP-C'nin baştan beri ideolojik birliği yoktu» demesine rağmen, Mahir Çayan'ın değerlendirmesi açıktır. «Bu iki arkadaş (Münir ve Yusuf kastediliyor) ortak görüşlerimiz olan ve bir ölçüde hareketimizin ideolojik temellerini oluşturan bütün eski yazıları, parti ve cephe bildirilerini, Kurtuluş'ta tesbit edilen çizgiyi ve de yazılıp bastırılmayan konuşmalarımızı vs. tümünden reddetmektedirler.» diyerek bu konudaki iddiaları yalanlamaktadır.

THKP-C'nin yenildiği örgütsel hiyerarşisinin dağıldığı objektif bir olgudur. Bugün THKP-C üzerine tartışmaların ağırlıklı kısmını THKP-C'nin şu veya bu tezlerinin doğru olup olmadığının tartışması değil, THKP-C'nin neden yenildiğidir.

Yenilgiyi THKP-C'nin ideolojik görüşlerinin yanlışlığına bağlayanlar, THKP-C platformunda değerlendirilemezler.

THKP-C'nin devrim, örgüt ve çalışma tarzının doğru olduğunu söyleyip, pratikte ayrı kutuplarda yer alan gruplar ise yenilgiye muhtelif cevaplar vermektedirler.

THKP-C'nin «baştan beri ideolojik birliğin olmaması», «örgütsel yapılanmanın zaaflı olması» sorunu, ge-

nellikle ortaya çıkan sonuçlar, o günün koşullarının iyi bir değerlendirmesinin yapılmaması ve THKP-C'nin çalışma tarzından koparılıp bugünkü koşullarda düne bakarak, THKP'yi kendi anladıkları biçimde subjektivizmle karışık yorumlarla değerlendirmektedirler. Ve bunları yaparken de hiç çekinmeden «geçmişte ideolojik birlik olduğunu kimler söylüyor vs.» (D.Y.) şeklinde laflar edebiliyorlar. Bunun açık anlamı şudur, «Biz geçmişte vardık, bize inanın, biz biliriz, Siz kimsiniz?» Buna verilecek cevap açıktır. Bugün TKP'li olandan tutunda Aydınlık'çısına kadar eh uzak kutuplardaki insanların bazıları dahil «THKP-C'yi biz biliriz» demektedirler. Burada elbetteki herkes bugünkü düşüncelerinin ışığında THKP-C'yi değerlendirdiğinden kıstasımız olamazlar. Ayrıca herhangi bir hareketin yenilgisini değerlendirmek için de canlı bir şahide gerek yoktur. Mutlakada bir şahit aramak gerekirse de Mahir Çayan'ın yazıları ve ayrılık üzerine, ideolojik birlik üzerine söyledikleri açıktır.

THKP-C'nin önder kadrolarının oligarşi tarafından katledilmesi, geriye kalan büyük bir kısmının ise teslimiyetçilik batağına saplanması ile THKP-C'nin ideolojisi 72'den bu yana sağ ve sol yorumlarla tartışılıyor. Bu tartışmalar içinde bir dizi grup doğdu. Bu gruplardan hiç biri teorik ve pratik olarak henüz kendisinin THKP-G'yi savunduğunu kamuoyuna kanıtlamış değildir. Doğru, olduğu gibi kalsın, tartışmalarda bitmiş değildir.

THKP-C yenilgisi üzerine tartışmaları kişilerin ve grupların sübjektif niyetlerinden çıkarıp daha objektif daha canlı bir tartışma platformuna hizmet etmesi amacıyla THKP-C davası iddianamesinden önemli gördüğümüz belgeleri yayınlamayı düşündük. Elbette buradaki konuların çoğu «iddia» olmasına rağmen birçok konuya da açıklık getireceği inancındayız.

BELGELER

GİRİŞ

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilğaya cebren teşebbüs etmek; sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeğe veya süsyal bir sınıfı ortadan kaldırmağa veya memleket içinde müesses iktisadî veya sosyal temel nizam-lardan herhangi birini devirmeye matuf cemiyeti kurmak, faaliyetlerini tanzim veya sevk ve idare etmek, bu cemiyete girmek vesair suçlardan sanık 438 kişi hakkında istanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca soruşturma açtırılmış; yapılan so-ruşturma sonucunda 53 sanık hakkında görevsizlik, 5 sanık hakkında yetkisizlik, 114 sanık hakkında kovuşturmaya yer olmadığı, bir sanık hakkında soruşturmanın geçici olarak tatili, 9 sanık hakkında soruşturmanın tefriki kararları ve-rilmiş olup 256 sanık hakkında da Savcılığımızca tanzim edi-len iddianame ile kamu davası açılmıştır.

1971 Türkiye'sinde silâhlı şehir gerillâ eylemleri yürüt-mek suretiyle Türk Ceza Kanununun 146 ncı maddesini ih-lâl eyleyen Türkiye Halk Kurtuluş Partî - Cephesi mensup-larından Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Kâmil Dede, Necmi Demir, İlkey Demir, Ziya Yılmaz, Kadriye Deniz özen, Rüç-han Manas, Julide Zaim, Necati Sağır, Ömer Erim Süerkan, İrfan Uçar, Abdullah Ceceloğlu, Tülây Tat (Erdumlu), Ömer Güven, Oğuz öder, Mehmet Balaban, Emel Ayşe Mesçi ve Mustafa Aynur haklarında istanbul Sıkıyönetim Komutan-lığı Askerî Savcılığınca düzenlenen 30 Temmuz 1971 gün ve EŞAS: 1971/171, KARAR: 1971/115 sayılı iddianame ile açı-lan kamu davası istanbul Sıkıyönetim 3 No. lu Askerî Mahke-mesinde rüyet edilmiş; 29 Kasım 1971 günü İstanbul Kartal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevinden firar eden sanık Ma-

hir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz haklarındaki soruşturmanın geçici olarak durdurulmasına; İrfan Uçar hakkındaki davanın Ankara Sıkıyönetim I No. lu Askerî Mahkemesinde görülen dava ile birleştirilmek üzere tefrikine; diğer sanıkların ise muhtelif cezalarla tecziyelerine karar verilmiştir.

Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'nın Kartal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevinden firarlarını müteakip güvenlik kuvvetlerinin sıkı takipleri sonucunda 19 Şubat 1972 günü Ziya Yılmaz sağ, Ulaş Bardakçı ise ölü olarak ele geçirilmiştir.

Güvenlik Kuvvetlerinin hadiseleri isabetli değerlendirmeleri ve takipleri sonucu Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi asker ve sivil üyelerinin yakalanmağa başlaması, diğer bir çok delillerin elde edilmesi ile yapılan soruşturmada örgütün çalışma tarzı, faaliyet gösterdiği yöreler, örgüt mensubinin olaylar içerisindeki yeri ve işledikleri fiillerin mahieleri iddianame ilgili bölümlerinde izah edildiği üzere bütün detayları ile tesbit edilmiş ve açıklığa kavuşmuştur.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesinden Mahir Cayan, Sinan Kazım özödoğru, Hüdaî Arıkan, Ertan Saruhan, Saffet Alp, Nihat Yılmaz, Ahmet Atasoy, Ertuğrul Kürkçü, Sabahattin Kurt ile Türkiye Halk Kurtuluş Ordusundan Cihan Alptekin ve Ömer Ayna 26 Mart 1972 günü Ünye'den üç *ingiliz* Teknisyenini silâh tehdidi ile kaçırdıktan sonra götürdükleri Niksar Kızıldere köyünde öldürmek suretiyle anarşik olaylar dizisine bir yenisini daha eklemişlerdir.

Bunların Kızıldere köyü muhtarının evinde bulunduklarının tesbitini müteakip güvenlik kuvvetlerince evin kuşatılmasından itibaren kendilerine teslim olmaları, alıkoydukları kişileri öldürmemeleri, silâhlı atışta bulunmamaları devamlı şekilde ihtar ve ikaz edilmesine rağmen bu çağrıya uymıyarak üç İngiliz'i öldürdükten sonra güvenlik kuvvetlerine atışla mukabelede bulunmuşlar, yapılan müsademe sonucunda ise Ertuğrul Kürkçü sağ, diğerleri ölü olarak ele geçirilmişlerdir. Bu olayın vukuundan sonra Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesinin Cayan grubuna bağlı olup bu eylemde fer'i fail olarak iştiraki bulunan diğer örgüt üyeleri de tesbit edilmiştir.

Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı'nın ölümü sebebiyle İstanbul Sıkıyönetim 3 No. lu Askerî Mahkemesince haklarındaki kamu davasının düşmesine; aynı dava sanıklarından Zi-

ya YILMAZ'ın ise ölüm cezası ile mahkûmiyetine karar verilmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve bunun savaşçı örgütü Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi, mevcut politik iktidarın güçsüzlüğünü, örgütlerinin güçlülüğünü topluma kabul ettirmek; toplumda, yürüttükleri eylemlerle bir sinme, yılma, bıkkınlık yaratmak amacıyla Türk Devletinın tekeffülü altında diplomatik görevini yapan İsrail Devleti İstanbul Başkonsolosunun, Ünye Radar tesislerinde emekçi kişi olarak çalışan üç İngiliz teknisyeninin silâh tehdidi altında kaçırılmaları ve öldürülmeleri; yerli iş birlikçi olarak niteledikleri kişileri kaçırma ve fidye alma; muhtelif bankaları silâh tehdidi altında soyma olaylarını yürütmüştür.

Kaldığı, amacının dünyada insanın insan tarafından sömürülmeyeceği, her çeşit baskı ve sömürünün kalkacağı bir toplumsal düzenin kurulması olduğunu iddia ile ülke sathında silâhlı eylemler yürüten; bildirilerinde adam öldürme, çocuk alkoyma gibi fiilleri basit gangsterlik olayı olarak niteliyen Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi, emeği ile geçinen şoför Mesut Erdinç'in öldürülmesi; bekçi İbrahim Keskin'in Maltepe'deki evde, işçi bir kadının Sibel Erkan'ların evi çevresinde kasten silâhla yaralanmaları; 14 yaşında bulunan Sibel Erkan'ın silâh ve ölüm tehdidi altında 51 saat alıkonulması gibi eylemleri ile de tüzük, bildiri ve broşürlerinde belirttikleri prensiplere aykırı davranışlarda bulunmuş; bu tutumları Türkiye ve Dünya kamu oyunda olumsuz yankılar yaratmıştır.

Örgüt üyesi sanıkların eylem klavuzu edindikleri komünizm, ihtilâl yolu ile iktidara gelerek ve zorla proletarya diktatörlüğünü sağlayarak diğer sınıfları ortadan kaldırma ve demokratik, sosyal ve ekonomik düzeni değiştirerek yerine kendi düzenini kurma amacı güder.

Bu takdirde de devletin kuruluşunu teşkil eden siyasî ekonomik ve sosyal temel organları ile temel hak ve hürriyeti düzenleyen hukuk kuralları, bunların dayanağı Anayasa değişecek; Marksist-Leninist bir düzen kurulacaktır. Bu nedenle komünizm insan haklarına dayanan, millî, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devleti niteliği taşıyan Türkiye Cumhuriyeti ilkelerine aykırıdır.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi ülkemizde, Mark-

sist-Leninist bir düzenin ihtilâl yolu ile getirilmesi amacı ile kurulmuş iç içe illegal iki örgüttür.

Gerek hukuken ve gerekse de fiilen bu örgütün mensupları olan bazı sanıklar komünist bir rejimin ülkemizde kurulmasını sağlamak kastı altında halk savaşının (Millî Demokratik Devrim) şehir ve kır gerillâsı aşamaları tatbikatı cümlesinden şehir ve kır eylemlerine (icra hareketlerine) kalkışmışlardır.

Türkiye Halk Kurtuluş Partî - Cephesi'nin faaliyetlerine geçmeden önce bunların oluştuğu, hazırlık mahiyetindeki eylemlerin sorumlusu Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu kuruluşunun, gelişmesinin ve eylemlerinin bilinmesinde fayda görülmüştür. Türkiye Cumhuriyeti'nin temel nizamını değiştirmek, Marksist - Leninist temellere dayanan bir düzen getirmek ve yerleştirmekle silâhlı eylemlere kalkışan bütün gizli kuruluşlar militan kadrolarını DEV - GENÇ üyelerinden, bu örgütün eylemlerinin içinde bilinçlenen ve yetiştirilen üyelerinden temin etmişlerdir.

Bu itibarla DEV - GENÇ'in kuruluşu ve gelişmesi belirtildikten sonra, bu örgüt tarafından benimsenen ve uygulamasına geçilen, Türkiye'de aşırı sol kuruluşların çoğu tarafından bazı görüş farkları ile Marksist-Leninist düzenin kurulması için önerilen Millî Demokratik Devrim Stratejisinin izahına yer verilecek ve bundan sonra Türkiye Halk Kurtuluş Partî - Cephesi ile buna bağlı diğer örgütlerin kuruluş ve faaliyetleri anlatılacaktır.

DEV - GENÇ'İN KURULUŞ VE GELİŞMESİ

Bu bölümün izahında sanık Yusuf Küpeli tarafından yazılan, örgütün yayın organı olan kurtuluş yayınları tarafından yayınlanan ve bu yönden bir ikrar mahiyeti taşıyan «1965-1971 Türkiye'de Devrimci Mücadele ve DEV-GENÇ» isimli broşürden, DEV-GENÇ'in muhtelif vesilelerle yayınladığı bildirilerden, toplantı ve kurultaylarında yapılan konuşmalardan, kamu oyunca da bilinen olayların tarihsel gelişiminden yararlanılmıştır..

«1965-1971 Türkiye'de Devrimci Mücadele ve DEV-GENÇ» adlı broşürde: 27 Mayıs Anayasasının sağladığı nis-

bî özgürlük ortamı içinde Türkiye solunun sınırlı da olsa legal çalışma olanaklarına sahip olduğu belirtilerek, 1965 yılı sonbaharında çeşitli fikir kulüplerinin birleşmesi ile Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun kurulduğu, bu örgütün, bugünkü DEV-GENÇ yöneticilerine göre pasifist, oportünist Türkiye işçi Partisi'nin yönetimine girdiği; bu hareketin hiçbir zaman demokratik devrim adımını Marksist-Leninist temellerine oturtturarak savunmadığı; kendiliğinden gelişen işçi, köylü, gençlik hareketleri, giderek keskinleşen sınıf mücadelesi karşısında TİP oportünizminin iflâs ettiği açıklanmaktadır. Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun DEV-GENÇ'e dönüşümünün hazırlayıcısı, DEV-GENÇ'in yürütme organlarına girmiyerek dıştan genel politikasına yön tayin edici ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Merkez Komitesi üyesi sanık Yusuf KÜPELİ'nin başkan seçildiği 1969 Ocak kurultayından itibaren Fikir Kulüpleri Federasyonu eskiye kıyasen daha çok aktif eylemlerin hazırlayıcı ve teşvikçisi olmuştur.

Fikir Kulüpleri Federasyonu Merkez Yürütme Kurulu Ocak 1969 kurultayından sonra yayınladığı ilk bültende, millî demokratik devrimde proleteryanın öncülüğü meselesinden söz edilmiş ve yapılacak eylemlerin kitlelere maledilmesinin gerektiği açıklanmıştır.

Bu kurultay bir dönüm noktası olmuş, Millî Demokratik Devrim Stratejisini benimseyen yeni yöneticiler bunun uygulanmasına geçmişlerdir. Yoğun ideolojik mücadele ile birlikte hızla aktif eylemlere başlanılmıştır. Broşürde ilk eylemin köylülerle olduğu, Akhisar ve Ödemiş'de iki tütün mitinginin tertip edildiği, arkasından Kanlı Pazar adıyla anılan istanbul'daki yürüyüşün hazırlandığı, şehir küçük burjuvazisi ile girilen en büyük kitle eyleminin Mayıs ayı içinde Ankara'da yapılan Yargıtay Yürüyüşü olduğu, 1969 yılının en büyük gençlik hareketlerinin Haziran ayında Üniversite reform tasarısı kanunlaşmadan Meclisin tatile girmesi üzerine meydana getirildiği ve Fakültelerin işgal edildiği zikredilmiştir. Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun 8 Ekim 1969 olağanüstü kurultayına sunulan sanık Yusuf Küpeli'nin genel başkanlık devresi ile ilgili çalışma raporunda da aynı konular fazlası ile ve bütün detayları ile işlenmiştir.

1969 yılı sonunda yapılan Kurultayda bir tüzük değişikliği kabul edilerek Fikir Kulüpleri Federasyonu'na Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu veya kısaca DEV-GENÇ ismi

verilmiş ve genel başkanlığa Atillâ Sarp seçilmiştir. Bu kurultay sonunda yayınlanan bildiride «İktidarın, sınıfların ekonomik çıkarlarının korunması için kurumlaşma olduğu, ekonomik çıkarın tabanında üretim araçlarının sahipliği meselesinin yattığı, devrimin üretim araçları sahipliliğinin bir süreç içerisinde yeni bir sınıfın eline geçmesi olduğu, kapitalist toplumda ana çelişkinin bu toplumun sınıfları olan burjuva ve proleterya sınıfları arasındaki çelişki olduğu, millî kurtuluş savaşlarının bugün bir avuç işbirlikçiden gayri **bütün halkın katıldığı bir savaş** mahiyetinde bulunduğu» açıklanarak şöyle devam edilmektedir:

«Amerikan emperyalizmine ve yerli ortaklarına karşı işçi, köylü gençlik ve tüm milliyetçilerin ittifakı güç kazandı. **ça millî kurtuluş savaşımız** zafere doğru yaklaşacaktır. Tüm yurtseverler, Amerikan emperyalizmini ve yerli ortaklarını kovmak için **savaşalım**. Halkımızın **Millî Demokratik Devrimini** muzaffer kılalım. Ya istiklâl, Ya Ölüm.»

Burada, bildiride yer alan (devrim, üretim araçları sahipliğinin bir süreç içerisinde yeni bir sınıfın eline geçmesi demektir). Tarifinin Marx'a göre Komünizme geçişin bilimsel tarifi olduğunu, (iktidarın, sınıfların ekonomik çıkarlarının korunması için kurumlaşma olduğu) tarifinin de Lenin'in devlet anlayışını aksettirdiğini kaydetmek gerekir.

Yapılan tüzük değişikliğinde amaç maddesi de değiştirilerek, «Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu emperyalizm ve feodal kalınlara karşı verilen halkımızın **millî demokratik devrim mücadelesinde** sosyalist gençliğin düşünce ve eyleminin **geliştirilmesi** amacı ile kurulmuştur.» şeklini almıştır.

Tüzüğün üçüncü maddesinde de «Federasyona bağlı dernekler **sosyalizmin bilimini eylem klavuzu edinen** üyelerden oluşur.» hükmü yer almış, ayrıca **federasyona sosyalist işçi ve köylülerin kurdukları derneklerin de katılabileceği** belirtilmiştir.

1969 yılı sonunda yapılan kurultayda örgütün görevleri şöyle sıralanmıştır:

— Antiemperyalist gençlik hareketlerine öncülük etmek ve bu amaçla Üniversite gençliğini **mücadele içinde örgütlemek** ve hedefe ulaşmak için devrimci örgütlenmemizi sağlamlaştırmak, devrimci disiplini güçlendirmek ve **eylem içinde devrimci ideolojik eğitimimizi sağlamak**,

.... İşçi - Köylü ve Gençlik dayanışmasını sağlamak.

— Emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye ve kapitalizm öncesi kalıntılara karşı bütün millî sınıf ve tabakaların devrimci gücünün gerçekleştirilmesi için mücadele etmektir.

DEV-GENÇ faaliyetlerinin açıkça ortaya serildiği bu broşürde kurultay sonrası çalışmalarından olmak üzere Pirelli, Kartal Çelik Montaj Sanayiinin Java ve Skoda, İstanbul Demir Döküm, Gamak Elektrik Motörleri Fabrikalarında vukubulan grev ve işçi hareketlerinde DEV-GENÇ'in yerini aldığı; politik bilinç götürmeğe ve güçlen yettiğince desteklemeğe çalıştığı; köylülerle birlikte Malatya'da Anti-Emperyalist miting yapıldığı; 1969 Aralık ayında Türkiye Öğretmenler Sendikası'nın başlattığı Genel Öğretmen Boykotunda devrimci gençlik olarak omuz verilmeye çalışıldığı; İstanbul ve İzmit'de 15-16 Haziran olayları olarak bilinen işçi hareketinde işçilerle omuz-omuza döğüşüldüğü ve şehirlerde de önemli Anti-Emperyalist kitle hareketlerinin tertiplendiği belirtilmekte ve gerek işçi hareketleri, gerekse de şehirlerde girilen eylemler sıralanmaktadır.

Sanık Yusuf Küpeli tarafından yazılan ve arkadaşlarınca da muhtevasının doğruluğu kabul edilen ve esasen kamu oyunca da bilmen gerçeklerin kaydedildiği adı geçen broşürde özetle şu hususlar yer almaktadır:

«işçilerin, köylülerin mücadeleleri ve şehirlerde yapılan anti-emperyalist gösteriler bir sürü genci eğitti, düzenle bağlarının kopmasına yardımcı oldu. Marksist-Leninist teoriye daha sıkı sarılma ve amatörce çalışma tarzını terkederek örgütlü, disiplinli eyleme girme isteğini duyurdular. Devrimin aktif mücadele ile gerçekleşebileceğini göstermenin gereğini anladılar.

Marksist-Leninist'ler işçi sınıfına ve yoksul köylüye ulaşmak için kimseden icazet almazlar. Her şart altında bütün mücadele yöntemlerini uygulayarak, en amansız savaşı vererek işçileri ve köylüleri örgütlerler. Marksist-Leninist kadronun öncülüğü, işçi sınıfının öncülüğü olmadan ne millî demokratik devrim, ne de sosyalist devrim adımı atılabilir. Marksizm-Leninizm bunu öğretmektedir. Dünya sosyal pratiği bunu göstermektedir. Türkiye'deki mücadele de bunu gösteriyor.

Devrimizin zaten varolan objektif şartları tam anlamı

ile oluşmuş, **bütün iş**, devrimcilerin kendi subjektif görüşlerini oluşturarak **örgütlü biçimde en aktif mücadelenin içine girmelerine** ve işçi köylü kitlelerine emperyalizmin ve yerli köpeklerinin boyunduruğunun ancak **aktif mücadele ile kırılabilceğini göstermelerine kalmıştır.»**

DEV-GENÇ tarafından yayınlanan «İleri» dergisinde Genel Başkan Atilla Sarp devrimci mücadeleye katılabilecek militanları seferber etmek gerektiğini, gençlerin amatör devrimcilikten profesyonelliğe geçmek zorunda olduğunu yazmıştır.

1969 yılı Ekim ayındaki seçim ertesi yayınlanan DEV-GENÇ bildirisinde kurtuluş kaVgası verildiği, savaşın tüm dünya halklarının ve tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'nin yaşaması dileklerine yer verilmiştir. Görüldüğü gibi DEV-GENÇ millî demokratik devrim stratejisinin tatbiki için ideolojik mücadelenin yanında proleter devrimci şiddet metotlarını da kullanmış, Marksist-Leninist sloganlar bildirilerde yerlerini almışlardır.

DEV-GENÇ, İzmir Bölge Yürütme Kurulunun Nisan 1970 tarihinde yayınladığı bildiride, «Mademki işçi sınıfına bilinç götürme işi bize düşen görevdir, öyle ise önce kendimizin Marksizm-Leİsinizm **ile silâhlanmamız gerekir...** Devrimci eylem... profesyonel devrimciler tarafından yürütülür» denilmiştir.

DEV-GENÇ'e bağlı İstanbul Teknik Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Fikir Kulübünün 16 ncı Genel Kurula sundukları raporda, «**Eylem klavuzumuz bilimsel sosyalizm'dir. İçinde bulunduğumuz devrim aşaması millî demokratik devrimdir. Millî demokratik devrimde ilkemiz emperyalizme karşı «halk savaşıdır.»** ifadeleri yer almıştır. Bilindiği üzere bilimsel sosyalizm, komünizmin kanun dışı olan toplumlardaki adıdır. İkinci aşamanın amacı açıkça ifade edilmektedir.

DEV-GENÇ'in yayın organı «İleri Dergisi»nden ve bu örgütün bildirilerinden daha bir çok örnekler verilebilir. Ancak yukarıya alınanlar güdülen stratejiyi ve amacı belirtmeye yeterlidir.

17-18 Ekim 1970 günleri Ankara'da sanık Yusuf KÜPELİ'nin Divan Başkanlığını yaptığı DEV-GENÇ Kurultayında Genel Başkanlığa Ertuğrul Kürkçü seçilmiştir. Bu kurultay ile Ertuğrul Kürkçü, Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Mü-

nir Ramazan Aktolga DEV-GENÇ'e tamamen hakim olmuşlardır. Sanık Mahir Çayan'ın ifadesine göre bu tarihe kadar DEV-GENÇ'e hakim olan Mihri Belli'nin millî demokratik devrim stratejisinin uygulanmasına ait görüşlerine karşı çıkmış, bir grup halinde seçime girilmiyerek tek tek adaylık konulmak suretiyle örgütün yönetimi ele geçirilmiştir. Kurultayda millî demokratik devrim ışığı altında örgütlenmeye gidilerek Marksist-Leninist bir savaş partisi kurulması, zira proleter devrimci örgütlenme olmadan devrimin yapılamayacağı, örgütlenmenin ilk döneminde proletaryanın sınıfsal durumunun önemli olmadığı, kitlelerle bağ kuruldukça örgütün sınıfsal önem kazanacağı tartışılmış ve belirtilmiştir.

Mahir Cayan 17 Ekim 1970 günkü kurultayda yaptığı uzun konuşmada, devrimi gerçekleştirecek iki unsurun profesyonel devrimciler ve geniş işçi-Köylü kitlesi olduğunu, kitlelerle bağ kuruldukça örgütün sınıfsal önem kazanacağını, kurulacak örgütün düzen örgütü olmayıp bir savaş örgütü olacağını, DEV-GENÇ'ten üstün Marksist-Leninist bir savaş partisi kurulması gerektiğini, bu örgütlenmenin başta parti adını almayabileceğim, fakat aslında bir parti olduğunu söylemiştir.

Adı geçen sanık 5 Ocak 1971 günü Siyasal Bilgiler Fakültesindeki DEV-GENÇ forumunda da aynı konuya değinerek Fakültelerde üçgen biçiminde yarı hücre teşkilâtı kurarak üslenecekler'ni ve daha da güçleneceklerini, bunun neticesinde önerdikleri savaş örgütü şekli ile çok daha hızlı savaş yoluna gireceklerini ifade etmiştir.

DEV-GENÇ Genel Başkanı Ertuğrul Kürkçü 6 Nisan 1971 günü sanık Zafer Kutlu ile gittikleri izmir Ege Üniversitesinde yaptığı konuşmalarda, parti ve cephenin kurulduğunu ve eylemlere giriştiğini saklıyarak bu bölgenin DEV-GENÇ üyelerini hazırlamak maksadıyla şöyle demiştir:

«Daha üst düzeyde bir örgüte, partiye acilen ihtiyacımız olacaktır. Bunu kuracaklar DEV-GENÇ'den çıkacaktır. Fakat bunlar eylemler içinde iyice pişeceklerdir. Böylece parti, bir mücadele içinde kurulacaktır. Parti bir askercîî, savaş örgütü olacak, bunun yanında politik yanı da kuvvetli bulunacaktır.. Biz devrimciler, kitle hareketlerinin en önünde olmalıyız. Bugünkü buhranı derinleştirmek için elimizden geleni yapmalı ve en etkili eylemlere girmeliyiz. Teori ile pratiği-

mizi birleştirerek Marksist-Leninist m¼cadele yolundan sapmadan ilerlemeliyiz.»

Parti ve Cephe yer altında faaliyet g¼sterirken yer ¼st¼nde DEV-GENÇ vasıtası ile bildirilerde aynı tema işlenmiştir. 1971 yılı ilk aylarında dağıtılan bir bildiride hainlerin halkın ve devrimcilerin ¼zerine b¼t¼n sil¼hlan ile «Meclislerinden» çıkan **zul¼m kanunlarıyla** geldikleri, birleşilerek, **d¼řmanın ¼st¼ne varılması** ve zalimlerin yere vurulması gerektiği kaydedilmiştir.

Bu örg¼t¼n 12 Mart Muhtırasının hemen akabinde yayınladığı bildiri de ilginçtir. Bunda, gençliğin yaktığı ateşin giderek işi ve köyl¼ kitlelerim sardığı, m¼cadelenin gör¼lmemiş biçimde arttığı ileri sür¼lerek, T¼rkiye'nin **gerçek kurtuluşunun m¼cadele sonucu** gerçekleşeceğine inanıldığı ifade edilmekte, «Yaşasın d¼nya halklarının emperyalizme karşı verdikleri **halk savaşları**» sloganı ile son bulmaktadır.

Nihayet DEV-GENÇ'in siyasetle iştiğal ettiği gerekçesi ile kapatılmasından sonra kaleme alınan, Akara'dan dağıtılmak ¼zere sanık İrfan Uçar tarafından İstanbul'a getirilen ve yakalanmalarından sonra çok miktarda bulunan bildiride, «**başkaldırmanın tek yol olduğu, işçilerin genel greve hazırlanması**, kırık alanlarda **köyl¼ yığınlarının baskılara karşı direnişe sokulması** gerektiği kaydedilerek, «**Bizim yolumuz m¼cadele yoludur...** Birleşelim ve emperyalizme karşı m¼cadele etmek için **durmaksızın çarpışalım**. Bir avuç zalimin zulm¼ne boyun eğmeyelim. Milyonlarca halkın bizimle birlikte olduğunu bir an bile akıldan çıkarmıyalım» denilmektedir.

Bildirilerde sloganlar hep aynıdır, aynı tema işlenmektedir. M¼cadele, savaş, kavga, çarpışmak ve bunlar için örg¼tlenmek... Halkın köleliği yolunda yapılacak bu m¼cadelede halk da yanlarında imişçesine g¼sterilmekte, halka karşı açılan bir savaşın adına halk savaşı denilmesinden çekinilmemektedir.

MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM STRATEJİSİ

Millî Demokratik Devrim Stratejisi ¼lkemizde faaliyet g¼steren aşın solda muhtelif gruplar tarafından bazı g¼r¼ř farkları ile benimsenmiş ve işlenmiş bir stratejidir. Herbir

grup diğerlerinin görüşünü pasif ist oportünist olarak nitelemiştir. Amaç da, yani Marksist-Leninist temellere dayanan bir toplamun kurulmasında birleşen bu gruplar ilk aşama olan millî demokratik devrimde Temel Güç-Önder Güç meselesinde ayrılmışlardır. Düşman aynıdır: İşbirlikçi burjuvazi + Feodal mütegalibe + Emperyalizm. Buna yerli ve yabancı tekel veya finans oligarşisi de denilmektedir. Bu unsurlara karşı, şehir ve köy proleteryasının, yan proleter unsurların, yoksul köylünün, şehir ve köy küçük burjuvazisinin, asker-sivil-aydın zümrenin devrimci ittifakı ile devrimci güç-birliği ile devrim gerçekleştirilebilir. (Mihri Belli — Millî Demokratik Devrim, Aydınlık Yayınları).

Mihri Belli, Millî Demokratik Devrimde işçi sınıfının önderliğini reddederek köylüyü değil, işçi sınıfını temel güç kabul etmekte, işçi sınıfının fiilî öncülüğünün geçerli olduğunu savunmakta, ilk etapta proletaryayı bilinçlendirecek ve örgütlendirecek olanların profesyonel devrimciler olmayıp, proleter kökenli olmayan sosyalistlerin görevinin proletaryanın dışındaki devrimci sınıfları bilinçlendirmek ve örgütlen-dirmek olduğunu ileri sürmektedir.

Millî demokratik devrimin gerçekleştirilmesi bakımından yukarıda açıklandığı üzere devrimci güçler arasında temel güç - önder güç ve şehirlerden kırlara - kırlardan şehirlere fetih meselelerinde ayrı görüşe sahip başka gruplar da bulunmakla birlikte, DEV-GENÇ'i ve dolayısıyla sanıkları etkileyen Mihri Belli grubunun görüşüne kısaca değinmekle iktifa ederek millî demokratik devrimden Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi mensuplanca ne anlaşıldığını açıklamakta yarar görülmüştür.

öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, Millî Demokratik Devrim Stratejisi Marksist - Leninist Kesintisiz Devrim Teorisidir. Emperyalizmin birinci bunalım döneminde sömürge ve yan sömürge ülkelerin Marksist - Leninist bir düzene geçişleri için Lenin tarafından önerilmiştir. Mao Tse Tung tarafından uygulanmış ve «Yeni Demokrasi» adlı kitabında açıklanmıştır.

Kesintisiz Devrim Teorisinin temelinde, burjuva sınıfının tarihi fonksiyonunu yitirdiği bir evrede, burjuva devriminin müttetikleri ile birlikte işçi sınıfı önderliğinde yapılması, bundan sonra işçi sınıfının «sürekli devrim anlayışı» ile «Sosyalist Devrime» yönelmesi düşüncesi bulunmaktadır. Bu

teori sanık Mahir Cayan tarafından Marx, Engels, Lenin ve Mao'nun eserlerinden yararlanılarak Aydınlik Sosyalist Dergisinin 15 nci sayısındaki «Sağ Sapma, Devrimci Pratik ve Teori» başlıklı yazıda ve 1971 yılı Nisan ayında basılan «Kesintisiz Devrim -I» adlı Kurtuluş yayınlarından olan broşürde açıklanmıştır. Sanıkların teorisyenı olduğu anlaşılan Çayan'ın bu yazılarından görüşlerini -ve eylemlere geçiş nedenlerini aksettirmesi bakımından aralarında birbirini tamamlayan ilişkiler kurularak özetle şu pasajlar alınabilir:

«.. Bu düşüncenin tohumları ve ilk unsurları Marx ve Engels'de görölmekte ise de, bu teori en mükemmel ifadesini Lenin'le birlikte emperyalist dönemde bulmuştur. Marx ve Engels kesintisiz devrim teorisini Almanya için ileri sürmüşlerdir. Aşamalı bir devrim teorisidir. Bu teoriye göre proletarya Liberal Burjuvaziye karşıya alacak ve küçük burjuvazi ve köylü ile işbirliği halinde hiç durmadan devrimi sürekli kılarak Sosyalizme geçiş sağlanacaktır. Bu teorisin özö, köylü kitlelerinin devrimci potansiyelinin doğru değerlendirilmesine, proletaryanın önderliğinde devrim doğrultusunda kanalize edilmesine dayanmaktadır. Marx sürekli bir buhranın o tarihinde mümkün olamayacağı görüşü ile bu teoriyi terketmiştir.

Lenin, XX nci yüzyılın başında Kapitalizmin ekonomik ve politik alanda eşit oranda gelişmeme kanununu bularak, onun en yüksek aşaması olan emperyalizmin teorisini formüle ederek, kapitalizmin sürekli ve son buhranlar çağının başladığını, Marx ve Engels'in (bekledikleri büyük mücadele ânının) artık geldiğini söyleyerek, Rus Proletaryasının devrim teorisinin, sürekli ve kesintisiz devrim teorisı olduğunu ilân etti. Çünkü bu dönemde — Emperyalist dönemde — burjuvazi artık tarihi kaçırmıştır. Burjuvazi kendisinden beklenen görevi yapamayacak kadar zayıf, cılız ve korkaktır. Bu nedenle liderlik köylülerle ittifak kurmuş olan proletaryanınır. Köylülerle ittifak kurmuş olan —bu ittifak içinde kentse küçük burjuvazide yer alabilir veya almayabilir— proletaryanın faal müdahalesi ile demokratik burjuva devrimi tam bir zafere ulaşabilir. Devrimle birlikte kurulacak olan işçi - Köylü iktidarı içinde proletarya bu devrimi derinleştirerek, proletarya devrimi için dönüşümü sağlama imkânlarına sahip olur.

Ve nihayet, tekelle kapitalizmin ikinci bunalım dönemin-

de Mao Leninist Kesintisiz Devrim Teorisinin, emperyalizmin boyunduruğu altında yarı sömürge bir ülke olan Çin'in somut pratiğine uygulayarak (Millî Demokratik Devrim Teorisini) formüle etmiştir.»

Mahir Cayan, Aydınlık Sosyalist Dergideki yazısında demokratik devrimin zaferini temsil eden devrimci iktidarını bir düzen örgütü değil, bir savaş örgütü olarak görmek gerektiğini, müttefikleri ile birlikte politik iktidarı ele geçirmiş olsun veya olmasın işçi sınıfının her dönemde yoğun bir savaşın içinde olacağını, demokratik devrimin zaferinden sonra da işçi sınıfının sosyalizme geçişin maddî ortamını yaratmak için savaş vereceğini, demokratik devrimin sosyalist devrime geçiş olduğunu, yıllarca sürecek olan bu savaşta demokratik devrim ile sosyalist devrim arasında bir Çin Şeddi bulunmayacağını, Stalin'in deyişi ile bunların bir tek zincirin iki halkası ve bir tek tablo olarak görülmesi gerektiğini yazmıştır.

«Kesintisiz Devrim -I» isimli broşürde devrimin tanımı, «Marksist devrim anlayışı, sürekli ve kesintisiz bir ihtilâl sürecini öngörmektedir. Devrim, halkın devrimci girişimi ile —aşağıdan yukarı— mevcut devlet cihazının parçalanarak politik iktidarın els geçirilmesi ve bu iktidar aracılığı ile —yukarıdan aşağı— daha ileri bir üretim düzeninin örgütlenmesidir» şeklinde yapılarak, millî demokratik devrimi gerçekleştirecek örgütün teşekkül tarzı açıklanmaktadır:

«Proletarya partisi, tamamen profesyonel devrimcilerden oluşmalıdır. Parti profesyonel devrimcilerin oluşturduğu bir savaş örgütüdür. Bu profesyonel devrimciler, toplumdaki mevcut düzen ile bütün bağlarını koparmış, sadece boş gecelerini değil, bütün ömürlerini devrime adanmış ve asgari Marksist formasyondan geçmiş, belli konularda uzmanlaşmaya yönelmiş kişilerdir. Ve başlangıçta bu profesyonel devrimcilerden oluşmuş olan partide sınıfsal köken ayrımı yapılamaz. Böyle bir örgütün özelliği karşısında ve hele ayrı ayrı meslekler arasında, her türlü fark Bilinmelidir. Besbelli ki, bu örgüt, pek geniş tutulmamalı ve mümkün olduğu kadar gizli olmalıdır. (Lenin, Ne Yapmalı).

Bu örgüt yarı askerî nitelikte olan bir örgüttür. Yani demokratik merkeziyetçilik ilkesinde demokratik yan değil, merkeziyetçi yan ağır basmaktadır. (Lenin, Bir Adım İleri, İki Adım Geri).

İlk etap, örgütün profesyonel devrimcilerle oluşmasıdır.

Fakat ikinci etapta, işçilerin mutlak bir çoğunluğu teşkil etmesi şarttır.

Lenin, Marx ve Engels'den tahlillerle millî demokratik devrimin iki aşamadan meydana gelebileceğini (Lenin - İki Taktik) açıklar. Evrim ve Devrim aşamaları. Evrim aşaması örgütlenmek, öğretim ve eğitim çalışmalarıdır ve uzun bir süredir. Devrim aşaması ise kısa bir süre olup üç devreye ayrılmaktadır:

a. Geçiş **devresi**: Grevler, nümayişler, boykotlar...

b. Taktik taarruz devresi: öncünün şehir eylemlerini öğrendiği, dolayısıyla halk kitlelerine önderlik etmeyi becerebildiği ve halk kitlelerine ayaklanmanın doğru taktiklerini öğrettiği devredir. Bu evre, halkın devrimci potansiyelinin iyice yükseldiği, öncünün son hücum öncesi taktik taarruzlarının yoğunlaştığı evredir. Bu devrede başlıca amaç düşman saflarında yılgınlık ve panik yaratmak, karşı devrim cephesini dağıtmak ve yarıklar açmaktır. (Kesintisiz Devrim-I, sahife 108).

c. Stratejik taarruz devresi : Nizamî orduya geçiş ve ayaklanma.

Ortaya konulan bu teoremin ışığı altında Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi eylemlerinin yeri belli olmuştur. DEV-GENÇ, eğitim ve öğretim çalışmaları ile ki, (bu çalışmalar eylemlerinin içinde yetiştirme öngörüldüğünden eylemlerini de kapsamaktadır), evrim aşamasını yapmış, devrim aşamasının geçiş devresi de ülkemizde 1970 yılı sonlarında ve 1971 yılı başlarında meydana gelen grevler, nümayişler, boykotlarla sağlanmıştır. Sanıkların eylemleri taktik taarruz devresinde mütalâa edilebilir. Şehir eylemlerine geçtikleri ve Lenin'in tâbiri ile halk kitlelerine ayaklanmanın doğru taktiklerini öğretecekleri devrededirler. Ancak, yukarıda da belirtildiği gibi, içinde bulunulan dönemde bu aşama ve devreler içice ve süreklidir, kesin hatlarla ayrılması imkânsızdır.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesinin Genel ve Merkez Komiteleri üyesi ve kurucusu olmak sıfatıyla birlikte Mahir Cayan birçok yazılılarıyla örgütün fikriyatına tercüman olduğundan eylemlerinin dayandığı fikirleri tamamiyle bilmek ve ortaya koymak bakımından, bu sanığın Aydınlik Sos-

yalist Dergi'nin Ocak 1970 ve Haziran 1970 sayfalarındaki yazılarında özetle:

«Haldeki proleter devrimci saflarındaki örgütsüzlük ve dağınıklık bizleri yanıltmasın: gerçekte hareketimiz büyük bir atılım yapmanın eşiğindedir. Toplumun çeşitli kesimlerinde ve Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde proleter devrimci hareket bir çığ gibi büyümekte, gelişmektedir. Hareketimiz, Türkiye'nin en ücra köşelerine kadar uzamaktadır. Hemen hemen her bölgede bir proleter devrimci grup veya kişi vardır. İçinde bulunduğumuz aşamada demir gibi bir disipline sahip bir proleterya örgütünün içinde bu hareketi merkezleştirmektedir. Toplumların, sosyal olayların gelişimi düz bir çizgi izlemez, trenler çizerek akar. **Bugün bir trent atlama-sının içindeyiz. Çok kısa bir zaman dilimi sonra bu süreci geçmiş olacağız.** Bir çığ gibi büyümemize siyasî irtica, engel olamaz. Hayatın gerçekleri, safsatalarına karşı her zaman muzaffer olmuştur, olacaktır da.

Açıktır ki, II nci Millî Kurtuluş Savaşımız düz bir hat izlemeyecektir. içinde ayrıca evrelere ayrılmış çeşitli aşamalardan geçerek başarıya ulaşacaktır. Bu süre içinde çeşitli ittifaklardan yararlanacağız, tabii düşman cephesi de. Bir yandan emperyalizme karşı mümkün olan en geniş millî cepheyi kurmaya, öte yandan da proletaryaya politik bilinç götürmeye çalışacağız. Bunun için millici sınıflara gideceğiz, görev alanımız bütün millici sınıfların alanıdır. Proleter devrimcisi olarak, Amerikan emperyalizmi +İşbirlikçi burjuvazi - Müttegallibe ittifakına karşı bütün alanlarda en kesin mücadeleyi vereceğiz.

Bir yandan geniş bir siyasî gerçekleri açıklama kampanyası yürüterek işçi sınıfına sosyalist bilinç vereceğiz, işçi - köylü kitlelerini örgütleyeceğiz, öte yandan da bütün millici sınıflara millî demokratik bilinç vermeğe çalışarak, onların anti-emperyalist hareketlerine destek olarak, öz örgütlerine kavuşması için mücadele edeceğiz ve millî cephenin kurulmasına çalışacağız. Bu diyalektik bir bütündür. Bu ikili mücadele birbirinden ayrılamaz, önce birisi, sonra diğeri ele alınamaz, ikisi bir arada yürütülmelidir.

Evet Küba Devrimi Marksizm-Leninizm hazinesine büyük bir katkıdır ve Küba devriminin muzaffer proleter devrimcileri olan Fidel Castro, Che Guevara ve arkadaşlarından bizim gibi yarı sömürge Marksistlerinin öğreneceği pek çok

şey vardır. Çünkü biz Marksizmi entellektüel gevezelik ve dünya devrimci hareketinin trafik polisliğini yapmak için okuyup öğrenmiyoruz. Biz dünyayı değiştirmek için dünyama Türkiye'sinde devrim yapmak için Marksizmi öğreniyoruz.» şeklindeki ifadeleriyle izledikleri ve izleyecekleri çizgi daha da belirgin bir hale gelmiştir.

KURTULUŞ YAYINLARI

17 - 18 Ekim 1970 günleri DEV-GENÇ'in Ankara'da yapılan kurultayında genel başkanlığa Ertuğrul Kürkçü'nün seçildiği ve Kürkçü ile birlikte Mahir Cayan, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'mn bu örgüte hâkim olmaktan başka bunu yeterli görmiyerek illegal proleter bir savaş örgütü kurmaya kararlı oldukları ve bunu açıkladıkları yukarda belirtilmiştir. Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Aralık 1970', de fiilen kurulmuş ve bilâhare de kendi isimlendirmeleri ile profesyonel devrimci olan bazı sanıklar şehir eylemlerine başlamışlardır. Türkiye Halk Kurtuluş Partisi bir yandan da yoğun bir propaganda ve ajitasyon faaliyetine geçmiştir. Yayın organları Kurtuluş Gazetesi ve bu isim altında yayınlanan broşürlerdir. Sanık Ertuğrul Kürkçü, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Mahir Cayan, Aydınlık Sosyalist Dergiden ayrılmalari sebebiyle kurultayda galebe çaldıkları Mihri Belli'cilerle çelişkilerini ortaya koymak için Bingöl Erdumlu, İrfan Uçar ve Mustafa Ulusoy'un da görüş ve tasviplerini aldıktan sonra Ocak 1971 ayında yayınladıkları Kurtuluş Yayınlarından, «Aydınlık Sosyalist Dergi'ye Açık Mektup» isimli broşürün kapağında «kitle yayın organımız Kurtuluş Gazetesi de bu mektuptaki görüşleri savunmaktadır» demektedirler. Mahir Çayan son DEV-GENÇ kurultayında yaptığı konuşmada devrimci propagandanın gerekli olduğunu, kitleleri millî demokratik saflara kazanmak için Kurtuluş Gazetesi'nin bu yolda önemli bir adım teşkil ettiğini söylemiştir. Örgütün propaganda ve ajitasyon faaliyetlerine bu yayınlardan aktarmalar yapmakla yer verilecektir.

Yukarıda ismi geçen broşürde özetle şöyle denilmektedir: «Gerçek anlamda birlik, bilimsel sosyalizmin temeli üzerinde kurulabilir. Birlik, şu veya bu kişinin etrafında küme-

lenmek değildir. **Hareketin birliğı, Leninizmin ilkeleri üzerinde birliktir.**

Devrim yolu engebelidir, dolambaçlıdır, sarptır... **Bu mücadeleye sınıflar mücadelesidir.** Burada el titremesine, tereddüde ve kararsızlığa yer yoktur. Sınıflar mücadelesinde **prole-terya yoldaşlığının dışında feodal ve ataerki ilişkilerine yer** yoktur.

Biz, Türkiyedeki Marksist hareketin tarihine sonuna kadar saygılıyız. Ve onun bir devamı olarak **kendimizi** görmekteyiz.

Bugün kim Leninizmin yüce bayrağını, hem teoride hem sosyal pratikte emperyalizmin ve oportünizmin saldırılarını göğüsleyerek yükseklerde tutuyorsa, Türkiye'deki Marksist hareketin tarihi zincirinin haldeki halkası olur, devamı olur.

Tavrimız proleter devrimci tavrıdır.»

Broşürde ideolojik ayrılıklarının üç ana başlık altında toplanabileceğı, bunların devrim anlayışı, çalışma tarzı ve örgüt anlayışı olduğu kaydedilerek bu hususlar şu şekilde izah edilmektedir:

Devrim anlayışı - devrim tarihi göstermektedir ki, devrimci Marksizm ile oportünizm ve çağdaş reformizm arasında-
daki görüş ayrılıkları en son çözümlemede, kendi öz gücüne güverek devrim için yola çıkmaya cesaret edip etmeme meselesine dayanmaktadır. Leninizmin dünyanın yarı sömürge ve sömürge ülkeleri için öngördüğü devrim teorisi, işçi sınıfının önderliğinde köylü ordusunun halk savaşı ile şehirleri kuşatma teorisidir.

Biz hiçbir sömürge ve yarı sömürge ülkenin, kıtanın veya bölgenin Leninizmin bu evrensel ilkesini geçersiz kıla bilecek kendine özgü şartlar taşıdığını kabul etmiyoruz.

Biz devrimin, işçi-köylü ittifakı temeli üzerinde emperyalist boyunduruğun en zayıf olduğu kirlardan şehirlerin fethi rotasını izleyen bir halk savaşı ile zafere erişeceğini sürdürüyoruz. Bu devrim anlayışında **köylülük temel güçtür. Proleterya önder güçtür.** Proletaryanın önderliği ideolojik öncülüktür.

İşçi sınıfını temel güç kabul ederek, ideolojik önderliği-ni reddeden görüş, lâfta ne derse desin, şehirleri temel almak-

tadır. Emperyalist boyunduruk bu şekilde kınlamaz. Emperyalist zinciri en zayıf halkasından parçalamak gerekir.

Fakat emperyalizmin üçüncü bunalım döneminin özelliklerinden ve de Türkiye'deki üretici güçlerin gelişme seviyesinden dolayı Türkiye devrimi Vietnam, Çin, Küba devrimlerinden farklı ara aşamalardan geçerek zafere erişecektir. **Şehir ve kır ilişkileri ve halk savaşının aşamaları kendine özgü olacaktır. Birinci dönemde şehirler temel, kırlar yardımcı; ikinci dönemde kırlar temel, şehirler yardımcı** (Dip notundan).

Çalışma tarzı - Sosyalistçilik yasağı yaparak, «devrimci milliyetçi» adını kendine takıp, kimliğini gizliyerek, legaliteyi temel amaç alan bir çalışma tarzı ile proleter devrimci, çalışma tarzı arasında hiç ama hiç benzerlik yoktur, (yazarlara göre çalışma tarzı legalite ve illegalitenin birlikte yürütülmesidir).

Örgüt anlayışı, - ilk etapta, işçi veya aydın kesiminden gelmek önemli değildir, önemli olan işçi sınıfı ile kendisini özleştirmiş, «yalnız boş gecelerini değil, bütün ömrünü devrime adanmış» asgarî bir Marksist formasyondan geçmiş ve belli alanda uzmanlaşma yolunda olan **profesyonel devrimcilerin örgütün temelini oluşturmasıdır**, önemli olan, profesyonel devrimcilerin yönetiminde olup olmamasıdır. Ve ilk dönemde dar tutulmuş, sayıca az, ama demir gibi bir disiplinle sahip çelik çekirdek önemlidir.

Ancak bu çelik çekirdek çeşitli aşamalardan geçerek ikinci etaba geçer. Emekçi kitlelerin mücadelelerini yönlendirmeye, onu kucaklamağa başladığı bu ikinci etapta emekçi kökenden gelenlerin ağır basmasına dikkat edilir.

Biz, her çeşit anti-Leninist örgütlenmeye karşıyız. **Biz düzen örgütünden değil, savaş örgütünden yanayız. Savaş örgütü olabilecek bir parti Leninizm'in ilkelerinin temeli üzerinde, Leninist örgütlenmeye uygun bir şekilde kurulur.»**

İlk etapta örgütün temelini teşkil edecek profesyonel devrimciler n şartları 1965-1971 Türkiye'de Devrimci Mücadeler ve DEV-GENÇ adlı broşürde şöyle sıralanmaktadır: 1 - Diyalektik ve tarihî materyalizmi dünya görüşü olarak kabul etmek ve kavramak, 2 - Bilimsel sosyalizmin klâsiklerini, yurt ve dünya meselelerini görmek, 3 - Devrim işinin dışında bu düzenin şu veya bu kurumu ile bütün ilişkileri ya kesmiş olmak, ya da bir işaretle kesecek düzeyde sürdürmek, 4 - Her

çeşit «tantana» ve eyyamcılıktan uzak, yaptığı işleri ilân etmeden çekirdekten yetişmiş olmak, hareket içinde pışmek, 5 - Parti üyesi olmak, eğer parti derecesinde bir örgütlenme yoksa, belli bir devrimci mihrakın disiplinine tâbi olmak.

«Kurtuluş - Devrim için Savaşmayana Sosyalist Denmez» gazetesinin özel sayısı Ocak 1971 ayında, birinci sayısı 12 Mart Muhtırasından üç gün sonra 15 Mart 1971 tarihinde, ikinci sayısı 1 Nisan 1971 tarihinde yayınlanmıştır. Her satırı suç teşkil eden bu gazetelerin örgüt mensuplarınca el altından dağıtımı sağlanmıştır.

Gazetenin üçüncü sayısı 1 Mayıs 1971 tarihinde teksir edilmiş, tek sahife halinde yayınlanmıştır. Bu sayıdan sayılamıyacak kadar miktarı örgütçe üs olarak kullanılan Çamlıca Apartmanındaki dairede ele geçirilmiştir.

«Kurtuluş» Gazetesinin 15 Mart 1971. tarihli birinci sayısında Mahir Çayan'ın kaleme aldığı «Yayın Politikamız» başlıklı yazıda: Hayatın, devrimci pratik içindeki işçi, köylü, öğrenci militanları bir araya getirdiği; Leninizm'in temelleri üzerinde, devrimci yoldaşlığın oluşturduğu, kelimenin geniş anlamı ile **proleter devrimci bir örgütün doğduğu**; bu örgütün Türkiye'deki karşı - devrim cephesinin bütün baskı, şiddet ve cebrini göğüsleyerek kırsal alanlardan fabrikalara, üniversitelere kadar, bütün kesimlerdeki devrimci mücadeleyi yönlendirme gayretleri içinde olanların örgütü olduğu; gazetenin bu örgütün ideolojik ve politik yayın organı bulunduğu belirtilerek, emperyalizmin işgali altında olan ülkelerde sosyalistlerin **temel mücadele metotlarının politikleşmiş askerî savaş metodu olduğu** ileri sürülmüştür.

Aynı sayıda, «Devrimde Sınıfların Mevzilenmesi» başlığı altında yer alan, Mahir Çayan'ın kaleme aldığı yazıda: Devrimciliğin ölçüsünün devrimci pratik olduğu; Savaşın da, savaşılanların da açık ve ortada bulunduğu: **halk savaşında köylülerin temel güç, proletaryanın önder güç ve proletaryanın öncülüğünün niteliğinin ideolojik olduğu; zafere kırlardan şehirlere doğru bir rota izleyen örgütlü savaş ile varılabileceği** kaydedilerek özetle şöyle denilmektedir:

«Tedhiş hareketinden, demokratik kitle hareketlerine kadar her çeşit mücadele metodu, şehirlerdeki devrimci savaşın gündeminde yer alacaktır. Bu alandaki savaşta proleterya en enerjik ve aktif rolü oynayacaktır.

Halk savaşım, proleter siyasî kitle partisi (savaş örgütü)

proleteryanın ideolojik ve politik bir kuruluşu olarak yönlendirirse devrim zafere erişebilir. İşte bizim kastettiğimiz ideolojik öncülük budur.

Devrim için objektif şartlar hazırdır. Fakat ülke işgal altında olduğu için, devrim için emperyalizme karşı halk savaşı vermek zorunludur. Bu zalim yönetimin yumuşak karnı kırlardır. Zafere, temel ve yardımcı alanlarda, kırlarda ve şehirlerde verilecek olan uzun ve çeşitli ara evrelerden, geçen bir halk savaşı ile ulaşılabilir.

Halk savaşı politikleşmiş bir askerî savaştır. Yani sosyalistlerin halk savaşındaki temel mücadele metodları askerî savaş metodudur. Bu savaş klâsik savaş metodu ile değil, politikleşmiş askerî savaş metodu ile yürütülür. Bu savaşta bütün demokratik ve ekonomik amaçlı hareketler, kitle gösterileri vesair bu politikleşmiş askerî mücadeleye tâbidir.

Silâhlı mücadelenin objektif şartları, emperyalizmin işgalinden dolayı her dönemde vardır.

Profesyonel devrimci, ister köy küçük burjuvazisinden gelsin, isterse de şehir küçük burjuvazisinden, o proleteryanın devrimcisidir... Görevi sadece bilinç götürmek değil **bizzat fiilî olarak savaşmaktır.** O, ölene kadar savaşacaktır ve savaşa savaşa proleteryanın partisinde proleterleşecektir».

Mezkûr yazının dip notunda da şu satırlara yer verilmiştir:

«**Birkaç ay sonra** anlaşılacaktır, devrimci savaş, kavanozda yetişmiş Campus Mao'cu kalpazanların sandığı gibi sakıda mı geliştirilecektir yoksa devrimci pratikte yakılan an kıvılcımla emekçi halkın bilincinde, ruhunda, kalbinde mi geliştirilecektir.»

Kurtuluş Gazetesinin 1 Nisan 1971 tarihli ikinci sayısında sanık Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga tarafından yazılan «Ülkemizde Oynanan Oyun ve Bütün Küçük Burjuva Oportünist Fraksiyonlarının İhanetleri» başlıklı uzun yazıda: 12 Mart Muhtırası bir emperyalist operasyon olarak takdim edilmekte, devrimcileri zor, fakat zevkli kavga günlerinin beklediği, bütün kadroların en aktif mücadeleye kendilerini hazırlaması gerektiği, kitlelere örgütlü aktif mücadelenin somut örneklerinin verilmesi icabettiği zikredilmektedir.

Kurtuluşun üçüncü ve son sayısında sanık Yusuf Küpeli'

nin kaleme aldığı «**Sıkıyönetim Kahramanlarına Sesleniyoruz**» başlıklı yazıda: Bunların uşak, hain oldukları ileri sürülerek, **proleter devrimciler olarak anti-emperyalist mücadelenin en önünde sonuna kadar, devrime kadar savaşılabacağı;** değişen şartlara uyularak örgütlü biçimde bütün sosyalistlerin her türlü mücadeleye hazırlanmaları gerektiği; **işçilerin baskılara karşı grevler ve en azından fabrikalarda üretimi yavaşlatmak suretiyle cevap vermeleri ve sosyalistlerin, köylülerin ekonomik ve demokratik hareketlerinin önüne geçerek bu kitleleri harekete getirme yolunda yoğun çaba sarfetmeleri** gerektiği dercedilmektedir.

Netice olarak, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi ile buna bağlı yan örgütlerin kuruluşuna ve eylemlerine geçmeden, daha yukarda özetleri verilen DEV-GENÇ çalışma ve bildirilerinden, Kurtuluş Gazetesi ve broşürlerinden faydalanılarak sanıkların Anayasa'nın tebdiline matuf icra-ı hareketlerinin hangi kasit altında işlendiğini belirtmek yönünden fikriyatlarını, birleştikleri ilkeleri aşağıdaki şekilde sıralamak mümkündür:

— DEV-GENÇ, millî demokratik devrimi gerçekleştirerek için yeterli bir örgüt değildir. Proleter bir savaş örgütü kurulmalıdır.

— Devrim, üretim araçları sahipliliğinin bir süreç içerisinde yeni bir sınıfın eline geçmesidir. Devrim, halkın devrimci girişimi ile —aşağıdan yukarı— mevcut devlet cihazının parçalanarak politik iktidarın ele geçirilmesi ve bu iktidarın aracılığı ile —yukarıdan aşağıya— daha ileri bir üretim düzeninin örgütlenmesidir.

— Eylem kılavuzu bilimsel sosyalizmdir, İlk aşama millî demokratik devrim, ikinci aşama sosyalist devrimdir.

— Devrim (Millî Demokratik Devrim), işçi-köylü ittifakı üzerinde kırlardan şehirlerin fethi rotasını izleyen bir halk savaşı ile tahakkuk edecektir.

— Esas kırlardan şehirlerin fethi rotası ise de, emperyalizmin üçüncü bunalım döneminin özelliklerinden ve Türk've' deki üretici güçlerin gelişme seviyesinden dolayı birinci dönemde şehirler temel, kırlar yardımcı; ikinci dönemde kırlar temel, şehirler yardımcı olacaktır.

— Halk savaşında köylüler temel güçtür, proleterya önder güçtür, proleteryanın öncülüğünün niteliği ideolojiktir.

— Örgüt merkezîyetçi savaş örgütü olacak, çalışma tarzı olarak legalite ile illegaliteyi birlikte sürdürecektir.

— Temel mücadele metodu politikleşmiş askerî savaş metodudur. Askerî yan politik liderliğe tâbi kılınmalıdır.

— Silâhlı mücadelenin objektif şartları, emperyalizmin işgalinden dolayı her dönemde vardır.

— İlk etapta savaş örgütü profesyonel devrimcilerden oluşmalı, ikinci etapta işçiler mutlak çoğunluğu teşkil etmelidir.

TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİ - CEPHESİNİN OLUŞUM VE GELİŞİMİ

Dünyada insanın insan tarafından sömürülemediği, her çeşit baskı ve sömürünün kalkacağı bir toplumsal düzenin kurulması amacıyla hareket ettiğini ve Türkiye proleteryanının siyasî partisi olduğunu iddia ile 1971 ve 1972'nin Türkiye'sinde silâhlı şehir ve kır gerillâ eylemlerini yürüten Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve onun savaşçı örgütü Cephenin oluşum ve gelişimi olayların tarihî sırası ve irtibatı içerisinde anlatılmağa çalışılacaktır.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin bir kısım subay, astsubay, askerî öğrenci, işçi, öğretmen, öğrenci, film ve tiyatro sanatkarları arasında örgütlenmeyi ne şekilde oluşturduğu ve geliştirdiği; Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin bir kanadını teşkil eden subay, astsubay ve askerî öğrencilerden oluşan muhtelif yan örgütlerin nasıl ve ne şekilde teşekkül ettikleri ve partiye ne şekilde katıldıkları hâdiseler içerisinde izahım bulacaktır.

Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin 1971 yılı içerisinde İstanbul'da silâhlı eylemleri yürüttüğü sırada örgütçe üs olarak kullanılan Çamlıca Apartmanında ele geçirilen Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Tüzüğüne göre, örgütün genel programı, parti üyeleri, partinin teşkilât prensipleri ve organları yeri geldiğinde etraflıca açıklanacak ve işlenecektir.

Sanık Hv. Ulş. Yzb. Orhan Savaşçı, kızkardeşinin arkadaşı olan Mahir Cayan ile aynı Marksist-Leninist görüş birliği içerisindeydi. 1969 yılı sonlarına doğru Mahir Cayan ve Orhan Savaşçı ülkedeki müesses iktisadî veya sosyal temel

nizamı devirmeye, sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye matuf bir çalışmada bulunmayı ve bu cümleden bir örgüt kurmayı kararlaştırmışlardır.

Gayede birliğin icabı olarak Orhan Savaşçı, Mahir Cayan, Münir Ramazan Aktolga ve Yusuf Küpeli ile aldıkları müşterek karar gereğince devrimci subaylarla ilişki kuracak; sağlanan kadro ile örgütlenmeye gidecektir. Diğer yönden ise Mahir Cayan, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga faaliyet gösterdikleri DEV-GENÇ içerisinde ve çevrelerinde aynı gayeye yönelik paralel bir örgütlenme hazırlığına girişecektir.

Ekim 1969 Fikir Kulüpleri Federasyonu kurultayında muhtelif fikir ayrılıkları belirmiş; Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Mahir Cayan grubu bu kurultayda: (Bağımsız bir Marksist-Leninist hareketin her şart altında oluşturulabileceğini, her şart altında devrime önderlik etmek için mücadele ilkesinin benimsemesi gerektiğini) savunmuştur.

Kurultayda doğan gruplardan proleter Devrimci Aydınlık, Halîl Berktaş'ın Aydınlık Sosyalist Derginin ondördüncü sayısında kaleme aldığı «Bilimsel Sosyalist Devrim Anlayışı» başlıklı yazısında görüşlerini belirtmesi üzerine, Aydınlık Sosyalist Derginin onbeşinci sayısında Mahir Cayan'ın yazdığı «Sağ Sapma - Devrimci Pratik ve Teori» başlıklı yazı ile kendi gruplarının görüşlerini açıklıkla ortaya koymuş-tur.

Fikir Kulüpleri Federasyonunun isim değişikliği ile DEV-GENÇ'e dönüşümünden birkaç ay sonra Doğu Perinçek'in temsil ettiği grup Aydınlık Sosyalist Dergiden ayrılmış, Proleter Devrimci Aydınlık Dergisini çıkarmağa başlamıştır.

Mihri Belli, Mahir Cayan ve Münir Ramazan Aktolga ise Aydınlık Sosyalist Dergide kalmışlar; bu dergiyi çıkarmağa devanı etmişler; Doğu Perinçek grubunun ayrılışı ile Millî Demokratik Devrim Stratejisini benimseyen grup ta ikiye bölünmüştür.

15-16 Haziran 1970 işçi olaylarından sonra Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga grubu ile Mihri Belli arasındaki görüş ayrılığı yavaş yavaş doğmağa başlamıştır.

Mihri Belli: «Proleterya ve köylülüğün mücadelesinin ancak ve ancak küçük burjuva radikal iktidarı döneminde Türk Ceza Kanununun 141 ve 142 nci maddesinin kaldırılması ile kurulacak Marksist-Leninist bir partinin önderli-

ğinde olabileceğini, bu nedenle küçük burjuva ile dostluk politikasının sonuna kadar sürdürülmesi gerektiğini, asıl mücadelenin legalite uğruna mücadele olduğunu ve bunun demokrasi içinde mücadeleden ayrılmıyacağını»; Mahir Cayan grubu ise: «Her şart altında proleteryanın siyasî örgütünün ister legal, ister illegal yöntemlerle olsun yürütülebileceğini ve yürütmek zorunda olduklarını; devrimin kırlardan şehirlere şehir - kır diyalektik birliği içerisinde devrimci bir savaşla başırlabileceğini ve bunun için de bir savaş örgütünün gerekli olduğunu» savunmuşlardır.

Sanık Yusuf Küpeli'nin Divan Başkanlığını yürüttüğü 17-18 Ekim 1970 tarihlerinde yapılan Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu (DEV-GENÇ) Kurultayında Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Münir Ramazan, Aktolga konuşmuşlardır, ilk söz alan Mahir Cayan Kurultayda yaptığı konuşmada: «Millî Demokratik Devrim Stratejisinin nasıl kavranması gerektiğini, **Millî Demokratik Devrim Stratejisinin bir savaş stratejisi olduğunu**, bu devrimci savaşın görevlerinin bir gençlik örgütü (DEV-GENÇ) tarafından asla yerine getirilemeyeceğini; **bunun bir pafti örgütlenmesi içerisinde çözümlenmesi gerektiğini**» belirtmiştir. Mahir Cayan'dan sonra söz alan Ertuğrul Kürkçü ise Proleter Devrimci harekette gençliğin rolü ve önemi meselesini ortaya koyarak; (gençliğin gücünün haddinden fazla abartılmasının işçi ve köylü yığınlarının gücünde bir azımsanmaya yol açacağını, bunun ise hareketi değer yitimine uğratacağını, tam tersinin de aynı sonuçları doğuracağını) belirterek (DEV-GENÇ'in Türkiye'de Proleter Devrimci bir siyasî partinin yokluğu döneminde bir parti gibi ağır görevler yüklenmek zorunda kaldığını) ifade etmiştir. Sanık Münir Ramazan Aktolga da Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü'nün konuşmalarını teyit ve tasvip eder mahiyette konuşmuştur.

Mihri Belli ile aralarında başlayan fikrî ayrılığı kurultayda belirli hale getirmeyen Mahir Cayan grubu, kongrede savundukları fikirlerin tasvip görmesi üzerine seçimler sonucunda DEV-GENÇ Genel Yönetim ve Merkez .Yürütme Kurulu üyeliklerini çoğunlukla kazanmış; sanıklardan Ertuğrul Kürkçü DEV-GENÇ Genel Başkanlığına, Sinsn Kâzım Özudoğru Genel Sekreterliğe, Zafer Kutlu Genel Saymanlığa, Oğuzhan Müftüoğlu, Hüdaî Arıkan, Hüseyin Yavuz ise Merkez Yürütme - Kurulu üyeliklerine seçilmiştir.

Dev-Genç kurultayından sonra sanık Mahir Cayan grubu ile Mihri Belli arasında Millî Demokratik Devrim Stratejisinin gerçekleştirilmesinde izlenecek çizgi ile **önder ve temel güç** konularındaki mevcut ayrılık daha da belirgin bir hale gelmeğe başlamıştır.

Türkiye İşçi Partisinin 29-30 Ekim 1970 tarihinde Ankara'da yaptığı kongreye Millî Demokratik Devrim Stratejisini benimseyenler iştirak etmemiş; bu kurultaya karşı güç olarak çıkmayı düşünen Millî Demokratik Devrimciler aynı tarihlerde Vasıf Öngören, Mustafa Alabora, Erdoğan Akduman ve Halil Ergün'e ait Ankara Birliği Sahnesi Tiyatrosunda toplanmayı kararlaştırmışlardır.

«**Proleter Devrimcilerin Sohbet Toplantısı**» adı altında yapılan ve iki gün süren bu toplantıda, Mihri Belli: (Emperyalizmin birinci bunalım döneminde Lenin tarafında! ortaya konulan devrim modelinin, emperyalizmin üçüncü bunalım döneminde Türkiye gibi yarı sömürge bir ülkede geçerli olabileceğini ve bu nedenle devrimin şehirlerden kırlara doğru bir rota izlemesi gerektiğini; devrimin önder gücünün ve temel gücünün proleterya, köylünün ise yakın müttefik ve küçük burjuva radikalizminin en önemli müttefik olduğu) görüşünü önermiş olup; Mahir Cayan grubu ise: (Emperyalizmin gizli işgali altında bulunan **Türkiye'de devrimin halk savaşı ile başarılabilceğini**; bunun için devrimin bütün dönemleri ele alındığında emperyalizmin en zayıf noktasının kırsal bölgeler olduğu ve bundan dolayı da köylünün temel güç olması gerektiğini; proleteryanın önderliğinin sınıfsal değil, ideolojik olduğunu; yani Marksist-Leninist partide proleterya ile gelenlerin çoğunlukta olup olmamasının bir şey ifade etmeyeceğini; bütün meselenin proleteryanın ideolojisi ile silâhlandırılmış partinin öncülüğü olduğunu) savunmuş, toplantıda belirli ve kesin bir karara ulaşılmadan son bulmuştur.

Mihri Belli ve Cayan grupları arasındaki ayrılık Kasım 1970 ayı sonlarında kesinleşmiş, Cayan ve arkadaşları Aydınlık Sosyalist Dergisinden ayrılarak kendi ideolojik-politik-örgütsel görüşlerini açıklamak amacı ile Kurtuluş yayınlarını ve Gazetesini çıkarmağı kararlaştırmışlardır.

Kurtuluş Gazetesinin özel, 1-2-3 ncü sayıları, Aydınlık Sosyalist Dergiye Açık Mektup adlı broşür Kurtuluş Yayınları; 1965-1971 Türkiye'de Devrimci Mücadele ve DEV-GENÇ adlı broşür DEV-GENÇ'in kuruluş ve gelişmesi; Kesintisiz

Devrim -I adlı broşür Millî Demokratik Devrim Stratejisi bölümlerinde işlendiğinden, burada ayrıca yer verilmeyecektir.

Sanık Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve bilâhare Ertuğrul Kürkçü, Orhan Savaşçı ile yukarıda izah edilen gelişim içinde ilişkilerini devam ettirerek, Savaşçı,ve arkadaşları tarafından oluşturulan ve daha ileride gelişimi izah edilecek olan örgütün askerî bölümündeki üyelerini Marksist-Leninist teori ve örgütsel faaliyetler yönünden eğitmek amacıyla sık sık Ankara Küçükesat Büklüm Sokak Çam Apartmanındaki daireye gitmişlerdir.

1969 yılı sonlarından itibaren ileride stratejisi izah edilecek olan Marksist-Leninist nitelikteki gizli örgütü oluşturmak konusunda anlaşılan sanıklardan Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga, Ertuğrul Kürkçü, Hv. Ulş. Yzb. Orhan Savaşçı, Ulaş Bardakçı, Bingöl Erdumlu ve Ziya Yılmaz örgütçe Kavaklıdere'de kiralanmış evde Aralık 1970 ayı içerisinde toplanmışlar; daha sonraki zamanda ismi Türkiye Halk Kurtuluş Partisi olarak topluma duyurulan örgütü oluşturarak, organlarını ve burada görev alacak kişileri, verilecek görevleri tesbit ve tâyin etmişlerdir.

Bu toplantıda örgütün bir Genel Komite -ve bir de Merkez Komitesi olması kararlaştırılmıştır.

Örgüt Genel Komitesine; Sanık Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktoğa, Ertuğrul Kürkçü, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Bingöl Erdumlu, Ziya Yılmaz, Ulaş Bardakçı, Sina Cıladır ve İrfan Uçar seçilmiştir.

Ancak İrfan Uçarın o tarihlerde tutuklu bulunması, salıverilmesini müteakip te aranılan kişi durumunda olması nedeniyle kendisine verilecek görevi ifa etmek olanağına sahip bulunmaması karşısında bu vazifeyi kabul etmesine rağmen yerine Hüseyin Cevahir'in getirilmesi uygun görülmüştür.

Örgüt Merkez Komitesine ise: Mahir Cayan, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktoğa seçilmişlerdir. .

Genel Komitedeki görev taksimine göre: Mahir Cayan ve Münir Ramazan Aktolga'nın örgütün ideolojik ve politik görüşlerinin ayrıntılı olarak hazırlanması, bunların Kurtuluş

Gazetesinde açıklanması; Yusuf Küpeli'nin: Bu g r   lerin kitle toplantılarında s zc l   n  yapması; Ziya Yılmaz'ın Karadeniz Bölgesindeki kadroların ideolojik yönden hazırlanması, köylüler içerisinde kadroların oluşturulması; Ertuğrul K rk  n n: Gençlik ve bahu us DEV-GENÇ içerisinde örgüt ideolojisinin benimsetilmesi ve kavratılması; Hüseyin Cevahir'in: Doğu Anadolu Bölgesinde aynı ideolojik ve politik hazırlıkların yerine getirilmesi; Orhan Savaşçı'nın: Oluşturulan askerî örgütün geliştirilmesi, asıl örgütle ilişkilerin sağlanması,  ehir gerillâ eylemlerinin başlamasından önce ve eylemler sırasında örgüt için gerekli- istihbaratın temini, her türlü örgütsel haberleşmenin yürütülmesi, örgüte silâh, mermi, bomba, dinamit ve diğer patlayıcı maddeleri sağlamakla birlikte para yardımımda bulunulması, örgüt için gerekli ev ve mümasil yerlerin kiralanması; Sina  iladır'ın: Karadeniz Ereğlisi'nde Maden işçileri arasında örgütsel faaliyeti yürütmesi ve geliştirmesi; Bingöl Erdumlu'nun izmir'de işçi ve gençlik kesiminde örgütsel çalışmada bulunması kararlaştırılmış; bu görev bölümü toplantıda bulunmayan, ancak örgütün oluşturulması, organların teşkil ile vazife taksiminden haberdar bulunan diğer komite üyelerine duyurulmuş, Genel Komite  yeli i ve verilen görevler bu  ahı larca da kabul edilmiştir.

Bu görev bölümünden sonra Mahir Cayan, Münir Ramazan Aktolga ve Yusuf Küpeli örgütün politik - ideolojik - örgütsel teorik temellerini atmak amacıyla  alı ma a ba lamı lar; Mahir Cayan «Kesintisiz Devrim—I». Yusuf Küpeli «1965-1971 Türkiye'de Devrimci Mücadele ve DEV-GENÇ» adlı broşürleri kaleme almışlar; Münir Ramazan Aktolga ise Kurtuluş Gazetesi'nde örgütün ideolojik ve politik yönüne taall k eden yazıları hazırlayarak gazetenin dağıtılmasını sağlamıştır.

İstanbul'da  ehir gerillâ eylemlerine devam eden Mahir Cayan ve arkadaşlarının İstanbul Erenköy Türk Ticaret Bankasını 15 Mart 1971 günü soymalarını müteakip sanık Yusuf Küpeli İstanbul'a gelerek Mahir Cayan ile İlby Apartmanında g r  m  , Türkiye Halk Kurtuluş Partisi t z   n n yazılı  ekle dökülmesi ve yürütülecek sil hli eylemlerde topluma duyurulacak bildirilerin hazırlanması için kendisinin ve Ertuğrul K rk  n n kısa zamanda İstanbul'a gelmeleri kararlaştırılmıştır.

4 Nisan 1971 günü Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılmalarını, 6 Nisan 1971 tarihinde 400 bin lira fidye alınarak serbest bırakılmalarını takip eden ilk günlerde izmir'deki örgütsel faaliyeti sanık Zafer Kutlu ile birlikte tedvire giden Ertuğrul Kürkçü İzmir'den, Yusuf Küpeli'nin hastalığı nedeniyle gelmemesi üzerine Münir Ramazan Aktolga Ankara'dan aynı tarihte İstanbul'a gelerek örgütçe tutulan İstanbul Topağacı Sim Apartmanındaki dairede Mahir Cayan ile buluşmuşlardır. Mahir Cayan'ın İstanbul'a hareketinden önce parti ismi üzerinde kendisiyle anlaşmaya varan Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Ertuğrul Kürkçü'ye İstanbul'da alınacak bütün kararlar hususunda şahsî muvafakatte bulunduğunu belirtmiştir.

Sanık Mahir Cayan, Münir Ramazan Aktolga ve Ertuğrul Kürkçü'nün Sim Apartmanında yaptıkları toplantılarda örgütün adı Türkiye Halk Kurtuluş Partisi olarak kararlaştırılmış; Türkiye'nin içinde bulunduğu aşamada Partinin ve Cephenin aslında birbirinden farksız oldukları, ancak Cephenin ileride yurtsever birleşik cepheye dönüştürülecek bir gerilla cephesi çekirdeği, Partinin ise ileride bir proleter siyasi kitle partisine dönüştürülecek Marksist-Leninist bir parti çekirdeği olduğu konuşularak,,, aralarında yapılan görev bölümüne göre Mahir ve Münir Ramazan Aktolga'nın parti tüzüğünü, Ertuğrul Kürkçü'nün ise Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi I Nolu, bildirisini hazırlamalarında anlaşmaya varılmıştır. Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin Devrim Stratejisini belirliyen «İhtilâlin Yolu» başlıklı bildiri taslağı daha önce sanık Mahir Cayan tarafından hazırlanmış durumdadır, İki günlük çalışma sonucunda Parti Tüzüğü, Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin Devrim stratejisi, Cephenin I No. lu bildirileri hazırlanarak kesinlik kazanmıştır. Ancak örgütün üst yöneticileri durumunda bulunan bu sanıklarca Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephe bildirilerinin, siyasî mahiyet taşıyacak ve kamu oyunda büyük yankılar yaratacak bir eylemin ortaya konulması ile birlikte topluma duyurulması da kararlaştırılmıştır.

Sanık Münir Ramazan Aktolga ve Ertuğrul Kürkçü İstanbul'dan Ankara'ya dönerlerken hazırladıkları Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Tüzüğü, Partinin Devrim stratejisi, Cephenin I Nolu bildirilerinden birer nüshayı kararlaştırılan siyasî mahiyetteki eylem icra edildiğinde basıp dağıtıl-

mak üzere beraberlerinde götürmüşlerdir. Münir Ramazan Aktolga Ankara'ya gelişinde Parti tüzük ve bildirilerini aynı evde kalan Yusuf Küpeli ve Bingöl Erdumlu'ya vererek muhteviyatları bu sanıklarca da öğrenilmiştir. ;

örgüt adına Hv. Yzb. İlyas Aydın tarafından tutulan Çamlıca Apartmanındaki dairede 27 Mayıs 1971 günü ele geçirilen, sanık Münir Ramazan Aktolga'nın er yazısı ile hazırlanmış olan Parti tüzüğü genel program, Parti üyeleri, Partinin teşkilât prensipleri ve organları olmak üzere üç bölümden ve 7 maddeden ibarettir.

Tüzüğün 1 nci Bölümüne göre: (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi, proletaryanın siyasî partisidir. Türkiye Halk Kurtuluş Partisi'nin başlıca amacı: Dünyada insanın insan tarafından somürülmediği, her çeşit baskı ve sömürünün kalktığı bir toplumsal düzenin kurulmasıdır. Bu amaç gerçekleştirilene kadar Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Türkiye proletaryasının siyasî partisi olarak mücadelesini sürdürecektir);

ikinci Bölüm 1 nci maddesinde: (Partinin tüzük ve programını kabul eden devrimci çalışmayı rahatlıkla yürütebilecek seviyede Marksist-Leninist olan ve ülke gerçeklerini bilen, parti teşkilâtlarından birine katılıp içinde faal olarak çalışan, partinin kararlarına ve disiplinine uyan herkes Türkiye Halk Kurtuluş Partisine üye olabilir).

Aynı bölümün partiye giriş şartlarını tesbit eden 2 nci maddesinde: (İki parti üyesinin tavsiyesi, o çalışma alanındaki yetkilinin Merkez Komiteye sunuşu ve Merkez Komitesinin olumlu kararı ile parti üyesi olunur);

Bu **bölümün 3 ncü maddesinde:** (Parti disiplinine aykırı hareket edenlere, çeşitli kademelerdeki parti teşkilâtları kendi yetkileri çerçevesinde somut durumuna göre şu **cezaları verirler: İhtar, parti içi görevden çıkarma, cephe içinde sinama ve taretme**, Parti içi görevden ve parti üyelighinden çıkarma kararını Merkez Komitesi alır, Genel Komite onaylar);

Partinin teşkilât, prensipleri ve organlarını tanzim eden 3 ncü bölümünde; (Savaş çok yönlüdür. Çeşitli halk kesimlerinin kitlevi hareketinin örgütlendirilip, yönlendirilmesinden, ideolojik savaştan silâhlı savaşa kadar bütün mücadele biçimlerini aynı anda yürütmek gerekmektedir.);

Aynı bölümün 3 ncü maddesinde: (İçinde bulunduğumuz dönemde partinin teşkilât prensibi merkezcilik yanı ağır basan demokratik merkeziyetçiliktir. Ancak kurtarılmış bölgeler tesis edildikten sonradır ki; demokratik merkeziyetçilik tam olarak uygulanır);

Bu bölümün 5 nci maddesinde: (Partimizin bu çok yönlü mücadeleyi yürütebilmek için her alanın en tutarlı sivrilmiş elemanları ile, bütün bu alanlar arasında ilişki ve güdümü sağlamak ile yükümlü Merkez Komitesi üyelerinin de katıldığı bir Genel Komitesi vardır. Genel Komite çok olağanüstü durumların varlığında meselâ Merkez Komite üyeleri arasında bir ihtilâf çıktığında, Partinin genel durumu ile ilgili önemli bir kararın alınacağı ve felâket anında vs. toplanır ve karar verir. Genel Komite, partinin en üst organıdır. Merkez Komitesini tayin eder.

Merkez Komitesi Partinin bütün çalışmalarından sorumludur. Parti çalışmalarının düzenli gitmesini sağlar.

Bunun dışında, Genel Komite üyelerinin her biri, belirli bir çalışma komitesinin yöneticisidir. Bunter, işlerin düzgün gitmesi için her alanda yardımcı komiteler kurarlar.

Şimdilik Genel Komite 10, Merkez Komitesi 3 kişiden oluşur. Gelişen mücadeleye göre, bu sayılar artabilir.) denilmektedir.

Bu maddeden sonra Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi yer almakta, Partinin yönetim organlarının cephenin de yönetim organı oldukları belirtildikten sonra **Tüzüğün 6ncı maddesinde;** (Cephe üyesi olmanın şartları: a-) Öğrenciler için belli bir Marksist-Leninist formasyona sahip olmak, partinin ilkelere ilke olarak benimsemek, ciddi ve disiplinli olmak, belli bir alanda çalışmak, b-) işçiler, köylüler ve diğer halk kesimlerinden gelenler için: Partinin kılavuzluğunu kabul etmek, örgüt disiplinine tâbi olmak);

Tüzüğün 7 nci maddesinde: (Türkiye Halk Kurtuluş Cephesine giriş şartları: Cephenin iki elemanının tavsiyesi, Partinin o alandaki yetkilisi ile Merkez Komitesinden herhangi bir üyenin onayı ile olur.) şeklinde belirtilmektedir.

Yine Çamlıca Apartmanında sanıklardan bir kısmının yakalanmasından sonra yapılan aramada tüzükle birlikte örgüt şeması ve İsrail Başkonsolosunun kaçırılmasından sonra

teksir edilerek posta ile muhtelif mercilere gönderilen «İhtilâlin Yolu - Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin Devrim Stratejisi» başlıklı bildiri bulunmuş, bunların sanık Mahir Cayan tarafından el yazısıyla kaleme alındığı anlaşılmıştır.

örgüt şeması aynen şöyledir:

1-) Vurucu kadro, 2-) İşçi sınıfının içindeki kadro, 3-) Gençlik ve DEV-GENÇ, 4-) Bölgesel çalışma, 5-) Yayın organı, rapor.

«İhtilâlin Yolu - Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin Devrim Stratejisi» başlıklı ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Merkez Komitesi imzalı ve mühürlü bildiride özetle:

«Emperyalizmin tahakkümüne, karşı - devriminin şiddetine karşı silâha sarılmaktan başka çare yoktur. Partimiz kurtuluşun yolunu **halkın silâhlı savaşında** görmektedir. **Kurtuluş savaşımızın bugünkü biçimi gerillâ savaşıdır.**

Bütün yurtseverlerin ortak çabası sonucu, uzun yorucu ve **kanlı bir halk savaşı ile düşmanın alt edilebileceğini** düşünen Partimiz halk savaşının bu aşamasında **şehir gerillâ savaşını temel** almaktadır.

Bugünkü objektif ve sübjektif şartlar gerillâ savaşının şehirlerde yürütülmesini zorunlu kılmaktadır. **İçinde bulunduğumuz dönem Halk Kurtuluş Savaşının birinci aşamasıdır.**

Büyük şehirlerde yürütülen gerillâ savaşı :

1-) Halk kitlelerine hainlerin yönetiminin ne kadar kof ve çürük olduğunu gösterecektir.

2-) Heran patlamağa hazır bir volkan gibi kıvılcım bekleyen halk kitlelerine vurduğu yerden ses çıkartabilecek, zalimleri cezalandıracak, **kendi devrimci diktatoryasını kurabilecek nitelikleri taşıyan bir teşkilâtın var olduğunu gösterecektir.**

3-) Partimizi, çeşitli tecrübelerden geçirerek **halkın savaşçı örgütü** olma yolunda sağlamlaştıracaktır.

Savaş örgütü, **savaş meydanlarından çıkar.**

Kısacası içinde bulunduğumuz bu aşama başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün halk kitlelerinde var olan memnuniyetsizlik ve başkaldırma duygularını güçlendirme, onları **silâhlı mücadeleye ajite etme** ve partimizin teşkilât yapısını sağlamlaştırma aşamasıdır.

Savaşın ikinci aşaması gerillâ savaşının yurt çapında ya-

yılması, şehir gerillası yanında kır gerillasının başlatılması aşamasıdır.

Üçüncü ve dördüncü aşamalar **gerillâ kuvvetlerinin düzenli orduya dönüşme aşamalarıdır**.

Bu evrelerin süreleri hakkında şimdiden birşey söylemek imkânsızdır. Bütün bunları şimdiden kestiremeyiz. Şu andaki görevimiz, **bu yolda sistemli ve yılmadan savaşmak** tır.

Başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün halk sınıflarının kurtuluş yolu, **gerillâ savaşı**ndan geçmektedir.

Oportünist ve revizyonistler tarafından karmakarışık hale getirilen bu stratejik çizgi üzerinde biraz durmak gerekiyor. **Proleteryanın sınıf savaşı ideolojik, ekonomik ve politik olmak üzere üç cephede birden cereyan, eder**. Burjuva ideolojisine ve sapıtmalarına karşı, **proleteryanın devrimci savaşı ideolojik bir savaştır**. İşçi ve emekçi sınıfların hayat ve çalışma şartlarını düzeltme şeklindeki günlük mücadelesi ekonomik mücadeledir. Direkt gerici sınıfların yönetimini hedef alan mücadeleler ise politik savaştır.

Politik mücadele, devrimci yayınla—yapılan politik propagandanın, politik nitelikteki kitle gösterilerinden, politik grevlere ve de gerillâ savaşına kadar çeşitli biçimlerde cereyan eder.

Gerillâ savaşı, politik mücadelenin en üst ve en etkili bir biçimidir.

İhtilâlcî parti bu üç cephede, her cephenin imkânlarını en iyi şekilde harekete geçirerek savaşan partidir. Partimiz emperyalizme ve yerli hâkim sınıflara ve onların soldaki uzantılarına karşı üç cephede de birden savaşı yürütmeğe çalışmaktadır.

Dünya devrimci pratiği soldaki bütün sapıtmaların sınıf mücadelesinin üç cephesinin bir veya iki kesimini ihmal etmek veya önemsemekten doğduğunu göstermektedir.

Partimiz, sınıf mücadelesini dergi çıkarmak ve yasal hareketleri organize etmek şeklinde göre bütün sağ, pasifist eğilimlere ve gruplara karşı olduğu gibi, sınıf savaşını sadece gerillâ savaşı şeklinden ibaret gören «sol» fokocu eğilimlere ve gruplara da karşıdır. Her iki sapmada emekçi halkın kurtuluşunu geciktiren, engelliyen zararlı akımlardır.

Ülkemizdeki- pasifitler evrim aşamasında olduğumuzu, bu yüzden içinde bulunduğumuz evrede silâhlı savaşın objek-

tif şartlarının mevcut olmadığını iddia etmektedirler. Bu iddialar temelden sakat ve yanlıştır. Bu şekildeki tahlillerin tek amacı teslimiyetçiliğe ideolojik kılıf giydirmektir.

Emperyalizmin işgali altındaki ülkelerde evrim ve devrim aşamaları bu şekilde bıçak gibi birbirinden ayrılamazlar. Bu aşamalar birbirinin içine girmişlerdir. Ayrıca, emperyalizmin işgali, karşı tarafın bizzat zora, şiddete, silâha başvurması demektir. Bu ise, **silâhlı savaşın objektif şartlarının mevcudiyeti demektir.**

Bu anda iktidar mücadelesi yapan partimiz, iktidarı alabilecek güçte ve aşamada değildir. Ancak, düzenli ordular savaş aşamasında bütün yurt çapında yönetimi ele geçirmeden söz etmek mümkündür. Ve biz bugün bu aşamayı yaşadığımızı asla iddia etmiyoruz. Biz sadece, halkımızın ihtilâlcı savaşının bu aşamaya gelebilmesi için gerillâ savaşının şart olduğunu iddia ediyor ve bu amaçla da dövüşüyoruz.

içinde bulunduğumuz dönem, halk kurtuluş savaşının şehir gerillâsı biçiminde yürütüldüğü dönemdir. Partimiz, politik savaşın bu mücadele biçimini belli kurallara bağlamıştır. Şehir gerillâ savaşında hedef emperyalist güçler, tekeli burjuvazi ve onların köpekleridir. Bu hedeflere varan bütün hareketleri destekleyen partimiz, bu hedeflere yönelmeyen adı gangsterlik niteliğindeki eylemleri şiddetle reddeder.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi bizzat savaşan partizanlardan oluşmaktadır. Türkiye Halk Kurtuluş Partisi, politik ve askerî liderliğin birliği ilkesini esas almaktadır. Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin önderliğinde yürütülen çeşitli ara evrelerden geçen gerillâ savaş, halkın gerçek ordusunu doğuracaktır.

Türkiye ihtilâlinin yolu, partimizin yoludur» denilmekle Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin stratejisi açık şekilde tesbit ve tayin edilmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin, İsrail Başkonsolosunu kaçırdıktan sonra muhtelif mercilere gönderdikleri «1 No. lu bülten - İşçiler, köylüler, askerler, yurtsever aydınlar Halkımız» başlıklı «Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi Merkez Komitesi» imza ve mühürlü bildiri ise Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin mahiyet ve eylemlerini daha da açıklığa kavuşturmaktadır.

Bu bildiride: (. Biz Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi olarak diyoruz ki: Amerikan emperyalizminin hâkimiye-

tini ve yerli uşığı sömürücü sınıfların iktidarını yıkmak, bağımsızlığı kazanmak için tek yol silâhlı kurtuluş savaşıdır.

Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi bu yolda mücadelele kararlı bütün yurtseverleri kucaklıyan halkın savaşçı öncülerinin örgütüdür. Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi mücadelesinde Türkiye işçi sınıfının savaş örgütü olan Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin önderliğini kabul eder ve mücadelesini onun emir ve kumandası altında yürütür.) denilmekte, artık isyan etmek, silâha sarılmak zamanının geldiği, kaybedilecek hiçbir şeyin olmadığı, ama kazanılacak koca bir dünyanın bulunduğu, Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin, Partinin önderliğini kabul eden halkın savaşçı öncülerinin örgütü olduğu zikredilerek, silâhlı şehir gerillâ eylemleri askerî harekât şeklinde nitelendirilmekte, eylemler sıralanmakta, soyulan bankalar içinde «**kamulaştırılmış**» deymi kullanılmaktadır.

Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin, İsrail Devleti İstanbul Başkonsolosu Ephrâim Elrom'un kaçırılmasından sonra dağıtılan «Amerikancı Bakanlar Kuruluna» başlıklı bildiride: İsrail Başkonsolosunun kaçırıldığı, bunun «1 Mayıs harekâtı» olduğu, hapisteki devrimcilerin serbest bırakılması gibi şartları bir ültimatom içerisinde bildirilmiştir.

1971 -1972 yılları içerisinde Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını tebdil veya tağıir veya ilga maksadıyla Türkiye'de muhtelif şehir ve kır gerillâ eylemlerini koyan ve yürüten Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin genel olarak oluşum ve gelişimi, Cephenin özelliği, Marksist-Leninist gizli nitelikteki bu örgütün tüzüğü daha yukarıda etraflıca izah edilmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin en güçlü kanadı olan Subay - Astsubay - Askerî öğrencilerden müteşekkil Askerî kesiminin oluşum ve gelişimi, örgüt içerisindeki faaliyetleri bu kısımda belirtilecektir.

Türkiye'nin İstanbul - Ankara - İzmir - Eskişehir - Afyon - Kütahya - Kayseri - Merzifon ve Diyarbakır şehirlerinde görev yapan sanık Havacı Subay ve Astsubaylar ile Hava Harp Okulunda bulunan sanık öğrenciler 1969 yılı sonları ile 1970 yılı başlarında proleteryanın diğer sınıflar üzerinde tahakkümünü tesise, memleket içindeki müesses iktisadî ve sosyal temel nizamları devirmeğe matuf Marksist-Leninist grup ve örgütler kurmuşlar, bilâhare bu grup ve örgütler zamanla bünyelerini genişleterek kendi aralarında birleşmiş-

ler, daha sonra güçlü bir örgüt olarak Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ile birleşmişlerdir.

Sanık Hava Subay ve Astsubaylarınca muhtelif şehirlerde oluşturulan örgütler ayrı bölümler halinde bu kısımda, Hava Harp Okulunda oluşturulan öğrenci örgütleri ise iddia-name olaylar bölümünün sonunda izah edilecektir.

ANKARA ASKERİ ÖRGÜTÜNÜN OLUŞMASI

Sanıklardan Hava Tğm. Mazhar Ataç, Hv. Ütğm. Mustafa Şahin, Hv. Ütğm. Tayfun Orçun ve Hv. Ütğm. Salih Yılmaz Veyisoğlu 1969 yılında Ankara-Küçükesat Bağlayan Sokak Deniz Apartmanında birlikte oturdukları sürece aynı eve sanık Hv. Yzb. Orhan Savaşçı da sık sık gelerek devamlı temas halinde bulunmuşlardır. Sanıklar aynı evde oturdukları zaman içerisinde sanık Hv. Yük. Mühendis Binbaşı İbrahim Keskin ile de tanışmışlardır. Mazhar Ataç, Mustafa Şahin, Tayfun Orçun ve Yılmaz Salih Veyisoğlu bilâhare bu evden ayrı" ar ak Ankara-Küçükesat Büklüm Sokak 82 numaralı Çam Apartmanına taşınmışlardır.

Ekim 1969 ayında birgün İbrahim Keskin, bu eve gelerek Mazhar Ataç, Orhan Savaşçı, Tayfun Orçun, Mustafa Şahin, Yılmaz Salih Veyiscğlu ile bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıda İbrahim Keskin söz alarak: «Türkiye'nin iç ve dış emperyalistler tarafından sömürüldüğünü, bu sömürü düzenini ortadan kaldırmak için ordu mensuplarının faaliyete geçmesi icabettiğini, bu maksatla hücreler halinde örgütlenmenin gerekli olduğunu, bu örgütün sıkı bir disiplin içerisinde çalışması ve hücrelerin birbirini tanımaması gerektiğini» belirtmiştir. İbrahim Keskin'in bu konuşması orada bulunan sanıklar-ca olumlu karşılanmıştır.

Bu toplantıdan takriben 10 gün kadar sonra İbrahim Keskin, aynı eve gelmiş; Mazhar Ataç, Mustafa Şahin, Tayfun Orçun, Yılmaz Salih Veyiscğlu ve Orhan Savaşçı ile ikinci bir toplantı yapılmıştır. Bu kez de İbrahim Keskin birinci toplantı yapmış olduğu konuşmayı aynen tekrarlayarak örgütlenmeğe gitmenin zaruri olduğunu beyan etmiştir. Orhan Savaşçı da arkadaşları adına yaptığı konuşmada İbrahim Keskin'in görüşlerine katıldığını, gizli bir örgüt kurulmasının

zorunlu olduğunu dile getirmiştir, İbrahim Keskin ve Orhan Savaşçı'nın konuşmaları sonucu orada bulunan diğer kişilerin de meseleyi olumlu karşılamaları ile Marksist-Leninist gizli bir örgütün kurulması kararlaştırılmıştır. Toplantıda alınan karar gereği olarak İbrahim Keskin gizli örgüt başkanlığına seçilmiştir. Ayrıca her örgüt üyesinin ayda 20 lira aidat vermesi, örgütün hücre sistemine göre çalışması, gizlilik kurallarına riayet edilmesi, askerî alanda genişleme ve sempatican toplamağa gidilmesi örgüt mensuplarının Marksist-Leninist felsefe yönünden bilinçlenmeleri için teorik eğitim yapılması hususları da karara bağlanmıştır. Karar icabı örgüt üyeleri aidat vermişler ve bu para Mustafa Şahin'de toplanmıştır.

- Marksist-Leninist gizli örgütünün kurulması zamanında ve daha sonraki süre içerisinde sanık Mahir Cayan, Gül ten Cayan'la nişanlı olması ve aynı ideolojik görüşe sahip bulunmaları sebebiyle Orhan Savaşçı ile yakın bir ilişki içerisindedir. Mahir Cayan, Orhan Savaşçı'nın kaldığı babasına ait Ankara Bahçelievler 1 nci Cadde 9 ncu sokak 28/7'deki eve gelip gitmekte, kalmakta ve Orhan Savaşçı ile birlikte Marksist-Leninist teorinin Türkiye şartlarına uygun olarak tatbiki hazırlığı içerisinde bulunmaktadırlar. Orhan Savaşçı kurdukları gizli örgütün niteliği ve alınan kararlar hakkında Mahir Cayan'a bilgi vermektedir. Mahir Cayan ise örgütün kuruluş ve faaliyetlerini eleştirmede: Örgüt Başkanlığının seçimle olmayacağını, örgüt başkanının eylemler içerisinde kendisini belli etmesi gerektiğini, ayrıca örgütün sırf askerlerden teşekkül etmeyip sivillerin de girebilmesi imkânının tanınmasını teklif etmiştir.

Ekim 1969 ayı sonlarında Küçükesat Büklüm Sokaktaki evde yapılan diğer bir toplantıya İbrahim Keskin, Orhan Savaşçı, Mazhar Ataç, Tayfun Orçun, Yılmaz Salih Veyisoğlu, Mustafa Şahin katılmış; söz alan Orhan Savaşçı iki husus üzerinde özellikle durmuştur.. Bunlardan birincisi örgüt başkanlığının seçimle değil, eylem içerisinde kendisini örgüte kabul ettirmesi gerektiği; ikincisinin • ise örgüte sivillerin de girebileceği konulardır. Bu itirazın toplantıda bulunan Mazhar Ataç, Tayfun Orçun, Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Mustafa Şahin tarafından olumlu karşılanması üzerine İbrahim Keskin örgüt başkanlığından istifa etmiştir. Buna rağmen devam eden toplantıda konuşan Orhan Savaşçı Marksist-Leninist teori yönünden güçlü olan iki sivil arkadaşı bulunduğunu,

onlarla görüşüldükten sonra örgüte alınmalarına karar verilmesini teklifte bulunmuştur. Bu iki sivil şahısla görüşülüp görüşülmemesi hususu örgüt üyelerinin oylarına sunulduğunda görüşmeye İbrahim Keskin'in gitmesi kararlaştırılmıştır.

Kasım 1969 ayı ilk günlerinde Mustafa Şahin, İbrahim Keskin'i Bahçelievler'deki Orhan Savaşçı'nın evine götürmüştür. Hv. Müh. Bnb. İbrahim Keskin Orhan Savaşçı tarafından evde bulunan ve örgüt toplantısında kendilerinden bahsedilen Mahir Cayan ve Yusuf Küpeli ile tanıştırılmıştır. Bu toplantıda konuşma genellikle Mahir Cayan ile İbrahim Keskin arasında yapılmış, genel olarak Türkiye'nin o günkü durumu üzerinde durulmuştur.

İbrahim Keskin'in örgütle ilişkisi Ocak 1970 ayı başlarına kadar devam etmiş; Orhan Savaşçı'nın toplantılardaki karşı tutumu, örgüte sivillerin de alınmasında ısrar etmesi ve İbrahim Keskin'in örgüt başkanlığından ayrılması, örgütte Orhan Savaşçı grubunun hâkim olması gibi nedenlerle örgütten ayrılmıştır.

Ancak İbrahim Keskin'in örgütten ayrılması üzerine örgüt Orhan Savaşçı, Ma 'har Ataç, Tayfun Orçun, Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Mustafa Şahin tarafından devam ettirilmiş ve geliştirilmiştir.

Orhan Savaşçı 1969 yılı sonlarında Mahir Cayan'ı Büküm sokaktaki eve götürerek Yılmaz Salih Veyisoğlu, Tayfun Orçun ve Mazhar Ataç ile tanıştırmış, bundan sonra Mahir Cayan kendiliğinden bu eve sık sık gelip gitmiştir. Mahir Cayan, Büküm sokaktaki eve gelişlerinde Marksizm-Leninizm ile ilgili kitap ve mecmualar da getirerek örgüt üyelerine dağıtmış, ayrıca onlarla DEV-GENÇ ve muhtelif gençlik kesimindeki örgütlenmeler konusunda konuşmuş, örgüt üyelerinin bilinç seviyelerini yükseltmek yönünden çaba sarfetmiştir.

örgüt üyesi kişilerden toplanan paralarla aynı felsefeyle ilgili kitaplar alınmış, örgütün diğer ihtiyaçları karşılanmıştır.

Proleter Devrimci Askerî Örgüt Ankara grubu mensupları, muhtelif mahallî örgütlerin bu isim altında birleşmesinden önceki, birleşen örgütlere bu isim verilmesinden ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisine katılışından sonraki dönemlerde örgüte üye kazandırma çabası içerisinde çalışmışlardır. Bu çalışma sonucu, Nisan 1970 ayında Hv. Ütğrn. Tefvik Işık

Çeviker, Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun Mayıs 1970 ayında Hv. Yzb. Güner Durlanık, Orhan Savaşçı, Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Mustafa Şahin'in; Şubat 1971 ayında Hv. Astsb. Metin Çakmak ve Hv. Astsb. Türkây Altay, Tefik Işık Çeviker ve Güner Durlanık'ın; Ekim 1970 ayında Hv. Ütgm. Bülent Arpat, Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun; Nisan 1971 ayında Hv. Yzb. Hüsamettin Ölçer, Orhan Savaşçı'nın; Mart 1971 ayında Hv. Tgm. Ömer Uluğ, Bülent Arpat'ın; Şubat 1971 ayında Hv. Yzb. Ziya Yücesan ve Hv. Yzb. İsmail Kemal Contar, Orhan Savaşçı'nın oluşturdukları proleter devrimci örgüt ile dahil bulundukları Türkiye Halk Kurtuluş Partisi adlı Marksist-Leninist örgütlerin kuruluş ve amaçlarını açıklamaları ve örgüte girme teklifleri üzerine bu isteği olumlu karşılayarak örgüte girmişler; ayrıca her ay kararlaştırılan aidatı ödemişler ve hâdiseler içerisinde izah edileceği veçhile kendilerine verilen görevleri yerine getirmişlerdir.

Sanık Hv. Tgm. Hakkı Gümüştas ve Hv. Tgm. Selim Özkarak Eskişehir'den, Hv. Tgm. Mehmet Sefa Sınmaz İzmir'den Ankara'ya tâyin edilmelerinden sonra Ankara grubu içerisinde yer almışlar; örgütçe verilen görevleri olaylar içinde izah edileceği üzere yapmışlar, muhtelif surette örgüte malî katkıda bulunmuşlardır.

İZMİR ASKERÎ ÖRGÜTÜNÜN OLUŞMASI

Hava Harb Okulunda öğrenci iken Marksist-Leninist felsefe yönünden bilinçlenmiş olan sanık Hv. Tgm. Saffet Alp, Hv. Tgm. Nevzat Yücel ve Hv. Tgm. Hasan Özgen İzmir Hava Savunma Okulunda öğrenci subay olarak görevli bulundukları 1969 yılı sonlarında proleteryanın diğer sınıflar üzerinde tahakkümünü sağlamağa, toplumumuzdaki müesses iktisadî ve sosyal temel nizamları yıkmağa yönelen Marksist-Leninist gizli bir örgüt oluşturmuşlardır. Kısa süre sonra cemiyetin kuruluş ve gayesini belirttikleri aynı ideolojik yapıya sahip sanık Hv. Tgm. Reşat Tavşancı, Hv. Tgm. Ömer Kamburoğlu, Hv. Tgm. Yılmaz Gürol, Hv. Tgm. Mehmet Sefa Sınmaz da örgüte kabul edilerek üyelik sıfatını kazanmışlardır.

Örgütün oluşumunu müteakip Saffet Alp, Nevzat Yücel

ve Hasan Özgen aynı ideolojik düzeyde bulunan ve sempati-zan durumda gözükken kişileri örgüte kazandırmak maksadiyle çalışmalarına devam etmişler; bu üç kurucunun aynı ideolojik düzeyde olduklarını bildikleri Hv. Tğm. Selâmı Çetin, Hv. Tğm. Ahmet Nart, Hv. Tğm. İbrahim Bakır, Hv. Tğm. Ahmet Kaya, Hv. Tğm. Sedat Sücan ve Hv. Tğm. Fahrettin Özkanoğlu'na örgütlerinin amaç ve mahiyetini açıklayarak teklifte bulunmaları sonucu bu kişiler de örgüte katılmışlardır.

Hv. Tğm. Saffet Alp, Hv. Tğm. Nevzat Yücel ve Hv. Tğm. Hasan Özgen kendileriyle aynı devreden olup, İstanbul Tuzla Piyade Okulunda bulunan; Hava Harb Okulundan mezun olmazdan önce gittikleri birliklerde bu tür örgütler kurulmasında karar kıldıkları sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ile de devamlı temas halinde bulunmuşlar, aynı dönemde İstanbul'da Mehmet Alkaya'nın da gizli Marksist-Leninist bir örgütlenmeğe gittiğinden ve örgütsel çalışmasından bilgi sahibi olmuşlardır.

Sanık Hv. Tğm. Mehmet Yurtözveri, Hv. Tğm. Mehmet Sefa Sınmaz, Hv. Tğm. Seyfettin Kule ve Hv. Tğm. Nevzat Yücel Hava Savunma Okulunda iken kıt'a kursu içi 1 Ankara'ya gittiklerinde aynı yerde kalmağa başlamışlar, "Nevzat Yücel örgüte kazandırmak çabasıyla Mehmet Yurtözveri ve Seyfettin Kule'ye Marksist-Leninist eserler okumalarını salık vererek onları bu yönden bilinçlendirme uğraşı» içinde hareket etmiştir. Ocak 1970 ayında Nevzat Yücel, Hasan Özgen ve Saffet Alp ile oluşturdukları gizli örgütün nitelik ve ana amacını Mehmet Yurtözveri ve Seyfettin Kule'ye belirterek örgüte girmelerini teklif etmiştir. İstek bu iki şahısça olumlu karşılanmış, kurulan örgütle üyelik ilişkileri doğmuştur.

Kursta iken bir aralık İzmir'e giden Mehmet Yurtözveri, dahil oldukları örgütün varlığını ve amacını arkadaşlarından Hv. Tğm. Adil Çarga ve Hv. Tğm. Cengiz Solak'a izahla cemiyete girmeleri teklifinde bulunmuş, bu iki kişi istemi olumlu karşıladıkları için örgüte alınmıştır.

Ankara'da iken Mart 1970 ayı içerisinde bir gün Mehmet Aıkaya tarafından temin edilen evde yapılan örgüt toplantısına: Mehmet Yurtözveri, Nevzat Yücel, Seyfettin Kule, Mehmet Sefa Sınmaz, Saffet Alp ile İstanbul'dan gelen Mehmet Aıkaya, İzmir'den gelen Hasan Özgen iştirak etmişlerdir. Bu

toplantıda Mehmet Yurtözveri, Adil Çarga, Cengiz Solak ve Seyfettin Kule'nin örgüte alınmaları üzerinde konuşulmuş; ayrıca söz alan Mehmet Alkaya Ordu Yardımlaşma Kurumunu eleştiren broşürü okuyarak gerekli izahlarda bulunmuştur. Ancak toplantının asıl amacı örgüt stratejisini tesbit etmek iken, bu husus bundan sonra İzmir'de yapılması kararlaştırılan toplantıya talik edilmiştir. Mehmet Alkaya toplantıya katılan kişilere, Hv. Tğm. Mazhar Ataç ve arkadaşlarının Ankara'da gizli bir örgüt oluşturdıklarını da anlatmıştır.

Ankara'daki kursun bitiminde, İzmir'e dönüşten bir hafta kadar sonra **Nisan 1970 ayı içerisinde bir gün sanık Hasan Özgen'in izmir Narlıdere'deki evinde yapılan toplantıya:** Hv. Tğm. Nevzat Yücel, Hv. Tğm. Saffet Alp, Hv. Tğm. Mehmet Sefa Sınmaz, Hv. Tğm. Reşat Tavşancı, Hv. Tğm. Seyfettin Kule, Hv. Tğm. Adil Çarga, Hv. Tğm. Yılmaz Gürol, Hv. Ütğm. İbrahim Bakır, Hv. Tğm. Cengiz Solak, Hv. Tğm. Ahmet Kaya, Hv. Ütğm. Öner Kamburoğlu, Hv. Tğm. Sedat Sücan, Hv. Tğm. Fahrettin Özkanoglu, Hv. Tğm. Hasan Özgen, Hv. Tğm. Mehmet Yurtözveri iştirak etmişlerdir.

Bu toplantıda: (Türkiye'nin Amerikan emperyalizmi tarafından sömürüldüğü, mevcut rejimle kalkınmanın sağlanamayacağı konularında konuşmalar yapılmış; ayrıca örgüt üyelerinin Marksist-Leninist teorik eğitime devam etmeleri kararlaştırılmıştır.

Aynı ay içerisinde bir gün yine Hasan Özgen'in evinde yapılan ikinci toplantıya birinci toplantıya katılan örgüt üyeleri iştirak etmiş, bu toplantıda Nevzat Yücel tarafından Millî Demokratik Devrim Stratejisi ayrıntıları ile izah edilmiştir.

Muhtelif bölgelerdeki örgütlerin birleşmesi konusunda İzmir Balçova'daki Mehmet Sınmaz'ın evinde Nisan 1970 ayı içerisinde yapılan ve daha ileride izah edilecek olan toplantıdan sonra örgüt mensupları Balçova'da Özcan isimli bir şahsın evinde Mayıs 1970 ayı içinde bir gün toplanmışlar, bu toplantıya: Saffet Alp, Hasan Özgen, Seyfettin Kule, Nevzat Yücel, Öner Kamburoğlu, Fahrettin Özkanoglu, Sedat Sücan, İbrahim Bakır, Yılmaz Gürol, Mehmet Sefa Sınmaz, Reşat Tavşancı, Ahmet Kaya, Adil Çarga, Cengiz Solak ve Mehmet Yurtözveri katılmışlardır.

Bu toplantıda şimdiye kadar örgüt başkanlığı görevi ya-

pan Hasan Özgen'in Şile'ye ayrılacağı nazara alınarak örgüt başkanlığı seçimi yapılmış; Mehmet Yurtözveri başkanlığa seçilmiş ise de görev yerinin Çiğli'de olması örgüt işleri ile yakinen ilgilenmesinin imkânsızlığı üzerinde durulmuş ve örgüt başkanlığına Saffet Alp getirilmiştir.

Bilâhare Mehmet Sefa Sınmaz'ın evinde yapılan toplantıya: Hasan Özgen, Nevzat Yücel, Öner Kamburoğlu, Yılmaz Gürol, Seyfettin Kule, Saffet Alp, Mehmet Yurtözveri, Cengiz Solak, Reşat Tavşancı, Ahmet Kaya, Fahrettin Özkanoğlu, Sedat Sücan, Adil Çarga, Mehmet Sefa Sınmaz, İbrahim Bakır katılmış olup; burada muhtelif örgütsel meseleler görülmüş, ancak Yılmaz Gürol, Hasan Özgen ve Öner Kamburoğlu'nun daha önce tesbit edilen örgüt stratejisine aykırı düşen görüşlere sahip oldukları müşahade edilmiş ve bu konu diğer örgüt üyelerince eleştirilerek bu üç şahsın örgütten ihraç edilip edilmemeleri hususu oylanmış, neticede örgütten çıkarılmalarına karar verilmiştir.

İzmir'de oluşturulan Marksist-Leninist örgüt üyelerinin aidattan Saffet Alp tarafından toplanılarak, teorik eğitimde faydalanılacak kitapların alınmasında ve örgütün diğer ihtiyaçlarının karşılanmasında kullanılmıştır.

İSTANBUL ASKERÎ ÖRGÜTÜNÜN OLUŞUMU

"Sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Hv. Tğm. Saffet Alp, Hv. Tğm. Hasan Özgen, Hv. Tğm. Nevzat Yücel, Hv. Tğm. Mustafa Çimen, Hv. Tğm. Kemal Berişler ve Hv. Tğm. Yılmaz Gürol Hv. Harp Okulundaki öğretim süreleri içerisinde Marksist-Leninist teori yönünden kendilerini yetiştirmiş kişiler olarak bu tür gizli bir örgütlenmeğe gitmek kararına varmışlarsa da, zaman ve şartların elverişli olmaması karşısında bu düşüncelerini tahakkuk ettirememişler; Harp Okulunda sonra gidecekleri birliklerde aynı gayeye yönelik örgütler oluşturulmasında karar kılmışlardır.

Sanık Mehmet Alkaya 1969 yılında Tuzla Piyade Okuluna kursa geldiğinde, önce muhitinde Marksist-Leninist felsefi inanca yönelik kişilerle temas cabası içerisinde bulunmuştur. Bu cümleden olarak, Mehmet Alkaya okulda bir arada bulunduğu öğrenci subayları Marksist-Leninist teori yö-

nünden bilinçlendirmek, hiç olmazsa sempatizan bir kitle kazanmak maksadiyle okulda bir kütüphane tesisine muvaffak olmuştur. Ayrıca örgütlenmeği ve örgütsel faaliyeti gizlilik içerisinde daha kolay bir tarzda-yürütebilmek amacıyla sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Hv. Tğm. Mustafa Karaca ve sanık Hv. Tğm. Tamer Hazer İstanbul Göztepe Erko Sitesinde bir daire kiralamışlardır.

Sanık Mehmet Alkaya aynı kursta bulunan sanık Hv. Tğm. Tamer Hazer, Hv. Tğm. Mustafa Karaca, Hv. Tğm. Mustafa Kara ile yaptığı konuşmalarda: (Türkiye'nin sınıflı bir toplumdaki meydana geldiğini, işçi ve köylünün muayyen bir sınıf tarafından sömürüldüğünü, Türkiye'nin emperyalist güçlerin baskısı altında tutulduğunu, bunlardan Türkiye'yi kurtarmak için sol kitaplar okumanın bir Türk subayı için gerekli olduğunu, 27 Mayıs anlamında bir ordu hareketinin yapılmasına karşı bulunduğunu, devrim için adedin fazlalığından ziyade kadronun bilinçli kişilerden oluşması gerektiğini) belirterek, Marksist-Leninist bir örgütlenmeğe gitmenin ön şartlarını ortaya koymuştur.

Sanık Mehmet Alkaya gizli örgütlenmeye gitmek durumunu aynı devrede kursta bulunan ve Marksist-Leninist felsefe yönünden bilinçli olan sanık P. Tğm. Olcaytu Özsever ile de görüşüp konuşmuştur. Sanık Olcaytu Özsever'in bu durumu aynı ideolojik yapıda bulunan ağabeyisi sanık P. Ütğm. Atillâ Özsever ve aynı kıtada görevli P. Ütğm. Ömer Lâçiner'e iletmesi üzerine, bu şahıslar ile Olcaytu Özsever Erko Sitesindeki eve müteaddit kerre gelmişler; Mehmet Alkaya ile teati edilen görüşmeler sonunda Marksist-Leninist gizli bir örgüt oluşturmuşlardır. Aynı örgüte daha sonra Tamer Hazer ve Mustafa Karaca'da vâki teklifi kabulleri üzerine alınmışlardır.

Kurulan örgüt toplantıları bazı kerre Mehmet Alkaya'nır bazı sefer de Ömer Lâçiner'in evlerinde yapılmış; Ömer Lâçiner'in evinde yapılan toplantılara katılan sanık Mu. Ütğm. •Yücel TOP ve Top. Tğm. Sabahattin Sakman da bilâhare örgüte alınmıştır. Sanık Mehmet Alkaya, aynı devrede kursta bulunan ve bilâhare kendisi ile aynı birliğe tâyin edilen ve aynı ideolojik inanç birliği içinde olan sanık Hv. Tğm. Mustafa Kara'nın da örgüte katılmasını sağlamıştır.

Sanık Mehmet Alkaya, Ömer Lâçiner, Atillâ Özsever, Olcaytu Özsever, Tamer Hazer ve Mustafa Karaca ve o sı-

ralafda İstanbul'da kursta bulunan Saffet Alp, Mart 1970 ayı içerisinde Göztepe Erko Sitesindeki evde toplanarak «Türk Halkına ve Onun Ordusuna» başlığını taşıyan Ordu Yardımlaşma Kurumunun kuruluşunu, organlarını, üyelerle ilişkilerini eleştiren Türk Silâhlı Kuvvetleri komuta kademesinde olup da bu kuruluşta statü icabı görev alan komutanlarla daha ast kademede bulunan subaylar arasındaki kanunî ve töresel bağları koparma niteliğinde pasajlar taşıyan, ayrıca subayların bu kuruluşa ait hisse senedi ve tahvilleri almasıyla devrimci güçlerini kaybedeceklerini belirten bir bildiri hazırlanmıştır.

Daha sonraki süre içerisinde gerek bu evde ve gerekse Ömer Lâciner'in evinde örgütsel meseleler görüşülmüş, teorik eğitime devam edilmiştir.

Mart 1970 ayı sonlarında İzmir örgütünün Ankara'da yaptığı toplantıya İstanbul'dan gelerek katılan Mehmet Alkaya, hazırlanan ve teksir edilen bu broşürü toplantıya katılan şahıslara okumuş ve bu konu ayrıca burada da görüşülerek tartışılmıştır.

Sanık Mehmet Alkaya örgütlenmeğe gitmeden önce ve örgüt kuruluşundan sonra İzmir'deki örgütle temas halinde olduğu gibi Ankara'da oluşturulan örgütle de ilişki sağlamıştır.

Sanık Mehmet Alkaya ve bir aralık İstanbul'a kursa gelen Saffet Alp, Hava Harb Okulu içerisinde sanık Ali Cevat Taşiran ve arkadaşlarınca kurulan Marksist-Leninist gizli örgütle temas kurmuş, bu örgüt mensupları Göztepe'deki eve gelerek 1970 yılı başından itibaren Mehmet Alkaya ve Saffet Alp'in nezaretinde teorik eğitim yapmışlar; Hava Harp Okulu öğrenci örgütünün faaliyetini ve gelişmesini Saffet Alp ve Mehmet Alkaya'nın talimatları veçhile yürütmüşlerdir.

Hava Harp Okulunda oluşturulan öğrenci örgütüne daha sonraları yer verileceğinden Mehmet Alkaya, Saffet Alp, Nevzat Yücel, İsmail Samur ve İlyas Aydın'ın faaliyetleri o kısmıda ayrıntılı olarak anlatılacaktır.

İzmir Örgütünün oluşumu bölümünde üyelikleri belirtilen Ahmet Nart ve Selâmi Çetin daha sonra Şile'ye tâyin edildiklerinde, İzmit grubuna bağlı şekilde çalışmış, aيداتlar bu grup sorumlusu Nevzat Yücel'e ödenmiştir. Haziran 1971 ayı başlarından itibaren her iki sanığa, Saffet Alp ve İlyas

Aydın'ın aranılan kişiler durumunda bulunmaları nedeniyle Türkiye Halk Kurtuluş Partisi askerî kesimi İstanbul Grubu yürütücülüğüne getirilen P. Ütgm. Ömer Lâçiner'e bağlı olarak çalışacakları, P. Tgm. Olcaytu Özsever vasıtasıyla temas Bağlıyacıkları Orhan Savaşçı'nın talimatı olarak kendilerine bildirilmiştir.

P. Ütgm. Ömer Lâçiner'in 15 Temmuz 1971 tarihinde göztaltına alınmasını, Nevzat Yücel'in yasak yayın bulundurması sebebiyle hakkında kovuşturmaya başlanılmasından ötürü Merzifon'a tâyin edilmesini müteakip, 26 Ağustos 1971 günü İstanbul Alemdağ 15 nci Füze Üs. K. lığı İs. Tb. Telli Tesis Bl. K. lığı görevine başlıyan Hv. Yzb. Haldun Yeşile istanbul Bölgesi sorumluluğu verilmiş, sanık Orhan Savaşçı'nın talimatı üzerine İzmit'ten Duray Çelikel ve Seyfettin Kule istanbul grubu sorumlusuna bağlı olarak çalışmağa başlamışlardır. İzmit ve Şile'deki örgüt üyeleri aidatı istanbul sorumlusuna teslim edilmiştir.

MERZİFON ASKERÎ ÖRGÜTÜNÜN OLUŞMASI

Mart 1970 ayı içerisinde bir gün sanık Mehmet Alkaya Merzifon'a giderek devre arkadaşı sanık Hv. Tgm. Kemal Berişler ile görüşmüş, istanbul ve izmir'de proleter devrimci örgütler kurduklarını beyanla, Merzifon'da bulunan devrimci subayların da bu örgüte girmeleri teklifinde bulunmuştur. Kemal Berişler bu teklifi olumlu karşılayarak örgüte girmeyi kabul etmiştir. Mehmet Alkaya, Kemal Berişler ile konuşmasında sanık Hv. Tgm. Aydın Karabektaş ile de görüşmek ve aynı konyu kendisine teklif etmek istemesi üzerine, Aydın Karabektaş'da bulundukları eve çağırılmıştır. Mehmet Alkaya, kurdukları örgütten Aydın Karabektaş'a bahsederek girmesi isteğinde bulunmuş, isteği olumlu karşılayan Aydın Karabektaş da örgüte girmiştir. Sanık Mehmet Alkaya, Kemal Berişler ile Aydın Karabektaş'a Ordu Yardımlaşma Kurumu hakkında hazırladıkları broşürden burada da bahsetmiş, Kurumun kendi yönünden eleştirisini yapmıştır. Örgüte, çevrelerinden yeni üyeler kazanmaları için çaba sarfetmelerini isteyen Mehmet Alkaya, ayrıca teorik eğitime de devam edilmesini, kendisinin Ankara'dan Marksist-Leninist

teori ile ilgili kitaplar göndereceğini söylemiş, kısa zaman sonra bahsettiği eserleri Merzifon'a göndermiştir.

Örgüte yeni kişiler kazanılması için gayret sarfeden Kemal Berişler ve Aydın Karabektaş, durumu Marksist-Leninist ideolojiyi benimseyen sanık Hv. Bnb. Mehmet Gençoğlu'na anlatmışlar ve teklif etmeleri üzerine bu şahıs da istemi olumlu karşılayarak örgüte katılmıştır. Mehmet Alkaya'nın Merzifon'a gelişinden kısa bir süre sonra sanık Hv. Bnb. Mehmet Gençoğlu'nun teklifi üzerine sanık Hv. Yzb. Güven Aktan ve Hv. Ütgm. Muhittin Bilgen de örgüte girmişlerdir.

Sanık Hv. Tgm. Ali Özeloğulları 12 Haziran 1970, sanık Hv. Tgm. Mustafa Çimen 19 Eylül 1970 tarihlerinde Merzifon'daki görevlerine başlamalarından kısa bir süre sonra bu mahaldeki örgüt mensuplarının teklifleri ve kendilerinin de kabulü üzerine örgüte katılmışlardır.

Netice olarak Mehmet Alkaya'nın kurduklarını bildirdiği proleter devrimci örgüte Merzifon'dan Hv. Bnb. Mehmet Gençoğlu, Hv. Yzb. Güven Aktan, Hv. Ütgm. Muhittin Bilgen, Hv. Tgm. Kemal Berişler, Hv. Tgm. Aydın Karabektaş, Hv. Tgm. Mustafa Çimen ve Hv. Tgm. Ali Özeloğulları katılarak bir grup oluşturmuşlardır.

Bilâhare Ankara grubundan Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, İzmir grubundan Hv. Tgm. Nevzat Yücel 1971 yılı genel tâyinleri nedeniyle Merzifon'da göreve başladıklarında bu mahallî örgüt içerisinde yer almışlardır.

ANKARA, İSTANBUL, İZMİR, MERZİFON ÖRGÜTLERİNİN BİRLEŞTİRİLMESİ TOPLANTISI

Sanık Hv. Tgm. Saffet Alp, Hv. Tgm. Nevzat Yücel, Hv. Tgm. Hasan Özgen ve Hv. Tgm. Mehmet Alkaya'nın Ankara'da Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve arkadaşları tarafından oluşturulan gizli örgütten 1970 yılı başından itibaren haberleri bulunmaktadır.

İzmir ve İstanbul'da ayrı gruplar halinde faaliyet göstermektense Ankara örgütü ve Merzifon grubu ile birleşerek daha güçlü bir kuruluş haline gelmesi, örgütün daha da geliştirilmesi imkânlarına kavuşmanın mümkün olacağı sanık Saffet Alp, Hasan Özgen, Nevzat Yücel ve Mehmet Alkaya

arasında konuşularak bu hususun Ankara örgütündeki kişilere duyurulması, teklifte bulunulması kararlaştırılmış; bu görev ise Mehmet Alkaya'ya verilmiştir.

Sanık Mehmet Alkaya Ankara Büklüm Sokaktaki eve, bulunduğu Mazhar Ataç ile birlikte giderek müşterek kararlarını Orhan Savaşçı ve arkadaşlarına duyurmuştur. Bu teklif Ankara örgütündeki şahıslarca da olumlu karşılanmış, Nisan 1970 ayı içerisinde bir gün İzmir'de toplanılması; birleşme meselesinin görülüşmesi kararına varılmıştır.

Bu karar icabı olarak, Nisan 1970 ayında bir gün Mehmet Sefa Sınmaz'ın İzmir Balçova'daki evinde yapılan toplantıya: Orhan Savaşçı, Mehmet Alkaya, Saffet Alp, Hasan Özgen, Nevzat Yücel, Mehmet Yurtözveri, Mehmet Sefa Sınmaz katılmıştır. Toplantıda ilk sözü alan Hv. Tğm. Hasan Özgen konuşmasında: Ankara'da Orhan Savaşçı, İstanbul'da Mehmet Alkaya'nın yürüttükleri örgütler ve Merzifon'da Kemal Berişler'in yönettikleri grup ile İzmir'de kendilerince oluşturulan örgütün birleştirilmesine karar verilmesi tezini savunmuş ve birleşme teklifinde bulunmuştur. İstanbul örgütü ve Merzifon grubu temsilcisi olarak Mehmet Alkaya'da örgütlerin birleştirilmesini, neticede daha güçlü Marksist-Leninist bir örgütün doğacağını, Türk Silâhlı Kuvvetleri içerisinde daha geniş faaliyet gösterebileceklerini ve bu birleşmeden sonra eylem konulması gerektiğini belirterek, Ordu Yardımlaşma Kurumu hakkında hazırladıkları broşürü yayınlamak suretiyle ilk eylemin ortaya konulmasını teklif etmiştir. Bundan sonra Ankara örgütü temsilcisi Orhan Savaşçı yaptığı konuşmada; Marksist-Leninist bir örgütlenmede gizlilik kurallarına uyulmasının zorunlu olduğunu, bildiri yayınlamanın ve protesto gösterileri yapmanın örgütü deşifre edebileceğini ve birleşmeyi müteakip Aydınlik Sosyalist Dergisi fikri etrafında toplanılması gerektiğini beyanla örgüt ve grupların birleştirilmesini talep etmiştir. Bu konuşmaların olumlu karşılanması üzerine yapılan müzakere sonucunda Marksist-Leninist nitelikteki gizli örgütlerin ve grubun birleştirilmesine, ayrıca oluşan yeni örgütün tüzüğünün hazırlanması ve örgütsel meselelerin bir neticeye bağlanması amacıyla Mayıs 1970 ayında Ankara'da ilk toplantının yapılmasına oybirliği ile karar verilmiştir.

ANKARA'DA YAPILAN ÖRGÜT TÜZÜĞÜ HAZIRLANMASI, GENEL VE MERKEZ KOMİTELERİ SEÇİMİ TOPLANTILARI

İzmir'de Nisan 1970 ayı içerisinde örgütlerin birleştirilmesi hususunda alınan karar gereği olarak, Mayıs 1970 ayında bir gün Ankara Küçükcesat Büklüm Sokak Çam Apartmanında yapılan toplantıya: Nevzat Yücel ve Saffet Alp İzmir; Orhan Savaşçı, Mazhar Ataç ve Mustafa Şahin Ankara; Mehmet Alkaya İstanbul; Kemal Berişler Merzifon temsilcisi olarak iştirak etmiştir.

Bu toplantıda öncelikle örgüt tüzük tasarısının hazırlanması üzerinde durulmuş; neticede tüzük tasarısının hazırlanması görevinin Hv. Tğm. Saffet Alp ve Hv. Tğm. Nevzat Yücel'e verilmesi, Haziran 1970 ayında tekrar Ankara'da toplanılması kararlaştırılmıştır.

Sanık Saffet Alp ve Nevzat Yücel örgüt tüzük tasarısını hazırlamaları üzerine, Haziran 1970 ayı içerisinde bir gün aynı evde tekrar toplanılmıştır.

Bu toplantıya: Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Hv. Tğm. Nevzat Yücel, Hv. Ütğm. Uğur Taylan, Hv. Tğm. Mazhar Ataç, Hv. Ütğm. Mustafa Şahin, Hv. Yzb. Güner Durlanık, Hv. Tğm. Cengiz Solak, Hv. Tğm. Saffet Alp, Hv. Yzb. Güven Aktan, Hv. Tğm. Kemal Berişler, Hv. Ütğm. Tayfun Orçun, Hv. Ütğm. Tevfik Işık Çeviker katılmışlar, yapılan müzakereler sonucunda Saffet Alp ve Nevzat Yücel tarafından hazırlanan örgüt tüzük tasarısı kabul edilmiştir.

İştirak eden bütün üyelerin kabulüyle örgüt adı «Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci örgütü» olarak kararlaştırılmıştır.

Kabul edilen tüzüğün amaç bölümü: «Türkiye'nin sömülen bir ülke olduğunu, Emperyalist devletler ile yerli işbirlikçilerin ve feodal mütegalibenin sömürüsü altında bulunduğunu, Türkiye'de sömürücü sınıflara karşı verilecek halk kurtuluş savaşında ezilen sınıfların yanında yer alınarak tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'nin kurulması için illegal tarzda çalışılacağını»;

örgüt Üyesi Niteliği Bölümü ise: «Örgüte her üyenin kararlaştırılan miktar üzerinden muntazaman aidat vermesini; örgüt üyelerinin emin ve güvenilir kimseler olmasını, örgüt-

tün disiplinine ve gizlilik kurallarına mutlak şekilde uymaları gerektiğini; sağlam Marksist-Leninist bir ideolojiye sahip olmalarını, örgüt organlarının verilecek her türlü karara kayıtsız ve şartsız uyarak yerine getirmelerini» ihtiva etmektedir.

Örgütün tüzüğe göre merkezî demokratik bir sistem içerisinde çalışması esastır.

Tüzüğe göre örgüt organları: 1) Askerî Mahallî örgütler, 2) Askerî Genel Komite, 3) Askerî Merkez Komitesidir.

Mahallî örgütler: O mahaldeki örgüt üyelerinden oluşur. Mahallî örgütlerin görev ve sorumlulukları: Askerî birlikler içerisinde gelişmeyi sağlamak yönünden örgütsel faaliyette bulunmak, örgüte üye kazandırmak, sempatican bir çevre hazırlamak muayyen tarihlerde teorik eğitim yapmak, örgüt meselelerini konuşmak ve örgüt organlarının verilen direktifleri yerine getirmek için toplantılar tertip etmek, örgüt üyelerinden toplanan aidatları merkez komitesine göndermektir.

Askerî Genel Komite: Mahallî örgütlerin gönderdiği temsilcilerden teşekkül eder. Ancak Genel Komite'ye iştirak edecek temsilciler muayyen olmayıp, her toplantıya değişik üyeler katılabilir. Askerî Genel Komite örgütün en yüksek organıdır.

Bu komitenin görevi: örgütün stratejisini saptamak, örgüt faaliyetleri yönünden organları ve üyeleri bağlayıcı nitelikte kararlar almak ve Merkez Komitesi'ni denetlemek ve örgütsel faaliyetin yürütülmesi için üç ayda bir toplanmaktır.

Askerî Merkez Komitesi: Askerî Genel Komitenin seçeceği üç kişiden meydana gelir. Askerî Genel Komitece Merkez Komitesi üyelerinin hepsinin veya birk isminin değiştirilmesi mümkündür.

Askerî Merkez Komitesi'nin görev ve sorumlulukları: Askerî Genel Komitenin kararları ışığı altında örgütsel faaliyeti yürütmektir. Bu komite her türlü örgütsel faaliyeti yürütmeden dolayı Askerî Genel Komiteye karşı sorumludur.

Bu toplantıda yapılan seçim sonucu Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci örgütü Askerî Merkez Komitesi'ne Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Ütgm. Mustafa Şahin, Hv. Tgm. Nevzat Yücel seçilmiştir.

Bunun dışında üyelere bazılarının toplumsal çevrele-

ri, bulundukları mahal ve sahip oldukları sınıf özellikleri nazara alınarak genel komitece ayrıca bir görev bölümü yapılmaya yoluna gidilmiştir.

Buna göre: Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'ya taşra birlikleri ve Kara Kuvvetlerindeki devrimci subaylar ile ilişki kurması ve yürütmesi; Hv. Tğm. Saffet Alp'e İstanbul'da Hava Harp Okulu ve Deniz Kuvvetleri'ndeki devrimci subay, askerî öğrenci kitlesi ile ilişki kurması, devam ettirmesi, örgütte bulunan ve örgüte kazandırılan kişilere teorik eğitim yaptırması; Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'ya ise sivil kesimde, özellikle Dev-Genç ve Aydınlik Sosyalist Dergi'deki şahsî ve fikrî ilişkisi bulunan kişilerle münasebetlerini devam ettirmesi görevleri verilmiştir.

Aynı toplantıda her üyenin muntazaman ayda 25 lira aidat vermesi kararlaştırılmış, bölgelerden gelen temsilciler yörelerindeki örgüt üyelerine bildirmek için tüzükten el yazıları ile suretler alarak bölgelerine götürmüşlerdir. Tüzük hükümleri temsilcilerce mahallî örgütteki üyelere duyurulmuş, örgütün amacı, organları ve çalışma sistemi bu şahıslarca da öğrenilmiş ve olumlu karşılanmıştır.

Eylül 1970 ayı içerisinde yine Küçükesat Büklüm Sokak Çam. Apartmanındaki evde yapılan 2 nci Askerî Genel Komite toplantısına Askerî Mahallî örgüt temsilcilerinden: Orhan Savaşçı, Mehmet Alkaya, Yılmaz Salih Veyisoğlu, Nevzat Yücel, Uğur Taylan, Mazhar Ataç, Mustafa Şahin, Güner Durlanık, Cengiz Solak, Saffet Alp, Kemal Berişler, Sürhay Tunçman ve Güven Aktan iştirak etmişlerdir.

Bu toplantıda Merkez Komitesi adına yapılan konuşmada: Hv. Harp Okulu ile örgütsel çalışmalar yürütüldüğü belirtiltikten sonra, söz alan Mehmet Alkaya İstanbul'da bazı denizcilerle ilişki kurulduğunu beyan etmiştir. Ayrıca toplantıda Askerî Mahallî örgütlerin yürüttükleri faaliyetler hakkında temsilciler tarafından izahatta bulunulmuş, yapılan bazı hatalı çalışmaların ve teorik eğitimeyelerce yeter derecede önem verilmemiş olmasının eleştirisi yapılmıştır.

Toplantı sonunda: Askerî Merkez Komitesi seçimi yapılmış, **bu organa Orhan Savaşçı, Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Nevzat Yücel** seçilmiştir.

Ayrıca 25 lira olan üye aidatının 50 liraya çıkarılması ve her üyenin aidatlar dışında örgüte olağanüstü olarak biner lira vermesi karara bağlanmıştır. Bu husus bölgelerine giden

temsilcilerce üyelere duyurulmuş, onlarca da olumlu karşılanmıştır.

KÜTAHYA ÖRGÜTÜNÜN OLUŞUMU

İstanbul'da oluşturulan gizli Marksist-Leninist örgütlenme sebebiyle ilişkileri bulunan Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Piyade Okulundaki kurs bitiminde Kütahya'ya tayin edilen Hv. Tğm. Tamer Hazer ile temaslarını devam ettirmiştir.

Her iki sanığın İstanbul'dan ayrılmazdan önceki kararlaştırmaları üzerine, Hv. Tğm. Tamer Hazer tâyin edildiği Kütahya'da da bir örgütlenme ortamı temini için Hv. Tğm. Münir Yılandı, Hv. Ütğm. Kemal Çetinel, Hv. Ütğm. Ergün Erduran, Hv. Tğm. Bekir Uzun, Hv. Ütğm. Faik Güleçyüz, Hv. Tğm. inayet Tolunay, Hv. Tğm. Mustafa Karaca, Hv. Ütğm. Rahmi Dayı, Hv. Tğm. İbrahim Tunç, Hv. Yzb. Salih Zeki Yılmaz ile birlikte muhtelif zaman ve yerlerde aşırı solla ilgili kitaplar okumuşlar; Hv. Tğm. Tamer Hazer'in hazırladığı bu ortamda gizli bir örgütlenmeğe gitmek isteyen arkadaşları bulunduğunu bildirmesi üzerine Hv. Tğm. Mehmet Alkaya Kütahya'ya gelmiştir.

Şubat 1971 ayı içerisinde bir gün Tamer Hazer'in Kütahya'daki evinde yapılan toplantıya: Mehmet Alkaya, Tamer Hazer, Bekir Uzun, Münir Yılandı, Faik Güleçyüz, iştirak etmişlerdir. Hv. Tğm. Mehmet Alkaya yaptığı konuşmada şimdiye kadar teorik eğitim yapıldığından, müşterek bir gaye etrafında birleşilmek istenildiğinden bahisle belirli bir isim altında örgütsel faaliyete devam edilmesini teklif ve beyanda bulunmuştur.

Toplantıya katılan kişilerce örgütlenme teklifi olumlu karşılanmış ve oluşturulan gizli Marksist-Leninist örgüte «İlnci Kurtuluş Savaş Ordusu» ismi verilmiştir.

Bu toplantıda teorik eğitime devam edilmesi, örgüte üye ve sempatizan sağlamak için faaliyet gösterilmesi, ayrıca örgüt üyelerinin beden kabiliyetini artırıcı fizikî eğitime başlamaları, her üyenin örgüte 50 şer lira aidat vermeleri kararlaştırılmıştır.

Ancak Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ve Hv. Tğm. Tamer Hazer örgütü oluştururken diğer üyelere «**Hava Kuvvetleri Proletsr Devrimci**» örgütünden bahsetmemişlerdir.

Kütahya'da gizli bir örgütlenmenin sağlandığı Hv. Tğm. Mehmet Alkaya tarafından Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'ya bildirilmiş, o da Kütahya'da oluşturulan örgütün Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütüne katılmasını olumlu karşılayacaklarını bildirmesi üzerine Mehmet Alkaya Kütahya'ya giderek II nci Kurtuluş Savaşı Ordusu Mensuplarına Orhan Savaşçı'nın teklifini bildirerek birleşme isteminde bulunmuştur. Örgüt üyelerince bu teklifin olumlu karşılanması üzerine Proleter Devrimci örgütle birleşilmesi kabul edilmiş ve bu suretle II nci Kurtuluş Savaşı Ordusu örgütünün varlığı son bulmuştur.

İbrahim Tunç, Haziran 1971 ayında Yılandı'nın; İnet Tolunay, Faik Güleçyüz'ün; Ergün Erduran, Kemal Çetinel ve 1970 yılından itibaren Ali Cevat Taşiran, 1971 yılından itibaren Saffet Alp ve Naki Tolunay ile ilişkisi bulunan Hulki İğdirli ise Tamer Hazer'in gizli örgüte girmeleri teklifini olumlu karşılamaları üzerine örgüte katılmışlardır.

Sanık Mustafa Karaca İstanbul'da oluşturulan ve bilâhâre Proleter Devrimci örgütle birleşen gizli örgütün üyesi sıfatını muhafaza ettiğinden, Kütahya'daki görevi sebebiyle aynı grup içerisinde yer almıştır.

Sanıklardan Hv. Yzb. Salih Zeki Yılmaz, Hv. Ütğm. Rahmi Dayı, Tamer Hazer ve arkadaşlarının Marksist-Leninist gizli bir örgüt oluşturduklarını, bu yönde faaliyette bulunduklarını şahsî ilişkileri, birlikte Marksist-Leninist kitap okumaları ve eleştirilere iştirakleri, bu kişilerin çok kere açıkça gizli örgütsel faaliyette bulunduklarını belirtmeleri gibi sebeplerle bilmelerine rağmen bu fesat heyetinin varlığını ve faaliyetlerini yetkili makamlara bildirmemişlerdir.

II nci Kurtuluş Savaşı Ordusu Örgütünün Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci örgüte katılmasını müteakip örgüt üyelerinin daha önce verdikleri aidat 50 liradan 100 liraya çıkarılmış ve toplanan aidatlar bölge temsilcisi Tamer Hazer tarafından Ankara Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütü Merkez Komitesine her ay muntazam şekilde teslim edilmiştir.

AFYON GRUBUNUN OLUŞUMU

Sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Ağustos 1970 ayı içerisinde Afyon'daki görevine başladığında sanık Hv. Tğm. Hil-

mi Baykal, Hv. Tğm. Duray Çelikel, Hv. Tğm. İsmail Samur, Hv. Ütğm. Mehmet Nuri Doruk'da aynı birlikte görevli bulunmaktadır. Sanık Hv. Tğm. Mustafa Kara ise Mehmet Alkaya ile aynı devrede Afyon'a tayin edilen ve daha önce İstanbul örgütü içerisinde ve dolayısıyla Proleter Devrimci Örgütte üyelik sıfatı doğmuş bir kişidir. Sanık Alkaya Afyon'da göreve başlayışını takip eden ilk aylarda sanık ismail Samur ve Duray Çelikel'i Marksist-Leninist teori yönünden bilinçlendirmiş ve daha sonra da oluşturdukları Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci örgütün kuruluş, amaç ve tüzük hükümlerini anlatarak kendilerinin de bu örgüte girmeleri teklifinde bulunmuştur. Her iki şahıs bu istemi olumlu karşılayarak örgüte girmişlerdir. Sanık Mehmet Alkaya, İsmail Samur, Mustafa Kara ve Duray Çelikel arasında evlerde yapılan Marksist-Leninist teorik eğitime sanık Mehmet Nuri Doruk ve Hilmi Baykal'da iştirake başlamıştır.

Bu teorik eğitimler sırasında, kâfi bilince ulaşıldıktan sonra Mehmet Alkaya, Mehmet Nuri Doruk, ile Hilmi Baykal'a örgütlerinin kuruluş, amaç ve tüzük hükümlerinden izahlarda bulunarak kendilerinin de aynı örgütte yer almalarını istemiştir. Sanık Mehmet Nuri Doruk ve Hilmi Baykal bu teklifi olumlu karşılayarak Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgüte girmeyi kabul etmişlerdir. Örgüte üye olan sanıklar her ay muntazam şekilde aidat vermişler, örgütte kendilerine verilen diğer görevleri de sırası geldikçe anlatılacağı veçhile yerine • getirmişlerdir.

Sanık Duray Çelikel, 1971 yılında tâyinlen Afyon'dan ayrılırken Mehmet Alkaya, gideceği izmit'te görevli örgüt üyesi Hv. Tğm. Seyfettin Kule ve Hv. Tğm. Nevzat Yücel ile ilişki kurmasını istemiştir. Keza Mehmet Alkaya, Afyon'dan İstanbul Hava Harp Okuluna tâyin edilen ismail Samur'a Eylül 1971 ayında ayrılırken İstanbul 15 nci Füze Üssünde görevli, Örgüt İstanbul Grubu Sorumlusu Hv. Yzb. Haldun Yeşil ve Hava Harp Okulu Marksist-Leninist Öğrenci Örgütü sorumlusu Naki Tolunay ile ilişki kurması isteminde bulunmuştur.

ESKİŞEHİR GRUBUNUN OLUŞMASI

İzmir'de 1969-1970 yılları içerisinde görevli iken Saffet Alp ve Nevzat Yücel tarafından bilinçlendirilen sanık Hv. Tğm. Şükrü Sütüoğlu, 1970 yılı Eylül ayında Eskişehir'de

vazifeye başladıktan sonra Hv. Tğm. Hakkı Gümüştas ve bazı subay arkadaşları ile Marksist-Leninist teorik eğitim yapmağa başlamışlar, daha sonraki aylarda bu toplantılara Hv. Tğm. Hasan Özgen, Hv. Tğm. Selim Özkar ve Tğm. Reşat Tavşancı'da katılmışlardır.

İzmir Askerî Örgütü kurucularından ve muhtelif mahallî askerî örgütlerin birleştirilmesi toplantısına katılanlardan iken Mayıs 1970 ayında izmir'de yapılan bir toplantıda doğan fikrî anlaşmazlık nedeniyle örgütten ayrılan sanık Hv. Tğm. Hasan Özgen, Mehmet Alkaya ile Nevzat Yücel'in tekrar örgüte girmesi teklif ve uğraşları sonucu Proleter Devrimci Örgüte girmeyi kabul etmiştir.

Sanık Hv. Tğm. Reşat Tavşancı ise, Eskişehir'de göreve başladığında, mensubu olduğu İzmir Askerî örgütünün de birleşimi ile doğan Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci örgütünün üyesi bulunmaktadır.

Şubat 1971 ayı içerisinde sanık Hv. Tğm. Şükrü Sütluoğlu ve Hasan Özgen Ankara'ya gidişlerinde Küçüksat Büklüm Sokak Çam Apartmanındaki dairede Orhan Savaşçı, Mehmet Alkaya, Nevzat Yücel ve Mazhar Ataç'la buluşmuşlar; Savaşçı ve arkadaşları, Şükrü Sütluoğlu'na kurdukları Proleter Devrimci Örgütün kuruluş, amaç ve tüzüğünden bahisle, kendisinin de örgüte girmesi teklifinde bulunmuşlardır. Şükrü Sütluoğlu, örgüte girmeyi kabulle beraber, ayrıca Eskişehir'de Marksist-Leninist teorik eğitim yaptıkları bazı arkadaşlarının bulunduğunu, bunları da örgüte kazandırmak için çaba sarfedeceğini vaad etmiştir. Eskişehir'e dönüşte sanık Hv. Tğm. Hakkı Gümüştas ve Hv. Tğm. Selim Özkar'a Proleter Devrimci Örgütünden bahisle gerekli bilgiyi verdikten sonra, kendilerinin de bu örgüte katılmasını teklifte bulunmuştur. Her iki sanık da bu teklifi olumlu karşılayarak, örgüte katılmışlardır.

Sanık Hv. Tğm. Hasan Özgen'in sorumluluğunda yürütülen bu gruptaki üyeler, her ay muntazam şekilde aidat ödemişlerdir. Aidat, Hasan Özgen'de toplanmış; bazı ay Kütahya grubu sorumlusu Tamer Hazer'e, bazı aylarda ise, Ankara'daki örgüt Merkez Komitesine teslim edilmiştir.

KAYSERİ GRUBUNUN OLUŞUMU

Ankara-İstanbul-İzmir-Merzifon'da kurulan gizli Mark-

sist-Leninist örgütlerin Proleter Devrimci Örgüt adı altında birleşmesinden ve tüzüğün kabulünden sonra, Haziran 1970 ayı sonlarına doğru örgüt üyesi Hv. Ütgm. Muhittin Bilgen, Kayseri'ye gelerek Marksist-Leninist teoriye yönelik ve bu konuda bilinçli sınıf arkadaşı sanık Ütgm. Erşan Tepeli'yi bulmuş; o sırada aynı mahalde bulunan sanık Hv. Yzb. Sürhay Tunçman'ın da kendileri gibi aynı ideolojiyi benimseyen bir kişi olduğunu öğrenince, mensubu olduğu Proleter Devrimci Örgütün kuruluş, amaç ve tüzüğünden bahsederek kendilerinin de bu örgüte girmelerini teklif etmiştir. Muhittin Bilgen'in örgüte üye kazandırmak amacıyla görevlendirildiğini anlıyan Sürhay Tunçman ve Erşan Tepeli, bu gizli kuruluşa girmeyi kabulle, örgüte girmişlerdir.

Proleter Devrimci Örgütün; amaç, tüzük ve kuruluşu Sürhay Tunçman ve Erşan Tepeli tarafından Muhittin Bilgen'in ayrılışını takip eden günlerde, sanık Hv. Ütgm. İzzet Aydoğdu'ya anlatılarak girme teklifinde bulunulmuş, bu şahısça da istemin olumlu karşılanması üzerine örgüte kabul edilmiştir.

Mayıs 1971 ayında aynı şahıslar tarafından, Hv. Ütgm. İlhan Kaplan ve Hv. Yd. Tbb. Atgm. Orhan Aydurmuş'a, Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin askeri kanadı içerisinde çalışmaları bildirilip, Parti-Cephe Stratejisi kendilerine izah edildikten sonra bu örgüte katılmaları teklifi üzerine, her iki sanık da bu istemi kabulle, örgüte üye olmuşlardır.

Kayseri Grubuna dahil örgüt üyeleri, kararlaştırılan miktar üzerinden her ay muntazam şekilde aidatlarını İzzet Aydoğdu'ya vermişler, toplanan paradan bir kısmı mahallî grup için ayrıldıktan sonra büyük miktarı Ankara'daki askeri kesim yetkililerine gönderilmiştir.

Bu gruptaki örgüt üyeleri, sırası geldikçe anlatılacağı veçhile Türkiye Halk Kurtuluş - Partisi yetkili organlarınca veya temsilcilerince verilen görevleri kabulle yerine getirmişlerdir.

DİYAKBAKIR GRUBUNUN OLUŞMASI

Sanık Hv. Ütgrn. Uğur Taylan, Şubat 1970 ayı başında sona eren kurstan Diyarbakır'a dönerken, 2-3 gün Ankara'da kaldığı bir sırada Orhan Savaşçı, Mustafa Şahin, Yılmaz Sa-

lih Veyisoğlu, Mazhar Ataç ile Orduevinde buluştuklarında, Orhan Savaşçı ve arkadaşları kendilerinin gizli bir örgüt kurduklarını, örgütün amacını ve ideolojik yönünü açıklayarak, örgüte girmesi teklifinde bulunmuşlardır.

Sanık Uğur Taylan, bu teklif üzerine örgüte girmesinden sonra, Haziran 1970 ayında Küçükesat Büklüm Sokak Çam Apartmanında yapılan Proleter Devrimci Örgüt tüzüğünün kabul edildiği askerî genel komite toplantısına katılmış; alınan kararlara olumlu oy kullanmıştır.

Proleter Devrimci Örgüt Diyarbakır Temsilcilik görevi verilen Uğur Taylan'ın, tüzük icabı örgüte üye kazandırması ve sempatizan sağlaması gerekirken, bu yönde daha fazla faaliyet göstermemesi dolayısıyla Eylül 1970 ayında Ankara'da yapılan askerî genel komite toplantısında bu durumu eleştirilmiştir.

Sanık Hv. Tğm. Ahmet Bastoncu Ekim 1971 ayında izinli olarak Diyarbakır'dan Ankara'ya gelişinde sanık Hv. Tğm. Mehmet Sefa Sınmaz ve Hv. Ütğm. Tayfun Orçun ile buluşmuş, muhtelif meseleleri konuştukları bir sırada Tayfun Orçun Marksist-Leninist gizli bir örgütlerinin bulunduğunu anlatarak cemiyete girmesi teklifinde bulunmuştur. İzmir ve Şile'deki kurs süresince arkadaşı sanık Hv. Tğm. Hasan Özgen'in Marksist-Leninist felsefe yönünden bilinçlendirdiği Ahmet Bastoncu, bu isteğe olumlu cevap vermiştir. Tayfun Orçun, Ahmet Bastoncu'nun örgüte girmeyi kabulünden sonra, Diyarbakır'da görevli Hv. Ütğm. Uğur Taylan'ın da örgüt üyesi olduğunu; Onunla temas kurarak faaliyette bulunmasını aيداتını da Ona vermesini bildirmiştir.

Ekim 1971 ayında Diyarbakır'dan Ankara'ya gelen sanık, Hv. Ütğm. Önder Atay, sınıf arkadaşı Tayfun Orçun ile buluştuklarında örgütsel meselelerden bahsedilmiş, Tayfun Orçun'un gizli örgütlerine katılması konusundaki teklifini olumlu karşılayan Önder Atay Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Askerî Kesimi'ne katılmıştır.

Diyarbakır grubundaki üyelerden alınan aيداتlar ilk zamanlarda Uğur Taylan, onun kursa gidişinden sonra ise Ahmet Bastoncu tarafından toplanarak Ankara'daki askerî keşim yetkililerine gönderilmiştir.

ANKARA GAZİ ORMAN ÇİFTLİĞİNDE YAPILAN ASKERÎ GENEL KOMÎTE TOPLANTISI

Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütü tüzüğünün kabulü, organlarının tesbiti ve görev bölümünden sonra daha da gelişmiş, örgüt üye sayısını artırmış, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ile birleşmenin örgüt üyelerince tasvip edildiği bu toplantıdan önce çok güçlü bir duruma gelmiştir.

Sanık Mahir Cayan, Orhan Savaşçı'nın Ankara Askerî Örgütünü oluşturmamasından; sanık Münir Ramazan Aktolga ve Ertuğrul Kürkçü Haziran 1970, sanık Yusuf Küpeli ise Ağustos 1970 ayından itibaren Ankara Küçükesat Büklüm Sokak Çam Apartmanındaki daireye gelip gitmeğe başlamışlar; gerek Ankara'daki örgüt üyeleri ve gerekse mahallî örgütlerden Ankara'ya gelen üyeler ile Marksist-Leninist teorik esaslar üzerinde durmakla beraber daha sonraki zaman içerisinde de Türkiye Halk Kurtuluş Partisi tüzüğünde, Partinin Devrim stratejisini belirleyen İhtilâlî Yolu, Cephenin 1 Nolu bildirilerinde yer alan politik-ideolojik ve örgütsel meseleleri izaha çalışmışlardır.

Mahir Cayan-Yusuf Küpeli-Münir Ramazan Aktolga'nın Aydınlik Sosyalist Dergiden ayrılarak «Kurtuluş Grubu» adı altında faaliyet göstermelerini müteakiben bu şahıslar ve Ertuğrul Kürkçü tarafından kaleme alınan, Ocak 1971 ayında basılan ve iddianamenin Kurtuluş Yayınları bölümünde anlatılan «Aydınlik Sosyalist Dergiye Açık Mektup» adlı broşür, Gazi Orman Çiftliği toplantısından bir ay kadar önce Proleter Devrimci örgüt Merkez Komitesince Mahallî Örgütlere gönderilerek, bütün üyelerce okunması ve eleştirilmesi sağlanmıştır.

Kaldığı, aynı broşürde belirtilen ideolojik, politik ve örgütsel esaslar bilâhare Parti tüzüğü, Parti ve Cephe bildirilerinde de yer almıştır.

Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve arkadaşları ile örgütsel yönden sıkı irtibatı bulunan sanık Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, mahallî örgütlere gönderdiği haberle Şubat 1971 ayı ilk günlerinde Ankara'da Askerî Genel Komite toplantısı yapacağını bildirmiş; Şubat 1971 ayı ilk günlerinde Ankara Gazi Orman Çiftliğinde yapılan toplantıya; Sanık Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Hv. Tgm. Mehmet Alkaya, Hv. Ütgm. Nevzat Yücel,

Hv. Tğm. Kemal Berişler, Hv. Yzb. Güven Aktan, Hv. Tğm. Ali Özeloğulları, Hv. Tğm. Cengiz Solak, Hv. Tğm. Mehmet Sefa Sınmaz, Hv. Tğm. Mazhar Ataç, Hv. Yzb. Sürhay Tunçman, Hv. Ütgm. Erşan Tepeli, Hv. Ütgm. Mustafa Şahin, Hv. Tğm. Seyfi Akman ve Hv. Tğm. Reşat Tavşancı katılmışlar; Orhan Savaşçı ve Mehmet Alkaya yaptıkları konuşmada: Proleter Devrimci Örgüt Merkez Komitesinin kararı gereğince Mahir Cayan ve arkadaşlarınca oluşturulan gizli Marksist-Leninist örgütle birleşildiğini; bundan böyle askerî örgütün de ideolojik-Politik ve örgütsel yönden Mahir Cayan ve arkadaşlarının oluşturdukları örgüt çizgisini takip etmesi gerektiğini; bu örgütün yayın organı «Kurtuluş-Devrim için savaşmayana sosyalist denmez» isimli gazetenin kendilerinin de yayın organı olduğunu belirtmişlerdir.

Yapılan müzakereler sonucunda **Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci örgütünün Mahir Cayan ve arkadaşlarının örgütle birleşmesine karar verilmiştir.**

Bu toplantıda -yapılan seçim sonucunda Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya Askerî örgüt Merkez Komitesi üyeliklerine seçilmişlerdir.

Toplantıda alınan birleşme karar, mahallî temsilciler tarafından bölgelerindeki üyelere duyurulmuştur.

Bu toplantıdan sonra Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütü, İsrail Devleti İstanbul Başkonsolosu Ephraim Elrom'un kaçırılması günü kendisini Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ismiyle topluma tanıtan örgütün, askerî kesimi olarak olaylar bölümünde izah edilen önemli faaliyetleri göstermiş ve hizmetleri yerine getirmiştir.

Kurtuluş Gazetesinin muhtelif sayılan ve yayınlan toplantıya katılanlara dağıtılmış ve bilâhare de Merkez Komitesi tarafından mahallî örgütlere gönderilmiştir.

23 NİSAN 1971 GÜNÜ İZMİR'DE YAPILAN ASKERİ GENEL KOMİTE TOPLANTISI

Bundan önce yapılan Gazi Orman Çiftliği toplantısından sonra olaylar bölümünde izah edileceği veçhile Türkiye Halk Kurtuluş Partisi yetkililerinin kararı üzerine Türkiye Halk

Kurtuluş Cephesince, 12 Şubat 1971 günü Ankara Küçükkesat Ziraat ve 15 Mart 1971 tarihinde İstanbul Erenköy Türk Ticaret Bankası Şubelerinin soyulması; 17 Şubat 1971 günü Ankara'da şoför Mesut Erdinç'in öldürülmesi; Mete Has ve Talip Aksoy'un 4 Nisan 1971 günü kaçırılarak fidye alınması gibi silâhlı şehir gerillâ eylemlerinin yürütülmesi ve bu olaylar nedeniyle Hükümet ve Güvenlik Kuvvetlerince alınan tedbirler karşısında askerî kesimin faaliyetleri yönünden bazı önemli kararların alınması zorunluluğu doğduğundan Askerî Merkez Komitesince 23 Nisan 1971 günü İzmir'de Askerî Genel Komite toplantısı yapılması uygun görülerek mahallî örgüt temsilcileri mezkûr mahalle çağırılmıştır.

23 Nisan 1971 günü İzmir Güzelyalı'daki Cengiz Solak, Kâmil Aslantürk ve Seyfi' Akman'a ait evde yapılan toplantıya: Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veisoğlu, Hv. Yzb. Sürhay Tunçman, Hv. Tgm. Şükrü Sütüoğlu, Hv. Tgm. Cengiz Solak, Hv. Tgm. Seyfi Akman, Hv. Tgm. Kâmil Aslantürk, Hv. Yzb. İlyas Aydın, Hv. Tgm. Tamer Hazer, Hv. Ütgm. Tevfik Işık Çeviker, Hv. Tgm. Kemal Derişler, Hv. Tgm. Mustafa Çimen, Hv. Tgm. Ali Özeloğulları ve Hv. Ütgm. Bülent Arpat iştirak etmişlerdir.

Bu toplantıda askerî Merkez Komitesince 12 Mart Muhtırasının eleştirisi yapılarak, Hikmet Kıvılcımlı grubunun «Devrimi Ordu Yapar» görüşü tartışılıp, ordunun temeli küçük burjuva olduğundan hiçbir zaman Marksist-Leninist bir devrim yapamayacağına karar kılınmıştır.

Ayrıca Orhan Savaşçı tarafından Kurtuluş Gazetesinin 15 Mart 1971, 1 Nisan 1971 tarihli sayılarındaki yazılarından, bahusus Mahir Çayan'ın kaleme aldığı «Devrimde Sınıfların Mevzilenmesi» yazısı üzerinde konuşma yapılmış, Askerî Genel Komitece de aynı gazetede belirtilen ideolojik-politik ve örgütsel konudaki fikirlerin benimsendiği tekrar teyit edilmiştir.

Toplantıda Orhan Savaşçı, örgütün yeteri kadar parası bulunduğunu beyanla örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere bir taksi alınmasını teklif etmişse de, Askerî Genel Komitece bu paranın daha mübrem ihtiyaçlarda kullanılması gerekçesiyle teklif reddedilmiştir.

Mahallî örgütlerden gelen askerî merkez Komitesinin faaliyetlerini tasvir ederek, kendi yörelerindeki örgütsel faali-

yetin iyi bir şekilde yürütüldüğü hususunda bilgi vermiştir.

Toplantı sonunda: **Askerî örgüt üyelerinin teorik eğitime devam etmeleri; komando ve gerillâ eğitimi ile tahrip tekniği mevzuunda çalışma yapmaları; bundan sonra askerî genel komite toplantılarının yapılmaması ve Askerî Merkez Komitesinin Askerî örgüt adına her türlü kararlar alabilmesi ve tasarrufta bulunabilmesi kabul edilmiştir.**

Sanık Orhan Savaşçı bu toplantıya gidişinde Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Genel Komite üyesi olup, İzmir'de yöresel işçi ve gençlik örgütlenilmesini yürütme görevli kılınan sanık Bingöl Erdumlu'yu sanık Seyfi Akman, Kâmil Aslantürk ve Cengiz Solak'a tanıştırmıştır.

Türkiye Halk Kurtuluş Parti ve Gephesi ile Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunun aynı amaçla hareket eden illegal örgütler olmaları dışında gerek üyeleri ve gerekse de fiilleri itibariyle bir ilişkileri yoktur. Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu da Marksist-Leninist düzeni tesis etmek amacı ile eylemlere girişen bir Savaş Örgütüdür. Ve askeri yanı ağır basmakta ideolojik, politik, teorik taraflara önem vermemektedir. Türkiye Halk Kurtuluş Parti ve Cephesi'nde ise askerî yan politik liderliğe tabidir. Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu Marksist-Leninist düzenin getirilmesi için bir tek ordunun yanı sıra bir tek savaş örgütünün mevcudiyetini yeter görmekte, buna mukabil Türkiye Halk Kurtuluş Parti ve Cephesi, bu düzenin ikamesi için halk savaşının geniş bir cephede muhtelif savaş örgütleri tarafından verileceğini ve bu savaşın politik bir liderlik altında yürütüleceğini öne sürmektedir.

Buraya kadar Dev-Genç'in, Parti ve Cephe'nin oluşumuna etkileri, bu örgütlerin Dev-Genç'in yeter görülmemesi ile kurulması, Türkiye Halk Kurtuluş Partisine bağlı askerî kesimin oluşumu ve gelişimi, benimsenen ve uygulanmasına geçilen Millî Demokratik Devrim Stratejisi, fikiryatları, amaçları, kuruluş ve bildirileri görülmüştür. Bu ışık altında eylemlere ve bunların değerlendirilmesine geçilebilir.

OLAYLAR

Fiilen Aralık 1970 ayı içerisinde kurulan Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve savaşçı organı Cephe, Millî Demokratik

Devrim aşaması içinde mütalâa edilmesi gereken şehir gerillâsı eylemlerine yukarıda açıklanan nedenlerle şehir eylemleri ön plâna alınarak başlamıştır. Konuya açıklık vermek bakımından bir defa daha kaydetmek gerekirken, **şehir gerillâ eylemleri Halk Savaşının ilk adımıdır.** İkinci adımda ise kır gerillâsı tatbik edilecek, üçüncü ve dördüncü aşamalarla **Düzenli Orduya geçilerek Halk Savaşının** «Millî Demokratik Devrimin» başarıya ulaşması sağlanacaktır. Amaç ve uygulanan strateji bu olmuştur.

Aydınlık Sosyalist Dergiye Açık Mektup, Kesintisiz Devrim-I adlı broşürler de 15 Mart 1971 tarihli Kurtuluş gazetesindeki «Devrimde Sınıfların Mevzilenmesi» yazısında, Parti Tüzüğü ile Parti Stratejisini belirleyen ihtilâlin Yolu başlıklı bildiride Millî Demokratik Devrim aşaması «Halk Savaşı»nın ilk adımı şehir gerillâ eylemlerinin yürütülmesi amaç olmakla birlikte Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunun Ocak 1971 ayında Ankara'da şehir gerillâ eylemlerine başlaması üzerine, Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin kendilerini destekleyen devrimci kitle karşısında hareketsiz kalmasının muvazeneyi bozması, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının eylemlerine paralel tarzda silâhlı eylem koymanın toplumda daha fazla yankılar yaratması, banka soyma ve fidye alma suretiyle örgütün mâlî olanaklara kavuşacağını düşünülmesi nedenleriyle **Genel Komite üyelerinden sanık Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Münir Ramazan Aktolga, Ertuğrul Kürkçü, Ziya Yılmaz ve Ulaş Bardakçı Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin de derhal şehir gerillâ eylemlerine başlamasına karar vermişlerdir.**

Sanık Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, şehir gerillâ eylemlerine hazırlık safhasında ve bilâhare eylemlerin Türkiye saatinde yürütülmesi sırasında örgüt askerî bölümünün gerekli istihbaratı toplıyacağını, örgüt için lüzumlu haberleşmeyi sağlayacağını, şehir gerillâ eylemlerine katılacak timler ile diğer örgüt mensuplarının kalacakları ev ve buna münasip yerleri kiralamakta yardımcı olunacağını; örgüte silâh, mermi, dinamit, bomba ve diğer patlayıcı maddelerin sağlanmasında katkıda bulunacaklarını belirtmiş; ayrıca örgüt Askeri Kesimi üyelerinden toplanan bir miktar parayı, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi'nin teşkilâtlanması ve şehir gerillâ eylemlerine hazırlanması döneminde Parti Merkez Komitesine vermiştir.

Şehirlerde gerillâ eylemleri, devrimci pratik içerisinde yetişen militan kadrolardan oluşan Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin savaş örgütü Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi vasıtasıyla fiilen yürütülecektir.

ANKARA ZİRAAT BANKASI KÜÇÜKESAT ŞUBESİ SOYGUNU OLAYI

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Genel ve Merkez Komite üyeleri sanık Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Yusuf Küpeli, Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü, Münir Ramazan Aktolga, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz Ankara Küçükkesat Büklüm Sokak Çam Apartmanındaki dairede toplanarak ortaya koyacakları şehir gerillâ eylemlerinin ne olması gerektiğini müzakere etmişler; neticede bilâhare tesbiti yapılacak bir bankanın soyulmasına ve bu silâhlı eylemin Mahir Cayan başkanlığında Hüseyin Cevahir, Hüdai Arıkan, Ulaş Bardakçı, Oktay Etiman'dan müteşekkil bir tim vasıtasıyla fiilen yapılmasına ve Ziya Yılmaz'ın da gözcülük görevi almasına karar verilmiştir.

Ayrıca bu konudaki kararın verilmesi sırasında evde Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Hv. Ütğm. Mustafa Şahin, Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Hv. Ütğm. Tevfik Işık Çeviker, Hv. Tğm. Mazhar Ataç da bulunmuştur.

Sanık Münir Ramazan Aktolga, soyguna elverişli banka olarak Ankara Ziraat Bankası Küçükkesat Şubesini özelliğiyle tesbit ederek soygun timini yürütecek Mahir Cayan'a bildirmiştir.

Yapılan plan ve görev taksimine göre, Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir, 12 Şubat 1971 günü saat 11.30'da soyulması kararlaştırılan banka şubesi önünde bulunacaklar, diğer sanıklar Ulaş Bardakçı, Hüdai Arıkan ve Oktay Etiman, dikkati çekmemek düşüncesiyle bir taksiyi gaspederek mezkûr saatte Cayan ve Cevahir'le buluşacaklardır.

Plan gereğince hareket edilmiştir. Ulaş Bardakçı, Hüdai Arıkan ve Oktay Etiman, 12 Şubat 1971 günü saat 10.00 sıralarında Çankara istikametine gitmekte olan 06 AZ 476 plâka numaralı taksiyi durdurarak Gölbaşı'na gitmek üzere pazarlık sonucu 35.00— liraya anlaşmışlardır. Bu taksiyle Dikmen Çöplük mevkiine gelindiğinde, şoför Fazlı Apaydan Mühye

köyü yoluna sapması istenilmiştir. Mühye köyü yolunu sapıldıktan 50 metre kadar sonra önde oturan sanık kontakt anah'tarını kapatmıştır. Şoförün itirazı sırasında sanıklar, tabancalarını çekerek arabayı durdurmasını ihtar etmişlerdir. Silâh tehdidi ile taksinin durmasını temin eden sanıklar şoförü arabadan indirerek gözlerini bağlamışlar ve arka koltuğa yatırmışlardır. Direksiyona geçen sanık Ulaş Bardakçı, taksiyi Mühye köyüne doğru sürmüş ve yoldan ayrılarak bir arsanın içine sokmuştur. Burada şoför Fazlı Apay'ı indiren sanıklar; ellerini, ayaklarını ve ağzını bağliyerek yere yatırıp bırakmışlardır.

Gaspettikleri 06 AZ 476 plaka numaralı taksiyle saat 11.30'da Küçükesat Ziraat Bankası Şubesinin önüne gelen üç sanık, kendilerini bekliyen Cayan ve Cevahir'e mülâki olmuşlardır. Ulaş Bardakçı arabayı şubenin önüne park ederek motoru çalışır vaziyette beklemiştir. Banka şubesine önce Hüseyin Cevahir girerek tasarruf hesapları servisine gitmiş ve memure Fatma Karakaş'a Bayındırlık Bakanlığında memur olduğunu, hesap açtırmak istediğini söylemiştir. Adı geçen memurenin meşguliyeti nedeniyle bu sözleri duyan Şef Muavini ilkin Öner ilgilenmiş, Cevahir, Şef Muavinine de 450 liralık hesap açtıracağını, Bayındırlık Bakanlığında teknisyen olarak çalıştığını, isminin Hasan Özger olduğunu ifade etmiş ve bu bilgi altında tasarruf mevduatı kartı doldurularak, sanık tarafından imzalanmıştır. Bu anda Oktay Etiman ve Mahir Cayan içeri girerek silâhlarını çekmişler ve banka şubesinde bulunanlara kıpırdamamalarını, ellerini yukarı kaldırmalarını, yüzlerine bakmamalarını ve gözlerini yere indirmelerini ihtar etmişlerdir. Adı geçen iki sanığın bu ihtarları sırasında müşteri sıfatıyla hareket eden Hüseyin Cevahir de tabancasını çekerek kendisine muhatap olan Şef Muavini ve diğer memurelere «eller yukarı, kıpırdama, yakarım» tarzında hitap ile tehditte bulunmuştur. Görevlilerin ve müşterilerin ellerini yukarıya kaldırmalarının dışarıdan görülebileceği kuşkusu ile bilâhare ellerini indirmeleri, oturmaları veya çöelmeleri istenilmiştir. Vezneye giden Oktay Etiman veznedara tabancasını yönelterek, sağ elini bankonun üzerine koymasını, sol eliyle paraları torbaya doldurmasını ihtar etmiş ve bir eliyle de torbayı uzatmıştır. Veznedar ufak para destelerinden başlayarak yavaş hareketlerle paraları uzatılan torbaya koyduğu sırada sanık Oktay Etiman «oyalanma vu-

rumur» şeklinde tehdit etmiş ve elindeki tabancasının namlusunu veznedarın alnına dayayarak itmiştir. Vezneden paranın alınması sırasında, bankanın ortasında bulunan ve senetler servisindeki görevlileri silâh tehdidi altında tutan Mahir Cayan, bankada hesap kapatmak üzere olan Teğmen Necdet Zincirkıran'ın ordu malı tabancasını alarak sanık Hüseyin Cevahir'e vermiştir. Tabancayı alan sanık, namluya mermi sürerek soygun sonuna kadar elinde bulundurmuştur. Soygun vukubulurken bankanın önünde beklemekle görevli sanık Hüdai Arıkan bir ara cama vurarak bir trafik polisinin geçişir, i haber vermiştir. Veznedeki paranın torbaya doldurulmasından sonra, Oktay Etiman veznedardan kasayı açmasını istemiş, Mahir Cayan kasada tabanca olabileceğini söyliyerek arkadaşını ikaz etmiştir. Açılan kasada sadece bozuk paraların bulunduğu görülmüştür. Paranın alınmasından sonra sanıklar tabancalarını bankada bulunanlara yönelmiş şekilde geri geri gitmek suretiyle bankadan ayrılmışlar, en son çıkan sanık Mahir Cayan kapı önüne mukavva bir kutu koyarak «sakın çıkmayın bu bombadır» tarzında ikaz ve ihtarda bulunmuştur. Soygun süresince Ziya Yılmaz da banka çevresinde gözcülük yapmıştır.

Sanıklar, banka şubesi önünde Ulaş Bardakçı tarafından bekletilen taksiye telâş içinde zorlukla binerek olay mahallinden uzak¹ aşımlardır. Teğmen Necdet Zincirkıran, veznedarın tabancasını alarak jeeple takip etmek istemişse de, izlerini bulamamıştır. Sanık beş kişi soygunda kullandıkları taksiyi Olgunlar sokakta terkederek Ankara Küçükesat Büklüm Sokaktaki eve gitmişler, gaspettikleri 48.660.— lira para, sanık Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'ya teslim edilmiştir.

SOFÖR MESUT ERDİNÇ'İN ÖLDÜRÜLMESİ VE ANKARA BAHÇELİEVLER'DEKİ BANKA SOYGUNU TEŞEBBÜSÜ

Ankara Ziraat Bankası Küçükesat Şubesi soygununu tabiken eylemlerin hızlandırılması ve örgüte malî imkân sağlanması amacıyla ikinci bir banka soyulması, Ankara Küçükesat Büklüm Sokak Cam Apartmanındaki evde Mahir Cayan, Münir Ramazan Aktolga, Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Ziya Yılmaz arasında konuşulmuş;

Münir Eamazan Aktolga tarafından daha önce özellikleri tesbit edilen Ankara Bahçelievler'deki Ziraat Bankası şubesinin soyulmasında karar kılınmıştır.

Ayrıca bir önceki banka soygununda arabasından faydalanılan şoför Fazlı Apay, eli kolu bağlı bir şekilde bırakıldıktan sonra elini çözerek durumu emniyet makamlarına ihbar ve şikâyetle bulunduğundan ve bu durumda tehlikeli bir hal yarattığından, bu seferki soygunda kullanılacak taksi şoförünün örgüt adına kiralanacak eve alınması, içeride bekliyecek şahıslarca bağlanması, başında güçlü iki kişinin bekmesi, banka soygunundan sonra evde bekleyen şahısların ayrılarak şoförün bağlı bırakıldığı yer adresinin emniyet makamlarına bildirilmesi, bu maksatla sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ve Rüçhan Manas tarafından örgüt adına bir ev kiralanması, soygunun yapılacağı günün sabahı kuvvetli iki kişinin Ertuğrul Kürkçü tarafından Büküm sokaktaki eve gönderilmesi planlanmış; Hv. Tğm. Mehmet Alkaya da bu karar ve planlama sırasında aynı evde hazır bulunmuştur.

Ankara Gaziosmanpaşa Bölük Caddesi Akçay Apartmanı No. 22/1'deki daire, kendilerini evli gösteren Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ve Rüçhan Manas tarafından 14 Şubat 1971 günü kapıcı Hüseyin Şahin'den aylığı 1000 liradan kiralanmış; ertesi günü dairenin caddeye bakan pencerelerine Mehmet Alkaya ve Rüçhan Manas'ca perdeler takılmış, ev kirası ve diğer masraflar örgüt muhasebecisi Ziya Yılmaz'dan alınmıştır.

Mahir Cayan başkanlığında Ulaş Bardakçı, Hüdai Arıkan, Hüseyin Cevahir ve Ziya Yılmaz'dan müteşekkil timin soygunda görev almaları tesbit edilmiş; Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'ya da Ulaş Bardakçı ile birlikte soygunda kullanılacak taksi şoförünün eve götürülmesi ve evde alıkonulması, burada bekliyecek şahıslara şoförün bağlanması işinde yardımcı olması görevi verilmiştir.

Eylemde görev alacak tim mensupları, olaydan bir gün önceki geceyi Çankaya'da örgüt için kiralanmış evde geçirmişler, ayrıca olay günü sabahı eylemde giyecekleri elbiseler ile kullanacakları silâh ve eşya bu eve sanık Münir Ramazan Aktolga tarafından götürülmüştür.

Ulaş Bardakçı, soygunun yapılacağı 17 Şubat 1971 günü plânlanan olaydan haberleri bulunan ve o günün sabahı Büküm sokaktaki eve Ertuğrul Kürkçü tarafından gönderilen

Hüseyin Yavuz ve Zafer Kutlu ile Çayan'dan aldığı talimat üzerine, Büklüm sokaktaki eve gelen Oğuz Etçi'yi Gazi-osmanpaşa'da örgüt adına kiralanan eve daha önce götürmüş; bilâhare, Ulaş Bardakçı ve Mehmet Alkaya tarafından Büklüm Sokaktaki evde içerisine taş ve toprak doldurdular. İki bavul, eve taşınma süsü vermek amacıyla örgüt adına tutulan eve bırakılmıştır. Evde bekleyen Oğuz Etçi, Zafer Kutlu ve Hüseyin Yavuz, şoförün gelişinde kendisini hareketsiz hale getirmek için gerekli hazırlığı yapmışlardır.

Bavulların eve bırakılmasından sonra Ulaş Bardakçı ve Mehmet Alkaya soygunda kullanacakları müsait taksiyi temin maksadiyle cadde üzerinde beklemişler, bu sırada yollarından geçen Ankara Arsan taksi işletmesine bağlı, İsmet Geliş'in sahibi bulunduğu, şoför Mesut Erdinç'in kullandığı 06 DP 694 No.lu taksiyi durdurmuşlar; örgüt adına kiralanan evi gösterip burada bulunan ağırca bavulun taşınarak taksiye getirilmesini talep etmişlerdir.

Ulaş Bardakçı kontakt anahtarı üzerinde bırakılan taksinin başında beklerken, Mehmet Alkaya şoför Mesut Erdinç'i daire kapısı önüne götürmüş; zili çalması üzerine kapının içeride bulunan şahıslarca açılması ve her iki şahsın içeriye girmeleri üzerine evde bekleyen Oğuz Etçi, Zafer Kutlu, Hüseyin Yavuz ve Mehmet Alkaya tarafından Mesut Erdinç elleri arkadan ipe, göz, burun ve ağzı ayrı ayrı mendillerle bağlanmış; burun ve ağız nahiyesine bağlanan mendiller altına eterli pamuk konulmuştur. Maktul Mesut Erdinç hareketsiz hale getirildikten sonra banyo küvetine yatırılmıştır.

Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, kendisine verilen görevi yerine getirdikten sonra, Mesut Erdinç'in başında Oğuz Etçi, Hüseyin Yavuz ve Zafer Kutlu'ya bırakarak evden ayrılmış; şoförün hareketsiz hale getirildiğini Alkaya'dan öğrenen Ulaş Bardakçı ise, eylemde kullanılacak olan taksiyi soyguna katılmak üzere bekliyen arkadaşlarının kaldığı eve götürmüştür.

Eyleme katılacak şahıslar, gaspedilen taksiyle soyulmasını kararlaştırdıkları bankaya gittiklerinde, müsait ortam ve imkân bulamadıklarından bu soygun teşebbüsü akim kalmış ve gaspedilen taksi Bahçelievler 6 ncı sokakta terkedilmiştir.

Aynı gün bir aralık şoför Mesut Erdinç'in durumu ile

ilgilenen evdeki kişiler, adı geçenin öldüğünü anlayınca mezkûr mahalli terkle doğruca Siyasal Bilgiler Fakültesine gelerek durumu Ertuğrul Kürkcü ve Yusuf Küpeli'ye bildirmişlerdir.

örgütçe kiralanan daireye kimsenin uğramaması dikkati çektiğinden ve şüpheli görüldüğünden, durumun 11 Mart 1971 tarihinde Emniyet makamlarına duyurulması üzerine, aynı gün mezkûr eve girildiğinde İsparta Karaağaç ilçesi, cilt 1, hane: 300, sahife: 36 nüfusuna kayıtlı, Süleyman oğlu, 1948 doğumlu olup, kısa süre önce askerlik hizmetini bitiren, ücretle bir diğer şahsın taksisinde çalışmak suretiyle kimsesiz annesi ile kendisinin geçimini sağlamak için söförlük yapan Mesut Erdinç, banyo küveti içerisinde elleri arkadan iple; göz, burun ve ağzı mendillerle bağlanmış vaziyette ölü olarak bulunmuştur.

Olay soruşturmasına başlayan -Ankara Cumhuriyet Savcısı -ve 4 adli tabibin iştiraki ile yapılan otopsi ve ölü muayene sonucu tanzim kılınan 12 Mart 1971 tarihli zabıt, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp ve Sosyal Tıp Enstitüsünce düzenlenen 12 Mart 1971 gün ve 3375-166 sayılı rapora göre: «Mesut Erdinç'in, elleri arkasına bağlanmak, ağız, burun kapanmak suretiyle husule getirilen asfiksi (havasızlık) sebebiyle öldüğü; ağız ve burun nahiyelerine bağlanan mendiller altındaki pamuğa dökülen eter v.s. gibi bir maddenin ölümü daha da kolaylaştırdığı» tesbât edilmiştir.

Evde yapılan aramada bavullar içerisindeki toprak arasında bazı gazeteler ve el yazılı belgeler bulunarak zaptedilmiştir.

Bunlardan «Bingöl Erdumlu - Eflâton Sokak 12/2 Feneriyolu Kadıköy -İstanbul - 373372, Necmettin G'ritlioğlu -184754» yazı ve rakamları bulunan Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Genel Komite üyesi Bingöl Erdumlu'nun; (Milliyet, Cumhuriyet, Akşam, Hürriyet, Günaydın, Tercüman, Adalet, Yeni Gazete, Yeni İstanbul, Bugün, Halkçı) kelimeleri mevcut olanın Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Genel ve Merkez Komiteleri üyesi Yusuf Küpeli'nin elinden çıktığı anlaşılmıştır.

**TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİ - CEPHESİNİN
İSTANBUL'DA ÖRGÜTLENMESİ - ANKARA'DAN - İS-
TANBUL'A GELİŞ KARAEİ VE GÖREV BÖLÜMÜ - İS-
TANBUL'DA EYLEMLERE HAZIRLIK :**

Türkiye Halk Kurtuluş Partî - Cephesi yöneticileri İzmir'de Bingöl Erdumlu'yu, Karadeniz Bölgesinde Ziya Yılmaz'ı, aKradeniz Ereğlisi'nde Sina Cıladır'ı örgütlenme ve bu faaliyetleri yürütmede görevli 'kılarken, işçi ve öğrenci kitlesinin yoğun bulunduğu İstanbul'daki örgütlenme ve bu konudaki faaliyetler bizzat Mahir Cayan, Yusuf Küpeli ve Ertuğrul Kürkçü tarafından yürütülmüştür.

Bu cümleden olarak Ocak 1971 ayı içerisinde Mahir Cayan, Yusuf Küpeli ile Sinan Kâzım Özudoğru İstanbul'a gelerek İstanbul Teknik Üniversitesinde tertiplenen toplantıda Aydınlık Sosyalist Dergiden ayrılış nedenlerini izahla, kendi görüşlerinin esaslarını belirleyen «Aydınlık Sosyalist Dergiye Açık Mektup» adlı broşürdeki fikirlerini savunmuşlardır.

Yine Ocak 1971 ayı içerisinde bu kez de Ertuğrul Kürkçü ile Sinan Kâzım Özudoğru, İstanbul'a gelerek İstanbul Teknik Üniversitesinde düzenlettikleri toplantıda aynı konular üzerinde konuşmuşlardır.

Mahir Cayan, Yusuf Küpeli ve Ertuğrul Kürkçü'nün İstanbul'a gelerek görüşlerini izahtan sonra o zamanlar toplumda «Kurtuluş» olarak tanımlanan fraksiyon etrafında Fahri Aral, Esat Korkmaz, İlkey Demir, Necmi Demir, Ömer Erim Süerkan, Necati Sağır, Baykal Gürsoy, Mehmet İncili, Nurettin Yakar ve Nâzım Kâzım Pazarbaşı'nın iştirakiyle bir grup teşekkül etmiştir.

Aynı ayda Nâzım Kâzım Pazarbaşı'nın Hisar'daik evinde yapılan bir toplantıya: Fahri Aral, Ömer Erim, Süerkan, İlkey Demir, Nurettin Yakar, Esat Korkmaz ve Nâzım Kâzım Pazarbaşı iştirak ile Mahir Cayan ve arkadaşları tarafından hazırlanan «Aydınlık Sosyalist Dergiye Açık Mektup» adlı broşür esasları üzerinde durulmuş ve aynı görüşlerin benimsendiğinde karar kılınmıştır.

Necati Sağır, Ömer Erim Süerkan ve Nurettin Yakar'a ait Kazancı Yokuşundaki evde Şubat 1971 ayı başlarında yapılan toplantıya: Necati Sağır, Ömer Erim Süerkan, Nurettin Yakar, Necmi Demir, İlkey Demir, Fahri Aral, Esat

Korkmaz, Baykal Gürsoy, Ömer Güven ve Mehmet İncili katılmışlar; söz alan Necmi Demir, Kurtuluş Grubu olarak örgütlenmelerinin ve çalışma tarzlarının ne olacağı hususlarında konuşarak, çalışma tarzının ilk zamanlar Şehir Gerillası, daha sonra da kır gerillası şeklinde başlayıp devam edeceğini; bu arada işçi ve köylü kesimi ile de ilişkilere devamla örgütlenmeye gidileceğini beyan etmiştir.

Bu toplantıda bahis konusu faaliyetleri yürütmeleri için Necmi Demir, Ömer Güven ve Ömer Erim Süerkan'dan müteşekkil bir komite seçilmişse de, o tarihte ellerinde bir tüzük ve programın bulunmaması sebebiyle faaliyet tek elden yürütülmesi bakımından İstanbul grubu sorumluluğuna Ömer Erim Süerkan getirilmiştir.

Toplantıda bulunanlarca Ömer Erim Süerkan ile devamlı olarak irtibat kurmaları, Necmi Demir'in de örgütsel faaliyet yönünden Mahir Cayan ve arkadaşlarıyla temas sağlaması ve devam ettirmesi kararlaştırılmıştır.

Ankara'nın İstanbul'a nazaran daha küçük oluşu, saklanma ve üslenme imkânlarının yürütülen silâhlı eylemler sebebiyle zorluklar doğurması, örgüt üyelerinden bazıları'nın daha önceki öğrenci olayları nedeniyle deşifre duruma gelmeleri gibi meseleler üzerinde değerlendirme yapan Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ile Genel Komite üyelerinden Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Ertuğrul Kürkçü; şoför Mesut Erdinç'in öldürülmesi ve son banka soygunu teşebbüsü olaylarını müteakiben şehir gerillâ eylemlerine İstanbul'da devam edilmesine; eylemleri yürütecek Tim'in gidişinden önce İstanbul'da ev kiralınması, eylemler için gerekli diğer hazırlıkların yapılması amacıyla Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz ve Rüçhan Manas'ın İstanbul'a gönderilmelerine; bu durum karşısında yeniden görev bölümü yapılmasına; İstanbul'da eylemleri yürütecek tim başkanı Mahir Cayan ve arkadaşlarının bu yönden tam yetkili kılınmalarına karar vermişlerdir.

Bu karar icabı olarak, Şubat 1971 ayı içerisinde eylemler için gerekli hazırlıkların yapılmasını, evlerin kiralınmasını temin bakımından Ziya Yılmaz, Ulaş Bardakçı ve Rüçhan Manas İstanbul'a gönderilmiştir. Ulaş Bardakçı Ankara'dan aldığı Anadolu taksi ile İstanbul'a gelmiş, bu araç

bilâhare İstanbul'daki eylemlerde kullanılmıştır. Bu şahısların İstanbul'a gidişlerinden haberdar kılınan sanık Bingöl Erdumlu da, İzmir'den mezkûr mahalle gelerek Ulaş Bardakçı ve arkadaşları ile buluşmuş, ayrıca eski eşi Tülây Tat ile de temas sağlamıştır.

Bingöl Erdumlu birkaç gün sonra Ulaş Bardakçı'yı Tülây Tat'a tanıtarak kendilerine yardımcı olmasını söylemiştir. Ayrıca Bingöl Erdumlu, Ulaş Bardakçı ile konuşmalarında Maltepe Rıhtım Caddesi 34/3'deki yazlık evlerinde bulunan ev eşyalarını örgüt için kiralanınan evlere nakledebileceklerini beyan etmiştir. Bunun üzerine, Ulaş Bardakçı ve Oğuz Öder, Bingöl Erdumlu'nun yazlık evlerindeki eşyalarını alarak İlbay Apartmanında örgüt için tutulan daireye getirmişlerdir. Bunu takip eden günlerde Ulaş Bardakçı, Tülây Tat'ı Feneryolundaki evinde bulmuş ve örgüt için kiralanınan evlerin döşenmesi maksadiyle fazla eşyalarını istemiştir. Tülây Tat, Ulaş Bardakçı'ya evinden bir avize vermiştir.

İstanbul'a gelen örgüt görevlileri yine aynı kuruluş üyesi bulunan, Oğuz öder ve Ziya Yılmaz'm daha önce İstanbul Tahtakale'de örgüt için paravan bir iş yeri kurdurduğu teyzesinin oğlu Abdullah Ceceoğlu ile ilişki sağlamışlar, hep birlikte örgüt eylemcilerinin üslenebileceği müsait evleri aramağa başlamışlardır.

Yanlarına Oğuz Öder'i de alan Ziya Yılmaz ile Rüçhan Manas, kendilerine nişanlı süsü vererek İstanbul Şişli Halâskârgazi Caddesi İlbay Apartmanının 17 nci dairesini kiralamışlar; bundan sonra Ziya Yılmaz, Ulaş Bardakçı, Abdullah Ceceloğlu ve Rüçhan Manas burada birlikte kalmağa **başlamışlardır**, Ankara'dan verilen talimatın Ulaş Bardakçı tarafından Ceceloğlu'na ulaştırılmasından sonra, bu şahısça İstanbul Topağacı İhlamur Caddesi Sim Apartmanında aylık kirası 1500 lira olan bir daire kiralanmıştır.

Hazırlıkların İstanbul'da tamamlandığının bildirilmesi üzerine, daha önceki karar gereği olarak İstanbul'a gidecek ve Ankara'da kalacak örgüt mensubu arasında **yeniden bir görev bölümü yapılmıştır**.

Buna göre: İstanbul'a gidecek olan Mahir Cayan, Hüseyin Cevahir, Ziya Yılmaz, Ulaş Bardakçı, Kâmil Dede, Oktay Etiman ve Rüçhan Manas'ın İstanbul'da şehir gerillâ eylemlerini ortaya koymaları ve yürütmeleri; ayrıca şehir ge-

riilâ eylemlerinde gerekli örgütlenmeyi sağlamaları; Ertuğrul Kürkçü'nün ilk görev bölümünde kararlaştırıldığı veçhile Hüday Arıkan ve Sinan Kâzım Özudoğru'nun yardımcılığın da DEV-GENÇ içerisinde sivrilmiş, pratik içerisinde pişerek profesyonel devrimci niteliğini kazanmış, fikrî yönden kendi paralellerindeki kişileri Parti ve Cepheye militan olarak temin etmeleri; Münir Ramazan Aktolga'nın daha evvelki görev bölümünde verilen örgütün ideolojik ve politik görüşlerini ayrıntılı şekilde hazırlaması ve bunların «Kurtuluş Gazetesinde» açıklanması vazifesine ek olarak Ziya Yılmaz'ea Karadeniz, Hüseyin Cevahir'ce Doğu Anadolu'da yürütülmesi gereken örgütsel görevleri de yerine getirmesi; Yusuf Küpeli'nin daha önce yapılan görev taksiminde kendisine verilen göreve inzimamen Ertuğrul Kürkçü, Hüday Arıkan ve Sinan Kâzım Özudoğru tarafından DEV-GENÇ içerisinde yürütülen aktif hareketlere de yardımcı olması görevleri kararlaştırılmıştır.

Şubat 1971 ayı sonlarında Mahir Cayan, Hüseyin Cevahir, Oktay Etiman ve Kâmil Dede şehir gerillâ eylemlerini yürütmek amacıyla İstanbul'a gelmişler, İstanbul'un muhtelif semtlerinde eylem koymayı düşünmeleri ve militanların iki evde toplanmasının mahzurlarını gözönünde bulundurmaları sonucu örgüt için birkaç evin daha kiralınması kararlaştırılmıştır.

Bu maksatla Ulaş Bardakçı ve Rüçhan Manas kendilerini karı koca gibi göstermek suretiyle 4 ncü Levent'de Akçam Apartmanı 3 ncü blok, 1 No. 11; Kadıköy-Erenköy Taşmektepe sokak Tennis Apartmanı 3 numaralı dairelerini de kiralamışlardır.

Örgüt üyeleri kimliklerinin gizlenilmesi ve daha rahat çalışma ve gizlenme imkânının sağlanması bakımından 3 Mart 1971 günü Ulaş Bardakçı Eminönü Nüfus Memurluğu kapısını zorlayarak içeri girmiş ve 32 adet boş nüfus cüzdanı ile bu memurluğa ait mühür ve başlığı çalmıştır. Çalınan boş nüfus hüviyet cüzdanları, mühür ve başlıktan istifade ile örgüt üyelerinden bazılarına sahte nüfus hüviyet cüzdanları tanzim kılınmıştır. İsrail Başkonsolosu Ephraim Elrom'un öldürülmesini müteakip, bu mühür ve boş nüfus cüzdanları sanık Oktay Etiman'da kalmış, Eylül 1971 ayı içerisinde örgütlenmeyi yürütmek üzere İstanbul'a gelen Yusuf Küpeli'ye bu mühür ve cüzdanlar Oktay Etiman tara-

findan verilerek bundan sonra da çalıntı mühür sahte belgelerin tanziminde kullanılmış; bilâhare, yakalandığında Yusuf Küpeli'den ele geçirilmiştir.

Mahir Cayan gelişinde İstanbul'da Parti-Cepheye bağlı örgütlenmeyi yürüten Necmi Demir ve Ömer Erim Süerkan ile derhal ilişki kurarak örgüte bağlı üyelerle konuşmak üzere bir toplantı yapılmasını istemiştir.

Bu talep gereği olarak, Erenköy Türk Ticaret Bankası soygunundan önceki günlerde Necati Sağır, Ömer Erim Süerkan ve Nurettin Yakar'a ait Kazancı Yokuşundaki evde yapılan toplantıya: Mahir Cayan, Ziya Yılmaz, Necmi Demir, Fahri Aral, Baykal Gürsoy, Necati Sağır, Mehmet İncili, Nurettin Yakar, Ömer Erim Süerkan ve Esat Korkmaz katılmışlar; Mahir Cayan konuşmasında özetle: **»Emperyalizme karşı silâhlı mücadeleyi başlatacaklarını, yakında yapılacak büyük eylemle birlikte Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi bildirilerinin basına ve kamuoyuna duyurulacağını, eylemler için mühim miktarda silâh ve cephane sağlanıldığını, ayrıca paraları da bulunduğunu»** beyanda bulunmuştur.

Mahir Cayan tarafından bu toplantıda yapılan görev bölümüne göre: Fahri Aral, Mehmet İncili, Nurettin Yakar ve Esat Korkmaz'm Bingöl Erdumlu'ya bağlı olarak işçi kesiminde faaliyet göstermeleri; Ömer Erim Süerkan, İlkey Demir, Baykal Gürsoy, Necati Sağır, Ömer Güven'in Necmi Demir'e bağlı olarak gençlik kesiminde çalışacakları tesbit edilmiştir.

Bingöl Erdumlu ile temas sağlayamayan Mehmet İncili, Nurettin Yakar ve Fahri Aral kendi aralarında toplanarak işçi kesimindeki çalışma tarzı ve görev bölümünü yapmışlar; buna göre: Mehmet İncili'nin Kartal, Fahri Aral'ın Le-vent-Boğaz; Esat Korkmaz'm Alibeyköyü; Nurettin Yakar'ın ise, Topkapı-Bakırköy ve Çevrelerinde işçi örgütlenmesini yürütmeleri ve örgütsel faaliyette bulunmaları kararına varılmıştır.

İstanbul'a eylemler için gelen Mahir Cayan ve arkadaşlarının kullanacakları silâh, mermi ve diğer bazı eşyalar, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın talimatı veçhile Hv. Tğro. Mehmet Alkaya tarafından tim mensuplarının kaldıkları İlbaý Apartmanına 6 Mart 1971 günü Ankara'dan getirilerek teslim edilmiş; Mehmet Alkaya yine örgütçe kiralanan Sim

Apartmanındaki dairede birkaç gün kalarak Mahir Cayan ile örgütsel meseleleri görüşmüştür.

Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Ertuğml Kürkcü ve Münir Ramazan Aktolga'nın «Aydınlık Sosyalist Dergiye Açık Mektup» adlı broşürü yayınlamalarından sonra o tarihlerde Kurtuluş grubu olarak tanımlanan bu fraksiyonun ideolojik çizgisi Zülfikâr Dicleli, Ayşe Bilge Dicleli ve Yavuz Çizmeci tarafından benimsenmiş; bu fraksiyonun ideolojik-politik-stratejik çizgisinikabulle necek nitelikteki kişileri kazanmak, hiç olmazsa, sempatizan bir kitleyi sağlamak amacıyla Zülfikâr Dicleli, Yavuz Çizmeci ve Ayşe Bilge Dicleli Robert Kolejde «Militan» isimli bir gazete çıkarmağa ve bunu çevrede dağıtmağa başlamışlardır.

Mart 1971 ayı içerisinde bir gün sanık örgüt üyesi Zülfikâr Dicleli ve Yavuz Çizmeci, İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisine giderek Necini Demir ile buluşmuşlar; Demir, kendilerine Mahir Cayan ve arkadaşlarının bir örgüt kurduklarını belirttikten sonra, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu örgüt anlayışının ve o güne kadar yaptığı eylemlerin yanlış olduğunu, Mahir Cayan ve arkadaşlarının yayınladıkları broşürdeki görüşlerin doğru bulunduğunu anlatmış; örgütün paraya ihtiyacı bulunduğunu beyanı müteakip, Robert Koleje aybaşlarında fazla miktarda para geldiğini, silâhlı bir -soygun yapmak suretiyle bu parayı ele geçirmek istediklerini, bu maksadı tahakkuk ettirmek için Robert Kolej muhasebesinin plânını vermelerini, muhasebe-ye paranın ne şekilde ve hangi tarihte geldiğinin öğrenilmesini talep etmiştir. Daha sonraki günlerde Necmi Demir, Zülfikâr Dicleli'nin Bebek Cevdet Paşa Caddesi 121/4'deki evlerine geldiğinde, istenilen bilgi ve kroki Yavuz Çizmeci ve Zülfikâr Dicleli tarafından kendisine verilmiştir. Bundan birkaç gün sonra, Necmi Demir ve Ulaş Bardakçı aynı eve gelerek Zülfikâr Dicleli ile verilen bilgi ve kroki ışığı altında soygun konusunu konuşmuşlar ve diğer mütemmim bilgileri almışlardır.

Ancak Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılarak fidye alınması, İsrail Başkonsolosunun kaçırılarak öldürülmesi olaylarından sonra örgüt eylemcilerinden büyük bir kısmı yakalandığından, Robert Kolej'in soyulması olayı ortaya konulamamıştır.

ERENKÖY TÜRK TİCARET BANKASI SOYGUNU OLAYI:

Sanıklardan Mahir Cayan, Hüseyin Cevahir, Ulaş Bardakçı, Oktay Etiman, Kâmil -Dede ve Ziya Yılmaz İlbay Apartmanında yaptıkları toplantıda İstanbul'daki eylemler başlangıcının bir banka soygunu olması hususunu kararlaştırmışlardır. Günlerce yapılan tahkik ve tetkikten sonra, Erenköy Türk Ticaret Bankası Şubesi soyguna ve kaçışa müsait görülmüştür. Bu eylemde kullanılmak üzere Ulaş Bardakçı ve Oktay Etiman Levend'ten Amerikalı Çavuş Donald N. Arnold'a ait 34 LE 411 numaralı hususî otomobili çalmışlardır. Bu otomobil, soygun olayından bir gün önce Abdullah Ceceloğlu tarafından banka yakınına getirilmiş, Ulaş Bardakçı'da Ankara'dan çaldığı Anadol ile yanında Oktay Etiman da bulunduğu halde Abdullah'ı takip ederek şubeye yakın bir sokağa her iki otomobil park edilmiştir.

Soygun plânına ve görev taksimine göre sanık Ziya Yılmaz Banka dışında gözcülük yapacak, sanık Ulaş Bardakçı banka önündeki sokakta kaçarken kullanılacak Amerikalı Çavuşa ait arabayı çalışır vaziyette tutacaktır. Diğer sanıklar Mahir Cayan, Hüseyin Cevahir, Kâmil Dede ve Oktay Etiman bankaya girerek soygunu fiilen yürüteceklerdir.

Bu plân aynen tatbik edilmiştir. 15 Mart 1971 günü saat 11.30'da sanıklar bankanın önüne gelmişler, Ulaş Bardakçı'nın otomobili banka önündeki sokağa park etmesinden, Ziya Yılmaz'ın ise, karşı kaldırımda gözcü olarak kalmasından sonra bankaya önce Hüseyin Cevahir girmiştir. Bu sanık elinde bir 500.— liralık göstererek banko önüne gitmiş ve bu parayı bozdurmak istediğini söylemiştir. Bu isteği yerine getirmek üzere veznedar önde, Hüseyin Cevahir arkada olmak üzere vezneye geldikleri sırada Mahir Cayan, Kâmil Dede ve Oktay Etiman içeri girerek tabancalarını görevlilere tevcih edip «Kıpırdamayın, yakarız, alaram zillerine basmayın, başlarınızı öne eğin» şeklinde tehditkâr beyanlarda bulunmuşlardır. Mahir Cayan, banka müdiresinin odasına girerek onu herhangi bir harekette bulunamayacak durumda tutmuştur. Ağız ve burun nahiyelelerini atkı ile kapatan, ellerinde sten makineli tabanca bulunan Oktay Etiman ve Kâmil Dede ise, diğer görevlileri silâh tehdidi altında bulundurmuşlardır. Hüseyin Cevahir cebinden çıkardığı

beyaz bir torbaya veznede bulunan paraları doldurmaya başlamış, kendisine güçlük çıkarmak isteyen veznedarın eline tabancasının kabzası ile vurmuştur. Vezneden mevcut paraların alınmasını müteakip, Hüseyin Cevahir veznedarı iterek müdirenin yanına getirmiştir. Sanıklar bankadan çıkarırken en sona kalan Oktay Etiman çıkış kapısı önüne mukavva bir kutu koyarak, «Bu bombadır, sakın dışarı çıkayım demeyin» şeklinde ikaz ve ihtarda bulunmuştur.

Mezkûr banka şubesi veznesindeki paraları gaspeden sanıklar Ulaş Bardakçı'nın hazır bulundurduğu otomobile binerek süratle olay mahallinden uzaklaşmışlardır. Hazırcevap sokakta diğer sanıkların terketmesini müteakip, Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir önceden plânlı olarak yanlarında götürdükleri plâstik bir kap içindeki benzini Amerikalı Çavuşa ait otomobile dökerek ateşlemişler ve arabayı yakmışlardır. Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir bir dolmuşa binerek Kadıköy'e, oradan da İlbay Apartmanına gitmişlerdir. Diğer sanıklar Ulaş Bardakçı'nın müsait bir sokağa park ettiği Ankara'dan çalınan otomobille Erenköy Taşmektep sokak Tenis apartmanına gelmişler ve gaspedilen para bu sanıklarda kaldığından sayılmış, 14,449,— lira olduğu anlaşılmıştır. Bu para ertesi günü yanlarına Rüçhan Manas'ı da alan adı geçen sanıklar tarafından İlbay Apartmanına götürülmüştür. Bu olaya, bir gün önce Amerikalı'ya ait çalınmış otomobil plâkasını değiştirerek banka yakınına götüren Abdullah Ceceloğlu da fiilen katılmıştır. Rüçhan Manas ise, Erenköy'deki evde soygundan haberli olarak sanıkları beklemiştir.

METE HAS VE TALİP AKSOY'UN KAÇIRILMALARI, ALIKONULMALARI VE FİDYE ALINMASI OLAYI:

İstanbul'da şehir gerillâ eylemlerini yürüten tim mensupları, banka soygunlarının çoğalması neticesi, bankaların veznelerinde tedbirler almaları ve fazla para bulundurmaya başlamaları üzerine gerek örgütçe kiralanan ev kiralarının ödenmesi ve gerekse günlük ihtiyaçları ile silâh ve mermi temini için fazlaca maddî imkânlara sahip olmaları gerektiğinden, bir yandan da sansasyon yaratarak Parti ve

Cephe lehine ajitasyon ve propaganda yapabilmiş olmak için İstanbul'un tanınmış zenginlerini silâh zoru ile kaçırarak karşılığında fidye almaya karar vermişlerdir. Bu maksatla Sosyete-13 dergisinde çıkan isimlerden Kadir Has'ın kaçırılması düşünülmüş, ancak bu şahsın yerini tesbitte güçlük çekildiğinden onun yerine yeğeni Mete Has'ın kaçırılması hususunda karara varılarak bu şahsın evi geliş gidişleri, ailesinin durumu tesbit edilmiştir. Karar verilen eylemin icra edileceği 4 Nisan 1971 günü Ulaş Bardakçı'nın Ankara'dan kaldığı Anadol araba ile saat 15,00 sıralarında Mete Kaş'ın oturduğu Bağdat Caddesi Suadiye 406 numaralı apartmanın önüne gelinmiştir. Saat 17,00 sıralarında Mahir Cayan, Hüseyin Cevahir ve Ulaş Bardakçı Mete Has'ın dairesinin kapısını çalmışlar ve kapıyı açan müstahdem Müyesser Sanusta'ya çektikleri tabancalarını göstererek susmasını, sesini çıkarmamasını ihtar etmişlerdir. Sanıklardan Kâmil Dede ve Oktay Etiman kapıcının şüphesi üzerine imkân bulup içeri giremediklerinden, apartman civarında beklemişlerdir. Üç silahlı, sanık, müstahdemi önlerine katarak Mete Has'ın eşi Fezal Has'ın oturma odasına gelmişler ve kımıldamamasını, bağırıp çağırmasını, bir kötülükte bulunmayacaklarını, siyasî sebeplerle geldiklerini söylemişlerdir. Saat 19,00 sıralarında kapı çalınmış, bu hâl karşısında sanıklar da kapının açılıp açılmaması hususunda bir tereddüt doğmuş, kapının açılmaması üzerine Mete Has kendi anahtarı ile açarak içeri gireceği sırada sanıklar Müyesser Sariusta'ya kapıyı açtırmışlar ve tabancalarını Mete Has ile birlikte gelen Kadir Has ve Mete Has'ın kızı Berna Has'a tevcih ederek içeriye girmelerini söylemişlerdir. Sanıklar gelenleri de oturma odasına Fezal Has ve Müyesser Sariusta'nın yanına almışlar, soru üzerine de Mahir Cayan alelade bir hırsız olmadıklarını, politik ve siyasî zaruretler sebebiyle orada bulunduklarını, heyecanlanmamalarını, kendilerini fena muameleye sevketmemelerini, aksi halde yanlarında ipleri ve bayıltıcı ilâçlarının bulunduğunu söylemiştir. Mahir Cayan, arkadaşları silâhları ile diğerlerinin başlarında beklerken Mete Has'ı yatak odasına çağırarak arabası olup olmadığını sormuş, anahtarını istemiş ve almıştır. Adı geçen sanık burada Mete Has'a kendilerinin banka soygunları ve diğer bazı eylemleri yapan gruptan olduklarını, kendisini götürüp karşılığında 400,000,— lira fidye isteyeceklerini ifade etmiş-

tir. Bu sırada rahatsızlanan Kadir Has yatak odasına alınarak yatırılmış ve başında Hüseyin Cevahir silâhlı olarak nöbet beklemiştir. Bundan sonra Mahir Cayan, Mete Has'tan akşam kimsenin gelip gelmeyeceğini sormuş ve geleceği cevabını alınca kapıyı Mete Has'ın açacağını, kendisinin silâhlı olarak arkasında bulunacağını, bir şey ima ettiği takdirde derhal vuracağını söylemiştir. Saat 21,00 sıralarında beklenen misafirler Talip Aksoy, Fazilet Aksoy ve Yıldız Saygan gelmişler ve daha önce söylenildiği tarzda Mete Has hareket ederek kapıyı açmış ve misafirleri oturma odasına götürmüştür. Silâhlı sanıklar yeni gelenlere de kıpırdamalarını, mukavemette bulunmamalarını, ne söylerlerse onun yapılmasını ihtaren bildirmişlerdir. Bu aralarda dışardan diğer sanık Oktay Etiman ve Kâmil Dede telefonla olayın cereyan ettiği bu evi aramışlar ve evden birisi telefona cevap verdiğinde, Osman beyi istiyorum, diyerek bu işaret ile arkadaşlarıyla konuşmuşlardır. Talip Aksoy ve ailesinin gelmesinden yarım saat sonra Fezal Has mutfakta, Cayan başında beklediği halde yemek hazırlamış ve birlikte yenilmiştir. Yemekten sonra Mete Has'tan aldıkları anahtarla yatak odasında bulunan kasayı açan sanıklar, içindeki Otomarsan Fabrikasının açılış albümünü almışlar ve bunu evden ayrılırken yollarında götürmüşlerdir.

Telefonla yaptıkları müteaddit konuşmalardan sonra sanık Mahir Cayan Müstahdem Müyesser Sarıusta'ya saat 23.00'e 10 kala apartmanın giriş kapısına inerek açacağını ve kapıda bulunan şahısları gayet iyi ve olağan bir tavırla karşılayarak daireye getireceğini tebliğ etmiş ve bu suretle saat 23.00 sıralarında Oktay Etiman ve Kâmil Dede'de Mete Has'ın evine gelmişlerdir. Evde bulundukları sürece telefonla konuşmaları da dahil olmak üzere sanıklar birbirlerine sayı ile hitap etmişlerdir. Bilâhare yapılan teşhisler sonucu bir numaranın Cayan, iki numaranın Cevahir, üç numaranın Bardakçı, dört numaranın Etiman ve beş numaranın Dede olduğu anlaşılmıştır. Saat 24.00 sıralarında Hüseyin Cevahir, Mete Has'ı koridora çağırarak bir süre sonra gideceklerini, Talip Aksoy'u da birlikte götüreceklerini söylemiş, Mete Has'ın bu işin burada halledilmesi tarzındaki beyanına karşılık da, 400.000.— lira burada var mı diye konuşmuş, olmadığı cevabını alınca da işin burada halledilemeyeceğini, götürmeleri gerektiğini, pazarlığa başlamaya lüzum olma-

dığını ifade etmiş, Fezal Has aracılığı ile Kadir Has ile de konuşularak istenen meblâğ söylenilmiş ve pazarlığa yanaşılmamıştır.

5 Nisan 1971 günü saat 00.30-01.00 arasında Ulaş Bardakçı, Hüseyin Cevahir ve Oktay Etiman Mete Has ve Talip Aksoy'u alarak dışarıya çıkarmışlar ve Mete Has'a ait otomobile koyarak gözlerini bantla kapatmışlar, Ulaş Bardakçı'nın kullandığı bu araba ile iki şahsı Erenköy Taşmektap Sokak Tenis Apartmanındaki daireye götürmüşlerdir. Sanıklar iki şahsı kaçırmadan önce evde kalanları Kadir Has'ın bulunduğu yatak odasında toplamışlar, başlarında silâhı ile Kâmil Dede beklemiştir. Bilâhare Kadir Has ve birlikte aynı odada yatan Berna Has dışında, diğerleri oturma odasına alınmışlardır.

Mahir Cayan, Fezal Has'ın salonda oturmasına müsaade etmiş ve aralarında geçen konuşmada, para ödenmezse kocasının mutlaka öldürüleceğini, dönüşün olmadığını, varlıklarını ispat etmek durumunda olup fiyaskoya tahammüllerinin bulunmadığını, ideolojilerinin tahakkuku için silâh almakta paranın gerektiğini söylemiştir. Gece aynı şekilde şifreli olarak dışardan telefon edilmiş ve kaçırılan iki şahsın eve kapatıldıkları, durumlarının iyi olduğu bildirilmiştir. Bu arada, Kadir Has ile yapılan konuşmada istenilen paranın ancak şirket kanalı ile bankadar alınabileceği ve bunun için sabahleyin şirket müdürlüğüne gitmek gerektiği anlaşılmıştır.

5 Nisan 1971 günü sabahı saat 07.30 sıralarında alışveriş bahanesi ile Cayan'ın isteği üzerine Kapıcı, apartmandan uzaklaştırılmış ve apartmanın önünde bekleyen Cevahir ile Bardakçı'ya işaret verilmiştir. Hüseyin Cevahir, daireye çıktığı sırada Mahir Cayan, Kadir Has'ı alarak aşağıya indirmiş ve Ulaş Bardakçı'nın kullandığı Mete Has'a ait araba ile Üsküdar arabalı vapur iskelesine gelinmiştir. Sırada bekleyen çok araba olduğundan Bardakçı'nın otomobili bilâhare getirmesi kaydı ile arabalı vapurla Cayan ve Kadir Has Kabataş'a geçerek buradan taksi ile Şişli Halaskargazi caddesindeki yazıhaneye vâsıl olmuşlardır. Sabahleyin evden Fezal Has'ın telefon etmesi üzerine beklemekte olan şirket müdürü ve Kadir Has'ın kayınbiraderi Ali Germirli'ye Kadir Has tarafından durum anlatılmıştır. Ali Germirli muhasebeci Nihat Uysal'a 400 bin lira lâzım olduğunu ve bunun te-

min edilmesini bildirmiştir. 200 bin lira bankadan çekilerek Mahir Çayan'a yazıhanede verilmiş, ikinci parti 200 bin liranın ne şekilde teslim edileceği hususunda bilâhare talimat verileceği sanık tarafından söylenilmiştir.

Bu para temin edildikten sonra, Fezal Has'a şirketten telefon edilerek paranın eve gönderileceği, bunun yanında bulunan sanıklara sorulması istenilmiş ve uygun cevap alınması üzerine muhasebeci Nihat Uysal 200 bin lirayı Suadiye'deki daireye götürerek talimat beklemiştir. Saat 17.10 da telefonla talimat verilmiştir. Ancak, evde beklenen süre içerisinde ikinci parti teslim edilmesi gereken 500 lüklerden bir kısmının serî numaraları tesbit edilmiştir.

Talimat uyarınca muhasebeci Suadiye'deki evden ayrılarak Etiler Çarşısı durağına gelmiş ve burada bekleyen Mahir Çayan'a gazete kâğıdına sarılı 200 bin lirayı vermiştir.

Mahir Çayan ve paranın alınması sırasında orada bulunan Hüseyin Cevahir Levend'deki daireye gelmişler ve kendilerini bekleyen Ziya Yılmaz'a, Erenköy'deki daireye giderek paranın tamamen alındığını ve alıkonulan şahıs¹ rın gece bırakılması talimatını götürmesini söylemiştir. Bu talimatı Ziya Yılmaz Erenköy'deki evde bekleyen Oktay Etiman ve Ulaş Bardakçı'ya iletmıştır.

Mete Has ile Talip Aksoy'un kapatıldıkları evde başlarında Oktay Etiman ve yüzünü tülle örttüğü halde Ziya Yılmaz beklemişler ve paranın teslim edildiği haberinden sonra, Mete Has'ın para verilmemesi halinde kendilerine ne yapacakları sorusuna karşılık Oktay Etiman, ideallerini gerçekleştirmek için paraya ve silâha ihtiyaçları olduğunu, parayı almadan bıraktıkları takdirde bundan sonraki eylemlerde de fidye teminine imkân olmayacağını, bu sebeple kendilerini öldürmek -zorunda kalacaklarını söylemiştir. Mete Has'ın arabasının trafiğe bildirilmiş olduğu öğrenilince saat 23.30 sıralarında Bardakçı'nın civardan çaldığı Anadol marka arabaya gözleri flâsterlenmek, elleri bağlanmak ve ağızlarına mendil sokulmak suretiyle Has ve Aksoy bindirilerek Fenerbahçe'de bırakılmışlardır. Hüseyin Cevahir ve Kâmil Dede, aynı gün saat 14.30'a kadar Mete Has'lann evinde kalmışlardır. Telefonla Mahir Çayan tarafından verilen talimat üzere evden ayrılmışlardır.

Fidye olarak alınan 400.000.— lira örgüt muhasebecisi Ziya Yılmaz'da toplanmıştır. Adı geçen sanıkta bulunan pa-

ranın örgüt mensuplarına lâzım oldukça tevziinde miktar büyük olduğu takdirde Mahir Çayan'a danışılmıştır.

İSRAİL DEVLETİ İSTANBUL BAŞKONSOLOSU'NUN KAÇIRILMASI HAZIRLIKLARI VE BUNA TAKADDÜM EDEN SÜREDE ANKARA VE İSTANBUL'DAKİ ÖRGÜTSEL DİĞER FALİYETLER:

1971 yılı ilk aylarında Ankara'ya gelen Yılmaz Güney ile görüşmeyi gerekli gören Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü ve Sinan Kâzım Özudoğru bu teması sağlamasını sanık Mustafa Alabora'dan istemişlerdir.

Mustafa Alabora bu istek üzerine Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü ve Sinan Kâzım Özudoğru'yu sanık Güven Şengil ile Ankara Birliği Sahnesi sahiplerinden Halil Ergün'ün evine götürerek Yılmaz Güney ile buluşmalarını sağlamıştır.

Mustafa Alabora ve Halil Ergün'ün hazır bulundukları bu toplantıda Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü ve Sinan Kâzım Özudoğru yaptıkları konuşmada: Yılmaz Güney'e «Devrim hareketine sadece bir sanatçı olarak değil, her alanda yardımcı olunması gerektiğini; özellikle para yardımı yapmasını; mümkünse yapılacak soygun eylemleri ve örgütsel diğer konularda haber sağlamasını ve kendilerine bildirmesini» talep etmişlerdir. Yılmaz Güney de bu tekliflere olumlu cevap verdiğinden, Yusuf Küpeli kendisine istanbul'a gittikten sonra Ali isimli bir şahıs gönderip temas sağlayacaklarını; ona para ve silâh yardımında bulunmasını ve istihbarat sonuçlarını da bildirmesini, bu suretle eylemlere katkıda bulunmasını istemiştir.

Bundan sonra Yusuf Küpeli ve arkadaşları Yılmaz Güney, Mustafa Alabora, Halil Ergün ve Güven Şengü ile Marksist-Leninist teori ve Deniz Gezmişlerin yürüttükleri şehir gerilla eylemlerinden ve kendi politik-ideolojik-örgütsel görüşlerinden bahsederek Yılmaz Güney'e Türkiye'de yürütecekleri silâhlı şehir ve kır eylemleri esaslarını belirten «Aydınlık Sosyalist Dergi'ye Açık Mektup» adlı broşürden de vermişlerdir.

Mahir Cayan ve tim mensubu diğer şahısların İstanbul'a gitmelerinden sonra sanık Selâhattin Güleç örgüt için Ankara Bahçelievler'de bir ev kiralamış, burada Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga, İrfan Uçar, Hüseyin Yavuz, Selâhattin Gü-

leç, Ertuğrul Kürkçü, Sıkıyönetimin ilânı üzerine izmir'den Ankara'ya gelen Bingöl Erdumlu birlikte kalmağa başlamışlardır.

Ayrıca, örgüt üyeleri Mustafa Şahin, Yılmaz Salih Veyisoğlu'na ait evler, örgütsel faaliyetlerde buluşma ve haberleşme yerleri olarak kullanılmış; Mahir Cayan ve arkadaşlarının istanbul'a gidişlerinden önce Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Tğm. Mazhar Ataç ve Hv. Ütğm. Tayfun Orçun tarafından Ankara Necati Bey Caddesi Esin Apartmanında tutulan daire bilhassa örgüt ile ilgili önemli toplantılar yapılmasında ve kararlar alınmasında kullanılmağa devam edilmiştir.

Erenköy Türk Ticaret Bankası soygunu olayından kısa süre sonra Yusuf Küpeli şehir gerilla eylemleri ile örgütsel diğer faaliyetleri görüşmek amacıyla istanbul'a gelerek ilbay Apartmanında Mahir Cayan ve eylem timine dahil kişilerle görüşmüştür.

- Ankara'da konuştukları konudaki imkânları sağlamasını görüşmek üzere Yusuf Küpeli yanına daha önce Ali diye bahsettiği Ulaş Bardakçı'yı da alarak Yılmaz Güneyin Levent'deki evine gitmişler; Yılmaz Güney'e Ulaş Bardakçı'yı tanıtan Yusuf Küpeli ondan Ankara'da vaadettiği yardımları sağlamasını talep etmiştir. Yılmaz Güney'de örgüte silâh ve para yardımında bulunabileceğini; ancak meşguliyeti sebebiyle haber toplama işini yapamayacağını belirtmiştir.

Yusuf Küpeli istanbul'a bu gelişinde daha önceden tanıdığı sanık Sadık Karamustafa ile de Devlet Güzel Sanatlar Akademisinde buluşarak Ankara'ya dönüşünde istanbul'daki eylemlerde kullanılmak üzere dinamit göndereceğini, bunun Mahir Cayan tarafından gönderilecek şahsa teslim edilmesini ve bu sebeple de bir adres vermesini istemiştir.

Ayrıca Yusuf Küpeli'yle, Sadık Karamustafa arasında dinamitin istanbul'a gönderileceği tarih, parola ve işarette tesbit edilmiştir. Parola, «Ben otomobilciyim» işaret ise, «Sizi bekliyorum» olarak kararlaştırılmıştır. Sanık Sadık, Karamustafa dinamitin getirileceği yer olarak kardeşi Sinan Karamustafa'ya ait İstanbul Taksim Gümüşsüyü Saray Arkası sokak 36/1'deki ve adresini vermiştir.

Nisan 1971 ayı başlarında bir gün Yusuf Küpeli sanık Sadık Karamustafa'ya verilmek üzere fitilli dinamitleri Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu vasıtasıyla İstanbul'a göndermiştir. Daha önce verilen adrese giden Yılmaz Salih Veyisoğlu

parola ve işaretlerin karşılıklı bildirilmesi üzerine, dinamitleri Sadık Karamustafa'ya teslim etmiştir. Bilâhare bu dinamitler Sadık Karamustafa tarafından örgüt irtibatçısına verilerek Ma-yir Cayan ve arkadaşlarına ulaştırılmıştır.

İstanbul'da şehir gerilla eylemleri yürütüldüğü sürece An-kara'ya Oğuz Öder ve Rüçhan Manas birçok defa irtib atçılık görevi ile gönderilmişler; Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesin-de bulunan sanık Oğuz Etçi vasıtasıyla Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü, Münir Ramazan Aktolga ve Orhan Savaşçı ile görüş-meleri ve göturdükleri haberleri iletmeleri mümkün olmuş; ayrıca Ankara'dan gönderilen haberlerde Mahir Çayan'a ula-tırılmıştır.

İzmir'de bulunduğu sürece Bingöl Erdumlu'ya; istanbul'-da silâhlı eylemler yürütüldüğü sürece Mahir Çayan'a Anka-ra'daki örgüt yürütücülerince gönderilen haber ve talimat, sanık Oğuz Etçi tarafından mahallerine ulaştırılmıştır. Oğuz Etçi'nin Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılarak alıkonulması ve fidye alınması olayı sırasında İstanbul'da bulunduğu, örgüt muhasebecisi Ziya Yılmaz'ın tuttuğu kayıtlara göre kendisine 500 lira da para verildiği anlaşılmıştır.

Silâhlı eylem timinin istanbul'a gidişinden sonraki dö-nemde Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın çaba-ları ile Kurtuluş Gazetesinin 15 Mart 1971, 1 Nisan 1971, 1 Ma-yıs 1971 tarihli sayılan hazırlanıp bastırılarak dağıtılması, kendi politik-ideolojik-örgütsel çizgilerini izleyen ve yürüt-tükleri eylemleri benimseyen kitlenin dayanışması sağlanmış; Kurtuluş Gazetesinin bu sayılarında çıkan muhtelif yazı ve Ertuğrul Kürkçü tarafından kaleme alınan Dev-Genç bildiri-leri ile işçi-köylü-gençlik içerisinde kitlevi hareketlerin yürü-tülmesi teşvik ve tahrik edilmiştir.

Sanık Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Tğm. Mehmet Alka-ya, Hv. Ütğm. Tevfik Işık Çeviker ve Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılarak fidye alın-ması olayından kısa bir süre sonra Saffet Alp'in istanbul Ko-camustafapaşa'daki evine geldiklerinde Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı; Hüseyin Cevahir ve Oktay Etiman ile aynı evde toplanarak yürütülen silâhlı eylemler, hassaten fidye alınma-sı ve silâh temini meseleleri görüşülmüştür.

Örgütte Kemal takma adı ile anılan Mehmet Alkaya'ya İstanbul'a bu gelişinde silâh temini için Mahir Çayan'ın bilgi

ve talimatı tahtında örgüt muhasebecisi Ziya Yılmaz tarafından 20500 lira verilmiştir.

Ayrıca fidye alınmasını takiben Ankara'da örgüt için yeni evler kiralanması, silâh temini, irtibatlaşmayı sağlamada yararlanacak işyeri açılması ve diğer örgütsel faaliyetlerde kullanılmak amacıyla 48000 lira Ziya Yılmaz tarafından Ankara'ya götürülerek Yusuf Küpeli'ye teslim edilmiştir.

Silâh temini için Ziya Yılmaz'dan 20500 lira aldıktan sonra Ankara'ya gelen Mehmet Alkaya, örgüte silâh alınması konusunda Yusuf Küpeli ile de görüşmüş, bu şahısça da aynı maksat için ayrıca 10000 lira verilmiştir.

Mehmet Alkaya Nisan 1971 sonlarında Kayseri'ye gelerek Hv. Ütgm. İzzet Aydoğdu'yu bulduğunda, kendisinin Orhan Savaşçı tarafından gönderildiğini, üzerinde 30000 kusura bulundugunu, Gaziantep'e, silâh almak için gitmekle görevlendirildiğini, yanına Kayseri örgütünden kendisinin katılmasının uygun olacağını beyan ve teklif etmiştir.

İzzet Aydoğdu'nun bu teklifi kabulünden sonra, Mehmet Alkaya belirli bir günde Gaziantep'de buluşacaklarını söyledikten sonra, mezkûr mahalle gitmiştir.

Ertesi günü Gaziantep'e giden İzzet Aydoğdu, kararlaştırılan mahalde Mehmet Alkaya ile buluşmuş; Alkaya yanında bulunan 20 yaşlarında Cemil veya Cemâl isimli şahısla İzzet Aydoğdu'yu tanıştırmış; alınmak istenilen makineli tabancaların bu şahıs tarafından 2 gün sonra sağlanacağı söylenilmesi üzerine, Mehmet Alkaya ve İzzet Aydoğdu otelde silâhların getirilmesini beklemişlerdir.

Mehmet Alkaya'nın 4 makineli tabancayı temin etmesini istediği şahıs, 2 gün sonra kaldıkları otele gelerek irtibat sağlamış, aynı gün Mehmet Alkaya ve sivil kişi Kilis Kargamış köyüne gidip aynı gün yanlarında 1 adet Tomson makineli tabanca olduğu halde Gaziantep'e dönmüşlerdir. Silâh kaçakçısı şahıs, diğer üç makineli tabancayı en kısa zamanda bulacağını beyan etmiş, Mehmet Alkaya tarafından 1 adet Tomson bedeli 10000 lira sivil şahsa verildikten sonra, Kayseri'ye dönmüştür. Bu silâh bir hafta kadar İzzet Aydoğdu'nun evinde saklanmış, makineli tabanca bilâhare Hv. Yzb. Sürhay Tunçman'a verilmiş; adı geçen sanık da tabancayı daha emin bir şekilde saklayabilmek için Yd. Tbb. Asteğmen Orhan Aydurmuş'a teslim etmiştir. Bu sanıkça silâh, zimmetinde bulunan Üs Sağlık Amirliği Deposunda bir nevi amba-

lajlı tıbbî malzeme süsü verilmek suretiyle ilâç mukavva kütusu içerisinde saklanmıştır. Sıkıyönetimin ilânını takip eden günlerde Mazhar Ataç bu silâhı almak için Kayseri'ye gelmiş ise de, tabancayı Ankara'ya getirmesi güvenlik yönünden sınıncalı görülmekle silâhı almadan Ankara'ya dönmüştür.

Örgütçe verilen para ile Selâhattin Güleç tarafından Nisan 1971 ayı ortalarına doğru Ankara - Yenişehir Karanfil sokak No. 22'de Yuvam Emlâk İnşaat Bürosu açılmış, örgütsel haberleşmeyi teminde irtibat merkezi olarak kullanılmıştır. Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga, Ertuğrul Kürkçü'nün aranılmağa başlanmasından sonra bu şahıslarla Ankara'daki örgüt mensubu diğer kişiler arasındaki irtibat Selâhattin Güleç tarafından yerine getirilmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Ve Cephesi tüzüğü hazırlandıktan sonra sanık Mahir Cayan ve arkadaşları topluma sansasyon yaratacak bir olayla çıkmayı düşünmüşlerdir. Bu itibarla da siyasî bir şahsın kaçırılmasını gerekli bulmuşlardır. Bu mevzuu, Topağacı'ndaki dairelerinde kendileri ve Yusuf Küpeli adına eylemler yönünden alınacak kararlara katılan Münir Ramazan Aktolga, Ertuğrul Kürkçü ile Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir müzakere ettikten sonra İbay apartmanına gelmişler, burada da Oktay Etiman, Kâmil Dedede, Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz ile tekrar konuşarak bu konuda bir karara varmışlardır. Bu toplantılarda genel olarak Amerika ve İsrail İstanbul Başkonsoloslarının kaçırılması üzerinde durulmuş; Amerika İstanbul Başkonsolosunun, Konsoloshanede kalması ve buranın bina olarak kaçırmaya müsait bulunmaması karşısında İsrail Başkonsolosunun Münir ve Ertuğrul'un ayrılmasından sonra ve'onların daha önce verdikleri muvafakattan da faydalanılarak kaçırılmasında karar kılmışlardır.

Mahir Cayan ve eylem timi mensubu arkadaşları, örgütün Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılması ve fidye alınması sebebiyle maddî olanaklarının temin edilmesi neticesi eylemlerinde daha az şüpheliyi çekmek, farklı muhitlerde gizlenmek maksadına matuf olarak İstanbul'da yeni evler bulmayı düşünmüşler; bu sebeple de örgütle devamlı ilişkileri bulunan Hv. Yzb. İlyas Aydın ve Hv. Tğm. Saffet Alp adına evler kiralama yoluna gitmişlerdir. Bu sebeple Nisan 1971 ayı ortalarında Tğm. Saffet Alp Nişantaşı Baytar Ahmet Sokak Hamarat Apartmanı 8 nci dairesini kiralamak için ev sahibi ile

temasa geçmiş, 1500.— lira aylık kira karşılığı olarak Hv. Tğm. Cengiz Aker adı ile kiralanma sağlanmıştır. Burayı döşemede gerekli somye, karyola ve diğer ev eşyaları Saffet Alp, Nazan Alp, Mehmet Balaban ve İlyas Aydın tarafından alınarak mezkûr daireye götürülmüş ve yerleştirilmiştir. Nazan Alp evin örgüt adına tutulduğunu da bu sebeple öğrenmiştir. Aradan bir hafta kadar zaman geçtikten sonra Cengiz Aker takma adlı Hv. Tğm. Saffet Alp ve sahibine müracaatla kursu çıktığından evden ayrılmak zorunda kaldığını beyan edip yakın arkadaşı olduğuna inandırdığı Nevzat Işık takma adı ile Hüseyin Cevahir'e İnşaat Mühendisi sıfatı ile bu dairenin devrini sağlamıştır. Keza Hv. Tğm. Saffet Alp her ne kadar hanımı ile birlikte oturmakta ise de yine aynı maksada bağlı olarak Fatih Molla eşref Mahallesi Mollagürani Sokak Seyhan Apartmanı 3 ncü Dairesini de 1 Mayıs 1971 tarihinden geçerli olmak üzere aylığı 800 liradan Hv. Yzb. İlyas Aydın'ın kefaleti tahtında kiralamıştır. Saffet Alp'lerin taşınmasından sonra bu eve Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Hüseyin Cevahir gelip giderek, Saffet Alp ile örgütsel meseleler üzerine müzakerelerde bulunmuşlardır. Saffet Alp'in bu eve taşınmadan önce Çapa'da oturduğu eve örgüt üyesi P. Ütğm. Ömer Laçiner, P. Tğm. Olcaytu Özsever ve Mu. Ütğm. Yücel Top ile birlikte birkaç defa gelerek örgütün politik-ideolojik-örgütsel çizgisi üzerinde konuşmuşlardır. Örgüt için ev kiralamak burada sonuçlanmamış, bu sefer de müşterek karar verme neticesi Hv. Yzb. İlyas Aydın tarafından Hv. Ütğm. Mehmet Balaban kefaletiyle Şişli Duatepe Mahallesi Şehadet Sokak Çamlıca Apartmanı 8 nci dairesi möbleli olarak Nisan 1971 ayı sonlarında tutulmuştur.

İsrail Başkonsolosunun kaçırılmasına karar verildikten sonra Mahir Cayan devamlı temas halinde bulunduğu Cephe üyesi Necmi Demir ve karısı ilkay Demir'e bu kararı bildirerek Başkonsolosun oturduğu Taksim Seyhan apartmanında ikamet eden şahıslar ve Başkonsolos'un geliş ve gidişlerinin yolu ve saati hususlarında tetkikte bulunmalarını istemiştir. Seyhan Apartmanında ilkay Demir gerekli incelemeleri yaptıktan başka, Mart ayı içinde Necmi Demir ve ilkay Demir Güzel Sanatlar Akademisine giderek Kadriye Deniz özen'i bulmuşlar ve Seyhan apartmanında kimlerin oturduğunun tesbitini istemişlerdir. Kadriye Deniz Özen, adı geçen apartmanda gerekli tesbitleri yaparak neticeyi Necmi Demir'e bildirmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Parti Genel Komite üyeliğine seçilen, bu görevi kabul etmesine rağmen aranan kişi olması nedeniyle örgütsel faaliyette bulunması mahzurlu görülen İrfan Uçar, hem saklanması ve hem de Mahir Cayan ve arkadaşlarına yardımcı olması düşünülmüş ve Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga tarafından İstanbul'a gönderilmiş; 15 Mayıs 1971 günü Cayan'ların kaldığı İlbay Apartmanına gelen İrfan Uçar, beraberinde getirdiği Kurtuluş Gazetesi'nin 3 ncü sayısı ile Dev-Genç bildirilerini Mahir Cayan'a teslim etmiştir. Parti üyesi İrfan Uçar gelişinde örgütün İstanbul'da yaptığı ve yapacağı eylemlerden haberdar olmuştur. Kendisine Mahir Cayan tarafından örgüt parasından bin lira, Ulaş Bardakçı'nın Uğur Tola takma adıyla düzenlediği nüfus hüviyet cüzdanı verilmiş; Konsolosun kaçırılması olayından sonra da İlyas Aydın'ın örgüt adına kiraladığı eve götürülerek saklanması sağlanmıştır.

Ulaş Bardakçı'nın Ankara'dan çalarak İstanbul'a getirdiği, eylemlerde kullanılan Anadol arabasının Boğaz yolunda güvenlik kuvvetlerince ele geçirilmesi sebebiyle Başkonsolosun kaçırılmasında yeni bir araba bulmak zorunluğu doğmuştur. Bu nedenle Ulaş Bardakçı tarafından 11 Mayıs 1971 günü gecesi Teşvikiye'den 34 LF 584 numaralı yine Anadol marka otomobil çalınmış, plâkasındaki L harfi Abdullah Celoğlu tarafından E şeklinde değiştirilmek suretiyle 34 EF 584 numaralı plaka aynı arabaya takılmıştır. Bu otomobil Başkonsolosun kaçırılmasından önce Taksim Cumhuriyet Caddesindeki Seyhan Apartmanı yakınına park edilmiştir.

Sanıklar kaçırma olayından önce İlkay Demir'in babasına ait olup eşya taşıma sebebiyle kızında bulunan eski subay hircunu da Hamarat Apartmanına götürmüşler; kaçırma esnasında kullanacakları naylon ip, flâster, makas gibi eşyalarla birlikte bir çanta içine yerleştirmişlerdir.

Başkonsolosun kaçırılmasından sonra muhtelif yayın organlarına ve bazı mercilere gönderilen Hükümetten bazı talepler ihtiva eden nota ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisi'nin oluşması bölümünde münderecatı kaydedilen Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi'nin 1 No. 11 ve ayrıca İhtilâlin Yolu başlıklı bildirileri, kaçırma olayından hemen önceki günlerde Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir tarafından Necini Demir'e verilmiş, el yazılı müsveddeler İlkay Demir tarafından daktilo ile

mumlu kâğıda geçirilmiş ve Necmi Demir'ce de teksir makinesinde çoğaltılmıştır.

İSRAİL DEVLETİ İSTANBUL BAŞKONSOLOSU EPHRAİM ELROM'UN KAÇIRILMASI, ALIKONULMASI VE ÖLDÜRÜLMESİ OLAYI:

17 Mayıs 1971 günü daha önceden yapılan plan uyarınca Mahir Cayan Harbiye İş hanı yanındaki çiçekçiden kırmızı ve beyaz karanfiller aldıktan sonra Taksim'deki bir otobüs durağında kendisini bekleyen Hüseyin Cevahir ve Ulaş Bardakçı ile buluşarak saat 12.15 de Seyhan Apartmanı giriş kapısı önüne gelmişlerdir. Hüseyin Cevahir, Mahir Cayan tarafından alınan çiçekler elinde olduğu halde Ulaş Bardakçı ile birlikte kapıyı çalmıştır. Apartman kapıcısı Garip Işık kapıyı açmadan kimi görmek istediklerini sormuş, cevaben 8 numaralı dairede oturan Dr. Jak Eskenazi'yi görmek istediklerini söylemişlerdir. Kapıcının doktorun seyahatta olduğunu bildirmesi üzerine ailesiyle görüşeceklerini beyan etmişler, bunun üzerine kapıcı tarafından apartman kapısı açılmıştır. Kapıcı ile birlikte asansörün yanına doğru gittikleri sırada Hüseyin Cevahir kapıcının koluna girerek tabancasını karın nahiyesine dayamış ve «bağırmamasını, sesini çıkarmamasını» söylemiştir. Diğer sanık Ulaş Bardakçı da merdiven başında bulunan kapıcı yardımcısı Halil Özcan'ı aynı şekilde silâh tehdidi ile bunların yanına getirerek kapıcılara kendilerini kapıcı dairesine götürmelerini söylemişlerdir. Hüseyin Cevahir, Ulaş Bardakçı ve bunların hemen arkasından apartmana giren Mahir Cayan, Oktay Etiman kapıcı dairesinin gösterilen daire olmadığı kanaatine yararak hemen karşıda esasen servis kapısı aralık duran Perihan Bele'ye ait dairenin kapısını çalmışlardır. Kapıyı müstahdem Fatma Atmaca açmış, Hüseyin Cevahir ve Mahir Cayan tabancalarını buna tevcih ederek «bağırmamasını, sesini çıkarmamasını, aksi takdirde kafasını patlatacaklarını» söylemişler ve önlerine katıkları apartmanın iki kapıcısını bu daireye sokmuşlardır. Silâhlı dört sanık kapıcıları ve müstahdemi yemek odasına götürdükleri sırada daire sahibesi seslerini duyarak bu odaya girmiş ve sanıklara kendini tanıtmış, soru üzerine de kendi-

sinden başka bir kimse bulunmadığını bildirmiştir. Sanık Ulaş Bardakçı yemek odasına alınan bu şahısların başında silâhı ile beklerken diğerleri evin içini ve apartmanın giriş holünü dolaşarak kontrol etmişlerdir. Yapılan plana göre Necini Demir Başkonsolosun apartmana girişinden sonra hemen arkasından arkadaşlarına mülâki olacak, Ziya Yılmaz ise Seyhan Apartmanı önünde kaçırma işlemi bitinceye kadar gözcülük görevini yapacaktır.

Seyhan apartmanının bitişiğindeki antikacı dükkânında çalışan İsak Yürekli merdiven lâzım olduğundan kapıcılardan temin etmek üzere Seyhan apartmanına girdiğinde apartman antresinde Cayan, Cevahir ve Etiman'la karşılaşmış, silâhlı olan üç sanık İshak'ın koluna girerek Bele'nin dairesine götürmüşler ve salonda oturmuşlardır. Bunu takiben seyyar satıcılık yapan Mehmet Ötre, Perihan Bele'nin kapısını çaldığında açan sanık Oktay Etiman bu şahsa «gir gir Perihan Kanım içerde film çeviriyor» diyerek içeriye almış, mutfak tarafından gelen Mahir Cayan silâh tehdidi ile bu şahsı da salona diğerlerinin yana götürmüştür. Saat 13.00 sıralarında Seyhan apartmanında oturan bir şahsın yanında şoför olarak çalışan Hüseyin İcmener servis kapılarının bulunduğu kısımdan yukarıya çıktığı sırada Bele'nin servis kapısı açılmış ve Cayan tabancasını bu şahsa tevcih ederek kıpırdamamasını " bir harekette bulunmamasını ihtar etmiş, aynı anda da Cevahir tabancasını arkadan beline dayayarak şoförü salona götürmüştür. Aynı sıralarda Perihan Bele'nin kızı Begüm Bele gelmiş ve Cayan tarafından salona alınmıştır. Bunları takiben Seyhan apartmanında bir dairede ahçı olarak çalışan Satılmış Akman, yine ahçılık yapan Mustafa Asım Gündüz, 3 numaralı dairenin şoförün Hıfzı Altınok ile Siranuş Ersen ve 9 yaşındaki kızı Mayda Ersen aynı suretlerle silâh tehdidi ile mezkûr dairenin salonuna alınmışlar ve oturtulmuşlardır. Bu şahısların başında Ulaş Bardakçı, silâhlı olduğu halde beklemiş, diğer sanıklar da zaman zaman salona girip çıkmışlardır.

Saat 13.30 sıralarında İsrail Başkonsolosu Seyhan apartmanına gelmiş, merdivenleri çıktığı sırada elinde tabancası olduğu halde Hüseyin Cevahir tarafından karşılanmıştır. Cevahir Başkonsolosu silâh tehdidi ile Perihan Bele'nin dairesine almak istemiş, kapıda bunları Oktay Etiman karşılamıştır. Ephraim Elrom'un mukavemet göstermesi üzerine sanık Eti-

man tabancasının kabzası ile başına arkadan birkaç defa vurmuş, bunun üzerine yaralanan Başkonsolos mukavemetle bulunmaktan vazgeçerek antreye girmiştir. Başkonsolosun geldiği sırada salonda bulunan Mahir Cayan, Etiman tarafından verilen işaret üzerine mukavemet esnasında antreye çıkmış ve Elrom zararsız hale getirildikten sonra İngilizce «kendilerinin Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi savaşçıları olduklarını, mukavemet etmemesini, kendileriyle gelmesini» söylemiştir. Bu sırada plana göre daireye gelmesi gereken sanık Necmi Demir apartman kapısının kapanması üzerine zili çalmasına rağmen arkadaşları mukavemetle karşılaşp meşgul olduklarından iki dakikalık bir gecikmeden sonra apartmanın dış kapısının içerden açılması neticesi daireye girmiştir. Başkonsolos'un başından akan kanlarla gömleği kirlendiğinden Perihan Bele'den gömlek ve kıyavat temin edilmiş, yüzü yıkattırıldıktan sonra koridordan yemek odası olarak kullanılan odaya almışlar, el ve ayaklarını yanlarında getirdikleri naylon iple başlamışlardır. Sanık Cayan, Perihan Bele'yi atak odasına çağırarak Başkonsolosun şoförünün hergün hangi saatte geldiğini sormuş ve saat 14.30'da geldiği cevabını alınca Hüseyin Cevahir'e çantayı açın ve bağlayın demiştir. Bunun üzerine yanlarında getirdikleri çanta salona alınarak açılmış ve dolaşan naylon ipler Perihan ve Begüm Bele'lere çözürülerek Cevahir ve Bardakçı tarafından önce erkeklerden başlanmak suretiyle salonda bulunan şahısların elleri arkalarından bağlanmış ve ağızları flâsterlenmiştir.

Diğer taraftan Necmi Demir ve salondaki bağlama işini bitirerek gelen Ulaş Bardakçı, Cevahir ve Cayan Başkonsolosu, portmantodan aldıkları iki mantoyu altına ve üstüne koydukları halde hurcun içine yerleştirmişlerdir. Cayan, Cevahir ve Bardakçı hurcu apartmanın önünde bekleyen Anadolu'ya götürmüşlerdir. Oktay Etiman ve Necmi Demir on dakika kadar dairede kalmışlar, Etiman bağlı şahısların yanında bulunmuştur. Bu sürenin sonunda adı geçen iki sanık da olayın cereyan ettiği daireyi terketmişlerdir. Bele'nin dairesindeki eylemleri sırasında sanıklar birbirlerine Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılmasında olduğu gibi numara ile hitap etmişlerdir. Sanık Ziya Yılmaz, arkadaşları Seyhan apartmanını terkedinceye kadar gözcülük yapmıştır.

Bardakçı, Cayan ve Cevahir hurcun içine yerleştirdikleri Başkonsolosu Hamarat apartmanının 8 No. lu dairesine ge-

tirmişlerdir. Bu dairede plân gereğince İlkay Demir beklemekte, hircun yukarıya çıkarılması sırasında emniyet icabı dışarıyı gözetlemektedir. Başkonsolos, bu dairenin aydınlığa bakan odasına alınmıştır.

Konsolosun kaçırılmasından sonra Necmi Demir evine giderek teksir ettiği «Amerikancı Bakanlar Kuruluna» hitabıyla başlayan notayı ve diğer bildirileri zarflamıştır. Bunlardan TRT ile Türk Haber Ajansına götürülecek olanları yanına alarak, Türk Haber Ajansı binasının önündeki kâğıt bobinler arasına adı geçen ajansa ait olanı, Adli Tıbbın karşısındaki çöp kutusuna da TRT'ye ait olanı bırakmış ve bu mües'seselere telefonla durumu bildirmiştir. Aynı gün akşamı Necmi Demir ve karısı İlkay Demir gönderilecek nota ve bildirilerin tamamını hazırlamışlar, ertesi günü ayrı ayrı postahanelerden yayın organlarına, parti başkanlarına, bir kısım öğretim üyelerine postalamışlardır.

Başkonsolosun Hamarat apartmanındaki daireye getirilmesinden kısa bir süre sonra Oktay Etiman da aynı yere gelmiştir. Elrom'un başında devamlı olarak silâhlı bir kişi beklemeye başlamıştır. Kaçırma olayının yapılacağından ve yapıldığından haberdar bulunan Rüçhan Manas da birkaç gün aynı daireye gelip burada kalan şahısların günlük ihtiyaçlarının teminine yardımda bulunmuştur. Sanık Oktay Etiman Konsolosun kaçırılmasından öldürüldüğü güne kadar Hamarat Apartmanında kalmış; bu süre içerisinde Mahir Cayan, Oktay Etiman, Hüseyin Cevahir, Ulaş Bardakçı ve aynı yere sık sık uğrayan Hv. Yzb. İlyas Aydın ve Hv. Tğm. Saffet Alp arasında münavebe ile Başkonsolosun başında nöbet tutmuşlardır. Bir seferinde de Tğm. Saffet Alp, karısı Nazan Alp'i buraya getirmiştir.

İsrail Başkonsolosu Ephrahim Elrom'un kaçırılmasının toplumda yarattığı tepki ve aynı gün yayınlanan «Amerikancı Bakanlar Kuruluna» başlıklı bildiride ileri sürülen şartların yerine getirilmediği takdirde Başkonsolosun kurşuna dizileceğinin belirtilerek hükümete muayyen bir mehil verilmesi ve hükümetçe bu isteğin olumsuz karşılanması nedeniyle Başkonsolosun öldürülmesi mi, yoksa fidye alınarak serbest bırakılması mı hususlarında Mahir Cayan ve arkadaşlarınca tereddüde düşüldüğünden Ankara'da bulunan Genel Komite üyelerinin görüş ve oylarını almak gerekli görülmüştür.

Bu maksadı yerine getirmek için Konsolosun kaçırıldığı

ve bildiri dağıtıldığı 17 Mayıs 1971 günü gecesi Oğuz Öder Genel Komite üyelerine verilmek üzere kendisine teslim edilen Türkiye Halk Kurtuluş Partisi'nin Devrim Stratejisini belirliyen İhtilâlin Yolu adlı, Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi'nin 1 No.lu «Amerikancı Bakanlar Kuruluna» başlıklı bildirilerde yanında olduğu halde Ankara'ya hareket etmiştir. 18 Mayıs 1971 günü sabahı erken saatlerde Ankara'ya varan Oğuz Öder, o sırada sanık Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Bingöl Erdumlu'nun kaldıkları Selâhattin Güleç tarafından daha önce örgüt adına tutulan eve giderek İsrail Başkonsolosunun İstanbul eylem timi mensuplarınca kaçırılıp alıkonulduğunu beyanla beraberinde getirdiği bildirileri Genel Komite üyelerine vermiş; ayrıca ne yolda hareket edileceğine dair Ankara'daki Genel Komite üyelerinin görüş ve oylarını İstanbul'a ulaştıracağını belirtmiştir.

Bunun üzerine **Genel Komite üyelerinden Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga, Ertuğrul Kürkcü, Orhan Savaşçı ve bir süreden beri Ankara'da bulunan Bingöl Erdumlu bir araya gelerek meseleyi görüşmüşler, mezkûr üç bildiriye okumuşlar «Amerikancı Bakanlar Kuruluna» başlıklı bildirideki istekler Hükümetçe olumlu karşılanmadığı ahvalde bildiri hükümlerinin yerine getirilmesini kararlaştırmışlardır.**

Netice, İstanbul'a dönen Oğuz Öder tarafından Mahir Cayan ve arkadaşlarına bildirilmiştir.

Sıkıyönetim Komutanlığının emirleri veçhile apartman sakinlerinin beyanname vermesi gerektiğinden, Hamarat apartmanı yöneticilerinin isteği üzerine Hüseyin Cevahir kendisini Nevzat Işık, Mahir Çayan'ı da Metin Süer takma adlarıyla yöneticilere bildirmiş, 22 Mayıs 1971 günü öğleyin yine yöneticilerin talebi üzerine daha önce düzenledikleri sahte hüviyet cüzdanlarını ibrazla çevrenin şüphesini dağıtacak ve eylemlerini gizliyecek tarzda hareket etmişlerdir.

Bildiride kaçırmadan sonra her ne kadar şartların üç gün içerisinde yerine getirilmesi ileri sürülmüş ise de, müddetin uzatılması halinde tekliflerin olumlu karşılanabileceğini kararlaştıran Mahir Cayan ve arkadaşları bir süre daha beklemeyi uygun bulmuşlardır.

Ancak; Mahir Cayan 22 Mayıs 1971 günü Hv. Tğm. Saf-fet Alp'in Fatih Mollagürani Sokaktaki evinde bulunduğu sırada radyodan o gece genel bir arama yapılacağını öğrenmiş; bu durum karşısında Başkonsolosun nasıl ve nerede sak-

lanması gerektiği mevzuunda Hv. Tğm. Saffet Alp ile hâl tarzı aramağa başlamışlardır.

İki sanık temin edilecek bir askerî araçla Saffet Alp'in evindeki koltukların alınması, bunların aynı araçla Hamarat Apartmanı önüne getirilmesi ve Başkonsolosun kaçırmada kullanılan hurca konulup normal bir ev taşıma havası verilerek Saffet Alp'in evine naklinin en iyi hal tarzı olduğunda karar kılınmışlardır.

22 Mayıs 1971 tarihinin Cumartesine tesadüf edişi, bu itibarla araç temin etmenin zorluğu düşünülmüşse de Hv. Tğm. Saffet Alp ile aynı yerde görevli Uış. Takım Komutanı Hv. Ütğm. Mehmet Balaban hatıra gelmiş; Nazan Alp vasitanın temini için Mehmet Balaban'ın Küçükçekmece Cennet Mahallesindeki evine gönderilmiştir. Mehmet Balaban, Nazan Alp tarafından durumun açıklanması üzerine Eyüp Jandarma Karakolu önünde bekleyen birliğine ait erzak Reosunu alarak doğruca Saffet Alp'in evine gidip, oradan koltukları araca koyduktan sonra şoför mahallinde Mehmet Balaban ve Nazan Alp olduğu halde Nişantaşı Rumeli Caddesinin Hamarat Apartmanına yakın bir yerine gelinmiş ve araç burada park ettirilmiştir.

Mahir Çayan'ın daha önce verdiği talimat üzerine Nazan Alp Hamarat Apartmanına giderek aracın getirildiğini bildirmiştir.

Nazan Alp'in Mehmet Balaban'a gitmesini müteakip Saffet Alp ile birlikte Hamarat Apartmanına gelen Mahir Çayan orada bulunan Ulaş Bardakçı, Hüseyin Cevahir ve Oktay Etiman'a Başkonsolosun kaçırmada olduğu gibi hurca konulacağını, Nazan Alp ve Mehmet Balaban'ın getirecekleri askerî vasıtanın istifade ile Saffet Alp'in evine nakledileceğini söylemiştir.

Vaktin gecikmiş olmasını, naklin etrafta şüphe ile karşılanabileceğini gözönünde bulunduran **Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, Hüseyin Cevahir, Oktay Etiman ve Saffet Alp Başkonsolosun naklinden vazgeçip Genel Komitenin kararına uygun olarak derhal öldürülmesi hususunda görüş birliğine varmışlardır.**

Bunu müteakip Saffet Alp ile Başkonsolosun bulunduğu ve konuşmaların yapıldığı odaya alınmayan Nazan Alp Hamarat Apartmanından ayrılmıştır.

Bunların ayrılmasından sonra Oktay Etiman Eprahim El-

rom'un el ve ayaklarını bağlamış, Mahir Cayan ise ağız ve gözünü bantlamıştır. Bu süre içerisinde evdeki eşyalar ve delil olabilecek diğer vesaikte toplanarak evi terk hazırlığı yapılmıştır.

Saat 18.00 sıralarında radyoyu sonuna kadar açan Mahir Cayan, 6.35'lik tabancasını Ephrahim Elrom'un sağ kulak sayvnaı ön üst kısmı saçlı deri mıntıkasına yönelterek üç el ateş etmiştir. Mermi yaralarına bağlı geniş beyin harabiyeti ve kanaması, kafatası kırılması sonucu Başkonsolos ânında ölmüştür. Mahir Cayan Başkonsolosu öldürdükten sonra el ve kollarını çözmüş, bantları çıkarmıştır.

Hüseyin Cevahir'in Nevzat Işık takma adı ile doldurduğu mukaveleden bir suret ev sahibesinde bulunduğundan ve ileride delil olabileceği düşünüldüğünden bunun daire sahibesinden alınmasını yükümlenen Oktay Etiman ve Hüseyin Cevahir Hamarat apartmanından ayrılmışlar; bilâhare de Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı burayı terketmişlerdir.

Ev sahibesini bulamayan ve bu sebeple kontratoyu alamayan Oktay Etiman ve Hüseyin Cevahir doğruca Saffet Alp'in Fatih Mollagürani sokaktaki evine gitmişler, kısa bir süre sonra da aynı mahalle Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı gelmişlerdir. Hamarat apartmanında ve Saffet Alp'in evinde, daha önce telsiz frekansına ayarlanmış bulunan radyo ile emniyet telsizleri dinlenilmiş, sanıklar tarafından, güvenlik makamlarınca yapılan takipler bir deftere kaydedilmiştir.

Bir aralık Saffet Alp'in evinden ayrılan Ulaş Bardakçı sanık Yılmaz Güney'i bularak durumu anlatıp, özel otosuyla ev yakınına gelmişler; Ulaş Bardakçı'nın bu vaziyeti diğerlerine bildirmesi üzerine Mahir Cayan, Hüseyin Cevahir ve Oktay Etiman evden ayrılarak Yılmaz Güney'in arabası ile beklediği sokağa gelmişlerdir. Dört sanığı özel aracına alan Yılmaz Güney aramanın başlayacağı saatten önce bunları Levent'deki evine getirmiş, ancak Ulaş Bardakçı yolda araçtan inerek Levent Akçam Apartmanındaki örgüt evine gitmiştir. Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Hüseyin Cevahir ve Oktay Etiman Hamarat Apartmanından ayrılırken silâh, cephane, para ve diğer lüzumlu eşyalarını koydukları küçük valizleri de beraberlerinde taşımışlardır.

Yılmaz Güney ile saklanma konusunu konuşan sanıklar çatıya açılan bir kapağın varlığını öğrenince burada gizlenmeyi daha emin bulmuşlar; daha sonra Mahir Cayan, Hüseyin

Cevahir ve Oktay Etiman buraya çıkarak gizlenmişlerdir. Yılmaz Güney'den aldıkları 2 adet Smitwetson tabancayı da yanlarında bulunduran sanıklar 23 Mayıs 1971 günü aramanın biteceği vakte kadar burada gizlenmişlerdir.

Arama saatinin bitiminden sonra Yılmaz Güney'in evinden ayrılan Mahir ve arkadaşları, Ulaş Bardakçı ve Rüçhan Manas'ın kaldıkları Levent Akçam Apartmanındaki eve gitmişlerdir.

Genel arama gecesi saat 04.40 sıralarında Ütgm. Temel Unsal komutasındaki ekip, Hamarat Apartmanı 8 nci dairesi kapısının uzun süre çalınmasına ve beklenilmesine rağmen, açılmayınca kapıya yüklenilmek suretiyle içeriye girmiş ve Başkonsolos getirilişinde konulduğu odada ölü olarak bulunmuştur.

BAŞKONSOLOSUN ÖLDÜRÜLMESİNDEN SONRA SANIKLAR

Mahir Cayan 24 Mayıs 1971 günü sabahı Rüçhan Manas'ı Fatih Mollagürani Sokaktaki Saffet Alp'in evine göndererek Nazan Alp ve Saffet Alp'i kaldıkları Levend Akçam Apartmanına çağırtmıştır. Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Hüseyin Cevahir, Oktay Etiman, Kâmil Dede ve Rüçhan Manas'ın gizlendikleri eve bu haber üzerine Saffet Alp ve Nazan Alp gelmişler; Mahir Cayan, Saffet Alp ile evlerinin terk edilip edilmemesini konuşarak, şimdilik Mollagürani sokaktaki evin terk edilmemesini gerektğini söylemiştir.

İlbay Apartmanında kalan Ziya Yılmaz ve Abdullah Celoğlu durumlarının dikkati çekeceği kuşkusuna ile bu evde bulunan yasak kitap, Kurtuluş Yayınları, DEV-GENÇ bildirileri, Mahir Cayan'ın hazırladığı yazıları ve diğer bazı eşyaları Çamlica Apartmanına getirmişler; 24 Mayıs 1971 günü ise Mahir Cayan İlbay Apartmanında gizlenenlerden Necati Sağır, İlkey Demir ve Necmi Demir'i de aynı eve götürmüştün.

Nazan Alp ve Saffet Alp'in oturdukları evi 27 Mayıs 1971 günü gecesi terkedinceye kadar buraya Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Hüseyin Cevahir zaman zaman gelip gitmişlerdir.

Mahir Cayan, Saffet Alp'lerin evine 25 Mayıs 1971 günü gelişinde daha önceden tanıdığı örgüt üyesi P. Ütgm. Ömer

Lâçiner ile görüşmek istemiş; kendisini aynı gün Saffet Alp vasıtasıyla bu eve çağırtmıştır. Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, İlyas Aydın ve Saffet Alp Nazan Alp'i dışarı çıkardıktan sonra ayrı bir odada Ömer Lâçiner ile yeni ev bulunması, aranılan örgüt üyelerinin saklanması, diğer örgütsel meseleler görüşülmüştür.

Hv. Yzb. İlyas Aydın'ın bazı yiyecek maddeleri almak üzere evden ayrılmasından sonra 27 Mayıs 1971 günü, gecesi Camlıca Apartmanındaki örgüte ait daire Güvenlik Kuvvetlerince basılmış; Necmi Demir, İlkey Demir, İrfan Uçar, Necati Sağır yakalanmışlar; ayrıca Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Cephesi ile ilgili belgeler ve delil niteliğindeki diğer eşyalar ele geçirilmiştir.

Bunu takip eden kısa süre sonra Ulaş Bardakçı aynı evde kalan İrfan Uçar'ı telefonla aramışsa da, karşısına başka bir şahsın çıkışı üzerine arkadaşlarının yakalandığını anlıyarak durumu Akçam Apartmanında kalan Mahir Cayan ve diğer arkadaşlarına bildirmiştir.

Aynı saatlerde Çamlıca Apartmanı yanına gelen Hv. Yzb. İlyas Aydın evin basıldığını anlayınca vaziyeti Saffet Alp'lere giderek haber vermiş; Saffet Alp, Mehmet Balaban'ı Nazan Alp vasıtasıyla eve çağırarak İlyas'da dahil olduğu halde evin terkedilmesinde karar kılmışlardır. Aynı gece Saffet Alp, Nazan Alp, Mehmet Balaban ve İlyas Aydın bu evi terk ederek Ömer Lâçiner'in Kadıköy-Söğütlüçeşme Caddesi 332/10'daki evine gelmişlerdir.

Bu dört şahıs geceyi aynı evde geçirmişler, Saffet Alp ve Nazan Alp 28 Mayıs 1971 günü sabahı Mehmet Balaban tarafından otobüsle Ankara'ya yolcu edilmiştir. Hv. Yzb. İlyas Aydın; artık görevine gitmesinin mümkün olmaması ya saklanacak emin bir yerinin de bulunmaması karşısında P. Ütgm. Ömer Lâçiner'den saklanacak bir yer bulmasını istemiştir. Ömer Lâçiner, İlyas Aydın'ı sanıklardan Avukat Taner Saka ve Bilge Saka'nın Florya'da oturdukları, zaman zaman ağabeyi sanık Mustafa Lâçiner'in de kaldığı eve götürerek gizlenmesini sağlamıştır. Hv. Yzb. İlyas Aydın'm yiyecek ve diğer ihtiyaçları Saka'larca temin edilmiş, Ömer Lâçiner'de aynı eve sık sık uğrayarak İlyas Aydın ile teması devam ettirmiştir.

Çamlıca Apartmanındaki dairenin basılması, bazı sanıkların ele geçmeleri karşısında Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Rüçhan Manas, Kâmil Dede, Hüseyin Cevahir ve Oktay Eti-

man, Akçam apartmanındaki daireyi terkle Erenköy Taşmektep sokak Tenis Apartmanındaki daireye gitmeği kararlaştırmışlardır. 28 Mayıs 1971 günü Ziya Yılmaz, İlba; yine aynı gün Ulaş Bardakçı ve Rüçhan Manas Tenis Apartmanındaki dairede yakalanmışlar; daha sonra Tenis Apartmanı civarına gelen Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir, Ulaş ile Manas'ın yakalandıklarını anlamışlardır.

Bu durum karşısında Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir, Bingöl Erdumlu'nun daha önce İstanbul'a gelişinde anahtarını eski eşi Tülây Tat (Erdumlu)'a verdiği Maltepe Rıhtım Caddesindeki eve gitmeği düşündüklerinden İstanbul Kızıltoprak Feneryolu'nda oturan Tülây Tat'a gelmişler; mezkûr evde saklanacaklarını beyandan sonra yanlarında Tülây Tat (Erdumlu)'da olduğu halde İstanbul Maltepe Rıhtım Caddesi 34/3 No.'daki Bingöl Erdumlu'lara ait eve giderek gizlenmeğe başlamışlardır. Mahir Cayan, aynı gün beraberindeki taşıdıkları Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılarak alıkonulmasından sağlanan fiyeden numarası tesbit edilmiş 140 bin lira kadar parayı bir paket içerisinde Tülây Tat'a vererek, gerektiğinde peyderpey alacağını, şayet yakalanırlarsa bu parayı Ankara'ya götürüp Bingöl Erdumlu'ya teslim etmesini istemiştir.

29 Mayıs 1971 günü Tülây Tat aynı eve giderek Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir'e yiyecek maddesi ve gazete götürmüş, aynı gün öğleden sonra Kadıköy Postahanesi önünde buluşmaları kararlaştırılmıştır. Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir belirtilen saatte Tülây Tat ile buluştuklarında Saffet Alp ve Nazan Alp'in durumlarını öğrenmek bahanesi ile Tülây'a o tarihte 32. P. Alayında görevli P. Üstgm. Ömer Lâçiner'e telefon ettirmişler, kendisini Nazan'ın arkadaşı olarak tanıtan Tülây Tat'tan Ömer Lâçiner ile irtibatı sağladıktan sonra ayrıca Mahir Cayan konuşmuş, Saffet ve Nazan'ın Ankara'ya gidişlerini öğrenmekle beraber ona Hüseyin Cevahir ile birlikte evine geleceklerini bildirmiş, ayrıca ev adresini de almıştır.

İki sanık aynı gün Ömer Lâçiner'in evine gitmişlerse de adı geçenle nöbetçi olması sebebiyle görüşemiyerek Maltepe'deki eve dönmüştür.

Maltepe Rıhtım Caddesinde sanıkların kalışı şüpheyi celbettiğinden durumun güvenlik makamlarına bildirilmesi üzerine mezkûr ev kolluk kuvvetlerince çevrildiğinde Mahir Ça-

yan görevli bekçi İbrahim Keskin'i tarama atışla yaraladıktan sonra Hüseyin Cevahir ile birlikte kaçmağa başlamışlar, bilâhare sığındıkları evde Sibel Erkan'ı alıkoyarak 51 saat bekleyişten sonra 1 Haziran 1971 günü güvenlik kuvvetlerince Mahir Cayan yaralı, Hüseyin Cevahir'de ölü olarak ele geçirilmiştir.

Tülây Tat (Erdumlu) 30 Mayıs 1971 günü sabahı aynı eve gitmekte iken Mahir Cayan ve Hüseyin Cevahir'in güvenlik kuvvetlerince sarıldığını öğrenerek hemen evlerine dönmüş; Mahir Cayan tarafından daha önce kendisine teslim edilen parayı alarak P. Ütgm. Ömer Lâçiner'e götürüp vermek üzere evden ayrılmıştır. Doğruca Ömer Lâçiner'in Söğütlüçeşme-deki evine gelen Tülây Tat, annesinden evde olmadığını öğrenmesi ile geri dönerek parayı Bingöl'e vermek üzere aynı gece Ankara'ya hareket etmiştir.

31 Mayıs 1971 günü sabahı Ankara'ya gelen Tülây Tat, daha önce Bingöl Erdumlu tarafından iş yeri adresi verilen Ağustos 1970 Aliğa Rafinerisi grevi sırasında ölen Necmettin Giritlioğlu'nun nişanlısı sanık Muzaffer ilgen'e giderek Bingöl Erdumlu'ya nerede bulabileceğini sormuş, onuda bu hususu Necmettin'in kardeşi TRT'de çalışan Ayçan Giritlioğlu'nun bileceğini bildirmesi üzerine adı geçenin evine gitmiştir.

Tülây Tat, Ayçan Giritlioğlu'nun Bingöl'ü bulabileceği yer olarak tarif ettiği Yuvam Emlak Bürosuna gidişinde örgüt haberleşmesini yürüten sanık Selâhattin Güleç ile karşılaşmış, biraz sonra'da arka odadan çıkan Oğuz Öder'in vesikalar sende mi sualı üzerine getirdiği numarası tesbit edilmiş 140 bin lirayı bu iki şahsa teslim etmiştir.

MAHİR ÇAYAN VE ARKADAŞLARININ YAKALANMASINDAN, YUSUF KÜPELİ'NİN İSTANBUL'A GELİŞİNE KADAR TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİ - CEPHESİ'NİN DURUMU, ÖRGÜTE BAĞLI ASKERİ KESİMİN MUHTELİF BÖLGELERDEKİ FAALİYETİ:

İsrail Devleti İstanbul Başkonsolosu Ephraim Elrom'un öldürülmesinden sonra, Sibel Erkan'ın alıkonulmasından önceki devrede Orhan Savaşçı, Mahir Cayan ile ilişki kurabilmesi için İstanbul'daki P. Ütgm. Ömer Lâçiner'e bir haberci göndermişse de bu teması sağlamak mümkün olmamıştır.

Başkonsolosun öldürülmesi olayından sonra sanık Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü, Münir Ramazan Aktolga ve Bingöl Erdumlu Sıkıyönetim Komutanlıklarıyla aranılmağa başlanmıştır. Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Sinan Kâzım özüdoğru Bahçelievler'de kaldıkları evi terketmezden önce bundan sonra nasıl ve ne şekilde hareket edeceklerini konuşmuşlar neticede mümkün mertebe çevre ile ilişkilerin kesilmesini veya azaltılmasını, kalınan evlerin terkedilmesini kararlaştırmışlardır.

İzmir Yapı işçileri Sendikası 2 nci başkanı olup Bingöl Erdumlu ile birlikte faaliyet gösteren, aranan şahıs durumuna düştükten sonra Bingöl Erdumlu'nun örgüt için gönderdiği 50 bin lirayı Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin Ankara'daki yetkililerine getirerek teslim eden Ahmet Oflu'ya, Mayıs 1971 ayı sonlarına doğru bir manav dükkânı açtırılmış, yukarıdaki karardan sonra sanıklardan Münir Ramazan Aktolga burada ve bazen de Yuvam Emlâk Bürosunda saklanmağa başlamıştır.

Ertuğrul Kürkçü, Sinan Kâzım özüdoğru ve Hüday Arıkan Ahmet Oflu tarafından Dikmen'de tutulan evde kalmağa devam etmişlerdir.

Sanık Yusuf Küpeli, Bingöl Erdumlu ve Hüseyin Yavuz Bahçelievlerdeki daireyi terkten sonra Fatma Yurtsever ve Fazıl Yurtsever'lerin evinde saklanmağa başlamışlar, Haziran 1971 başlarında Bingöl Erdumlu işçi ve gençlik kesimindeki örgütlenmeyi yürütmek üzere İzmir'e gitmiş, aynı eve daha sonra Saffet Alp ve Ertuğrul Kürkçü de gelerek bir süre kalmışlardır. Kalındığı süre içerisinde bu eve örgüt mensuplarından Hv. Tğm. Mazhar Ataç, Hv. Ütğm. Tevfik Işık Çeviker, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Münir Ramazan Aktolga, Selâhattin Güleç, Oğuzhan Müftüoğlu, Tuğrul Paşaoğlu ve Ahmet Oflu'da gelip gitmişler; örgütsel temaslarda bulunmuşlardır.

Münir Ramazan Aktolga, Ahmet Oflu tarafından çalışılan manav dükkânında saklanmakta iken 31 Mayıs 1971 gününü buraya Selâhattin Güleç gelerek Tülây Tat (Erdumlu)'ın İstanbul'dan 140.000 lirayı getirdiğini haber vermiştir. Oğuz Öder'in de bulunduğu Yuvam Emlâka giden Münir Ramazan Aktolga gazeteye sanılı numarası tesbit edilmiş parayı alarak kaldığı manav dükkânına getirmiştir.

Münir Ramazan Aktolga, Haziran 1971 ayı içerisinde

Ankara'da yakalanmazdan önceki günlerde Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Hv. Ütgm. Tayfun Orçun'u gizlendiği manav dükkânına çağırarak kendisine teslim edilen 140.000 liradan 130.000 lirasını numarası tesbit edilmemiş paraya tahvilini sağlamak için bu şahıslara vermiştir.

Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Hv. Ütgm. Tayfun Orçun, parayı aldıktan sonra Hv. Yzb. İsmail Kemâl Contar, Hv. Ütgm. Mustafa Şahin, Hv. Yzb. Ziya Yücesan, Hv. Müh. Bnb. İbrahim Keskin ile o gün için toplanmağı daha önce kararlaştırdıklarından doğruca Hv. Yzb. Ziya Yücesan'ın Ninehatun Caddesindeki evine hem toplantıya katılmak ve hem de paranın o evde saklanması sağlamak amacıyla gitmişlerdir.

Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Hv. Ütgm. Tayfun Orçun belirtilen mahalle geldiklerinde burada ev sahibi Hv. Yzb. Ziya Yücesan, Hv. Yzb. İsmail Kemâl Contar ve Hv. Ütgm. Mustafa Şahin ile buluşmuşlar; Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Ziya Yücesan'a diğerlerinin yanında getirdiği paradan bahisle bunun Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılmasından sağlanan numaralan tesbit edilmiş para olduğunu, bu parayı değiştireceklerini, bu sebeple de bir süre evinde saklanması beyan ve talepte bulunmuştur. Örgüt üyesi Hv. Yzb. Ziya Yücesan bu talebi olumlu karşılamış, evdeki elektrik fırınının ısıtıcı telleri kesildikten sonra paket halinde bulunan 130.000 lira sanıklarca fırının alt kısmına saklanmıştır.

Bu işin tamamlanmasından sonra gelen Hv. Müh. Bnb. İbrahim Keskin evdeki şahıslarla aynı odaya geçmişler; burada Hv. Bnb. İbrahim Keskin ve Hv. Yzb. Orhan Savaşçı tarafından 12 Mart muhtırasının eleştirisi yapılmış; bir aralık Orhan Savaşçı, İbrahim Keskin'e «Binbaşım biz sizin gibi çözülmedik, bizde bazı kayıplara uğradık, şimdi artıkları toplamağa çalışıyoruz, herkesi herşeyi denemek zorundayız» demek suretiyle hareketlerinin uzun vadeli bir özellik taşıdığını belirtmiştir. Bnb. İbrahim Keskin, Orhan Savaşçı'nın halen bulunduğu Türkiye'de muhtelif banka soygunları, adam kaçırma ve fidye alma, Başkonsolos öldürme gibi şehir gerillâ eylemlerini yürüten Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi ile ilişkilerinin bu örgütle müşterek harekette bulunduklarını toplantı tarihinden önce de bilmesine rağmen bu fesat heyetini yetkili makamlara bildirmemiş, bilhassa bunlarla daha geniş bir örgütlenmeğe gitmek için toplantıya katılmıştır.

130.000 liranın Ziya Yücesan'ın evinde saklanılmasını takip eden ilk günlerde bu paranın Kayseri grubunca değiştirilmesi kararlaştırılmakla Maliye Subayı Hv. Ütgm. İzzet Aydoğdu'nun çağırılması amacıyla Orhan Savaşçı tarafından Mustafa Şahin Kayseri'ye gönderilmiş; İzzet Aydoğdu'nun Ankara'ya gelmesi sağlanmıştır.

İzzet Aydoğdu, Orhan Savaşçı ile buluşarak, durum görüşülmüş, Mete Has ve Talip Aksoy'un kaçırılmasından sağlanan ve numarası tesbit edilen paranın ay başlarında Subay ve Astsubaylara verilmesi, bankadan alınan paranın alıkonularak peyderpey Ankara'ya gönderilmesi kararlaştırılmıştır. Hv. Yzb. Ziya Yücesan'ın evindeki bu miktar para Hv. Ütgm. İzzet Aydoğdu'ya teslim edilmiştir.

Numarası tesbit edilen paraların 50.000 lirası, Temmuz 1971 ayı başında Subay ve Astsubaylara dağıtılmış, bankadan çekilen paradan 50.000 lira, Orhan Savaşçı'nın daha önce verdiği talimat üzerine İzzet Aydoğdu tarafından Ankara'ya götürülerek Hv. Ütgm. Mustafa Şahin'e teslim edilmiştir.

Hv. Ütgm. İzzet Aydoğdu izne ayrılırken numarası tesbit edilmiş paradan geriye kalan 80.000 lirayı Hv. Yzb. Sürhay Tunçman ve Hv. Ütgm. Erşan Tepeli'nin malûmatı tahdında Yd. Tbb. Atgm. Orhan Aydurmuş'a tevdi ederek, yokluğunda paradan bir kısmının geçerli hale getirilmesini, Ankara'ya gönderilmesini bildirmiştir.

Bu paradan 40.000 lirası Hv. Yzb. Sürhay Tunçman, Hv. Ütgm. Erşan Tepeli ve Yd. Tbb. Atgm. Orhan Aydurmuş'un müşterek çabaları sonucu geçerli hale getirildikten sonra Hv. Yzb. Sürhay Tunçman tarafından Ankara'ya götürülerek Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'ya verilmiştir.

Hv. Ütgm. İzzet Aydoğdu izin dönüşünde geri kalan numarası tesbitli 40.000 lirayı peyderpey Orhan Aydurmuş'dan alarak değiştirmiş, Ankara'daki örgüt askerî kesiminden Hv. Ütgm. Mustafa Şahin ve Hv. Tgm. Mazhar Ataç'a götürülerek tevdi kılınmıştır.

Bu paralardan bir kısmı muhtelif yollarla tutuklu bulunan Mahir Cayan ve arkadaşlarına ulaştırılmış, bir kısmı ise örgütsel faaliyetlerde kullanılmak üzere Ankara'da bulunan Yusuf Küpeli'ye verilmiştir. Yusuf Küpeli'ye verilen paradan bir kısmı örgüt mensuplarının saklanması için ev tutulmasında ve sanık Selâhattin Güleç tarafından örgüt haberleşme

merkezi olarak kullanılan Delta Emlâk ve İnşaat Bürosunun kurulmasında kullanılmıştır.

Sıkıyönetim Komutanlıklarınca aranılan Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkcü ve İzmir'e giden Bingöl Erdumlu'nun çevre ile irtibatları Selâhattin Güleç, Tuğrul Paşaoğlu, Uğuzhan Müftüoğlu, Ahmet Oflu ve asker kesiminden Mazhar Ataç, Mustafa Şahin, Tayfun Orçun ve Yılmaz Salih' Veyisoğlu tarafından sağlanmıştır.

Mahir Çayan'ın 1 Haziran 1971 günü Sibel Erkan'ların evinde yaralanmış olarak ele geçirilmesini ve İstanbul Haydarpaşa Numune Hastahanesinde tedavi altına alınmasını takip eden ilk günlerde Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın verdiği talimat üzerine Çayan'ın sağlık durumu ile kaldığı hastahane alanan tedbirlerin mahiyetini öğrenmek için sanık Hv. Ütgm. Erşan Tepeli ve Yd. Tbb. Atgm. Orhan Aydurmuş İstanbul'a gönderilmiş; bu şahıslar mahallinde gerekli tahkik ve tetkikatı yaparak Mahir Çayan'ın sağlık durumunun iyiye gittiği ve hastahane sıkı emniyet tedbirleri alındığı hususlarını dönüşte Ankara'da Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'ya, Kayseri'de Hv. Yzb. Sürhay Tunçman ve Hv. Ütgm. İzzet Aydoğdu'ya bildirmişlerdir.

Mahir Cayan ve arkadaşlarının yakalanması, şehir gerilla eylemleri nedeniyle Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkcü, Münir Ramazan Aktolga, Bingöl Erdumlu, Hv. Yzb. İlyas Aydın, Hv. Tgm. Saffet Alp, Sinan Kâzım Özudoğru, Hüdaî Arıkan'ın aranılan kişiler durumunda bulunması karşısında örgütsel faaliyetler duraklamış, hâricle irtibatta zorluklar doğmuştur. Tutuklu bulunan Cayan ve arkadaşları ile haberleşmeyi sağlamak, örgütün İstanbul'daki sivil ve asker mensupları ile tekrar ilişki kurmak ve toparlanmak yönünden öncelikle İstanbul'da örgütsel faaliyette devam bir zaruret haline gelmiştir.

İstanbul Askerî kesimini yürüten Hv. Yzb. İlyas Aydın ve Hv. Tgm. Saffet Alp'in Başkonsolosun öldürülmesinden sonra firarı durumuna girmeleri ve fiili bir durum yaratamamaları sebebiyle Orhan Savaşçı tarafından İstanbul Askerî kesim sorumluluğuna P. Ütgm. Ömer Lâciner getirilmiş; kendisiyle temas sağlamak üzere Haziran 1971 ayı ilk günlerinde Hv. Tgm. Mazhar Ataç İstanbul'a gönderilmiştir.

Hv. Tgm. Mazhar Ataç İstanbul'da yanında Olcaytu Öz-

sever de bulunduğu halde Söğütlüçeşme'deki evinde P. Ütgm. Ömer Lâçiner'le görüşmüş; Orhan Savaşçı'nın teklifini olumlu karşılayan Ömer Lâçiner istanbul kesimi sorumluluğunu yükümlenmiştir. Ayrıca Şile'de bulunan örgüt üyeleri Selâmi Çetin ve Ahmet Nart'ın da istanbul kesimine bağılı çalışacakları, teması Olcaytu Özsever vasıtasıyla sağlayacakları Mazhar Ataç tarafından Ömer Lâçiner ve Olcaytu Özsever'e bildirilmiştir.

Mazhar Ataç bu kez gelişinde Ömer Lâçiner ve ağabeyisi Mustafa Lâçiner ile birlikte sanık Avukat Taner Saka ve Bilge Saka'nın Florya'daki evine giderek burada gizlenen Hv. Yzb. İlyas Aydın ile görüşmüş; en kısa zamanda Ankara'ya aldırılacağına dair Orhan Savaşçı'nın haberini ulaştırmış; ayrıca Orhan Savaşçı'nın gönderdiği parayı da kendisine vermiştir. Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın talimatı veçhile İlyas Aydın Haziran 1971 ayı sonlarına doğru Ömer Lâçiner tarafından Sakaların evinden alınarak Ankara'ya gidişi sağlanmıştır.

Hv. Tgm. Mazhar Ataç yine bu kez gelişinde Ömer Lâçiner ve Olcaytu Özsever ile konuştuktan sonra Şile'ye giderek Hv. Tgm. Ahmet Nart ve Hv. Tgm., Selâmi Çetin ile görüşmüş, kendilerinin İstanbul Askerî Kesim sorumluluğuna bağılı olarak faaliyet göstereceklerini ve örgütsel ilişkiyi adresini verdiği P. Tgm. Olcaytu Özsever vasıtasıyla sağlayacaklarını beyan etmiştir.

Hv. Tgm. Mazhar Ataç aynı ay içerisinde Bursa Yenişehir'e giderek örgüt üyesi Hv. Yzb. Haldun Yeşil ile buluşmuş; Orhan Savaşçı'nın kendisi ile örgütsel meseleleri görüşmek üzere Ankara'ya gelmesi talimatını bildirmiş; Hv. Yzb. Haldun Yeşil'de bu talimatı olumlu karşılayarak Ankara'ya gidip Savaşçı ile görüşeceğini söylemiştir.

Sanık P. Ütgm. Ömer Lâçiner, İstanbul kesimi sorumluluğunu kabulden sonra örgütü toparlamak ve yeni üyeler kazandırmak çabası ile daha kesif bir çalışma dönemine girmiştir. Haziran 1971 ayı içerisinde sanık P. Ütgm. Atillâ Özsever Tuzla Piyade Okulundaki devrimci bir arkadaşı vasıtasıyla Dz. Tgm. Osman Kovacioğlu ve sanık Hv. Tgm. Hulki İğdirli ile temas sağlayarak kendi evlerine götürmüş; bu evde Olcaytu Özsever'de bulunduğu halde P. Ütgm. Ömer Lâçiner ve P. Ütgm. Atillâ Özsever, Hulki İğdirli ve Osman Kovacioğlu'na «Memleketin sosyalist bir yönetimle kurtula-

bileceğini; başlanan eylemlere devam etmek gerektiğini; anarşik olayların kınanmaması lâzım geldiğini; devrim mücadelesinin bir bütün olduğunu; bu mücadeleleri bir birinden ayırmanın mümkün bulunmadığını; zafere ulaşıncaya kadar mücadeleye devam etmek gerektiğini; bu mücadelede geri dönüşün düşünülemeyeceğini başarıya ulaşmak için birlikte çalışılmasının zarurî bulunduğunu» beyan edip savunmuşlar; birlikte çalışılması teklifinde bulunmuşlar; gidecekleri yerde devrimci arkadaşlarla temas sağlamalarını belirtmişlerdir.

Sanık Hv. Tğm. Hulki İğdirli, bilâhare Kütahya'da görev başladıktan sonra Türkiye Halk Kurtuluş Partisi askerî kesimi Kütahya grubu içerisinde üye olarak yer almış; sanık Dz. Tğm. Osman Kovacıoğlu, Ömer Lâçiner, Atillâ Özsever ve Olcaytu Özsever'in dahil oldukları Marksist-Leninist gizli bir cemiyetin varlığına muttali bulunduğu halde ve ayrıca Hulki İğdirli'nin kendisine yazdığı mektuplardan da böyle bir örgütün faaliyette bulunduğunu bilmesine rağmen böyle bir fesat heyetinin mevcudiyetini hükümet makamlarına haber vermemiştir.

Mahir Cayan ve arkadaşlarının tutuklanması, Ankara'da da hiç bir hareketin olmayışı karşısında örgüt İstanbul sivil kesimi büyük bir dağınıklık içerisine düşmüş; Ankara ile tekrar ve en kısa zamanda ilişki kurulması sanık Mehmet İncili, Nurettin Yakar, Baykal Gürsoy ve Ahmet Mete Sönmez arasında konuşularak bu irtibatın sağlanması kararlaştırılmıştır.

Bu cümleden olarak Haziran 1971 ortalarına doğru Ahmet Mete Sönmez, Ankara'ya Yusuf Küpeli ile temasta bulunduğunu bildiği ağabeyisi Mehmet Sönmez'e gidip, örgütle ilgili durumu anlatarak Yusuf Küpeli ile görüşmek istediğini belirtmiştir.

Mehmet Sönmez'in Ankara'daki evinde görüştüğü Yusuf Küpeli'ye de aynı konuları anlatmış; Yusuf Küpeli yakında örgütsel faaliyetleri düzenlemek için Mehmet Sönmez'i göndereceğini, bilâhare, de kendisinin geleceğini beyan etmiştir.

Bunu takip eden ilk günlerde Yusuf Küpeli Mehmet Sönmez'i 10.000 lira vererek İstanbul'a göndermiş; İstanbul'da Mustafa Baykara, Fahri Aral, Esat Korkmaz ve Mehmet İncili ile temas sağlaması, işyeri ve ev tutulması talimatını vermiştir.

Mehmet Sönmez, İstanbul'a gelip Mehmet incili ile temas sağladığında Yusuf Küpeli tarafından gönderildiğini beyanla İstanbul'da onun adına faaliyet göstereceğini, bugüne kadar yapmış oldukları çalışmalar ile temas halinde bulundukları kişiler hakkında bilgi istediğini, bunları Ankara'ya ulaştırmakla görevli kılındığını belirtmiştir.

Sanık Mehmet İncili de Türkiye Halk Kurtuluş Cephesi üyeleri Esat Korkmaz, Nurettin Yakar, Fahri Aral, Baykal Gürsoy ile kendisine bağlı Kartal bölgesinde Mete Sönmez, Adem Muhammet Gürdoğan, Ahmet Sarıcan, Rafet Özkan, Hüseyin CELEP, Şerafettin Serdar ile ilişkili devam ettirdiğini; bu şahısların da Parti - Cephenin toparlanarak faaliyet göstermesi isteğinde olduklarını bildirmiştir.

İsrail Devleti İstanbul Başkonsolosunu öldürülmesi olayından sonra Fahri Aral ve Esat Korkmaz İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca aranıldıklarından İstanbul Fatih Ormanında saklanmağa başlamışlar; bunların şahsi ihtiyaçları ve haricile temasları Nurettin Yakar, Yavuz Çizmeci, Zülfikâr Dicleli, Mehmet İncili vasıtasıyla sağlanmıştır.

Sanık Fahri Aral ve Esat Korkmaz Yurt dışına çıkmak kararında olduklarını Nurettin Yakar, Zülfikâr Dicleli, Yavuz Çizmeci'ye bildirmişler; adı geçen sanıklar ise Bilge Dicleli'ye de bu durumu anlatarak bir hâl tarzı bulmağa çalışmışlardır. Ant Yayınlarında çalışan Faruk Pekin'in Nurettin Yakar ve Zülfikâr Dicleli'ye Bulgaristan Konsolosluğunda görevli Hristo isimli bir tanıdığı bulunduğunu, bu şahsın belki kendilerine aranan kişilerin Bulgaristan'a geçirilmesinde yardımcı olabileceğini bildirmesi üzerine Nurettin Yakar Haziran 1971 ayı başlarında Bulgaristan İstanbul Konsolosluğuna gidip bu kişiyi aramış; ancak bu isimde bir şahsın bulunmadığının beyan edilmesi üzerine İvan adlı bir başka şahısla görüşmüştür.

Nurettin Yakar bu şahsa Sıkıyönetimce aranan iki arkadaşının bulunduğunu, bunları Bulgaristan'a geçirmek istediklerini belirtmiş, bu şahsın istenilen konuda cevap vermeğe yetkili olmadığını, yetkililerle görüştükten sonra neticeyi bildireceğini beyan edip bir adres vermesini istemiş; Nurettin Yakar tarafından Zülfikâr Dicleli'nin ev adresi verilmiştir. Bir hafta kadar beklenilmesine rağmen Bulgar Konsolosluğundan bir cevap gelmemesi üzerine Esat Korkmaz, Fahri

Aral, Nurettin Yakar ve Zülfikar Dicleli arasında yapılan konuşmada bu kez de Bilge Dicleli'nin mezkûr Konsolosluğa gitmesi uygun görülmüştür. Haziran 1971 ayı ortalarına doğru Bulgar Konsolosluğuna giden Ayşe Bilge Dicleli İvan adlı şahsı bularak Esat Korkmaz ve Fahri Aral isimli aranılan arkadaşlarının Bulgaristan'a geçirilmesinde yardımcı olmasını talep etmiş; İvan ise bu iki şahıs Bulgaristan'a geçtikleri taktirde kendilerine siyâsî iltica hakkı tanırız şeklinde cevap vermiştir.

Zülfikar Dicleli ve Nurettin Yakar tarafından Bilge Dicleli'ye Bulgar Konsolosluğunda görevli şahısça söylenilen hususlar Esat Korkmaz ve Fahri Aral'a anlatılmış; her iki sanıkta bulunacak bir deniz motoruyla Bulgaristan'a iltica edeceklerini belirtmişlerdir. Nurettin Yakar, Zülfikar Dicleli ve Ayşe Bilge Dicleli'nin bütün çabalarına rağmen ilticada kullanılacak deniz motoru sağlanamamış; Zülfikar Dicleli ve Ayşe Bilge Dicleli tekrar konsolosluğa giderek İvan ile görüşmek istediklerini belirten bir mektup bırakmışlardır. Ancak bundan sonra bir temas ve imkân sağlanması mümkün olmadığından Esat Korkmaz ve Fahri Aral bulundukları Fatih ormanından Mehmet İncili tarafından alınarak Zülfikar Dicleli'nin evine getirilmiş; daha sonra da Kadıköy yakasına geçirilerek Esat Korkmaz'ın Rahmanlar'daki, Fahri Aral'ın da Sevim Daver ve Elbey Daver'e ait evlerde saklanmaları sağlanmıştır.

Temmuz 1971 ayı başlarında bir gün, Esat Korkmaz ve Şerafettin Serdar'ın birlikte kaldıkları Kartal Rahmanlar'daki evde Mehmet Sönmez başkanlığında yapılan toplantıya Mehmet İncili, Esat Korkmaz katılmışlar; İstanbul'daki örgütsel faaliyetlerin yürütülmesi bakımından yapılan görev bölümüne göre: Nurettin Yakar'ın Topkapı-Bakırköy, Esat Korkmaz'ın Kartal, Mehmet İncili'nin Nazım Pazarbaşı yardımcılığında Boğaz ve Alibeyköy bölgelerindeki işçi; Baykal Gürsoy'un ise öğrenci kesimindeki örgütsel faaliyetleri toparlayıp yürütmeleri kararlaştırılmıştır.

Bu görev bölümünden sonra Kartal Bölgesi sorumlusu Esat Korkmaz'a, örgüt üyeleri Ahmet Mete Sönmez, Adem Muhammet Gürdoğan, Şerafettin Serdar, Hüseyin Celep, Ahmet Sarıcan ve Rafet Özkan bağlanmışlardır.

Yapılan görev bölümü icabı olarak Mehmet Sönmez Başkanlığında Mehmet İncili, Esat Korkmaz, Nurettin Yakar ve

Baykal Gürsoy İstanbul bölgesinde Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin tekrar toparlanması, örgüte yeni üyeler kazandırılması çabası içerisinde örgütsel faaliyete devam etmişlerdir. Bu devrede Esat Korkmaz'a örgüt üyeleri Ahmet Mete Sönmez, Adem Muhammet Gürdoğan, Şerafettin Serdar, Hüseyin Celep, Ahmet Sarıcan ve Rafet Özkan; Nurettin Yakar'a örgüt üyesi Sabri Karaoğlu; Mehmet İncili'ye Boğaz kesiminde örgüt üyesi Nazım Pazarbaşı, Zülfikar Dicleli, Halit Bedirboz ve Şah İsmail Yeşilkaya bağlı olarak çalışmaya başlamışlar, ayrıca aynı devrede örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere Şah İsmail Yeşilkaya'ya Hisar'da ev kiralttırılmış; Halit Bedirboz'un Büyükdere Büyüktepe Sokak No: 18, Zülfikar Dicleli'nin Bebek Cevdetpaşa Caddesi 121/4, Mehmet İncili'nin Kartal-Rahmanlar arasında öğretmen evlerindeki ve Rahmanlar Papatya Sokaktaki evlerinden örgütsel faaliyette faydalanılmıştır.

Yine aynı devrede örgüt askerî kesiminde görevli Atilla Özsever ve Olcaytu özsever'in İstanbul Kadıköy Moda Caddesi Zühal Sokak No: 11/2, P. Utgm. Ömer Lâçiner ile örgüt üyesi ağabeyisi Mustafa Lâçiner'in Kadıköy Söğütluçeşme Caddesi 332/10'daki evlerinden örgütsel meselelerin görüşülmesi, irtibatın sağlanması yönlerinden yararlanılmıştır.

Sanık Münir Ramazan Akto'ga'nın Haziran 1971 ayı ortalarına doğru Ankara'da yakalanması üzerine yer değiştirmesi zorunlu gören Yusuf Küpeli, Hüseyin Yavuz, Fatma ve Fazıl Yurtsever'lerin evini terkle 10 gün kadar Mehmet Sönmez'in evinde kaldıktan sonra, Hv. Utgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun Emek Mahallesindeki evine gitmişler; aynı zamanda buraya gelen Ertuğrul Kürkçü ile birlikte bir birbuçuk ay kadar saklanmışlardır. Bu süre içerisinde aranan sanıkların ihtiyaçları ve hariçe irtibatları Yılmaz Salih Veyisoğlu ve eşi örgüt üyesi Selma Veyisoğlu tarafından temin edilmiştir.

Sanık Hv. Tgm. Mehmet Alkaya, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın haber göndermesi üzerine 22 Haziran 1971 tarihinden geçerli olmak üzere yol dahil 10 gün izin alarak Ankara'ya gelmiş, örgütsel faaliyetin yoğunlaştırılması istenilen İstanbul'a gönderilmesi örgütçe gerekli görülen Mehmet Alkaya'ya uzun süreli hava değişimi alınması hususu örgüt üyesi Tbb. Yd. Atgm. Orhan Aydurmuş'la konuşulmuş; bu sanığın arkadaşı Erzincan Askerî Hastahane Asabiye Mühassısı Yd. Tbb.

Atğm. Serol Teber vasıtasıyla hava değişimi alabileceğini; durumu telefonla kendisine bildireceğini beyan etmesi üzerine Erzincan'a giden Mehmet Alkaya 29 Haziran 1971/10 Temmuz 1971 tarihleri arasında mezkûr hastahane asabiye servisinde yattıktan sonra (Anksiyete Sendrom)'u teşhisi ile 2 ay istirahat alması sağlanılmıştır.

Hastahaneden çıktıktan sonra Ankara'ya gelen Mehmet Alkaya, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Yusuf Kûpeli ve Ertuğrul Kûrkçü ile konuşup örgütün gerek sivil ve gerekse askerî kesimdeki toparlanmasını sağlamak, Mahir Cayan ve arkadaşları ile irtibatı temin etmek ve örgütsel faaliyeti geliştirmek görev ve yetkisi ile İstanbul'a gönderilmiş; ayrıca Yusuf Kûpeli tarafından daha önce İstanbul'a gönderilen Mehmet Sönmez'in telefon numarası da kendisine verilmiştir.

İstanbul'a gelen Mehmet Alkaya, örgüt İstanbul askerî kesimi yürütücüsü Ömer Lâçiner'in evinde kalmaya başlamıştır. Aynı evde Mehmet Alkaya, Ömer Lâçiner, Atillâ Özsever, Olcaytu Özsever, Yücel Top ve Mustafa Lâçiner bir çok kerre bir araya gelerek örgüt meseleleri üzerinde konuşmuşlardır. Mehmet Alkaya Erzincan Askerî Hastahanesinden istirahat almak için Erzincan Merkez Komutanlığına verdiği dilekçe de Orduevî adresini gösterdiğini; oraya gidişinin şüpheyi celbedeceğini beyanla Erzincan'a gidişini makul bir sebebe bağlamak için Yücel Top'dan Erzincan'da bulunan akrabalarından birinin kızı ile nişanlanacakmış havasını vermek istediğini söyleyerek Erzincan'daki bir akrabasının adresini istemiştir.

Mehmet Alkaya, Lâçiner'lerin evinde kalmakta iken Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ile ilişkisi tesbit edilen İstanbul Askerî kesim sorumlusu P. Ütğm. Ömer Lâçiner 15 Temmuz 1971 tarihinde yakalanarak gözaltına alınmıştır.

Mehmet Alkaya, Ömer Lâçiner'in yakalanmasından sonra da Atillâ Özsever, Olcaytu Özsever ve Yücel Top ile temasını devam ettirmiş; İstanbul'a gelişinde, Yusuf Kûpeli tarafından Ankara'da telefon numarası verilen Mehmet Sönmez ile de irtibat kurmuştur.

Sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'nın talebi üzerine Ali Baykal Gürsoy'a ait İstanbul Topağacı Emek Apartmanındaki evinde yapılan toplantıya; Mehmet Alkaya, Mehmet Sönmez, Nurettin Yakar, Ali Baykal Gürsoy ve Mehmet İncili katılmışlar; Mehmet Alkaya İstanbul'daki örgütsel çalışma ve ör-

gutun durumu hakkında bölge sorumlularından detaylı bilgi aldıktan sonra. Ankara'dan tam yetkili olarak geldiğini beyanla İstanbul'daki Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi çalışmalarını: 1) Örgütlenme ve mevcut ilişkilerin derinleştirilmesi, yeni ilişkiler kurulacaksa araya mutlaka başka, şahısların girmesi ile bu temasın kurulması; 2) Örgütlenme konusundaki iki kişinin müşterek yapacakları bir iş yoksa birbirleriyle tanışmamaları; 3) Saklanan kimselerin fiili olarak yapılan çalışmalara katılmaması; 4) Bu çalışma tarzı uzun vadeli olduğundan, örgütün'de şimdilik geniş malî imkânları bulunmadığından faaliyetin üyelerin maddî imkânlarıyla yürütülmesi; 5) Çalışma tarzı temelinin disiplin olarak kabul edilmesi kurallarına göre yürütüleceği talimatını vermiştir.

Mehmet Alkaya tarafından yapılan örgüt görev bölümüne göre: Mehmet Sönmez'e Kartal Bölgesi işçi, İstanbul Gençlik kesimleri; Nurettin Yakar'a ise Bakırköy-Topkapı işçi kesimi sorumlulukları verilmiş 'olup, Alibeyköyü ve Boğaz kesimleri sorumluluğunu ise bizzat kendisinin yürüteceğini belirtmiştir.

Bu görev bölümünden sonra Mehmet Sönmez'e gençlik kesiminde Ali Baykal Gürsoy, Kadıköy-Kartal işçi kesiminde Şerafettin Serdar, Ahmet Mete Sönmez, Adem Muhammet Gündoğan, Ahmet Sarıcan ve bunlara bağlı olarak Selâhattin Berber, Hüseyin Celep, Hüseyin Bal, Rafet Özkan, Mehmet Rüzgâr, Zeynel Gün; Mehmet Alkaya'ya Alibeyköyü kesiminde Mehmet İncili, Boğaz kesiminde Mehmet incili ve buna bağlı olarakta Nazım Pazarbaşı ve Zülfikâr Dicleli örgütsel faaliyet içerisinde bulunmuşlardır.

Sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Ömer Lâçiner'in yakalanmasını müteakip, Zülfikâr Dicleli ve Ayşe Bilge Dicleli'nin İstanbul Etiler Nispetiye Caddesi Korkut Apartmanındaki evlerinde istirahat bitimine kadar kalmış; burada örgüt bölge sorumluları ve diğer üyelerle toplantılar yapmış; örgüt faaliyetlerini yürütmüştür.

Sanık Mehmet Sönmez kendisine Kadıköy-Kartal işçi, İstanbul gençlik kesimleri sorumluluğu verilmesinden sonra Marksist-Leninist teori yönünden bilgili ve aynı ideolojik yapıdaki sanık Murat Belge ile ilişki kurarak mensubu olduğu Türkiye Halk Kurtuluş Partisi çalışma ve örgütlenme tarzından bahsetmiş, kendisinin de aynı örgüt içerisinde faaliyet göstermesini talep etmiştir. Sanık Murat Belge bu talebi

olumlu karşıyarak Türkiye Halk Kurtuluş Partisine girmiştir.

Bunu müteakip Mehmet Sönmez ile yaptıkları konuşma sonucu ve onun isteği üzerine «Alt yapı - Üst **yapı nedir**» ve «**işçi sınıfı niçin en devrimci sınıftır?**» (**Emperyalizm**) adlı üç broşür hazırlıyarak teksir edilip işçi kesimine dağıtılması • için Mehmet Sönmez'e tevdi etmiştir. Ayrıca Rahmanlar'daki dükkânın örgüt adına devralınmasında iki bin lirayı Mehmet Sönmez'in istemi üzerine Mete Sönmez'e vermiş, daha başka zamanlarda da örgüte para yardımında bulunmuş, işçi sınıfını bilinçlendirmede yararlanılacak 50-60 adet Marksist-Le-ninist eseri de Mehmet Sönmez ve Mustafa Baykara'ya vermiştir.

Sanık Mehmet Alkaya'nın İstanbul'da bulunduğu süre içerisinde gerek aranan örgüt üyelerinin saklanması, gerekse örgüte malî imkân sağlanması amacıyla örgüt parası ile Mustafa Baykara ve eşi Ayşe Baykara'nın oturdukları Bebek İnşirah sokak No. 30'daki ev, Esat Korkmaz, Şerafettin Serdar'ın ikâmet ettikleri Kartal-Rahmanlar Köprübaşı Caddesi Menekşe sokaktaki ev, sanık örgüt üyeleri Abdülkadir Bülent Karataş ve Celâl Coşkun tarafından Gültepe'deki ev kiralanmış; ayrıca Esat Korkmaz ve Şerafettin Serdar tarafından çalıştırılan Rahmanlar Köprübaşı Caddesi Menekşe sokak No. 10'daki bakkal dükkânı, sanık Nâzım Pazarbaşı tarafından işletilen Emirgân üstü Reşitpaşa semtindeki bakkal dükkânı, Abdülkadir Bülent Karataş ve Celâl Coşkun'ca çalıştırılan Gültepe'deki elektrikçi dükkânı ile sanık örgüt üyesi Bilge Dicleli adına örgüt haberleşme merkezi olarak kullanılmak üzere Taksim Dünya İş Hanında bir mühendislik ve mimarlık bürosu kurularak işletilmiştir.

Sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya örgütün para yönünden sıkıntıya düştüğünü, bu sebeple bir vergi dairesinin soyulmasını Mehmet incili ile konuşmuş; Mehmet incili Karaköy Vergi Dairesi Taahhüt Kısımında görevli İktisat Fakültesi mezunu arkadaşları ve hemşehrisi Sey'it Büyükkeleş'in evine giderek Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi mensubu olduğunu, örgütün paraya ihtiyacı bulunduğunu, bu maksatla çalıştığı vergi dairesini soymağı düşündüklerini beyanla kendisinden Karaköy Vergi Dairesi kasalarında hangi aylarda çok miktarda para bulunduğunu, kasaların ne tipden olduğunu; alarm teşkilâtı bulunup bulunmadığını ve bu soygunun en uygun şe-

kilde nasıl yapılabileceğini araştırıp bildirmesini istemiş; Seyyit Büyükkeleş tarafından bu teklif olumlu karşılanarak birkaç gün sonra istenilen konular hakkında detaylı bilgi verilmiştir. Ayrıca Seyyit Büyükkeleş, Aşıyan'da Mehmet Alkaya ve Mehmet İncili ile buluşarak Karaköy Vergi Dairesinin istenilen özellikleri hakkında Alkaya'ya da izahatta bulunmuştur. Keza Seyyit Büyükkeleş aynı konuda Mustafa Baykarai ile de görüşmüştür.

Haziran 1971 ayında Mazhar Ataç'ın Bursa Yenişehir'e giderek Orhan Savaşçı'nın kendisini Ankara'ya beklediğini bildirmesi üzerine, Ankara'ya giderek Savaşçı ile temas sağlayan Hv. Yzb. Haldun Yeşil'e İstanbul'a tayini sebebiyle Ömer Lâçiner'den boşalan İstanbul Askeri kesim sorumluluğu verilmiş; adı geçenin 26 Ağustos 1971 günü İstanbul'da göreve başlamasını müteakip, Orhan Savaşçı'nın talimatı gereğince Mehmet Alkaya, Haldun Yeşil ile ilişki kurmuştur.

Ayrıca Mehmet Alkaya, Haldun Yeşil'i Mehmet Sönmez, Olcaytu Özsever, Mustafa Lâçiner, Mehmet İncili ve Mustafa Baykara ile tanıştırmış; Haldun Yeşil'in İstanbul Kadıköy Kızıltoprak Sadberk sokak No. 7, daire I'deki evi kiralamasından sonra, örgüt mensupları bu eve gelip kendisiyle örgütsel temaslarda bulunmuşlardır.

Sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Yusuf Küpeli'nin İstanbul'a gelmesine ve istirahatının bitimine yakın bir zamanda daha önce düzenlediği görev bölümünde değişiklik yapmış; buna göre Baykal Gürsoy'a Alibeyköyü, Mustafa Baykara'ya Boğaz. Mustafa Lâçiner'e, Nurettin Yakar yardımcılığında Topkapı-Bakırköy kesimleri sorumluluğu verilmiş; Mehmet Sönmez ise, Kadıköy-Kartal yöresi sorumluluğunu yürütmeye devam etmiştir.

İstanbul bölgesinde örgütsel faaliyete yukarıda izah edildiği veçhile devam edilirken, Ankara ve diğer yörelerde de örgütün toparlanması, aranılan kişilerin saklanması, İzmir, İstanbul ve diğer bölgelerle ilişkilerin devam ettirilmesi, Fransa'da bulunan Mahir Çayan'ın eşi Gülten Çayan ile irtibat kurulması gibi örgütsel faaliyetler yürütülmüştür.

Temmuz 1971 tarihine kadar örgüt mensuplarının kaldıkları evler, tutulan işyerleri daha yukarıda belirtilmiştir. Ancak bu devreden sonra Ankara'da Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun örgüt hizmetlerinde bulunmak üzere izmir'-

den getirdiği Salih Zeki Yada ve eşi Müzeyyen Yada için örgüt parasıyla Ankara Bahçelievler 7 nci Cadde No. 58/6'daki ev, Müzeyyen Yada'nın terzilik yaparak örgüte gelir sağlaması amacıyla aynı mahalde bir terzihane; Zeki Yada'nın fotoğrafçılık yaparak hem örgüte gelir sağlaması ve hem de aranan kişilerin saklanması maksadıyla Küçükesat Bardacık Sokak No. 42/A'da bir fotoğrafçı dükkânı; yine aynı örgütsel maksat için İzmir'den getirilen Kenan Yada, Tayfun Orçun ve Hakkı Gümüştaş'ın kaldıkları Ankara Ahmetler Caddesi 39/3'deki daire; Kesintisiz Devrim-I adlı broşürün, İhtilâlin Yolu isimli ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin 1 No. lu bildirilerinin basılıp dağıtılması ve örgüte ait cephane ve dinamitlerin saklanması, ayrıca örgüt mensuplarının gizlenmesi amacıyla Mehmet Yüksel adına Ankara Gençlik Caddesi Müjde Sokak 9/9'daki ev kiralanmış ve işletilmeğe başlanılmıştır.

Nâzan Alp ve Saffet Alp, İstanbul'dan Ankara'ya gelip sonra Orhan Savaşçı'nın Necatibey Caddesi Esin Apartmanı, Hv. Tğm. Öner Kamburoğlu'nun Ankara Banka Evleri Kubilây Sokak 37/8, Jale Eke'nin Ankara İncesu Doğancılar Sokak 19/9, Ülker Akgöl'ün Ankara Beşevler Mutlular Apartmanı No. 67/7, Hv. Astsb. Türkây Altay'ın Küçükesat Başçavuş Sokak Sibel Apartmanı No. 84, Hv. Astsb. Metin Çakmak'ın Yenimahalle Taşkın Sokak No. 41, Hv. Ütğm. Tevfik Işık Çeviker'in Ankara Cihan Sokak No. 43, Hv. Tğm. Mehmet Şefa Sınmaz'ın Ankara Karşıyaka 3 ncü Cadde, 6 ncı Sokak 14/2, İsmail Kemâl Contar'ın Ankara Devlet Mahallesi Omurtak Apartmanı No. 1, Hv. Ütğm. Mustafa Şahin'in Emek Mahallesi 77 nci Sokak 2/6, Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun Emek Mahallesi 75 nci Sokak No. 89/4, Mehmet Akın Yılmaz ve Filiz Yılmaz'ın Ankara İlkiz Sokak 25/6, Füsün Gökmen ve Füzün Yavuz Gökmen'in- Ankara Yenışehir Akay Caddesi No. 22, Hv. Tğm; Selim Özkar'ın örgüt adına kiraladığı Küçükesat Başçavuş Sokak 89/2, Hv. Ütğm. Tayfun Orçun ve Hv. Tğm. Hakkı Gümüştaş'm örgüt için tutukları Ankara Gölbaşı Yeşilirmak Caddesi 7/2, Necati Feyzioğlu'nun Ankara Öncebeci Tevekküller Sokak 37/4'deki evlerinde muhtelif tarihlerde aralıklı sürelerle gizlenmişlerdir.

Ancak bu evlerin bazılarında yine örgüt mensubu diğer şahıslar da sırası geldikçe hâdiseler içerisinde anlatılacağı

veçhile kalmışlar, buralarda örgütsel temaslarda bulunup, karar ve talimatlar vermişlerdir.

Türkân Şahin'in örgütçe Fransa'ya gönderilişi; Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin haricî örgütsel faaliyeti Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın kızkardeşi, Mahir Çayan'ın eşi Paris'te bulunan Gülten Çayan ile yardımcıları Osman Tokcan ve Ercan Erciyes tarafından yürütülmektedir.

Bu sanıklarca Fransa ve temas kurdukları diğer bazı ülkelerde Türkiye Halk Kurtuluş Parti Cephesine malî imkân ve silâh sağlanması Fransa'daki aşırı sol örgütlerle ilişki kurularak, Türkiye'deki silâhlı şehir eylemleri lehine birtakım propaganda vasıtalarının kullanılması hususunda çalışmalar yapılmış ve çabalar sarfedilmiştir. Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesine Gülten Çayan vasıtasıyla yukarıda belirtilen imkânların sağlanmasını düşünen Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Yusuf Küpeli ve Ertuğrul Kürkçü özellikle bu mesele üzerinde durarak Küpeli'nin **Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi liderlerinden Naif Havatme'ye** ve Orhan Savaşçı'nın Gülten Çayan'a yazdıkları mektupları Paris'e götürmek üzere örgüt üyesi Türkân Şahin'in gönderilmesi gidiş-dönüş masraflarının örgütçe karşılanması kararlaştırılmıştır. Türkân Şahin. Temmuz 1971 ayı başlarında uçak ile Fransa'ya gidecek, Paris'te Gülten Çayan'ı bulmuş; ağabeysinin kendisine ve Yusuf Küpeli'nin Naif Havatme'ye yazdığı mektupları vermiş; ayrıca Ankara'dan verilen talimatları da şifahen Gülten Çayan'a bildirmiştir.

Sanık Gülten Çayan, önce Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinin Paris Şubesi ile ilişki kurmuş, bilâhare bu örgütün Şam'da bulunan Merkezine giderek Yusuf Küpeli'nin Naif Havatme'ye yazdığı mektubu yetkililere vermiş, Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi için maddî ve mânevi yardım taleplerini iletmıştır.

Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi yetkililerince Gülten Çayan'a Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesihi mânevi yönden destekleyecekleri, kısa bir süre sonra da malî ve silâh yönünden yardımda bulunacakları bildirilmiştir.

Gülten Çayan, Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi yetkilileri ile yaptıkları konuşmaları Ankara'dan öğrenilmesi ve yapılması istenilen hususları muhtevî mektubunu, örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere bir adet fotoğraf ma-

kinesini, 2 adet peruk ve makyaj malzemelerini, mühimce miktarda Fransız frangını Türkân Şahin'e vererek Ankara'ya göndermiştir. Türkân Şahin Fransa'dan Türkiye'ye Gülten Cayan ve sanık Aykut Ülker tarafından yolcu edilmiştir. Türkân Şahin tarafından getirilen mektup, malzemeler ve para Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'ya verilmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi askerî kesim Ankara sorumluluğunu da yürüten Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın 1971 yılı Temmuz ayı sonlarında Merzifon'a tâyini çıkması nedeniyle, Ankara Bölgesinde yeni bir görev bölümü yapılması zorunluluğu doğduğundan, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun Emek Mahallesindeki evinde; Hv.. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Hv. Yzb. İsmail Kemal Contar, Hv. Ütgm. Tayfun Orçun, Hv. Tgm. Mehmet Alkaya ve Hv. Tgm. Mszhar Ataç toplanmışlar; yapılan seçim sonunda Ankara Bölgesi askerî sorumluluğuna Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, yardımcılığına ise, Hv. Yzb. İsmail Kemal Contar seçilmiştir'.

Kayseri grubundan izzet Aydoğdu'ya teslim edilen paradan 25.000 liralık son kısmı geçerli hale getirildikten sonra Ankara'ya gönderilmiş; bu para, Orhan Savaşçı tarafından saklanmak üzere İsmail Kemal Contar'a teslim edilmiştir. Bilâhare bu para peyderpey Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu tarafından alınarak örgüt hizmetlerinde kullanılmıştır.

4 Ağustos 1971 tarihinde Merzifon'daki görevine başlayan Hv. Yzb. Orhan Savaşçı kiraladığı evde mezkûr mahaldeki örgüt üyeleri Hv. Ütgm. Muhittin Bilgen, Hv. Tgm. Ali özel-oğulları, Hv. Tgm. Aydın Karab'ektaş, Hv. Tgm. Mustafa Çimen ve Hv. Tgm. Kemâl Berişler ile müteaddit toplantılar yaparak örgütsel meseleler görüşülmüş; aynı kişilerin katıldığı bir toplantıda Orhan Savaşçı, Merzifon'da soyulabilecek bir banka olup olmadığının tesbitini istemiş ve bu maksatla Ali Özeloğulları, Aydın Karabektaş ve Muhittin Bilgen'i görevlendirmiştir. Bu sanıkların Orhan Savaşçı'ya verdikleri bilgiye göre aybaşlarında Amasya'dan Merzifon Ziraat Bankasına 6 milyon civarında külliyetli bir paranın geldiği öğrenilmiş; bu bilgi üzerine Amasya'dan Merzifon Ziraat Bankasına gönderilen paranın getirilmesi sırasında veya bankada iken gasbedilmesi yönünden ileride konulacak eylem için gerekli keşif ve istihbarat yapılmıştır.

Sanık Orhan Savaşçı, Merzifon'a geldikten sonra Kara-

deniz Bölgesinde örgüt faaliyetlerini yürüten Ertan Saruhan ile ilişki kurmuş; Ağustos 1971 ayı sonlarında sanık Hv. Ütgm. Muhittin Bilgen ile örgütsel faaliyetle ilgili iki mektubu göndererek Ünye'de örgüt irtibat işlerini yürüten sanık Avukat Ali Kaynar'ı bulmasını, onun vasıtasıyla Fatsa'da Ertan Saruhan'ı görmesini ve mektupları vermesini istemiştir.

Sanık Muhittin Bilgen, verilen talimata göre Ünye'de Avukat Ali Kaynar'ı bularak Orhan Savaşçı'dan Ertan Saruhan'a verilmek üzere örgüt ile ilgili iki mektup - getirdiğini, onunla görüşmek istediğini söylemiş; mektupları Avukat Ali Kaynar'a verdikten sonra onun vasıtasıyla Ertan Saruhan'ı bulup görüşmüş; ayrıca şifahen iletilmesi istenilen haberleri de bildirmiştir.

Bu görüşmeden 10 gün kadar sonra Ertan Saruhan tarafından Merzifon'daki Orhan Savaşçı'ya gönderilen Avukat AH Kaynar, burada Muhittin Bilgen ile buluşarak Savaşçı'nın evine gitmiş; örgüt ile ilgili konuların görüşülmesinden sonra daha önce Mehmet Alkaya'nın Merzifon'a getirdiği iki mektup Avukat Ali Kaynar'a verilerek Ertan Saruhan'a gönderilmiştir. Bu mektuplardan silâh temini ile ilgili olanının îsmet Öztürk'e ulaştırılması istenilmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin yurtdışı çalışmalarını yürüten Gülten Çayan'ın yardımcılarında sanık Osman Tokcan, Temmuz 1971 ayı sonlarında Fransa'dan Türkiye'ye geldiğinde, örgüt yetkilileri vasıtasıyla İstanbul'da bulunan Hv. Tğ. Mehmet Alkaya ile ilişki kurarak, kızkardeşinin eşi ve Mahir Çayan'ın arkadaşı sanık Süha Pelitözünü Alkaya'ya tanıştırmıştır.

Osman Tokcan, Süha Pelitözü'ne Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin İstanbul çalışmalarında malî yardımda bulunmasını, gerektiğinde Fransa ile irtibat sağlamasını söylemiş; bundan böyle Süha Pelitözü, Mehmet Alkaya, Mustafa Lâciner, Mustafa Baykara ve Yılmaz Salih Veyisoğlu'na örgütsel faaliyette kullanılmak üzere değişik zamanlarda mühimce para vermiştir. Süha Pelitözü, Ağustos 1971 ayı başlarında Osman Tokcan ile Fransa'ya gidişinde Gülten Çayan'ı görmüş; Türkiye'ye dönüşünde, Gülten Çayan tarafından Fransa'da kendisine verilen 5 iâ 10 kilometre aasında radyo telefon muhaberesi yapmak özelliğine sahip iki adet National Panasonic marka Japon imali telsiz cihazını, 1 adet tabancayı, 3 adet peruğu, makyaj malzemesini, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'ya

teslim etmiştir. Alkaya'dan Mehmet Sönmez'e ve bundan da Mustafa Baykara'ya el değiştiren eşyalardan tabanca Yusuf Küpeli'ye, diğerleri de Cezaevinden kaçıştan sonra Mahir Cayan ve arkadaşlarına verilmiş; tabanca daha sonra Yusuf Küpeli tarafından Yılmaz Güney'ye çocuğunun doğumu sebebiyle hediye olarak gönderilmiştir.

Hv. Yzb. İlyas Aydın, Temmuz 1971 ayı sonlarından itibaren Salih Zeki Yada ve eşi Müzeyyen Yada'nın birlikte kaldıkları örgüt adına tutulan evde saklanmağa başlamış, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, getirdiği 2 adet el bombası ile 1 adet büyük çaplı tabancayı kendisine vermiş; Ekim 1971 ayı içerisinde taşıdığı tabancayla ayağından yaralanması üzerine Mustafa Şahin vasıtasıyla Kayseri Askerî kesiminden getirilen ve mezkûr eve iki defa Selma Veyisoğlu tarafından götürülen Tbb. Yd. Atgm. Orhan Aydurmuş İlyas Aydın'ı muayene ve tedavi etmiştir. Aynı eve Yusuf Küpeli ve Ertuğrul Kürkçü, Orhan Savaşçı, Tayfun Orçun gidip gelmişler; Yâda'lar evde iken İlyas Aydın ile örgütsel meseleleri görüşmüşlerdir. Müzeyyen Yada'nın çalıştırdığı terzihaneden, Salih Zeyi Yada'nın işlettiği fotoğrafhaneden sağlanan gelir, örgüt sorumlularından Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'na verilmiş; aynı fotoğrafhanede bir genel arama sebebiyle Selâhattin Güleç'in getirdiği Ertuğrul Kürkçü, Yılmaz Salih Veyisoğlu'nca getirilen Hv. Yzb. İlyas Aydın'ın 4-5 gün saklanmaları temin edilmiştir.

Ertuğrul Kürkçü, Temmuz 1971 ayı sonlarında sanık Erkan Akın'ın akrabalarına ait Ankara Etiler Caddesindeki evde Mustafa Alabora, Cengiz Özateş, Tuğrul Paşaoğlu, Güven Şengül ile birlikte iken kalabileceği bir evin kiralanmasını sağlamak amacıyla örgüt irtibatçısı Tuğrul Paşaoğlu'nu İzmir'de örgüt faaliyetlerini yürüten Bingöl Erdumlu'ya göndererek, örgüt çalışmalarına yardımcı olması nedeniyle Erdumlu'nun yanında kalan Ölkü Ahmet Cafer'i Ankara'ya istetmiş; adı geçen sanığın çabası, örgüt üyesi Yavuz Önen'in müzaheret-i ve Ölkü Ahmet'in kendi müesseselerinde çalışan bir kişi olduğunun tekeffülü üzerine, Ankara Emek Mahallesi 77 nci Sokak No. 10'daki daire Tuğrul Paşaoğlu'nun verdiği para ile kiralanmış; Ertuğrul Kürkçü'nün Güven Şengül ile gönderdiği haber üzerine Mustafa Alabora, Yılmaz Güney'den 2000-li-ra alarak İstanbul'a gelen Ayşe Sicimoğlu'na verip Kürk çü'ye yollamıştır.

Bu evde Ertuğrul Kürkçü, Yusuf Küpeli, Hüseyin, Yavuz ve Ülkü Ahmet Cafer birlikte kalmağa başlamışlar; Küpeli'nin İstanbul'a gitmesinden önce bu eve Hv, Yzb. Orhan Savaşçı, Yılmaz Salih- Veyisoğlu, Tayfun Orçun, Mazhar Ataç gidip gelerek örgütsel temas sağlamıştır.

Agustos 1971 ayı ortalarına doğru Ankara Askeri Cezaevinden firar eden, bir süre Mehmet Yüksel'in evinde kaldıktan sonra, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evinde kalmağa başlayan Münir Ramazan Aktolga, Küpeli'nin İstanbul'a hareketinden kısa süre önce aynı yerde buluştukları Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Yusuf Küpeli ve Ertuğrul Kürkçü ile Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin o zmana kadarki örgütsel-politik-ideolojik çizgisini ve eylemlerini birlikte eleştirmişler; Türkiye'de örgütçe daha önce yürütülen şehir gerillâ eylemlerinin genç ve polisçe bilinen deşifre unsurlarla yürütülmesi nedeniyle neticeye ulaşamadığında, mevzilenmenin yanlış olduğunda ittifak etmişlerdir. Bu sebeple Parti-Cephe çalışmalarında eski hata ve noksanların gözönünde bulundurularak yeni bir çalışma sisteminin saptanması gerektiği üzerinde durmuşlar; **bundan böyle kitlelerle ilişkilerinde yeni bir yol bulmak, yerli kadrolar geliştirmek, şehirlerde işçi yığınları arasında mevzilenmek ve ilk etapta İstanbul'daki çalışma temelinin silâhlı işçi timlerini teşkil etmek olacağı, bu esaslar gözönünde tutularak Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga tarafından Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin stratejisini belirliyen bir broşürün hazırlanarak örgüt genel komitesi tasvibine arz edilmesi hususunda karar birliğine varmışlardır.**

Yukarıda belirtilen esaslara göre örgütün toparlanması ve yeni kadroların oluşturulması ve hassaten silâhlı işçi timlerinin teşkili, Hv. Tgm. Mehmet Alkaya'nın istirahatının sona ermek üzere olması gözönünde bulundurularak sanık Yusuf Küpeli ve bilâhare de Münir Ramazan Aktolga'mn İstanbul'a gitmeleri uygun görülmüştür. **Ayrıca bu toplantıda, Merkez Yürütme Kurulu üyesi Mahir Çayan'ın tutuklu bulunması nedeniyle Ankara'da örgütsel faaliyeti yürütmekle yetkili kılman Kürkçü'ye Merkez Yürütme Kurulu üyeliği görevi de verilmiştir.**

Yusuf Küpeli'nin 8 Eylül 1971 tarihinde İstanbul'a gidişinden sonra, Emek Mahallesiindeki evde kalmağa başlayan Münir Ramazan Aktolga'mn Ankara'dan ayrılmasından kısa

süre önce Ertuğrul Kürkçü, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Münir Ramazan Aktolga mezkûr evde toplanmışlar; Münir Ramazan Aktolga, Ertuğrul Kürkçü'ye Güney bölgesi ile temasını Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Genel Komitesinin tesbitinden sonra Güney Anadolu'da yöresel kitle örgütlenmesini yürütmekle görevli kılınan Sabahattin Kurt ve Yusuf Küpeli'nin ayrılmasından önce örgüt faaliyetleri için kendisine 15 bin lira verilen Mustafa Ulusoy, Karadeniz Bölgesinde ise, irtibatı Ertan Saruhan ile sağlayacağını; Bingöl Erdumlu'nun sorumlusu bulunduğu İzmir, Sina Çıladır'ın sorumlusu olduğu Karadeniz Ereğlisi Bölgeleri ile ilişkiyi İstanbul'dan kendilerinin yürüteceklerini beyan etmiş; bu durum Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Ertuğrul Kürkçü tarafından da olumlu karşılanmıştır. Hv. Yzb. Orhan Savaşçı bu kez gelişinde getirdiği 6-7 adet savunma el bombasını da Ertuğrul Kürkçü'ye teslim etmiştir.)

Ziya Yılmaz'ın tutuklanmasından sonra örgüt Karadeniz Bölgesi faaliyetlerini yürütmeğe görevli kılınan Ertan Saruhan, Ağustos 1971 ayı içerisinde bir gün Ziya Yılmaz ile görüşerek hariçte kimlerle temas kurmak gerektiğini, ne yönde bir talimat verileceğini öğrenmek için İstanbul'a gelerek bu konularda habtri bulunan sanık örgüt üyeleri Avukat Şener Şadi, Avukat Ali Kaynar ve öğretmen Mustafa Şengül ile buluşmuştur.

Ziya Yılmaz'dan vekâletname alma şekli altında mesleklerinin sağlayabileceği kolaylıklar gözönünde tutulan Avukat Şener Sadi ve Avukat Ali Kaynar, Ertan Saruhan'dan aldıkları örgütle ilgili talimatı yerine getirmek üzere Kartal-Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevine giderek Ziya Yılmaz ile görüşmüşler; Ziya Yılmaz örgüte mensup şahısların kendileriyle irtibat sağlayacaklarını, gerekli talimatların bu kişilerce kendilerine ulaştırılacağını bildirmiştir.

Amaçları vekâletname çıkarmağı sağlamak olmayan bu sanıklar, durumu dönüşlerinde Karadeniz Bölgesi sorumlusu Ertan Saruhan'a anlatmışlardır. Kaldı ki bu görüşmeden sonra Ertan Saruhan, Merzifon'da Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Ankara'da Ertuğrul Kürkçü ile temas sağlamış ve devam ettirmiştir.

YUSUF "KÜPELİ VE MÜNİR RAMAZAN AKTOLGA'NIN İSTANBUL'A GİDİŞİNDEN KARTAL - MALTEPE ' ASKERİ CEZA VE TUTUKEVİNDEN KAÇIŞA KADAR TÜRKİYE HALK KUKTULUŞ PARTİSİNİN İSTANBUL - ANKARA VE DİĞER BÖLGELERDEKİ DURUM VE FAALİYETLERİ:

Sanık Yusuf Küpeli'nin Ankara'dan İstanbul'a gidişi ve orada karşılanması için örgütçe her türlü hazırlık yapılmış ve tedbirler alınmıştır.

Hv. Tğm. Tamer Hazer'in babası ile bir akrabasına ait tanker, haberi tahtında temin edilmiş, ayrıca Yusuf Küpeli'ye refakat edecek olan Selçuk Şahin Polat da Emek'teki eve getirilerek Ülkü Ahmet tarafından saç rengi değiştirildikten sonra, gidiş için her türlü hazırlık tamamlanmıştır. Yusuf Küpeli'nin hareket tarihi ve İstanbul'daki buluşma şekli daha önce gönderilen haberci vasıtasıyla bildirilmiştir.

Yusuf Küpeli ve Selçuk Şahin Polat yanlarında silâhları da olduğu halde 7 Eylül 1971 günü Hv. Tğm. Mazhar Ataç tarafından getirilen tankere bindirilerek İstanbul'a gönderilmiştir.

Küpeli'lerin İstanbul'da karşılanmaları ve gizlenecekleri yere götürülmeleri hususu ise, Mehmet Alkaya ve Mehmet Sönmez tarafından sağlanacaktır. Mehmet Alkaya ve Mehmet Sönmez, Yusuf -Küpeli'leri karşılama hazırlığı cümlesinden olarak Mustafa Baykara'nın Nâzım Pazarbaşı tarafından sağlanan motorla Kanlıca'da, sanık Erdoğan Sarvan'dan alınan otoyolu kullanmak üzere Seyyit Büyüккеleş, Mustafa Lâçiner ve Mehmet İncili'nin Rumelihisarı yakasında beklemeleri kararlaştırılmış; adı geçen sanıklar, istenilen günde belirtilen mahalde kendilerine verilen görevi yerine getirmek için beklemişlerse de, tankerin tâyin edilen saatte İstanbul'a gelememesi sebebiyle irtibat kuramayan Yusuf Küpeli ve Selçuk Şahin Polat telefon ettikleri Mehmet Sönmez ile buluşarak Hisar'daki eve gitmişler; bekleyen görevliler de haber verilmesi üzerine bulundukları mahalden ayrılmışlardır.

Hisar'da örgüt adına İsmail Yeşilkaya tarafından tutulan evde aynı gün Yusuf Küpeli, Mehmet Alkaya, Mustafa Baykara, Mehmet Sönmez, Selçuk Şahin Polat bir araya geldiklerinde, Alkaya, Küpeli'ye izninin bittiğini, gideceğini; İstanbul'u örgütlenme yönünden üç bölgeye ayırdıklarını; bu sahalarda örgütün yeniden toparlanması ve gelişmesi için faa-

liyet gösterdiklerini; ayrıca işyerleri kurduklarını ve evler tuttuklarını; Karaköy Vergi Dairesinin soyulması için gerekli istihbaratı sağladıklarını bildirmiştir.

Sanık Yusuf Küpeli de, Ankara'da alınan son karar gereği olarak daha önce konulan şehir gerillâ eylemleri ve örgütsel faaliyetlerdeki hata ve noksanları gözönünde bulundurarak, Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesine yeni bir strateji tâyin etmek ve bilâhare İstanbul'a gelecek Münir Ramazan Aktolga ile birlikte bu konuda bir broşür hazırlamak örgütün işçi kesiminde, mevzilenmesini ve yeni kadroların oluşturulmasını' ve silâhlı işçi timlerinin teşkilini sağlamak amacıyla hareket edeceklerini belirtmiştir.

Bundan birkaç gün sonra Küpeli'nin isteği üzerine örgüt, bölge sorumlu ve temsilcilerinden Mehmet Sönmez, Mustafa Baykara ve Mustafa Lâçiner Hisar'daki evde toplandıklarında, örgütün şimdiye kadar İstanbul Bölgesi faaliyetleri hakkında detaylı bilgileri vermişler; yapılan eleştiriler sonunda örgütlenmenin geçici bir süre için durdurulması, ancak mecburi ilişkilerin devam ettirilmesi kararlaştırılmıştır.

Yusuf Küpeli'nin İstanbul'a gelişinden kısa bir süre sonra, örgüt irtibatçılarından Tuğrul Paşaoğlu, Başkonsolosun öldürülmesi olayından itibaren kaçak durumda bulunan Oktay Etiman'ın kaldığı yer adresim İstanbul'a gelerek Küpeli'ye bildirmiş; Küpeli'nin kaldığı yere gelen Oktay Etiman, Ulaş Bardakçı tarafından çalınan Eminönü Nüfus Memurluğu mühürü ile bir miktar boş nüfus hüviyet cüzdanlarını örgütsel faaliyetlerde kullanılmak amacıyla kendisine vermiştir.

Yusuf Küpeli'nin örgüt İstanbul bölümünde gerekli temasları yapmasından sonra netice Ankara'da bulunan Münir Ramazan Aktolga ve Ertuğrul Kürkçü'ye bildirilmiş; Münir Ramazan Aktolga'nın İstanbul'a geleceği tarih ve diğer haberler sanık Tuğrul Paşaoğlu vasıtasıyla Küpeli'ye ulaştırılmıştır.

Eylül 1971 ayı ortalarına doğru bir gün Kütahya'ya giden Hv. Tğm. Mehmet Alkaya örgüt üyeleri Hv. Tğm. Faik Güleçyüz, Hv. Tğm. Tamer Hazer ve Hv. Tğm. Bekir Uzun ile yaptığı konuşmada: Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi şehir gerillâ eylemlerinin uzun müddet devam etmiyeceğini, bunun arkasında kır gerillâ eylemlerinin başlayacağını, bu maksatla tahrip edici malzemeye ihtiyaç olduğunu, örgüt mensubu şahıslarca el bombası yapılmasının denenmesini be-

yan ettiğinde Tamer Hazer de, kıtada kullanılan el bombaları gövdesi içerisine patlayıcı madde koymak ve kullanılmamış el bombası tapalarını takmak suretiyle bir denemenin yapılabileceğini belirterek bu isteğin yerine getirilmesini yü-kümlenmiştir.

Daha sonraki günlerde Tamer Hazer, Bekir Uzun'un da yardımı ile kıtada kullanılmış el bombası gövdesi içerisine patlayıcı maddeyi koymak ve sağladıkları tapaları takmak suretiyle 20 adet el bombası yapmağı başarmış; Faik Güleç-yüz de hazır olduğu halde, yapılan denemede el bombaları-nın istenilen tahrip niteliğine sahip olduğunu tesbit etmiş-lerdir. El bombası imalinde yararlanılan patlayıcı madde ve tapalar örgüt üyeleri tarafından askerî birliklerden temin edilmiş, imal edilen el bombaları örgüt hizmetlerinde kulla-nılmak amacıyla muhtelif tarihlerde Ankara'ya ve İstanbul'a gönderilmiştir.

Münir Ramazan Aktolga da, Tamer Hazer'in sağladığı ay-ni tankerle yanında daha önce Orhan Savaşçı'nın Ertuğrul Kürkçü'ye getirdiği el bombasından 8 adedi ve tabancası ol-duğu halde. Ekim 1971 ayı ortalarına doğru İstanbul'a gel-miş, kendisini Mehmet Sönmez karşılayarak, Aktolga'nın ara-nılan kişi olduğunu bilen sanık Taciser Belge ile örgüt üyesi Murat Belge'nin bulundukları eve götürmüştür. Burada dört-beş saat kalan Münir Ramazan Aktolga, Mehmet Sönmez ta-rafından götürüldüğü Kadıköy iskelesinde Mustafa Baykara ile buluşturulmuş; Aktolga, Hisar'daki eve götürülerek Zülfi-kâr Diclelilerde kalan Yusuf Küpeli de aynı yere getirilmiş-tir.

Birkaç gün burada kalan Yusuf Küpeli ve Münir Rama-zan Aktolga, bilâhare Mustafa Baykara ve Ayşe Baykara'nın kaldıkları daha önce örgüt adına tutulan Bebek İnşirah So-kaktaki eve giderek örgütsel temas ve çalışmalarına burada devam etmiştir. Ankara'da aldıkları karar gereğince, Türki-ye Halk Kurtuluş Partisinin ideolojik-politik-örgütsel çizgi-sini belirleyecek broşürün hazırlığını yapmağa başlamışlardır.

Münir Ramazan Aktolga'nın gelişi günlerinde istanbul'da bulunan Tuğrul Paşaoğlu, Mehmet İncili ile birlikte İzmir'e gönderilerek Ege bölgesi örgütsel faaliyetini yürüten Bingöl Erdumlu'nun da İstanbul'a gelmesi, Ankara'da kararlaştırı-lan konuların hazırlıklarına katılması istenilmiştir.

Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ise, bu sırada 4 Ekim 1971 - 4 Ara-

lık 1971 tarihleri arasında devam eden İstanbul Hava Harp Akademisi karargâh subayı kursuna katılmak üzere İstanbul'a gelmiş; Yusuf Küpeli, Haldun Yeşil, Mehmet Sönmez, Mustafa Baykara, Mehmet İncili, Mustafa Lâçiner, Olcaytu Özsever, Sabahattin Sakman, ismail Samur ile temas sağlamıştır.

Ekim 1971 ayı sonlarına doğru bir gün Hisar'daki evde Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Mehmet Sönmez, Mustafa Lâçiner, Mustafa Baykara, Fahri Aral, Mehmet İncili toplanarak Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Merkez Komitesine bağlı olmak kaydıyla bir **il komitesi**, buna bağlı olarak **bölge komiteleri**, bunlara bağlı olarak **semt komiteleri**, semt komitelerine bağlı olarak **işyeri komiteleri** kurulması kararlaştırılmış olup; yapılan görev bölümüne göre: Mehmet Sönmez'e Kadıköy-Kartal, Mehmet İncili'ye Haliç-Levent-Boğaz, Mustafa Lâçiner'e Topkapı-Bakırköy bölgeleri; Fahri Aral'a gençlik kesimi sorumlulukları; Mustafa Baykara'ya ise, bölge sorumlularına nezaret etmek, direktif vermek, malî meseleleri yürütmek, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile bölge sorumluları arasındaki irtibat, ve kordineli çalışması yürütmek görevleri verilmiştir.

Ayrıca legal çalışma olanağına sahip bulunmayan Fahri Aral'a gençlik kesimindeki çalışmalarına yardımcı olmak amacıyla Zülfikâr Dicleli görevlendirilmiştir.

Adı geçen sanıklara bu görevleri dışında para temin edilmesi, aranılan veya aranılması muhtemel örgüt mensubunun kullanmaları için nüfus hüviyet cüzdanı sağlanması, sahte mühür yapılması, örgüt için gerekli taşıt temini, ev ve dükkân gibi yerlerin kiralanması ve çalıştırılması, örgüt mensubu kişilerin ev ve işyerlerinden faydalanması için gerekli tedbirlerin alınması vazifeleri de tahmil edilmiş; hazır bulunan sanıklarca bu görev tevdi de olumlu karşılanmıştır.

Topkapı-Bakırköy bölgesi sorumlusu Mustafa Lâçiner'e yardımcı olarak Nurettin Yakar, örgüt üyeleri Alâaddin Ulus, Sabri Karaoğlu, Hilmi Baydar ile Nurettin Yakar'a Sağmalcılar mıntıkasında Cevat Çelik bağlı şekilde çalışmışlar; Lâçiner'den alınan talimatlar veçhile örgütsel faaliyetler yürütülmüştür.

Ekim 1971 ayı içerisinde Yavuz Çizmeci, Zülfikâr Dicleli'den kendisine özel bir görev verilmesini talep etmiş; bunun üzerine Dicleli, Yavuz Çizmeci'yi Aşiyân Gazinosunda Mus-

tafa Baykara ile buluşturmuş; Baykara Çizmeci'ye Tekfen Fabrikasında daha önce ilişki kurulan işçilerle ilgilenmesi; mevcut kadroyu geliştirme ve onlarla örgütsel faaliyet içerisinde bulunma görevini vermiştir. Zülfikâr Dicleli, Yavuz, Çizmeci'ye Tekfen Fabrikasında daha önce ilişki kurulan işçileri tanıştırmış; bundan böyle Yavuz Çizmeci bu işçilerle Örgütsel bir ilişki içerisinde bulunmuştur.

Yine örgütsel faaliyet icabı olarak Yavuz Çizmeci, Zülfikâr Dicleli tarafından Ant Yayınlarında çalışan ve Marksist-Leninist kitaplar vereceğini söyleyen Faruk Pekin'e gönderilmiş; adı geçenden Yavuz Çizmeci 150 adet mahiyeti belli kitabı alarak Boğaziçi Üniversitesindeki çalışma yerine getirerek saklamıştır. Bilâhare Mehmet İncili ve Zülfikâr Dicleli mezkûr Üniversiteye gidip bahis konusu kitapları alarak Mustafa Baykara'nın Bebek İnşirah Sokaktaki evine getirmişlerdir.

Ayrıca sanık Yavuz Çizmeci 700-800 lira kadar bir parayı örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere Zülfikâr Dicleli'ye O da Mustafa Baykara'ya vermiştir.

Sanık Mehmet İncili aynı ideolojik inanç içerisinde bulunan sanık örgüt üyesi öğretmen Ali Çiçekli ile örgüt üyesi sanık Nazife Akgün'ün birlikte oturdukları evlerine eşi Kadriye İncili ile sık sık giderek onlarla örgütsel meseleleri görüşmüş; kendilerine örgütün âcil ihtiyacı olan nüfus hüviyet cüzdanı ve para temin edilmesi ve yasak yayınların evlerinde saklanması gibi sorunlarından bahsetmiştir.

Mehmet İncili'nin beyan ve teklifi üzerine Ekim 1971 ayı içerisinde sanık Ali Çiçekli ve Nazife Akgün 20ü lira parayı örgüt hizmetinde kullanılmak amacıyla kendisine vermişler; yine aynı ay içerisinde Zeki Öztürk'ten Meymet İncili tarafından alınan 1000 adet Marksist-Leninist teoriyle ilgili yasak yayını birlikte oturdukları evde saklamışlardır. Sanık Ali Çiçekli'nin öğretmenlik, sanık Nazife Akgün'ün sekreterlik yaptıkları Çağlayan Orta Okulunda Nazife Akgün tarafından yetkililerin haberi olmaksızın alınan 26 adet öğrenci nüfus hüviyet cüzdanı Ali Çiçekli'nin malûmatı tahtında Mehmet İncili'ye verilmiş; bu sanık tarafından da aranılan örgüt mensupları için sahte nüfus cüzdanları tanzim edilerek ilgililere dağıtımı yapılmıştır.

Mehmet İncili'nin aranılan örgüt mensuplarından bazılarına estetik ameliyat yaptırılmasının düşünüldüğünü bildir-

mesi ve bu konuda yardımcı olmasının istenilmesi üzerine, Ali Çiçekçi Mehmet İncili ile Bursa'ya giderek estetik ameliyat yapacak devrimci bir doktorun bulunması için çaba sarfetmişlerse de bu mümkün olmamıştır.

Yusuf Küpeli, İstanbul'a gelişten itibaren Mahir Cayan ve arkadaşlarına tutuklu bulundukları Kartal-Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevi ile ilişki kurmak yollarını aramış; aynı cezaevinde tutuklu bulunan babası Şevki Erencan'ı ziyarete giden Ayşe Baykara, Yusuf Küpeli ve Mustafa Baykara'nın talimatları üzerine, Mahir Cayan ve arkadaşları ile ilişki kurarak, onlarca yazılıp ilaç tüpü içerisine konulan mektupları kendilerine muhtelif zamanlarda getirip teslim etmiş; aynı usulü yürüten Küpeli ve Mustafa Baykara'ca gönderilen mek- lan da Askerî Ceza ve Tutukevine ulaştırmıştır.

Mahir Cayan ve arkadaşlarının yargılandıkları hâdiseler sanıklarından Yusuf Küpeli gerek kendi ve gerekse aynı so- ruşturmada sanık olup da firarda bulunan Münir Ramazan Aktolga, Fahri Aral, Oktay Etiman, Ertuğrul Kürkçü, Hüday Arıkan, Sinan Kâzım Özüdoğru, Hüseyin Yavuz, Bingöl Erdumlu, Saffet Alp, Nazan Alp ve İlyas Aydm'ın fiilî ve hu- kukî durumlarını Savcılık ve Mahkeme tutanaklarından öğ- renmek ve bunları okumak ve ilgili sanıklara okutmak su- retiyle yakalanmaları halinde, haklarında açılacak kamu dâ- vasında sorgu ve savunmalarını bu belgelerdeki beyanlara göre hazırlamayı; ayrıca durumlarını duruşmalarda müdafii- lik yapan bir avukattan öğrenmeyi gerekli görmüş; bu konu- yu Mehmet Sönmez ile konularak, istenilen dokümanları te- min edecek ve kendisini aydınlatacak bir avukatla temasının sağlanmasını istemiştir.

Ekim 1971 ayı ilk haftası içerisinde bir gün Mehmet Sön- mez, Mahir Cayan ve arkadaşlarının davasında müdafilik ya- pan sanık Avukat Necdet Sağır ile görüşerek Yusuf Küpeli'- nin isteklerini kendisine iletmış; adı geçen sanığın teklifi olumlu karşılaması üzerine, Ekim 1971 ayı ilk haftasından bir iki gün sonrası için Beşiktaş'ta buluşup Yusuf Küpeli'ye gitme- yi kararlaştırmışlardır. Belli gün ve saatte Beşiktaş'ta Meh- met Sönmez ile buluşan Necdet Sağır, Mustafa Baykara vası- tasıyla Yusuf Küpeli'nin gizlendiği Hisar'daki eve götürüle- rek görüşmeleri sağlanmıştır. Yusuf Küpeli, Mustafa Bayka- ra'nın yanında sanık Avukat Necdet Sağır'dan duruşmalar ve sanıkların durumu hakkında yeterli bilgiyi aldıktan son-

ra soruşturma ve duruşma ile ilgili zabıt vesair evrak fotokopisini kendilerine sağlayıp sağlayamayacağını sormuş; Avukat Necdet Sağır da para karşılığında istenilen belge fotokopilerini verebileceğini belirtmiştir.

Bu görüşmeden 3-4 gün kadar sonra Mehmet Sönmez ile Kadıköy-Efes sineması önünde buluşan Avukat Necdet Sağır, istenilen fotokopileri 4 bin lira karşılığına Mehmet Sönmez'e teslim etmiştir. Adı geçen sanık tarafından bu belgeler Yusuf Küpeli'ye verilmiş; soruşturma ve duruşma tutanakları aranılan sanıklardan Münir Ramazan Aktolga, Oktay Etiman, Fahri Aral tarafından da okunmuş ve tetkik edilmiştir.

Sanık Münir Ramazan Aktolga'nın İstanbul'a gidişini takip eden ilk günlerde Ertuğrul Kürkçü, Uğuzhan Müftüoğlu, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Selâhattin Güleç, Hv. Ütgm. Tayfun Orçun, Mehmet Yüksel tarafından örgüt adına Müjde Sokakta kiralanmış bulunan evde toplanmışlar; burada şimdiye kadar belirgin bir şekilde ilişkilerin daraltılmış olduğunu, ancak bir ölçüde toparlanmış bulunduklarını, ilişkileri yeniden koordine edebilmek için yeni bir görev bölümü yapılması gerektiğini konuşup, kararlaştırmışlardır.

Buna göre, Ertuğrul Kürkçü'nün organizasyon ve denetimi altında Uğuzhan Müftüoğlu'na Üniversite öğrencileri ve gecekondu bölgeleriyle ilişki kurması ve kadrolar oluşturması; Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'na Ankara'daki örgüt üyesi asker kişilerle düzenli ilişkileri yürütmesi, kendi denetimi altındaki iki işyerinin çalıştırılmasını sağlaması, sahte hüviyet ve diğer belgelerin tanzim edilmesi; Selâhattin Güleç'e aydınlar kesiminde örgütsel çalışma yaparak, örgüte yeni üyeler kazandırması, irtibatı sağlaması, ev bulması ve malî imkân temin etmesi; Hv. Ütgm. Tayfun Orçun'a ise bütün bu sorumluların kendi aralarındaki ve bu sorumlular ile Ertuğrul Kürkçü arasındaki irtibatı ve koordineli çalışmayı sağlaması görevleri verilmiştir.

O sıralarda Sıkıyönetim Komutanlıklarınca aranılan örgüt üyesi sanıklardan Hüdaî Arıkan, Sinan Kâzım Özudoğru, Zafer Kutlu'nun ileride yapılacak eylemlerde vurucu kadro olarak vazife görmeleri de Ertuğrul Kürkçü tarafından tâyin ve tesbit edilmiştir. Uğuzhan Müftüoğlu'na örgütsel faaliyeti yürütmekte Koray Doğan, Nasuh Mitap ve Ali Alfathlı'nın yardımcı olmaları kararlaştırılmıştır.

Sanık Bingöl Erdumlu'nun İstanbul'da bulunan Yusuf

Küpeli ile buluşmak üzere gelirken 15 Ekim 1971 günü yakalanması, sanık Tuğrul Paşaoğlu'nun da bundan bir hafta kadar sonra Ankara'da ele geçmesi üzerine, Ertuğrul Kürkçü ve Ülkü Ahmet Cafer Emek Mahallesindeki evi terketmişler; önce sanık Hülâga Bulguç'un Çankaya Kütüphane evleri semtindeki, bilâhare Yavuz ve Füsun Gökmen'lerin Ankara Akay Caddesi 21/20'deki evinde' saklanmışlardır.

Ancak, Ertuğrul Kürkçü Emek'teki evi terketmezden önce örgüt üyesi sanık Yavuz Önen ile ilişkisini Şelâhattin Güleç ve Ülkü Ahmet Cafer vasıtaiyle sağlamış; Yavuz Önen bu eve örgütsel meseleleri görüşmek için birkaç sefer gelmekle birlikte her ay sağladığı 700-800 lira kadar parayı örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere Ertuğrul Kürkçü'ye göndermiştir.

Ekim 1971 ayı sonlarında bir gün Uğuzhan Müftüoğlu, Yavuz Gökmen'lerin evine gelerek Ertuğrul Kürkçü'ye İstanbul'dan Mustafa Lâçiner'in geldiğini, kendisi ile görüşmek istediğini haber vermiş; .sanık Mehmet Yüksel'in evine gelen Mustafa Lâçiner ile Ertuğrul Kürkçü, yanında Uğuzhan Müftüoğlu ve Ülkü Ahmet Cafer de bulunduğu halde dışarda görünüştür.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga, Ankara'dan ayrılmazdan önce Ertuğrul Kürkçü'ye 4 milyonluk banka soy-'günü' yapanlardan Aydın Çubukçu ile temas kurmasını, örgüt için bir miktar para sağlanmasını söylediklerinden, Mustafa Lâçiner bu görüşmesinde Yusul ve Münir'in para istediklerini, Aydın Çubukçu ile temas kurarak kendisinden para alıp almadıklarını sormuş; Ertuğrul Kürkçü de henüz Aydın Çubukçu'dan para alamadıklarını, temin edildiğinde örgüt irtibatçıları vasıtasıyla İstanbul'a gönderileceğini, bu sebeple irtibatçının temas Bağlıyacağı bir telefon numarasının bildirilmesini istemesi üzerine sanık örgüt üyesi Avukat Taner Saka'nın telefon numarası verilmiştir.

Mustafa Lâçiner konuşmasında: Bu telefon numarasına haftanın Pazartesi, Çarşamba ve Cuma günleri telefon ederek Mustafa veya Taner'in aranmasını; parayı getirecek irtibatçının telefon edildiğinin ertesi günü saat 17.00 sıralarında Beyoğlu Saray Pastahanesinde beklemesini; ayrıca irtibatçı şahsın elinde bir Hürriyet Gazetesi bulunmasını, bu gazete (H) harfinin daire içerisine alınmasını; parayı getirecek şahsın

kendilerince bu şekilde tanınıp, kendisi ile ilişki kurmanın mümkün olacağını belirtmiştir.

Mustafa Lâçiner'in gelişinden birkaç gün sonra, Zafer Kutlu, Ülkü Ahmet Cafer ile birlikte kaldıkları Gökmenlerin evinden ayrılan Ertuğrul Kürkçü Müjde Sokaktaki evde kaldığı bir sırada Uğuzhan Müftüoğlu vasıtasile örgüt irtibatçılık görevi yapan ve birçok kere Yavuz Gökmenlerin evinde kendisi ile temas sağlayan Nasuh Mitap'ı çağırarak Karadeniz Bölgesi örgüt faaliyetlerini yürüten sanık Ertan Saruhan'a göndermiş; birkaç gün sonra aynı eve gelen Ertan Saruhan ile örgüt meselelerini konuşup görüşmüştür.

Erhan Saruhan bu görüşmede: **örgütün toparlanıp güçlendirilmesinden sonra ortaya eylem konulmasını, kendilerinin örgütteki dağınlılığın giderilmesi için ellerinden gelen çabayı sarfedeceklerini, Karadeniz Bölgesinde oluşturulan kadrolara teorik eğitim yaptıрмаğa devam ettiklerini** belirtmiş; Ertuğrul Kürkçü de Merkez Komitesi üyesi olarak kendisine Güney ve Karadeniz Bölgeleri ile ilişkiler kurmak, sürdürmek, direktifler vermek ve İstanbul'a bilgi göndermek gibi görev ve yetkilerin icabı olarak kendisini çağırıldığını, bundan böyle kendisine bağlı olarak çalışacağını beyan etmiştir.

Sanık Ertuğrul Kürkçü 20 Kasım 1971 günü başlayan Şeker Bayramından 4-5 gün kadar önce Akın Yılmaz ve Filiz Yılmaz'ın Ankara. Sıhhiye İlkiz sokak 25/6'daki evlerine Sefahattin Güleç tarafından götürülmüş; buraya Ülkü Ahmet ile birlikte kaldığı süre içerisinde Uğuzhan Müftüoğlu, Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Selâhattin Güleç de gelip gitmişlerdir. Bayramdan iki gün kadar, önce bu eve gelen Uğuzhan Müftüoğlu ve Yılmaz Salih Veyisoğlu, Aydın Çubukçu ile irtibat kurdıklarını, 100.000 lirayı vermeyi kabul ettiğini bildirmeleri üzerine Ertuğrul Kürkçü, Fatma ve Fazıl Yurtseverlerin Bahçelievler 21 nci sokaktaki evlerine gitmiş; Aydın Çubukçu ile yanlarında daha önce Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun kendisine tanıştırdığı İsmet Sekmen de olduğu halde yaptıkları görüşme sonunda Aydın Çubukçu 100.000 lira vermeyi kabul edip, 50.000 lirasını orada Kürkçü'ye tevdi etmiştir. Geri kalan 50.000 lira ertesi günü Selâhattin Güleç tarafından Aydın Çubukçu'dan alınmış, Yılmaz Salih Veyisoğlu'na verilerek Ertuğrul Kürkçü'ye gönderilmiştir.

Akın Yılmazlardan o günlerde ayrılan Ertuğrul Kürkçü

tekrar saklanmak üzere Ülkü Ahmet Cafer ile birlikte gittikleri Gökmen'lerin evinde iken Hv. Ütgm. Orçun'u buraya çağırarak en kısa zamanda İstanbul'a ulaştırılmasını istediği elli bin lirayı tevdi etmiş; ayrıca daha önce Mustafa Lâçiner ile kararlaştırılan buluşma şeklini - anlatarak İstanbul'daki telefon numarasını da vermiştir.

Elli bin lira Tayfun Orçun tarafından bildirilen talimata göre İstanbul'a ulaştırılması için Mustafa Şahin'e verilmiş; ancak adıgeçen sanık tatile rastlayan bir günde İstanbul'a gittiği için telefonla irtibat kuramıyarak parayı teslim edemedi Ankara'ya dönmüştür. Bu kerre paranın İstanbul'a ulaştırılmasını sağlama işi Hv. Ütgm. Tevfik Çeviker'e verilmiş; adı geçen de belirli talimatı ızhla elli bin lirayı İstanbul'a götürüp teslim etmeğe sanık Astsubay Metin Çakmak'ı görevlendirmiştir. İstanbul'a gelen Astsubay Metin Çakmak verilen telefon numarasından parayı teslim etmek amacıyla Mustafa ve Taner'i aradığında sanık Avukat Saka ile görüşmüş; Ankara'dan getirdiği emaneti teslim etmek için kendisini Taksim'deki saatin altında 17.10'da bekleyeceğini söylemiş; Taner Saka da belirtilen mahalle gelerek emaneti alacağını bildirmiştir. Kararlaştırılan saatte Avukat Taner Saka, Metin Çakmak'ın yanına gelerek, telefon eden şahsa siz misiniz diye sormuş, Metin Yakmak'ın olumlu cevap vermesi üzerine birlikte İstiklâl Caddesine doğru yürüyüp, bir sokak içerisinde elli bin lira ile görünmez yazı yazmayı ve gizli yazıyı görünür şekle getirmeyi sağlayan 2 şişe mayi Avukat Taner Saka'-ya teslim edilmiştir.

Bilâhare Mustafa Lâçiner, Taner Saka'dan aldığı bu parayı Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'nın Kartal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutuk-evinden kaçmalarından bir iki gün sonra Mehmet Sönmez'in yanında Mustafa Baykara'ya vermiş; Mahir Cayan ve diğer firariler Taner Saka'nın Florya'daki evinde kaldıkları sırada bu para Mustafa Baykara tarafından kendilerine teslim edildiğinde Mahir Cayan otuz bin lirasını alıkoyarak, yirmi bin lirasını ev tutmak ve sair örgüt işlerinde harcamak üzere Baykara'ya iade etmiştir.

Sanık Ertuğrul Kürkcü, sadece Karadeniz Bölgesi örgüt faaliyetlerini yürüten Ertan Saruhan ile ilişki kurmakla kalmamış; Yavuz Gökmen'lerin evinde kaldığı sırada Kasım 1971 ayı sonlarına doğru bir gün Oğuzhan Müftüoğlu bu eve gele-

rek Adana'da Mustafa Ulusoy ile birlikte örgüt Güney Bölgesinde çalışan Ali Galip Erdem'in kendisini görmek istediğini haber vermiş; Mehmet Yüksel'in Müjde Sokakta örgüt için kiraladığı eve gelen Ertuğrul Kürkçü aynı yerde bekliyen Ali Galip Erdem ile yaptıkları konuşmada, Partinin politik - ideolojik çizgisinin ne olması gerektiği üzerinde durulmuş; Ali Galip Erdem şimdiye kadar çevresinde aydınlar üzerinde durulduğunu, ancak kendisinin işçi ve köylülerle memnuniyet verici temaslar kurduğunu anlatmış; Kürkçü kendisine isteği üzerine örgütsel faaliyetlerde kullanılmak üzere on beş bin lira para vermiştir.

Münir Ramazan Aktolga'nın İstanbul'a gidişini takip eden günlerde örgüte ait bir teksir makinesi, Oğuzhan Müftüoğlu ve Koray Doğan tarafından Müjde Sokaktaki eve götürülmüş; Ertuğrul Kürkçü tarafından verilen Kesintisiz Devrim -I adlı broşür ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin Devrim Stratejisini belirliyen (İhtilâlin Yolu) başlıklı ve Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin 1 No. lu bildirileri bu evde sanık Mehmet Yüksel'ce teksir edildikten sonra, Uğuzhan Müftüoğlu ve Koray Doğan vasıtasıyla Ankara ve Orta Doğu Teknik Üniversitesinde aynı amaca yönelik bir kısım öğrencilere dağıtılmıştır.

Sanık Mustafa Alabora'nın İstanbul'daki adresi Yusuf Küpeli'ye Ankara'dan ayrılırken Ertuğrul Kürkçü tarafından verilmiş ve kendisi ile temas sağlaması istenilmiştir.

Yusuf Küpeli İstanbul'a gelişini takip eden günlerde Selçuk Şahin Polat'ı Mustafa Alabora'ya göndererek Hisar'daki eve getirmesini talep etmiş; bilâhare mezkûr mahalle gelen Mustafa Alabora ile örgütsel meseleleri görüşüp, sanık Yılmaz Putun (Güney)'in örgüte para ve silâh yardımıda bulunmasını istiyerek ona, daha önce Gülten Cayan tarafından Fransa'dan gönderilen 7,65 mm. çapında bir tabancayı da çocuğunun doğumu nedeniyle hediye olarak göndermiştir.

Sanık Yılmaz Putun (Güney), Yusuf Küpeli'nin Mustafa Alabora tarafından iletilen isteklerini olumlu karşılamış; Alabora'ya verdiği üç bin lira para ve 1 adet Smitwessen tabanca Selçuk Şahin Polat ve onun teslim ettiği Mustafa Baykara vasıtasıyla Yusuf Küpeli'ye ulaştırılmıştır.

Bundan kısa bir süre sonra Yılmaz Putun (Güney)'in bu kez verdiği dört bin lira para ve 1 adet Smithwesson tabanca Mustafa Alabora tarafından Selçuk Şahin Polat vasıtasıyla

tanıştığı Mustafa Baykara'ya teslim edilmiş, bunlar da Baykara'ca Küpeli'ye götürülmüştür.

Temmuz 1971 ayı sonlarında Ertuğrul Kürkçü, Ankara'da Erkan Akın'ın bir yakınının evinde kaldığı sırada Mustafa Alabora ve Güven Şengil ile örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere İstanbul'da bir arsa alınması mevzuunu konuşmuş; aynı mesele Yusuf Küpeli'ye İstanbul'a gelişinden sonra Mustafa Alabora tarafından Hisar'daki evde anlatılmıştır. Tavuk Çiftliği şekli altında örgüt mensuplarının, silâh ve eşyalarının saklanması kullanılacak böyle bir arsanın alınması Yusuf Küpeli tarafından da olumlu karşılanmıştır.

Yusuf Küpeli ile bu konuşmadan sonra örgütsel temas sağlamak amacıyla Ankara'ya gelen örgüt üyesi Erkan Akın ve Güven Şengil aynı konuda da çalışmalarını Ertuğrul Kürkçü'ye de bildirmişler; Kürkçü de bu meselenin Yusuf Küpeli ile konuşulduktan sonra bir neticeye varılmasını söylemiştir. Sanık Erkan Akın ve Güven Şengil bu kez gelişlerinde Ertuğrul'a beş yüz lira para ile sahte bir nüfus hüviyet cüzdanını da vermişlerdir.

Daha sonra Yılmaz Putun (Güney)'den Mustafa Alabora tarafından alınıp Güven Şengil'e verilen dört bin ve Erkan Akın tarafından alınarak yine aynı şahsa teslim edilen iki bin, cem'an altı bin liranın beş bin beş yüz lirası ile Kartal Büyükbakkal Köyü civarı mevkiinde bulunan 489 kütük, ,493 parsel sayılı arsa satın alınmış; bu gayrimenkul satışının yapılmasında Erkan Akın da bulunmuş; arsa 15.9.1971 gün ve ,9922 yevmiye numaralı resmî senet ile Güven Şengil adına tapuya tescil edilmiştir.

Sanık Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Yusuf Küpeli'nin gelişinden önce İstanbul'da örgütsel faaliyeti yürüttüğü sırada, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesinin harîçteki faaliyetlerini yürüten Gülten Çayan'a Zülfikâr Dicleli'nin ev adresim ve bir on liralık yarısını haberleşmede yararlanılmak üzere göndermiş; on liralığın diğer yarısı ise Fransa'dan gönderilecek şahsı tanıma ve anlaşmada kullanılması için Ayşe Bilge Dicleli'ye bırakılmıştır.

Sanık örgüt üyesi Aykut Ülker, 1970 yılı sonlarından itibaren Gülten Çayan ile örgütsel ilişki içerisinde bulunan bir kişi olarak Nevin Ülker'in de aynı faaliyet içerisinde olmasını sağlamış; Türkiye'deki örgüt sorumlularına haber gönderilmesi zarureti doğduğundan Ekim 1971 ayı içerisinde Gül-

ten Çayan tarafından Nevin Ülker'e daha önce haberleşme-
de kullanılmak üzere kendisine ulaştırılan yarım on liralık,
Zülfikâr Dicleli'nin ev adresi ve örgüt sorumlularına iletil-
mesi gereken gizli mektup verilmiş; aynı ay içerisinde İs-
tanbul'a gelen Nevin Ülker, Diclelilerin evine gidip on lira-
lık parçasını Ayşe Bilge Dicleli'ye göstermek suretiyle te-
mas, sağliyarâk gönderilen mektubu kendisine vermiş; bu sı-
rada evde bulunan örgüt üyeleri Mustafa Baykara ve Zülfikâr
Dicleli ile tanışıp, örgütün Fransa'daki durumunu ve faali-
yetlerini anlattıktan ve Türkiye'deki örgütsel faaliyetleri öğ-
rendikten sonra kendisine de örgütçe bir görev verilmesini
talep etmiştir. Bu mektup Ayşe Bilge Dicleli tarafından Mus-
tafa Baykara'ya verilerek Yusuf Küpeli'ye ulaşması sağlan-
mıştır.

Kasım 1971 ayı içerisinde Fransa'da Gülten Cayan, Ha-
san takma adlı Ercan Erciyes ve Osman Tokcan ile görüşen
Aykut Ülker, örgütsel faaliyete yardımcı olmak amacıyla İs-
tanbul'a döneceğini bildirmesi üzerine Gülten Cayan tara-
findan Yusuf Küpeli'ye ulaştırılması istenilen gizli bir mek-
tubu, Ercan Erciyes tarafından örgüt yetkililerine vermek
üzere üç adet göz yaşartıcı gaz tüpünü, 4 adet gizli yazı yaz-
mada ve bu yazıları okunur hale getirmede kullanılan ka-
lemleri aldıktan sonra aynı ay içerisinde İstanbul'a gelmiş;
sanık Süha Pelitözü'ne uğrayarak Fransa'dan, geldiğini; Be-
bek Restoran'da çalıştığını, örgüt mensuplarının kendisini bu
adreste bulabileceklerini haber verdikten sonra, Nevin Ül-
ker'i Ayşe Bilge Dicleli'ye göndererek Mustafa Baykara ile
irtibatı sağlamış; işyerine gelen Mustafa Baykara'ya Fran-
sa'dan gönderilen gizli mektup ile gaz tüpü ve kalemleri tes-
lim ederek, Türkiye'den istenilen tabanca susterucularının
ilk fırsatta Gülten Cayan ve Ercan Erciyes tarafından gön-
derileceğini bildirmiş; Mustafa Baykara'nın bu buluşmada
Fransa'ya bir irtibatçı göndereceklerini belirtmesi ancak Gül-
ten Çayan'ın adresini kaybetmiş olmaları sebebiyle ne şe-
kilde ilişki kurabileceklerini sorması üzerine Aykut Ülker
de daha önce Fransa'da Ercan Erciyes ve Osman Tokcan ile
kaldıkları otelin adresini bildirerek, bu şahıslar vasıtasıyla
irtibatçının Gülten Cayan ile görüşmesinin sağlanabileceğini
beyan etmiş; bu maksadı teminde kullanılmak üzere Osman
Tokcan'a yazdığı bir mektubu da Baykara'ya vermiştir.

Ertuğrul Kürkçü, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Ak-

tolga'ya İstanbul'a gidişten sonra yazdığı, Tuğrul Paşaoğlu vasıtasıyla gönderdiği mektuplardan birinde Gülten Çayan'a yazacakları mektupda: Fransa'daki aşırı sol kuruluşlara son tutuklamalar aleyhinde bir kampanya açtırmanın ve bu yolda Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesini desteklemelerinin sağlanması; ayrıca Mahir Çayan'ın Başkonsolosun kaçırılması olayından sonra Gülten Çayan'a gönderdiği Kesintisiz Devrim - I adlı broşür, Aydınlık Sosyalist Dergide yayınlanan Mahir Çayan'a ait yazılar ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi bildirilerinin Fransızca'ya tercüme edildikten sonra basılıp dağıtılması hususlarının da yazılmasını istemiştir.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga tarafından Gülten Çayan'a Ertuğrul Kürkçü'nün istediği konuları da kapsıyan bir mektup; ayrıca (Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesine silâh ve para yardımıyla bulunulması, Parti-Cephe adına Suriye veya Lübnan'da, gönderilecek bir örgüt üyesinin sorumluluğu altında dergi ve gazete çıkarmak suretiyle faaliyette bulunmanın mümkün olup olmadığının bildirilmesi konularında) Yusuf Küpeli tarafından Filistin Demokratik Halk Kurtuluş - Cephesi yetkililerinden Naif Havatme ve Abuz Süleyman'a verilmek üzere 2 mektup yazılmış; bunların Gülten Çayan'a bir irtibatçı vasıtasıyla ulaştırılması Mustafa Baykara'dan istenilmiştir. Mustafa Baykara, üç mektup ve Gülten Çayan'm adresini örgüt üyesi Orhan Altın'a vererek, masrafları örgütçe karşılanmak suretiyle Kasım 1971 ayı sonlarında Fransa'ya göndermiştir. Fransa'ya gidişinde Aykut Ülker'in verdiği pusulanın da yardımıyla Gülten Çayan'ı bulan Orhan Altın, çantasının gizli bölümünden çıkarttığı mektupları kendisine vermiştir.

Paris'e gidişinde ayrıca Osman Tokcan ve Ercan Erciyes ile de örgütsel temaslarda bulunan Orhan Altın'a, Gülten Çayan tarafından Mustafa Baykara'ya teslimi istenilen bir mektup; birisinde gizli yazılar bulunan 2 adet Fransızca mecmua, 5 adet gizli yazı yazmağa ve bunları okunur hale getirmeğe yarayan kalem, diğer bazı eşyalar verilmiş; Aralık 1971 ortalarına doğru İstanbul'a dönen Orhan Altın Fransa'dan geldiğini, daha önce kararlaştırılan parolaya uygun tarzda Aykut Ülker'e bildirmiş; birkaç gün sonra örgüt üyesi Abdülkadir Bülent Karataş'ın kendisi ile temas sağlanması, bekleme mahal ve zamanını bildirmesi üzerine Mus-

tafa Baykara ile Aksaray'da buluşarak Fransa'dan gönderilen mektup, mecmua, kaleni ve diğer eşyaları teslim etmiştir.

KARTAL - MALTEPE ASKERÎ CEZAEVİNDEN MAHİR CAYAN VE ARKADAŞLARININ KAÇMA, KAÇIRILMA HAZIRLIKLARI VE KAÇIŞ OLAYI:

Sanık Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, 4 Ekim 1971 tarihinde İstanbul'daki kursa başlamasından sonra sadece Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü ve örgüt askerî kesim bölge sorumluları ile ilişki kurmak ve yürütmekle kalmamış; Mahir Cayan ve arkadaşlarının Kartal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevinden kaçmaları ve kaçırılmaları yönünden de İstanbul'daki bazı örgüt üyeleriyle birlikte yoğun bir çalışma göstermiştir.

Sanık Fuzuli Yazıcı'nın tutuklu bulunan Rüçhan Manas ile hissî ilişki kurduğunu öğrenen Ulaş Bardakçı, Orhan Savaşçı'nın İstanbul'a gelmesi ve kendisiyle irtibat kurmasından sonra, Askerî Ceza ve Tutukevinden kaçmak istediklerini ve bu maksadı tahakkuk ettirmek için yollar aradıklarını Fuzuli Yazıcı'ya anlatarak kendilerine yardımcı olmasını istemiştir.

Ulaş Bardakçı'nın bu konuda Fuzuli Yazıcı ile görüşmeleri birçok kere tekrerrür etmiş; Kartal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevi Emniyet ve Muhafız Subaylığı görevi yapan Fuzuli Yazıcı ile konuşmasında subay veya er elbisesi temin edilmesinden sonra bu kılıkla kaçırılmalarının sağlanmasını teklif etmişse de Yazıcı'nın bunun kendi görevi yönünden çok tehlikeli bir hal doğuracağını belirtmesi üzerine, Ulaş Bardakçı bu kez de tünel kazmak suretiyle Ceza ve Tutukevinden kaçmaları yönünden kendilerine bazı istihbaratı toplamasını ve gerekli bilgileri geliştirmesini istemiştir.

Cihan Alptekin ve Ömer Ayna ile Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz arasında yapılan konuşmada Fuzuli Yazıcı'nın hapisane çevresi, garnizonun konusu ve emniyet tedbirleri yönünden verdiği bilgilere inzimamen Alptekin ve Ayna'nın kaldıkları odanın dış avlu yönünde olması, görevlilerin kont-

rollerinden diğerk koğuşlara nazaran daha mâsun bulunması hususları gözönünde tutularak, tünelt açılmasına bu odadan başlanılması kararlaştırılmıştır.

Ziya Yılmaz ve Ulaş Bardakçı'nın ayrı koğuşta bulunmaları nedeniyle Ömer Ayna ve Cihan Alptekin tarafından tünelt kazılmasına başlanılmıştır. Tünelt açmadaki ilerleme şekli Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'ca o tarihlerde Selimiye'de tutuklu bulunan Mahir Çayan'a duruşmalara gelişlerinde bildirilmesi üzerine, adı geçen sanık toplu savunma hazırlayacaklarını beyanla kendisinin de Kaltal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevine naklini israren istemeğe başlamış; 1 Kasım 1971 tarihinde de mezkûl Ceza ve Tutukevine nakledilmiştir.

Mahir Çayan'ın Kaltal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevine gelişini müteakip aynı dâva sanıklarından çoğunluğun (D) koğuşunda bulunmaları ve müşterek savunmayı hazırlamak için hepsinin aynı yerde olmaları hususundaki talepleri üzerine Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz ve Necmi Demir d'e (D) koğuşuna nakledilmişler; bu koğuşa geçişle birlikte Ömer Ayna ve Cihan Alptekin'in kaldıkları ve tünelt kazdıkları koğuşa gitmek ve aynı faaliyete iştirak etmek mümkün hale gelmiş; bundan sonra tünelt kazılması işi Mahir Çayan ve Ulaş Bardakçı'mn da katümasıyle yürütölmüştür.

Kartal - Maltepe Askerî Cezaevindeki bazı sanıkların kaçıırılması üzerinde önemle duran Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Haldun Yeşil, Rüçhan Manas ile hissî ve Ulaş Bardakçı ile yakın ilişkisi bulunduğunu bildikleri Top. Tğm. Fuzuli Yazıcı ile kaçıırmada yardımcı olmasını sağlamak yönünden temas kurma görevini P. Tğm. Olcaytu Özsever'e vermişlerdir.

P. Tğm. Olcaytu özsever, Top. Tğm. Fuzuli Yazıcı ile Kartal - Maltepe, Moda ve Kadıköy'de buluşmalarında kendisinin Türkiye Halk Kurtuluş - Cephesi üyesi olduğunu, bu itibarla da tutuklu bulunan Mahir Çayan ve bazı sanıkların kaçıırılmasını düşündüklerini beyandan sonra Ceza ve Tutukevindeki subay, astsubay ve erlerin yemeklerine uyutucu nitelikte bir madde koyduktan sonra tutuklulara asker elbisesi giydirerek bir araçla dışarı çıkarmanın mümkün olup olmadığını sormuş; Tğm. Fuzuli Yazıcı ise kaçıırma işine fiilen katılamıyacağını, ancak yardımcı olabileceğini bildir-

miş; Olcaytu Özsever'in bu kez de sana silâh versek içeriye sokabilir misin, kaçırılacak tutuklulara elbise temin edebilir misin diye sorduğunda olumlu cevap vermiştir. Sanık Fuzuli Yazıcı'nın Ceza ve Tutukevi tutuklularından Rüçhan Manas ile hissî ilişkisinin, verilen emirlere ve Cezaevi Tüzüğüne aykırı olarak tutuklular ile temaslarının bağlı olduğu komutanlıkça duyulması üzerine, 4 Kasım 1971 günü Emniyet ve Muhafız Subaylığı görevine son verilmiştir.

Sanık Fuzuli Yazıcı, Ulaş Bardakçı ve Olcaytu Özsever ile ilişki kurduktan sonra dışarıdan Cezaevine ve buradan dışarıya gönderilen haberlerin ulaştırılmasını da sağlamıştır.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile Ceza ve Tutukevindeki şahıslar arasındaki haberleşme Ayşe Baykara ve Zeki Öztürk vasıtasıyla sağlanmış, ağız bantlı ilâç şişeleri içerisine yerleştirilen mektuplar dışarıdan Cezaevindeki tutuklulara ve tutuklularca, Yusuf Küpeli ve arkadaşlarına bu yolla ulaştırılmıştır. Tutuklulardan Ziya Yılmaz'ın amcası oğlu Abdullah Yılmaz, 6 Kasım 1971 günü Cezaevine ziyarete geldiğinde Ziya Yılmaz tarafından dışarı ile cezaevi arasındaki haberleşmeyi sağlayan Zeki Öztürk ile tanışılmış; Ziya Yılmaz'ın Cezaevindeki tünel kazılma işiyle ilgili olarak Yusuf Küpeli'lere yazdığı mektubu bilâhare Zeki Öztürk'ün tanıştığı Mustafa Baykara'ya buluştuklarında vermiştir. Sanık örgüt üyesi Abdullah Yılmaz, 13 Kasım 1971 günü Cezaevine gittiğinde Ziya Yılmaz tarafından kendisine verilen ve dışarıya ulaştırılması istenilen örgütle ilgili haberleri muhtevi bir mektubu Mustafa Baykara'ya ulaştırarak Yusuf Küpeli ile görüşmek arzusunda olduğunu bildirmişse de her nedense temasları imkânı doğmamıştır. Ancak, Yusuf Küpeli Mustafa Lâçiner'i Ertuğrul'a ikinci kez gönderişinde TRT'de çalışan Abdullah Yılmaz ile de ilişki kurmalarını istemiştir.

Ertuğrul Kürkcü, Selâhattin Güleç vasıtasıyla Abdullah Yılmaz ile ilişki kurmuş; adı geçen sanık Ziya Yılmaz ile hapisnede konuştuğunu, Ziya Yılmaz ve arkadaşlarının yakında Cezaevinden kaçacakları haberini bildirmiştir.

Sanık Fuzuli Yazıcı'nın Cezaevindeki görevinden alınmasını müteakip Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Yzb. Haldun Yeşil, Olcaytu Özsever'den Cezaevinden kaçma hazırlığı yapan tutuklular ile irtibatı sağlayacak ve bu kaçma işinde

kendilerine yardımcı olabilecek devrimci bir subayın bulunmasını istemişlerdir.

Sanık Sabahattin Sakman'ın 15 Kasım 1971 tarihinde Cezaevi Emniyet ve Muhafız Subaylığı görevine başlamasından bir iki gün sonra Olcaytu Özsever'lerin evinde: Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Yzb. Haldun Yeşil, P. Ütgm. Atillâ Özsever, Mustafa Lâçiner ve Olcaytu Özsever toplanmışlar; Fuzuli Yazıcı'nın görevden alınması üzerine Mustafa Lâçiner örgüt üyesi Sabahattin Sakman'ın cezaevi ile haberleşme ve kaçırmaya yardım görevini yerine getirebileceğini, bu itibarla ilişki kurulmasını beyan ve teklif etmiş; Olcaytu Özsever'den devre arkadaşı olan bu şahısla ilişki kurması istenilmiştir. Olcaytu Özsever, Sabahattin Sakman ile temas sağlayıp meseleyi anlattıktan sonra ikinci buluşmalarında evlerine getirmiştir. Evde Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Yzb. Haldun Yeşil, P. Ütgm. Atillâ Özsever, Mustafa Baykara, Olcaytu Özsever ve Sabahattin Sakman toplanarak Mahir Çayan ve arkadaşlarının Askerî Ceza ve Tutukevinden en tehlikesiz, kolay ve şüpheli çekmeyecek tarzda kaçırılmaları üzerinde durulmuş; kaçırma ile ilgili diğer meseleler konuşulmuştur. Bunlardan birincisi sanık Tgm. Sabahattin Sakman'ın Ceza ve Tutukevi nöbetçi subayı bulunduğu bir gece nöbetçi astsubayını hizmet maksadıyla tutuklular arasına göndererek onu enterne ettirmesi, Mahir Çayan'ın bu ast-onra bir askerî araçla garnizondan uzaklaşmasının sağlanması; ikincisinin ise yine nöbetçi subayı olduğu bir gün nöbet hizmeti gören erlerin karavanasına uyku ilacı koyması, nöbetçi erlerin 'uyuması üzerine Mahir Çayan ve arkadaşlarının Ceza ve Tutukevinden kaçmalarını temin etmesidir. Ortaya konulan kaçma ile ilgili bu yollar hazır bulunanlarca topluca elıştırılmış; bu tarz bir kaçmadan sonra Sabahattin Sakman'ın sorumluluğu ve kendilerinin de deşifre olacakları nazara alınarak bu yolların denenmesinden vazgeçilmiştir. Bu toplantıda örgüt üyesi Sabahattin Sakman'a Ceza ve Tutukevinden kaçma hazırlığı içerisinde bulunan Mahir Çayan ve arkadaşları ile kendi aralarındaki irtibatı sağlaması; kaçmakla ilgili yardımlarda bulunması görevleri verilmiştir.

Bu görevin icabı olarak sanık Sabahattin Sakman, Orhan Savaşçı tarafından verilen mektupları Askerî Ceza ve Tutukevine götürmüş; Mahir Çayan'ın gönderdiği haberleri

ve mektupları ise Orhan Savaşçı ve arkadaşlarına ulaştırmıştır. Bu yolla sağlanan haberlerden Mahir Cayan ve arkadaşlarının tünel kazmağa devam ettikleri, kısa süre sonra bu işin tamamlanacağı hususu öğrenilmiş; bunun üzerine kaçıştan sonra Mahir Cayan ve arkadaşlarının emin şekilde saklanabilecekleri bir evin temini, bu mahalde bir aramaya karşı saklanmayı sağlayacak bir çukurun kazılması meseleleri üzerinde durulmuştur.

16 Kasım 1971 tarihinde on gün izinle İstanbul'a gelen Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Mehmet Sönmez, örgüt adına daha önce Rahmanlar'da kiralanmış Mete Sönmez ve Şerafettin Serdar'ın kaldıkları eve gelmişler; Orhan Savaşçı bu ev odalarından biri tabanında çukur kazılmasını, düzenli bir şekle sokulmasını, bilâhare çukur üstünün taban tahtası renginde döşenip boyanmasını, Mete Sönmez ve Şerafettin Serdar'dan istemiştir. Verilen talimat icabı her iki şahıs ev küçük oda tabanını birlikte kazarak düzenli bir çukur açmışlar, bilâhare üstünü kapak şeklinde tahta ile kapatmışlardır. Çukur kazma işinin tamamlanmasından sonra bir gün evde Mete Sönmez, Şerafettin Serdar ve Adem Muhammet Gürdoğan bulunduğu bir sırada oraya gelen Mehmet Alkaya ve Orhan Savaşçı kazılan çukuru görüp, saklanılmağa müsait olduğunu belirterek buradaki örgüt üyesi şahıslara evden ayrılmamalarını; daha sonraki günlerde Mahir Cayan ve arkadaşlarının Ceza ve Tutukevinden kaçacaklarını; kendilerini karşılayıp bu eve getireceklerini beyan etmişlerdir.

Orhan Savaşçı, Ceza ve Tutukevinden kaçma hazırlıkları yönünden edindikleri bilgileri değerlendirmek ve onların da görüşlerini almak bakımından durumdan Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'ya da malûmattar kılmışlardır.

Yine bu maksatla Hisar'daki evde' bir gün Orhan Savaşçı, Mehmet Alkaya, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga, Mustafa Baykara ve Mehmet Sönmez toplanarak Sabahattin Sakman ve Abdullah Yılmaz'ın Cezaevinden kendilerine ulaştırdıkları mektuplardaki haberleri değerlendirmeye tâbi tutmuşlardır. Orhan Savaşçı Ceza ve Tutukevinden kaçırılma işi ile kendi talimatı dahilinde Haldun Yeşil, Mustafa Baykara, Mehmet Sönmez, Mehmet Alkaya, Mehmet incili, Mete Sönmez, Seyfi Akman'ın ilgilendiklerini, çaba

sarf ettiklerini bildirmiş; Mehmet Alkaya ise edinilen bilgiye göre Cezaevi krokisini çizerek kaçmanın ne şekilde olacağını izah etmiştir.

Askerî Ceza ve Tutukevinde bulunduğu bir sırada Top. Tğm. Sabahattin Sakman, Mahir Çayan'ın kendisi ile görüşmek istediğini ihsas etmesi üzerine odasına gitmiş; Mahir Çayan tünel kazma işinin tamamlanmak üzere olduğunu, 27-28-29 Kasım 1971 günleri tünelden çıkmayı deneyeceklerini beyandan sonra tünel çıkma deliği çevresinde takviye nöbetçilerinin hangi saatte yerlerini aldıklarını sormuş; Sabahattin Sakman da bu nöbetçilerin saat 18.30'dan önce yerlerini almadıklarını bildirmiş; ayrıca Çayan'm sorusu üzerine tünelden çıktıktan sonra takip edecekleri yol 've istikameti, hazır bulundurulacak taksinin kendilerini Tugaydan Yakacık-Samandıra'ya giden yol kavşağına yakın bir yerde bekleyeceğini, kendilerinin yol kavşağı civarındaki beyaz bir taşın yanına gelip bekleyecek şahıslarla buluşmalarını; ayrıca kireç ocakları, hurdalık ve Ankara asfaltı altında da Orhan Savaşçı'nın görevlendirdiği şahısların kendilerini bekleyeceğini izah etmiştir.

Sabahattin Sakman aynı gün Olcaytu Özsever'lerde kendisini bekleyen Orhan Savaşçı ve Haldun Yeşil ile buluşarak Mahir Çayan ve dört arkadaşının 27-28-29 Kasım 1971 günleri akşamı saat 17.30 - 18.00 arasında tünelden kaçmayı deneyeceklerini, yukarda belirtilen mahallerde beklenmesini, gerekli emniyet tedbirlerinin alınmasını bildirmiştir.

Bu haber üzerine Bebek İnşirah sokaktaki evde yapılan toplantıya o tarihlerde burada kalan Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile Orhan Savaşçı, Mehmet Sönmez, Mustafa Baykara katılmışlar; Küpeli ve Aktolga'ya Mahir Çayan ve arkadaşlarının Cezaevinden kazdıkları tünelden kanmağı düşündükleri tarihler ve kaçış şeklinin icrası bildirilmiş; ayrıca beklenecek mahal ve alınacak tedbirler hususu konuşulup bir karara bağlanılmıştır.

Sabahattin Sakman'ın Cezaevinden kaçmanın olacağı tarihleri bildirmesinden sonra, sanık örgüt üyesi Seyfi Akman, Orhan Savaşçı tarafından Rahmanlar'daki eve götürülmüş, adı geçen de Mete Sönmez, Şerafettin Serdar ve Adem Muhammen Gürdoğan ile aynı evde kalmağa, Ceza ve Tutukevinden kaçma olayında verilecek görevi bekleme-

ğe başlamıştır. Orhan Savaşçı bu gelişinde Mete Sönmez'den bir taksi temin etmesini istemiş; Mete Sönmez de sanık örgüt üyesi Hasan Kalender ile buluşarak kendisine - örgüt üst kademesinde görevli iki şahsı tanıştıracaklarını, ne derlerse yapmasını bildirmiş; ertesi günü Bostancı'ya götürdüğü Orhan Savaşçı ve Mehmet Alkaya'yı Hasan Kalender ile tanıştırmıştır. Orhan Savaşçı, Hasan Kalender'e Mahir Cayan ve arkadaşlarının Ceza ve Tutukevinden kaçacaklarını, bu sebeple bir taksiye ihtiyaçları bulunduğunu bildirmesi ve bu işte taksi ile kendilerine yardımcı olmasını istemesi üzerine teklif Hasan Kalender'ce olumlu karşılanmıştır.

27 Kasım 1971 günü Rahmanlar'daki eve gelen Orhan Savaşçı, Mahir Cayan ve arkadaşlarının bugün Ceza ve Tutukevinden kaçacaklarını, orada bulunan Seyfi Akman, Mete Sönmez, Adem Muhammen Gürdoğan ve Şerafettin Serdar'a bildirdikten sonra yaptığı görev bölümüne göre: 2 nci Zırhlı Tugay g'riş kapısı yakınlarındaki kireç ocakları mevkiinde Seyfi Akman ve Adem Muhammen Gürdoğan'ın; bu mıntıkanın karşısına isabet eden hurda deposunun bulunduğu yerde Ahmet Mete Sönmez ile Şerafettin Serdar'ın bekliyeceklerini; Seyfi Akman ve Adem Muhammen Gürdoğan'ın Ceza ve Tutukevinden kaçacak şahıslarla karşılaşmaları halinde onları alıp Mete Sönmez ve Şerafettin Serdar'a teslim edeceklerini; bu iki. şahsın da kaçak kişileri Rahmanlar'da hazırlanan eve getireceklerini; şayet kaçan tutuklular takip edilmiyorsa bu takdirde Seyfi Akman'ın firarileri yol kenarında bekliyecek olan Hasan Kalender'e ait taksikle Rahmanlar'daki eve götüreceğini tesbit ve tâyin etmiş; bu sırada getirdiği tabanca, el bombası ve mermileri beklemede göre alacak bu şahıslara dağıtmıştır. Daha önce yine Orhan Savaşçı tarafından yapılan görev bölümüne göre Mehmet incili yanında Mehmet Sönmez de bulunduğu halde triportörüyle 2 nci Zırhlı Tugay Kavşağına yakın bir yerde; Hv. Yzb. Haldun Yeşil, P. Tğm. Olcaytu Özsever ve Mustafa Lâçiner'in Haydarpaşa Trafik Noktasında beklemeleri; Haldun Yeşil ve Olcaytu Özsever'in resmî elbisesi olacakları kararlaştırılmıştır.

Mahir Cayan ve arkadaşları her türlü ihtimali düşünerek çok yönlü bir ilişki tarzı takip etmişler; İstanbul Sıkıyönetim 3 No.lu Mahkemesinde görülmekte olan dâvaları

müdafilere Avukat Sadık Akıncılar, Avukat Yalçın Öztürk ve sık sık aynı dâva sanıklarından hemşehrisi Necmi Demir'i ziyarete gelen stajyer Avukat Alâaddin Ulus ile kaçmadan sonra gizlenmelerini sağlamada yardımcı olmalarını kendilerinden istemişler; bunun üzerine Alâaddin Ulus, sanık örgüt üyesi Hilmi Baydar ile birlikte oturdukları İstanbul Beyazıt Karakol Sokak No. 7'deki ev adresini ziyarete gittiği" 13 Kasım 1971 günü Mahir Çayan'lara vermiştir.

Sanık Avukat Yalçın Öztürk, Sadık Akıncılar, 27 Kasım 1971 günü sabahı Kartal - Maltepe Askeri Ceza ve Tutukevine giderek müdafilere görüşme günü olmasına rağmen bir ziyaretçi gibi müvekkilleri Mahir Çayan, İrfan Uçar, Necati Sağır, Oğuz Öder, Ziya Yılmaz ve Necmi Demir ile görüşmüşler; tutuklulardan İrfan Uçar'ın istediği daktiloyu 29 Kasım 1971 günü getireceklerini vadederek Cezaevinden ayrılmışlardır.

Tutuklu Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna tünelden çıkış için karanlık, sisli ve biraz yağışlı bir havanın varlığını beklediklerinden 27 Kasım 1971 günü şartların uygun olmaması nedeniyle çıkışı denememişler; daha yukarıda Orhan Savaşçı tarafından yapıldığı belirtilen görev bölümüne göre vazifelendirilen şahıslar, belirli yerlerde bildirilen saatten de daha fazla bir süre beklemelerine rağmen Cezaevinden çıkışın olmaması sebebiyle dağılmışlardır.

Kireç ocakları mıntıkasında görevli Seyfi Akman ve Adem Muhammet Gürdoğan, hurda depo bölgesinde vazifeli Ahmet Mete Sönmez ve Şerafettin Serdar o gece saat 04.00'e kadar beklemişler; Cezaevinden çıkış olmadığından dördü birlikte Rahmanlar'daki eve dönmüşlerdir. 28 Kasım 1971 günü sabahleyin aynı eve Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Mehmet Sönmez gelerek orada bulunanlara bir yere ayrılmamalarını; bugün çıkışın olabileceğim beyandan sonra Orhan Savaşçı, Ahmet Mete Sönmez'den Hasan Kalender'i taksisi ile öğleden sonra Kadıköy Münih Birahanesi yanındaki kıraathaneye getirmesini istemiştir. 28 Kasım 1971 günü öğleden sonra Ahmet Mete Sönmez, Hasan Kalender'i Kartal'da öğretmenlerin devam ettiği kahvede bularak bu akşam ceza ve tutukeviden kaçmanın söz konusu olduğunu, arabaya ihtiyaç bulunduğunu bildirdikten sonra Hasan Kalender'in

Bostancıya gelerek taksisini almasını müteakip birlikte Kadıköy'de belirtilen yere gitmişlerdir. Mezkûr mahalde Orhan Savaşçı, Mehmet Sönmez, Seyfi Akman, Haldun Yeşil ve Sabahattin Sakman'ın beklediklerini görmüşler; Orhan Savaşçı'nın Seyfi Akman'a her türlü talimatın verildiğini, hemen hareket edilmesini bildirmesi üzerine Hasan Kalender idaresindeki taksiye Seyfi Akman, Sabahattin Sakman ve Ahmet Mete Sönmez binerek ayrılmışlardır. Yakacık'a geldiklerinde Sabahattin Sakman aracın direksiyonuna geçerek 2 nci Zırhlı Tugay arkasına rastlayan yolda - bir süre gittikten sonra taksiyi bir kenara çekip parketmiş; Sabahattin Sakman, Seyfi Akman ve Ahmet Mete Sönmez yaya olarak bir süre yürüdükten sonra küçük tepe üzerinde randevu mahalli olarak tesbit edilen beyaz taşın yanına geldiklerinde Sabahattin Sakman, Mahir Cayan ve arkadaşlarının buraya geleceklerini, burda onları beklemeleri gerektiğini söyleyerek yanlarından ayrılmıştır. Seyfi Akman ve Ahmet Mete Sönmez burada saat 19.30'a kadar bekledikten sonra Ceza ve Tutukevinden bir çıkışın olmaması üzerine kendilerini beklemekte olan Hasan Kalender'in sevk ve idaresindeki taksiye binerek Rahmanlar'daki eve dönmüşlerdir.

Evde bekleyen Orhan Savaşçı, Mehmet Sönmez, Mustafa Bay kara ve Şeraf ettin Serdar'a, Askerî Ceza ve Tutukevinden Mahir Cayan ve arkadaşlarının çıkmadıklarını bildirmişler; Hv. Yzb. Orhan , Savaşçı evin bulunduğu sokağın başında Mehmet İncili'nin triportörü ile beklediğini, triportörde bulunan silâhların alınarak saklanmasını beyan etmesi üzerine Şerafettin Serdar ile Ahmet Mete Sönmez, Mehmet İncili'den çanta içerisinde bulunan silâhları alıp eve getirmişlerdir.

29 Kasım 1971 günü sanık Avukat Akıncılar ve Yalçın Öztürk, saat 14.30-15.00 raddelerinde Kartal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevine giderek müvekkilleri olan tutuklularla konuşmak istediklerini bildirmişler; görüşme odasına Necmi Demir, İlkay Demir bir masada Avukat Yalçın Öztürk ile, Ulaş Bardakçı, İrfan Uçar, önce uyuduğu söylenilen ve bilâhare gelen Mahir Cayan ise ayrı bir masada Avukat Sadık Akıncılar ile konuşmağa başlamışlardır. Necmi Demir ve İlkay Demir yüksek sesle ve savunmaları ile ilgili konularda konuşur gözükmek isterlerken diğerleri fısıltı şeklinde konuşmağa devam etmişlerdir. Mahir Ça-

yan ve arkadaşları Avukat Sadık Akıncılar'a bu akşam mutlaka kazdıkları tünelden istifade ile Ceza ve Tutukevinden kaçacaklarını .bildirdikten sonra bir süre saklanabilmelerini tenin için ev adresini ve evde kendilerini beklemesini istemiş; Sadık Akıncılar Bostancı Daryol No. 15, Kat: 2'deki evinin adresini ve çizdiği krokisini Çayan'lara vermiştir. Mahir Cayan ayrıca Sadık Akıncılar'dan Ceza ve Tutukevinden ayrıldıktan sonra hemen Selimiye'ye gitmesini, duruşmalara tutukluları götüreren Top. Tğm. Sabahattin Sakman'ı bularak bu akşam kaçacaklarını, daha önce kararlaştırılan yere istenilen aracin muhakkak getirilmesini istediklerini bildirmesini talep etmiştir.

Kartal - Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevinden ayrıldıktan sonra Kadıköy - Üsküdar yol kavşağında araçtan inen Avukat Sadık Akıncılar, doğruca Mahir Cayan tarafından verilen talimatı Top. Tğm. Sabahattin Sakman'a bildirmek üzere Selimiye'ye gitmiş; Avukat Yalçın Öztürk ise kendisini Kadıköy Fıçı Restoranda beklemeğe başlamıştır. Selimiye'de duruşmaların bitmesi, herkesin, dağılması nedeniyle Sabahattin Sakman'ı göremeyen Sadık Akıncılar, Yalçın Öztürk'ün bulunduğu yere gelmiştir. Burada yemek yiyip biraz içki aldıktan sonra Avukat Sadık Akıncılar, Yalçın Öztürk'e bu akşam Mahir ve arkadaşlarının Ceza ve Tutukevinden kaçacaklarını, kendi evine geleceklerini anlattıktan sonra Bostancı'daki evine gelmesini, bu gece yanında kalmasını istemiştir. Sadık Akıncılar ve Yalçın Öztürk 19.30 sıralarında Bostancı Daryol No. 15, kat: 2'deki eve geldiklerinde Akıncılar evin anahtarını bulamadığını beyan ettiğinde, Yalçın Öztürk de, kendisine verdiği dâva dosyası içerisinden bir anahtar çıktığını, belki de bunun olabileceğini söylemiştir. Sadık Akıncılar, Yalçın Öztürk'ü anahtarı getirmek üzere karşıya göndermiş, minibüs yolu -üzerinde Şenesenevler durağı köşesinde kendisini bekleyeceğini bildirmiştir.

Tutuklu Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'nın kaldıkları küçük odadan kazılmağa başlanılan, Askerî Ceza ve Tutukevi dış avlu bahçe duvarı biraz dışına kadar uzanan, toplam hafriyat boyu 15,34 metre, eni 45-50 cm., yüksekliği 50-60 cm. arasında değişen tünelin çıkış deliğine ulaşılabilmesi için 15 dakikalık bir kazılma işi kalmıştır,

29 Kasım 1971 günü takviye nöbetçilerinin saat 18.30'-

dan önce yerlerini almayacakları gözönünde bulundurularak saat 17.00'de Cihan Alptekin tünele girerek çıkış deliğine kadar olan kazı işini bitirmiş; arkasından Mahir Cayan, Ömer Ayna, Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'da tünele girerek sürünmek suretiyle' çıkış deliğinden dış avlu bahçe duvarı dışarısına çıkmışlar; bir müddet yerde süründükten sonra tarifi edilen tepeye geldiklerinde, naylon torbalar içerisinde tünelden çıkardıkları temiz elbiselerini değiştirmişlerdir. Aynı gün ve o saatlerde buluşma mahalli olan beyaztaş çevresinde Ahmet Mete Sönmez ve Seyfi Akman'ın beklemelerine rağmen Mahir Cayan ve arkadaşlarının yanlış yol takip. etmeleri sebebiyle karşılaşmaları mümkün olmamış; firari Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna önce bir minübüse, daha sonra da bir otobüse binerek Bostancı yol kavşağında inmişler; Avukat Sadık Akıncılar'ın, Bostancı Daryol No. 15 Kat 2'deki evine gitmek üzere buradan Belediye otobüsüne binerek Şenesenevler durağında inmişlerdir. Sadık Akıncılar'm evine giden firariler kendisini bulamamışlar; Şenesenevler durağına doğru ilerlerken saat 21.00 sıralarında Akıncılar ile karşılaşmışlardır.

Sadık Akıncılar ev anahtarının Yalçın Öztürk'te kaldığım, kendisini anahtar getirmek üzere karşıya gönderdiğini, biraz beklemelerini söylemişse de Mahir Çayan, İstanbul yakasında 2 ev adresinin daha bulunduğunu; karşıya geçeceklerini beyan etmiş, Dolmabahçe camii karşısındaki Sebil Çayevinde kendilerini saat 23.00-23.30 sıralarında bekliyeceklerini bildirerek ayrılmışlardır.

Üsküdar'dan motorla Kabataş'a geçen firarilerden Cihan Alptekin, Ömer Ayna ve Ziya Yılmaz Sebil Çayevinde beklerken, Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı adresini Necmi Demir'den aldıkları Ortaköy'deki bir eve gitmişler; ancak bu ev sahibini bulamayınca bu kez de Alâaddin Ulus'un daha önce Cezaevinde kendilerine adresini verdiği evine gidip, Alâaddin Ulus ile görüşmüşler; adı geçenin kendilerini saklayabileceklerini bildirmesi üzerine tekrar Sebil Çayevine dönmüşlerdir.

Ancak, Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı'nın dönmede gecikmeleri karşısında Sebil Çayevinde bekleyen firarilerce Alâaddin Ulus'un evinin adresi ve özellikleri bildirilerek Avukat Yalçın Öztürk bu eve gönderilmiş; netice beklenilmeğe devam edilirken Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı, Avu-

kat Sadık Akıncılar'ın da bulunduğu mezkûr Çayevine gelerek stajyer Avukat Alâaddin Ulus'un evine gidip kendisiyle görüştüklerini, evinde saklanmalarına muvakkat ettiğini beyanda bulunmaları üzerine beş firari şahıs Avukat Sadık Akıncılar'a burada beklemesini ve dönüşünde durumu Yalçın Öztürk'e bildirmesini söyledikten sonra Alâaddin Ulus'un evine hareket etmişlerdir.

Sanık Avukat Yalçın Öztürk, Alâaddin Ulus'un evine gelip durumu anlattığında adı geçen, Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı'nın biraz önce buraya geldiklerini, diğer arkadaşlarını da eve getirmek üzere ayrıldıklarını bildirmiş; Sebil Çayevine dönüşünde kendisini bekleyen Avukat Sadık Akıncılar'dan biraz önce Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı'nın geldiklerini, diğerlerini de alarak ayrıldıklarını öğrenmiştir.

Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna Sebil Çayevinden ayrıldıktan sonra doğruca Alâaddin Ulus ve Hilmi Baydar'ın bulundukları İstanbul - Beyazıt Karakol sokak No. 7/1'deki eve gelmişler; ancak bu evin bulunduğu blokta daha başka kiracıların da bulunması, pencere perdelerinin iyice kapanmaması, emniyet yönünden sakıncalı görülmekle Mahir Cayan, Alâaddin Ulus ve Hilmi Baydar'dan Mustafa Lâçiner'i bulmalarını ve kendilerine getirilmesini istemiş; Hilmi Baydar bu istek üzerine Mustafa Lâçiner'in çok kere oturduğu kiraathaneye gitmişse de kendisini bulamıyarak döndüğünde vaziyeti Çayan'lara bildirmiştir. Bu hâl karşısında huzursuz olan firariler, bu sefer de Alâaddin Ulus'a şimdilik saklanabilecekleri daha emin bir yer olup olmadığını sormuşlar; Alâaddin Ulus daha emin bir yer bulabileceğini bildirdikten sonra Abdül-kadir Elçi'nin evine giderek kendisini saat 04.00 sıralarında Mahir Cayan ve arkadaşlarının bulundukları evlerine getirmiştir.

Beş ceza evi tutukevi firarisi, Alâaddin Ulus, Hilmi Baydar ve Abdülkadir Elçi; saat 06.00 sıralarında hep birlikte Elçi'nin İstanbul Kumkapı Havuzlu Hamam Sokak No. 14'deki evine gitmişler; burada kalmağa başlamışlardır. Ancak Beyazıt Karakol Sokaktaki evden ayrılmazdan önce MAP marka sekiz mermili bir tabanca güvenliklerini sağlama yönünden Alâaddin Ulus ve Hilmi Baydar tarafından Mahir Cayan'a verilmiştir. Mahir Cayan, 30 Kasım 1971 günü Alâaddin Ulus ve Hilmi Baydar'dan Mustafa Lâçiner'i arayıp

bulmalarını, kendilerine saklanabilecek bir yer temin etmesini söylemelerini, kendileriyle görüşmesini sağlamalarını istemiş; aynı gün öğleden sonra Hilmi Baydar, Mustafa Lâçiner'i Beyazıt'daki kıraathanede bularak Mahir Cayan ve arkadaşlarının kendileri tarafından saklandığını, kendisiyle görüşmek ve hassaten gizlenecek bir yer bulmasını istediklerini nakletmiştir.

Mustafa Lâçiner, Bilge Saka ile konuştuktan sonra aynı kıraathanede Alâaddin Ulus ve Hilmi Baydar ile buluşarak, Mahir Cayan ve arkadaşlarının saklanabileceği emin bir yer bulunduğunu bildirmiş; Hilmi Baydar firarilerin bulunduğu eve dönerek, Mustafa Lâçiner ve Alâaddin Ulus ise bir taksi temin etmek üzere ayrılmışlardır. Saat 20.00 sıralarında Mustafa Lâçiner ve Alâaddin Ulus sağladıkları taksiyi firarilerin kaldığı evin 150 metre kadar ilerisine getirmişler; Alâaddin Ulus ve Hilmi Baydar firari şahıslara taksinin bulunduğu yere kadar refakat etmişler; burada Mustafa Lâçiner ve beş firarî taksiye binerek Avukat Taner Saka ve Bilge Saka'nın Florya Şenlik Mahallesi Hamam Sokak No: 9'daki evlerine gelmişlerdir. Bu tarihte Avukat Taner Saka Ankara'da bulunduğundan Bilge Saka, daha önce Selimiye'deki duruşmaları takip etmesi sebebiyle tanıdığı beş şahsı bilerek ve isteyerek evlerinde saklamağa başlamıştır.

Mustafa Lâçiner 30 Kasım 1971 günü Olcaytu Özsever'lerin evine giderek, Mahir Cayan ve arkadaşlarının kendisince sağlanan evde saklandıklarını bildirmiş; Olcaytu Özsever'de durumu Haldun Yeşil ve onun evinde bulunan Orhan Savaşçı'ya haber verdikten sonra, bu iki şahıs Olcaytu Özsever'lere gelerek Mustafa Lâçiner ile görüşmüşler; Orhan Savaşçı firarilerin kaldıkları evin adresini Lâçiner'den öğrendikten sonra aynı gece Mehmet Sönmez ile birlikte Mehmet İncili'nin Bebek İnşirah Sokak No. 30/1'de oturduğu eve giderek, Mustafa Baykara'yı aradıklarını söylemişler; Mehmet İncili, Mustafa Baykara'nın Zülfikâr Dicleli'nin evinde kaldığını belirterek, buranın adresini vermiştir. 1 Aralık 1971 günü Mustafa Baykara, Mustafa Lâçiner'i Mehmet İncili ile buluşturmuş; kendisinin ayrılmasından sonra, İncili ve Lâçiner, Mahir Cayan'ların Florya'da kaldıkları eve gitmişler; aynı eve kısa bir süre sonra Mustafa Baykara da gelmiştir. Mahir Cayan burada Mustafa Baykara'dan örgüte ait ev ve iş yerleri hakkında bazı bilgiler aldıktan sonra, bil-

dirilen evleri emin bulmadığını, bu sebeple gizlenmeleri için daha emin evler bulunmasını istemiştir.

2 Aralık 1971 günü Orhan Savaşçı ve Mehmet Sönmez ile Fitaş Sineması önünde randevusu olduğunu, Mehmet Sönmez'in para getireceğini beyanda bulunan Mustafa Baykara kendisinin gidemeyeceğini belirterek Mehmet İncili'ye bu buluşmaya gitmesini söylemiştir.

Mehmet İncili 2 Aralık 1971 günü belirtilen yerde Mehmet Sönmez ertesi günü Aksaray'da kararlaştırılan yere silâhları getireceğini söylemesinden ve yanlarından ayrılmasından sonra, Mehmet İncili ve Orhan Savaşçı, Mahir Çayan'ların kaldıkları eve giderek görüşmüşlerdir.

2 Aralık 1971 günü sabahı Ankara'dan dönen örgüt üyesi Avukat Taner Saka, yazıhanesinde bulunurken, Mustafa Lâçiner buraya gelerek Kartal-Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevinden firar eden Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'yı Florya'daki evlerine götürdüğünü, halen burada saklanmakta olduklarını anlatmış; Taner Saka akşam eve geldiğinde, bahsi geçen beş firarinin evde olduklarını görüp, kendileriyle konuşmuştur. Sanık Taner Saka, firarı kişiler evlerinde gizlendikleri süre içerisinde yazıhanesine giderek mütad işleriyle meşgul olmuştur.

Mehmet Sönmez aynı gün Sönmez'e Rahmanlar'daki evde kazılan çukurda saklanan 7 adet tabanca, 2 adet telsiz, 2 adet el bombası ile 100 adet mermiyi 3 Aralık 1971 günü Kızıltoprak'taki benzincinin karşısında bekliyeceği yere getirmelerini istemiş; Ahmet Mete Sönmez: istenilen silâh, bomba, telsiz ve mermileri bir fileye koyup, üzerine bazı sebzeler yerleştirerek Mehmet Sönmez'e teslim edilmek üzere Adem Muhammet Gürdoğan ile göndermiş olup, Mehmet Sönmez filedeki tabanca, telsiz, el bombası ve mermiler ile Ankara'dan gönderilip Taner Saka'ca, Metin Çakmak'tan alınan ve bilâhare kendisine verilen 50,000 lira Mustafa Lâçiner tarafından 3 Aralık 1971 günü Aksaray Migrosu önünde Mustafa Baykara'ya teslim edilmiştir. Aynı gün muayyen saatte Yenikapı'da triportörüyle bekleyen Mehmet İncili ile buluşan Mustafa Baykara kendisine teslim edilen; silâh, bomba, mermi, telsiz ve parayı Taner Sakaların evinde Mahir Çayan'a vermiş; Mahir Cayan bu paradan otuz bin lirasını alıkoyarak, yirmi bin lirasını ev tutma ve diğer ör-

güt hizmetlerinde kullanılmak üzere Mustafa Baykara'ya iade etmiştir.

Mahir Cayan ve arkadaşlarının Askerî Ceza ve Tutuk-evinden kaçmalarından sonra bir genel arama ihtimaline binaen Mustafa Baykara, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'yı Hisar'daki evden alarak Halit Bedirboz'larm 'Büyükdere'deki evlerine götürmüş; bu iki sanık, bir süre burada gizlenmişlerdir.

Fiorya'daki evde kalırlarken, Mahir Cayan yazdığı bir mektubu Mustafa Baykara'ya vererek, Yusuf Küpeli'ye götürmesini istemiştir. Mustafa Baykara bu mektubu o sıralarda evlerinde kaldığı Zülfikâr Dicleli'ye vererek, Halit Bedirboz'larda kalan Yusuf Küpeli'ye göndermiştir.

3 Aralık 1971 günü akşamı Orhan Savaşçı ve Haldun Yeşil, Saka'ların evine gelmişler; burada bulunan Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz ile aynı yere gelen Mustafa Baykara ve Mehmet İncili, yaptıkları toplantıda mevcut örgüt evlerinin saklanmağa elverişli olmamaları sebebiyle, başka emin evler bulunması üzerinde durulmuş; Mehmet incili, Ahmet ve Hatice' Alankuş'larm Levent Menekşe sokak No. 1'deki evlerinin saklanmağa çok müsait olduğunu, evvelce bu evde Yusuf Küpeli'nin de bir süre kaldığını; durumu bu şahıslarla görüşüp konuşacağını beyan etmiş; bahse konu evin teminine çalışılmasında karar birliğine varıldık tan sonra Mehmet İncili tripötörünü orada bırakarak, Orhan Savaşçı ve Haldun Yeşil ile birlikte evden ayrılmıştır.

4 Aralık 1971 Cumartesi günü sabahı Ahmet ve Hatice Alankuş'lara giden Mehmet incili, Ahmet Alankuş ile yaptığı konuşmada: Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz. Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'nın halen Avukat Taner Saka'nın Fiorya'daki evinde saklandıklarını, kendi evlerini yer itibariyle daha emin bulduklarından, onları bura ya getirmek istediklerini beyan ve teklifte bulunmuş, örgüt üyesi Ahmet Alankuş bu isteği olumlu karşılayarak firari leri saklayabileceğini bildirmiştir.

Mehmet incili buradan ayrılarak Erdoğan Sarvan'a gitmiş; hâdiseyi ona da anlatarak özel arabası ile Florya'ya gitmeleri gerektiğini, tripötörle Mahir Cayan ve arkadaşlarını taşıyacağını, kendisinin de yanında Mustafa Baykara olduğu halde, özel otosu ile önden gideceklerini, yolda bir arama veya yol kesme olması halinde durumu derhal kendi-

lerine bildirmelerini bir talimat tarzında söylemiştir. Erdoğan Sarvan'ın idaresindeki özel taksi ile hareketten sonra, Mehmet İncili daha önce kararlaştırdıkları bir yerden Mustafa Baykara'yı alarak hep birlikte Florya'ya gitmişler; aracı evden biraz uzakta bir yerde park ettikten sonra, Mehmet incili, Erdoğan Sarvan ve Mustafa Baykara'ya burada beklemelerini, kendisinin Mahir Cayan ve arkadaşlarını triportöre aldıktan sonra geleceğini, yüz metre ara ile kendilerini takip edeceğini beyanı müteakip, yanlarından ayrılmıştır. Doğruca saat 12.00 sıralarında Mahir Cayan ve arkadaşlarının bulundukları eve gelen Mehmet incili, Alankuş'ların evini temin ettiğini, triportörle kendilerini bu eve götüreceğini, triportörün 100 metre önünde Erdoğan Sarvan idaresindeki özel otonun gideceğini, bir arama ve yol kesme halinde onların durumu kendilerine bildireceklerini ve özel arabanın halen evin biraz ötesinde beklediğini anlatmış; ancak Mahir Cayan, bu saatte gidişin pek emin olmayacağını, saat 17.00'de gitmelerinin uygun olacağını, taksinin o saatte hazır bulunmasını istemiştir. Bu konuşma sırasında orada bulunan Taner Saka incili'den özel arabada bekleyenlerin Naci ve Erdoğan isimli kişiler olduğunu öğrenmesini müteakip, aracın bulunduğu mahalle giderek bu saatte gidişin sakıncalı olacağını düşünülüğünü, saat 17,00'de aynı yerde hazır bulunmalarını söyledikten sonra, eve dönmüş ve durumu Mahir Cayan'lara bildirmiştir. Aynı gün saat 17,00'de Mehmet incili, triportörün kapalı arka tarafına beş firari şahsı bindirerek evden ayrılmış; Erdoğan Sarvan idaresindeki özel otonun bildirilen yerde beklediğini görmüş; Erdoğan Sarvan ve Mustafa Baykara'ya hareket etmelerini işaret etmiştir. Özel oto önde, triportör yüz metre mesafeden takip etmek suretiyle Florya'dan Levent Menekşe Sokak No. 1'deki eve gidilmiştir.

Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna geldiklerinde Ahmet Alankuş, Hatice Alankuş ve Akgül Yulkarşlan kendilerini karşılayarak, evlerinde gizlenmelerini sağlamışlardır. Baykara bu gelişten kısa bir süre sonra Mehmet incili'yi Site Sineması önüne göndererek, kendisini bekleyen Orhan Savaşçı ve Mehmet Sönmez'i getirmesini söylemiştir. Buluşma yerine giden Mehmet İncili, Orhan Savaşçı ve Mehmet Sönmez ile görüşmüş; Mahir'lerin Florya'dan Levent'e intikalini öğrenen Meh-

met Sönmez'in yanlarından ayrılmasını müteakip, Orhan Savaşçı ve Mehmet İncili Levent'teki eve gelmişlerdir.

Mahir Cayan ve arkadaşlarının bu eve gelişinden sonra, muhtemel bir genel arama için gerekli bütün tedbirlerin alınması düşünülmüş; bu amaçla da Menekşe Sokak No. 1'deki ev alt odasında beş kişinin saklanabileceği bir çukur Mahir Cayan ve arkadaşları tarafından kazılmış; çıkan topraklar Mehmet İncili'nin tripötörü ile taşınmıştır. Kazılan çukur kapağı tahtası Faik Güleçyüz tarafından alınmış, Rıza Çolak'ın kullandığı Skoda araba ile eve getirilmiştir.

Ayrıca örgüt için saklanmada kullanılmak üzere daha bazı evlerin kiralınması ve işyerlerinin temini yoluna gidilmiş; bu maksatla Aralık 1971 ayı başlarında Mustafa Baykara Levent Güvercin Sokak No. 19'daki evi örgüt adına 750 liraya kiralamıştır.

Yine Mahir Çayan'ın isteği üzerine örgüt üyesi Baykal Gürsoy'un tanıştırdığı Pala diye anılan ve Örnektepe'de oturan Mehmet Karaca ile temas sağlayan Mehmet İncili ve Mustafa Baykara, aranılan bazı örgüt üyelerini saklamak için emin bir yere ihtiyaçları bulunduğunu, evi önündeki dükkânı örgüt adına kiralayıp arkasında saklanacak bir bölme yapacaklarını, ön bölmeye ise, soğan ve patates alıp depo edeceklerini beyan etmişler; Mehmet Karaca'dan 300 liraya kiralanan dükkânın arka kısmına Mustafa Baykara tarafından bir bölme yapılmış; Mehmet İncili tarafından beş bin liralık soğan ve patates alınarak ön bölmeye depo edilmiştir.

Mahir Cayan, Ziya Yılmaz ve Ulaş Bardakçı, Menekşe Sokaktaki eve gelişlerinden takriben bir hafta kadar sonra Mustafa Baykara tarafından Levent Güvercin sokakta kiralandığı eve getirilmiş; Cihan Alptekin ve Ömer Ayna ise, aynı gün Mehmet İncili tarafından Zülfikâr Dicleli'nin evine götürülmüştür.

Bir süre burada kalan Alptekin ve Ayna, bilâhare Güvercin Sokaktaki eve Mehmet İncili tarafından götürülmüş; Çayan'lar ile birlikte kalmağa başlamışlardır. Cezaevi firarisi şahıslar bu evde kaldıkları sürece ihtiyaçları ve yemekleri Ayşe Baykara tarafından sağlanmıştır. Ömer Ayna ve Cihan Alptekin Dicleli'lerde kaldıkları sürece de aynı ihtiyaçlar Ayşe Bilge Dicleli'ce temin edilmiştir.

CEZA VE TUTUKEVİNDEN KAÇIŞTAN SONRA
TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİ - CEPHESİNİN
DURUMU, MAHİR, CAYAN İLE YUSUF KÜPELİ VE
MÜNİR RAMAZAN AKTOLGA ABASINDA POLİTİK -
İDEOLOJİK - ÖRGÜTSEL YÖNDEN DOĞAN AYRILIK:

Mahir Cayan, Sibel Erkan olayında yakalandıktan ve tutuklandıktan sonra, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi. Merkez Komitesi üyesi Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın kendisinin başlattığı şehir gerillâ eylemlerine devam etmelerini istemiş olmasına rağmen bu kişilerce ortaya bir eylem konulmamasını pasifistlik ve sağ sapmacılık olarak nitelemiştir. Mahir Cayan ile Yusuf Küpeli arasındaki kişisel sürtüşme, bu tarz nitelendirmenin de inzimamı ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesinde politik-"deolojik-örgütsel bir ayrılığa yol açmıştır.

Mahir Cayan, 12 Aralık 1971 tarihinde Mustafa Baykara'nın Levent Güvercin Sokaktaki evinde kaldıkları sırada Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile görüşmek istemiş; bu hususu bildirdiği Mehmet incili, Erdoğan . Sarvan'dan Taunus marka özel otosunu alarak Halit Bedirboz'brda saklanan Yusuf Küpeli ile Zülfikâr Dicleli'nin evinde kalan Münir Ramazan Aktolga'yı Çayan'ların bulunduğu eve getirmiştir.

Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz eve gelen Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'yı soğuk bir tavurla karşılayarak, kendileri ile örgütsel meseleleri görüşmek istediklerini belirtmişlerdir.

Her iki grup arasında genel olarak bir münakaşa havasında yapılan konuşmada Mahir Cayan, Küpeli ve Aktolga'ya (biz hapisanede iken dışarıda kalan sizler ortaya bir eylem koymadınız, hep birlikte bu işe başladık, biz vazifemizi yaptık, siz çizmiş olduğumuz yolu terkettiniz, şehir gerillâsına devam etmeyip kendinizi sakladınız) şeklinde konuşmuş; Yusuf Küpeli ise, (Biz beş durmadık, bir yığın iş yaptık, bunları teker teker konuşuruz) tarzında cevap vermiştir. Bunun üzerine Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, bizim sizinle konuşacak bir şeyimiz yok diyerek salonu terketmişler; biraz sonra Mustafa Baykara, Küpeli ve Aktolga'yı Dicleli'lere götürmüştür.

Buluşmadan iki gün sonra Yusuf Küpeli ve Münir Ra-

mazan Aktolga, Çayan'larla tekrar görüşmek istediklerini Mustafa Baykara'ya söylemişler; Baykara'ca bu dileğin iletilmesi üzerine Mahir Cayan, Yusuf Küpeli ile görüşmek istemediklerini, Münir Ramazan Aktolga ile görüşebileceklerini bildirmesini müteakip, Aktolga, Mustafa Baykara tarafından Çayan'ların kaldığı eve getirilmiştir. Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz ve Orhan Savaşçı ile görüşen Münir Ramazan Aktolga buradaki konuşmasında: Yusuf Küpeli ile birlikte Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesinin ideolojik-politik-örgütsel çizgisini yeniden tesbit amacıyla bir yazı hazırladıklarını, öncelikle işçi sınıfının bilinçlenmesi ve örgütlenmesi gerektiğini, şimdiye kadar ortaya konulan silâhlı şehir eylemlerinin bir eleştirisini yapmak icap ettiğini, eğer işçi sınıfının örgütlenmesi için bir eylem koymak gerekli ise, ona taraftar olacaklarını beyanda bulunmuş; Mahir Çayan ve arkadaşları ise: öncelikle şehir gerillâ eylemlerinin yürütülmesini ve daha sonra kır gerillâsına devam edilmesini, daha önceki belirlenen stratejiden vazgeçmek ve sapmak için hiçbir sebebin bulunmadığını savunmuşlardır.

Bu görüşmede de bir anlaşmağa ve asgarî müştereklerde birleşmeğe imkân olmayınca, Çayan ve Küpeli grupları srasındaki ayrılık kesin bir şekil kazanmış; her iki grup kendi fikirlerini örgüt mensuplarına kabul ettirmek ve safalarına çekmek için yoğun bir çalışmaya başlamışlardır.

Çayan ve Küpeli grupları arasında başlayan -ayrılık üzerine taraflar arasında görüşmeler yapıldığı süre içerisinde Mahir Cayan ve arkadaşlarının kaldıkları Levent Güvercin Sokaktaki eve birçok kere Askerî Kesim İstanbul Bölgesi Sorumlusu Hv. Yzb. Haldun Yeşil ve örgüt irtibatçılık görevi yapan Cemal takma adlı Seyfi Akman da gelmişler, Çayan'ların avundukları yönde yer almışlardır.

Çayan ve Küpeli'ler 12 Aralık 1971 tarihinde görüşmeden önce takriben 9 Aralık 1971 günü gecesi Mustafa Bayksra'nın söylemesi üzer'ne Zülfikâr Dicleli Şişli P. T. T.'si önünde bekleyen Orhan Savaşçı'yı alarak Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın kaldıkları Büyükdere'deki Halit Bedirboz'ların evine götürmüş; Orhan Savaşçı, Küpeli ve Aktolga ile ayrılık konusunda görüşerek Çayan grubunun fikirlerinin kabul değer olduğunu bildirmiştir.

Çayan ve Küpeli arasında doğan ideolojik-politik-örgütsel anlaşmazlığın taraflar arasında halledilmez bir duruma,

gelmesinden sonra, Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı tarafından Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile aynı örgütlenme içinde olamayacaklarını ve fiilen bütün ilişkilerini kestikleri konusunda Ertuğrul Kürkçü ve Orhan Sava  'ya hitaben yazılan iki mektup 15-16 Aralık 1971 tarihinde Seyfi Akman ile gönderilmiş; Hv.  t m. Tayfun Ar un'u Ankara'da bulan Seyfi Akman onunla birlikte Ertuğrul Kürkçü'n n saklandığı Yavuz ve Füsun Gökmen'lerin evine giderek, gönderilen mektupları Kürkçü'ye tevdi ettikten sonra, ayrılık mevzuunda geniş bilgi vermiştir.

İstanbul'dan Ankara'ya hareket etmezden önce, Ziya Yılmaz, Seyfi Akman'dan Ankara TRT'sinde çalışan akrabası Abdullah Yılmaz'a uğramasını, Abdullah Yılmaz'ın Ertan Saruhan'ı Ankara'ya getirterek kendisi ile birlikte İstanbul'a göndermesini istemi ; Ankara'ya gelen Seyfi Akman durumu, bulduğu Abdullalı Yılmaz'a bildirmiş; o da ertesi günü ak am  Ertan Saruhan ile birlikte Orduevi arkasındaki bir kiraathaneye geleceklerim beyan etmiştir.

O gece Gökmen'lerde kalan Seyfi Akman ertesi günü Mahir  ayan'ın Orhan Sava  'ya ve Ertuğrul Kürkçü'n n Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'a yazdıkları mektupları alarak Merzifon'a hareket etmiş; Sava  'ya da gönderilen mektubu vermekle beraber ayrıca ayrılık konusunda detaylı izahlarda bulunmuştur.

Ertesi günü ak am  Merzifon'dan Ankara'ya dönen Seyfi Akman, Abdullah Yılmaz ve Ertan Saruhan'ı belirtilen yerde bulduktan sonra Ertan Saruhan ile birlikte İstanbul'a gelmişler; kendisini Mahir Cayan, Ziya Yılmaz ve Ulaş Bardakçı'nın bulundukları Levent Güvercin Sokaktaki eve götürerek görüşme ve bulu malarını sağlamıştır.

O günlerde Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga, Abdülhalit Bedirboz'u, Ertan Saruhan'ı çağırmak üzere Fatsa'ya g ndermi ler, ancak Ertan Saruhan İstanbul'da olduğu için Bedirboz bulamadan geri d nm  tur.

Ancak Mustafa Baykara, Ertan Saruhan'ı bu gelişinde Hisar'daki eve götürerek Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile görüşmelerini sağlamış; Ertan Saruhan, Cayan'lardan yana olduğunu bildirmiştir.

Ertan Saruhan bu gelişinde örgüt  yesi Rıza  olak ve Osman Cavit İyigün ile de ilişki kurmuş; Mahir Cayan ve arkadaşlarının İstanbul'da bulunduğunu bilen Osman Cavit

İyigün'den aranan örgüt mensupları için gerektiğinde kullanılacak ev ve işyeri bulmasını istemiştir. Ertan Saruhan vâsıtasıyla Seyfi Akman ile de tanışan Osman Cavit İyigün bu şahsı örgüt üyesi Erkan Mete ile tanıştırmış; Erkan Mete, Seyfi Akman ve Osman Cavit İyigün aranan örgüt mensuplarının saklanması ve çalışmaları için ev ve işyerleri arama çabasına girmişlerdir. Sanık Erkan Mete, Mahir Cayan ve arkadaşlarının talimatları veçhile Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin 1 No. lu bildirisini daktilo ve teksir ederek, kapak sahifesi elinde silâh tutan bir militan resmini ve silâh dipçik kısmında (THKC)'si yazısını muhtevi olduğu halde bir broşür haline getirmiş; çok sayıda olan bu bildirilerden bir kısmını bizzat kendisi Osman Cavit İyigün'ün malûmatı tahtında dağıtmış; büyük bir kısmını ise Seyfi Akman vâsıtasıyla Mahir Cayan ve arkadaşlarına göndermiş; bilâhare bu bildirilerden bir kısmı Hv. Tğm. İsmail Samur ve Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evlerinde yapılan aramalarda ele geçmiştir. Ocak 1972 ayı içerisinde Erkan Mete 73 adet dinamit lokumunu Seyfi Akman'a vermiş; daha sonra bunlar Hv. Tğm. İsmail Samur'un Fındıkzade'deki evinde saklandı; oda taban tahtası altında güvenlik makamlarınca ele geçirilmiştir.

Orhan Savaşçı ve Ertuğrul Kürkçü'nün gönderdikleri mektubu Seyfi Akman Merzifon'dan dönüşte Çayan'lara ulaştırmıştır.

Ertuğrul Kürkçü'nün gönderdiği Levent Menekşe Sokak No. -I'deki evde ele geçen Hasan, Memduh, Cevdet yoldaşlara başlıklı bu mektupta: « örgütümüzün Şubattan bu yana yürüttüğü faaliyetleri ele alıp değerlendirdiğimizde bunu bir sol çizginin faaliyetleri olarak ortaya koyamayız.

Bizim için en önemli olan Elrom eylemidir. 6u bir sol hatadır. Çünkü oligarşinin bütün ağır topları ile taarruza geçtiği bir evrede taktığımız geri çekilme olmalı ve güçlerimizi yaymalı idik. Bunun tersini —taarruz— yaptık.

..... Örgütümüzün içinde mevzilendiği, yani destek görüp eleman topladığı sınıf küçük - burjuva aydınlar zümresi, özellikle Üniversite gençliğidir. Örgütümüzün sosyal zaafını oluşturmakta, örgütümüzü oluşturan unsurlar bütün polis teşkilâtı tarafından tanındığından **yeraltı eylemlerini geliştirmek ve silâhlı faaliyeti sürdürmek** için gerekli olan

azamî sürat, esneklik ve hareket kabiliyeti temin edilememekte ve faaliyet çok verimsiz olmaktadır.

..... Bu bakımdan kitle ilişkilerimizde yeni bir yol bulmak, **yeni kadrolar yetiştirmek ve şehirde işçi yığınları arasında mevzilenmek** zorundayız.

Mahmut (Münir Ramazan Aktolga) ve İlhan (Yusuf Küpeli) arkadaşlarla buradaki tartışmalarım **bu mihver altında** gelişmişti. Ve **istanbul'daki çalışmanın temeli silâhlı işçi timleri oluşturmak** olacaktı.

Eğer bunun tersine işler yapılıyor ve bu karar uygulanmıyorsa o zaman sapma var demektir.

..... Emperyalistler ülkeyi silâhlı işgalleri altında tutmadıklarından **devrimci iç savaş dönemindeyiz**.

..... Sizlerin almış olduğunuz karara saygı gösteriyorum. Gelecek hafta Oral (Orhan Savaşçı) arkadaşla da konuştuktan sonra bu konudaki kesin tavrımı sizlere bildireceğim ..» şeklindeki ifadeleriyle Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın tutumları eleştirilmiş; Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi içerisindeki tutum ve tavırları olumsuz karşılanmıştır.

Seyfi Akman'ın Ankara'ya gidişinden kısa bir süre sonra Yusuf Küpeli, Ertuğrul Kürkçü'ye yazdığı 35-40 sahife-lik bir mektubu Mehmet Sönmez ile göndermiş; Mahir Ca-yan'ın Sibel Erkan olayının Türkiye'deki tek doğru Mark-sist-Leninist eylem uluduğunu, fokoculuğu ve anarşizmi savunduğunu, Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin yegâne söz sahibi kişilerinin kendileri olması gerektiğini dile getirir mahiyetteki bu mektubu Mehmet Sönmez Ankara'da Mehmet Yüksel'in evinde Ertuğrul Kürkçü'ye vermiştir. Mahir Cayan ve Yusuf Küpeli'nin gönderdikleri mektuplardaki farklı görüşler karşısında Ertuğrul Kürkçü kararsızlığa düştüğünden, Ankara bölgesi sivil ve askerî kesim sorumluları Hv. Utğm. Tayfun Orçun, Hv. Utğm., Yılmaz Salih Veyis-oğTu, Oğuzhan Müftüoğlu, Selâhattin Güleç ve İstanbul'dan gelen Mehmet Sönmez ile birlikte Yavuz ve Füsun Gökmen'-lerin bilgileri tahtında evlerinde bir toplantı yapılmış; burada Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı'mn yazdığı mektuplar ile Yusuf Küpeli'nin yazdığı mektup müteaddit defalar okunarak gerekli tartışmalar yapılmış; Yusuf Küpeli'nin görüşlerine uygun olarak ihtilâfın halli konusunda genel komitenin karar vermesi gerektiği ve bunun dışında kişisel bir

tavrın bahis konusu olamayacağı; neticesine varılmıştır. Ertuğrul Kürkçü, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'ya yazdığı mektupta: Ankara bölgesinin görüşünü bildirerek ihtilâfın genel komitece halledileceğini, bu kurul kararına taraflarca uyulması gerektiğini, yakın zamanda İstanbul'a gelerek kendileriyle görüşeceğim belirtmiştir.

25 Aralık 1971 - 27 Aralık 1971 tarihleri arasında Ankara'ya gelen Orhan Savaşçı, Tayfun Orçun vasıtasıyla Gökmenlerde kalan Ertuğrul Kürkçü'yü Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evine çağırtmış; burada Orhan Savaşçı, Ertuğrul Kürkçü, Mehmet Alkaya, Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Tayfun Orçun tekrar ayrılık konusunu ele almışlar; aynı gün İstanbul'dan gelen, Çayan'dan bir mektup getiren Seyfi Akman ile askerî kesim İstanbul Bölgesi Sorumlusu Hv. Yzb. Haldun Yeşil de bu toplantıya katılmışlardır.

Ertuğrul Kürkçü bu toplantıda Yusuf Küpeî'nin mektubunu okumuş; Orhan Savaşçı ise Yusuf Küpeî'nin yazdığı mektubun gerçekleri ihtiva etmediğini; kendisinin İstanbul'da bulunduğu sürece bir çok olaya şahit olduğunu; Mahir'lere karşı tepkinin aslında kişisel nedenlerden ileri geldiğini belirtmiştir.

Ayrıca bu toplantıda Seyfi Akman ve Haldun Yeşil tarafından getirilen Mahir Çayan'ca kaleme alınıp sureti Levent Menekçe sokak No. 1'deki evde ele geçen Yoldaşlar başlıklı mektup okunmuştur.

Bu mektupta Mahir Çayan: «Bundan önceki mektupta sadece İlhan (Yusuf Küpeli) ve Mahmut (Münir Ramazan Aktolga)'larla aynı örgütlenme içinde olamayacağımızı ve de fiilen bütün bağlarımızı kestiğimizi yazmıştık.

Bunun nedenlerini de iki ana başlık altında toplamıştık:

- 1) İdeolojik - politik - stratejik çizgi farklılığı,
- 2) Yoldaşlığa sığmayacak şekilde bu iki kişinin, en haince oligarşinin hücrelerindeki yoldaşlarını ilzam edecek işler yapmaları, en âdice bırakalım devrimci yoldaşlığı, feodal dostluğa bile sığmayacak tavırlar almaları.

..... Politikleşmiş askerî savaş stratejisi terkedilmiş, pasifist revizyonist Kıvılcımlı çizgisi (yeni bir yorumla) partiyeye egemen kılınmıştır.

Bu iki arkadaş ortak görüşlerimiz olan ve bir ölçüde hareketimizin ideolojik, teorik temellerini oluşturan bütün eski yazıları, Parti ve Cephe bildirilerini, Kurtuluşta tesbit edilen

çizgiyi ve de yazıp ta bastırılmayan konuşmalarımızı v.s.'yi tünden reddetmektedirler.

Peki, o dönemde sizler bu görüşleri solda savunmuyor muydunuz sorusuna verdikleri cevap oldukça ilginç:

«Evet savunuyorduk. Biz de böyle düşünüyorduk. Ancak o zaman biz Marksizmi iyi bilmiyorduk. Mahir'in söylediklerini olduğu gibi kabul ediyorduk. Oysa bu altı ay içinde okuduk, öğrendik. Eski görüşlerin, parti çizgisinin Narodnizm ile Marksizm'in eklektik bir karışımından başka birşey olmadığını anladık. Aslında eski çizgi fokoculuğun Marksist terminoloji altında tezgâhlanmasından başka bir şey değildir. Eski çizgimiz sol sapmaydı »

..... Bilebildiğimiz kadarıyla bu arkadaşlar, Marksizm'den habersiz kişiler değil, tam tersine bu konuda toplantılarda vs.'lerde sözcülük yapan çeşitli fraksiyonların yanlış çizgide olduğunu, sosyalizmin ustalarının eserlerinden alınan tırlarla söyleyen ve de aylarca birlikte devrim anlayışı, çalışma tarzı, örgüt anlayışı, Türkiye'nin şartları gibi konularda konuşup hemfikir olduğumuz kişilerdi

Mayıs ayının sonuna kadar parti çizgisini, hararetle savunan bu arkadaşlar, İstanbul'daki arkadaşlarının yakalanmaları üzerine, eski ideoloji ve stratejilerini değiştirerek, eski çizgiyi sol sapma diye mahkûm ederek, kitaplar içine dalarak (bütün pratik görevlerim bir yana itip) Marksizm'i öğrenip, sonunda da «Eskiden Doktor genellikle doğru söylüyordu. Biz Doktor'un dediklerini yanlış değerlendirmişiz» diyerek zamanında revizyonist ve anti-Leninist diye mahkûm edilmiş olan çizgiyi, partinin yeni çizgisi diye ilân etmişler, bunu Doktor'un her dediğinin doğru olduğunu söyliyerek değil, genellikle doğru söylüyordu diye yapmaktadırlar.

TÜRKİYE HALK KURTULUŞU PARTİ - CEPHESİNİN STRATEJİK ÇİZGİSİ:

..... Partimizin çizgisi, politikleşmiş askerî savaş çizgisidir.

Bilindiği gibi; salt gerillâ savaşı kendi başına askerî niteliktedir....

Gerillâ savaşı.. kavram olarak tek basına devrimci Mr anlama sahip değildir.

Ancak emperyalizmin (açık veya gizli) işgali altında olan Ülkenin Marksistleri siyasi gerçekleri açıklama kampanyasının dolayısıyla politik bilinç götürme temel aracı ve de bu yoldaki temel çalışma tarzı olarak gerilla savaşını almalarına Politikleşmiş askeri savaş çizgisi denir.

«Politikleşmiş askerî savaş deyişiyle, silâhlı propaganda deyişi arasında muhteva olarak fark yoktur.....) tarzın daki beyan ve izahları ile Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin stratejisinde bir değişme olmadığını, politikleşmiş askerî savaş çizgisinde ilerlemekte kararlı bulunduklarını belirtmiş; Yusuf Kûpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın, Türkiye Halk Kurtuluş Parti - Cephesi stratejisi tesbit ve tayin edilmezden önce ve sonra kendileriyle birlikte aynı ideolojik-politik-stratejik çizgi içerisinde bulunduklarını, toplanılarda Marksizmi bilen kişiler olarak sözcülük yaptıklarını, Mayıs 1971 ayı sonunda örgüt mensuplarının tutuklanmalarından sonra belirtilen çizgiden ayrılarak kendilerinin de iştiraki bulunan eylemleri sol sapma olarak nitelemeğe tevessül ettiklerini dile getirmek istemiştir.

Bu toplantıda Orhan Savaşçı, Ertuğrul Kürkçü, Haldun Yeşil, Yılmaz Salih Veyisoğlu, Mehmet Alkaya, Tayfun Orçun ve Seyfi Akman Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin eski stratejisinde ve Mahir Çayan'ın fikri doğrultusunda bulunmayı kararlaştırmışlardır. Ayrıca aynı gün Ertuğrul Kürkçü, Orhan Savaşçı'ya İstanbul'a gidemiyeceğini beyanla orada yapılacak genel komite toplantısında kendisini de temsil etmesini belirtmiş; Çayan'lara yazdığı mektubu Seyfi Akman ile göndermiştir.

Mahir CAYAN ve arkadaşları ev tutmada zorlukla karşılaştıklarını, bu itibarla Ülkü Ahmet CAFER'in İstanbul'a gönderilmesini istediklerinden dönüştü Seyfi AKMAN, Ülkü Ahmet Cafer ile birlikte İstanbul'a gelmiş; Ülkü Ahmet CAFER, haldun YEŞİL'lerin evinde kalmaya başlamıştır.

Ertuğrul KÜRKÇÜ'nün ÇAYAN'lara yazdığı Levent Menekşe Sokak No:1'deki evde ele geçen bu mektupta: «Ben ve Oral (Orhan SAVAŞÇI) birer genel komite üyesi olarak ve diğer arkadaşlar birer militan olarak ortaya konulan (daha da derinleştirilerek) eski çizgimize sonuna kadar sadık ve

parti disiplinine sonuna kadar saygılıyız. (Tavrımız kat'iy-yen kişilere bağlılık, dostluk ve ahabılıktan çıkan bir tavır değil, sosyalizm biliminin gerektirdiği, halkın bize yüklediği görevlerin icap ettirdiği en devrimci tavidir.)

Bugün şundan eminim ki Parti içinde ta eskiden beri bir sağ sapma mevcuttur. Bunun baş temsilcisi ve sorumlusu Mahmut (Münir Ramazan Aktolga)'dır. Lâfta ihtilâlcı, ama pratikte tembel, savsaklayıcı, ihmalci, korkak olan bu sapma Partimizi önemli zaafılara uğratmış, örgüt içine bir sürü pasifistin ve polisin sızmasını sağlamış, bir sürü arkadaşı kaptırmamıza yol açmıştır.

Kısaca özetlediğiniz görüşlerin her satırının altına imzamı atıyorum. Ve bu yolda dövüşmeğe kesin olarak kararlıyım. Ankara'daki bütün sorumlu arkadaşlar aynı karardırlar.

..... Ülke'de baş çelişki Amerikan emperyalizmi-yerli oligarşi (Hâkim gerici ittifak) ile bütün Türkiye Halkı arasındadır. **Bugün mücadele yerli oligarşi ile halkın silâhlı öncüleri arasında gelişmektedir.**

Sizlerin dışarı çıkmanız konusunda daha serinkanlı bir karar almak gerekir. Özellikle gitmeği düşündüğünüz yer Memduh (Ziya Yılmaz)'ın ilişkilerinden ötürü oldukça tehlikeli görünmektedir. Beş gün sonra Oral (Orhan Savaşçı) ve Eşkiya (Mehmet Alkaya) orada olacaklar. Bu meseleyi onlarla konuşun.

Oral (Orhan Savaşçı) oraya geldiğinde sizlere İstanbul'daki kadrolar hakkındaki fikrini belirtecek Cemâl (Seyfi Akman)'de bu konuda bilgi verecek...» tarzındaki izahlarıyla Ankara'daki örgüt mensuplarının Mahir Çayan ve arkadaşlarının izliyecekleri yolu benimsediklerini, kendisinin de eski çizgide ilerlemeğe kararlı olduğunu belirtmiştir.

Yine aynı günlerde Rüştü (Ertuğrul Kürkcü), Şükrü (Sinan Kâzım Özudoğru), Orhan (Oğuzhan Müftüoğlu), Ali Osman (Hüdayi Arıkan) tarafından müştereken yazılan, Cemâl takma adlı Seyfi Akman ile Çayan'lara gönderilen ve Levent Menekşe Sokak No: 1'deki evde ele geçen diğer bir

mektupta: «Partimizin çizgisi (İdeolojik-Politik-Örgütsel) Parti bildirisi ve Cephe bildirisinde ortaya konmuştur. Bunun sol ya'da sağındaki bütün görüşleri Partimiz reddeder. Ve içinde barınmasına imkân vermez.

Partimizin ismi Türkiye Devrimine kanla kazandırılmıştır. Partimizin şerefli mirasını ve geçmişini reddederek onun adına sahip çıkmaya kalkışan (leş kargalarının) Partimizin içinde yeri olamaz.

Partimizin yediği darbe sola sapmasından değil, Parti içindeki sağ sapmanın örgütü içten kemirmesi, görevleri sav-, saklaması ve Partiyi hantallaştırmasından ötürüdür.

Bugün bu sapma sistemleşmiş ve ifadesini Dr. Hikmet'-in ideolojisinde devrim ve örgütlenme anlayışında bulmuştur. Bu ideolojinin doğal sonucu olarak savaşmayı reddetmekte ve iki tekelci grubun çatışmasından devrimin doğmasını beklemektedir.

Ve yine şehirleri temel alarak ekonomik ve demokratik mücadeleyi temel çalışma alanı olarak seçmekle, tâbi görevleri temel görevler seviyesine çıkartarak **silahlı mücadele, silâhlı propagandanın temel görev olduğunu gözlerden uzak tutmağa çalışmaktadır.**

Ve yine kırsal alanlara savaşın yayılmasını gerektiren «Birleşik Devrimci Savaş» ilkesi bir yana itildiğinden kırık alanlar ve geniş köylü yığınları kendi kaderlerine terkedilmiştir.

Silâhlı savaşın ülkeye yayılması için hiçbir kısırdanma gösterilmemiştir.

Savaşmaktan başka hiçbir yolun olmadığı bütün legal mücadele imkânlarının yok edildiği, devrimcilerin zindanları doldurduğu bir evrede «Taktik geri çekilme» teraneleri arasında pasifizim, savaştan kaçma, silâh bırakmak tezgahlanmaktadır.

Bugün parti içinde bu görüşleri yapan, partinin hiçbir organının kararı olmaksızın bir avuç yüreksizin görüşlerini partiye egemen kılmağa çabalayanlar, **dün birlikte savaş-tığımız** kişiler olabilir. Onun bugün bizim için hiç bir önemi yoktur.

Bizleri birleştiren başlıca bağlayıcı faktör Marksizm-Leninizm'dir. Bizler kişilere bağlı değil Marksizm-Leninizm'e bağlıyız.

Bizler proletarya yoldaşlığı dışında hiçbir dostluk, ahbaplık ilişkisine girmeyiz. Birbirimizi en sert biçimde eleştirmeli ve hareketi böylelikle ilerletmeliyiz. Ahbap-Çavuş ilişkilerinin bıraktığı tortular ve partiye verdiği zarar ortadadır.

Sonuç olarak Partimiz içindeki sağ sapmayı bir çırpıda kesip atmalı, kendisini hareketsiz bırakan bütün unsurlardan temizlenmeli, geçmişte işlediği, hataları düzelterek hızla ilerleme yoluna girmelidir. Kaybedilecek bir tek saniye bile yoktur» denilmek suretiyle eski çizgideki kararlı oluşu, en kısa zamanda alınması gereken tedbir ve yapılması gereken işleri açıkça ortaya koymuşlardır.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga, Çayan'larla aralarında fikri ayrılığın başgöstermesi üzerine yeni evler kiralamak, işyerleri kurmak ve işçiler arasındaki çalışmayı yürütebilecek güçteki kişilerle mevcut ilişkiyi geliştirmek amacıyla daha sistemli bir çalışma yapmağı kararlaştırmışlardır.

Bu cümleden olarak Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Genel Komite üyelerinden olup daha önce Karadeniz Ereğlisi işçi kesiminde kadrolar oluşturmak görevi verilen Sina Ciladır'a bağlı olarak çalışan İbrahim Kalyoncu ve Ahmet Gecenoğlu, Ahmet Metin Sönmez vasıtasıyla İstanbul'a çağırılmışlar; Reşat takma adlı Mehmet Sönmez ile ilişki kuran bu şahısların daha sonra Mustafa Baykara, Mehmet incili ve Zülfikâr Dicleli vasıtasıyla Halit Bedirboz'ların Büyükdere'deki evlerinde kalan Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile görüşmeleri mümkün olmuştur.

Ahmet Gecenoğlu'na İstanbul Boğaz bölgesi işçi kesiminde örgütsel çalışmayı yürütme görevi teklif edilmiş ise de, âdi geçenin bu bölgede akrabalarının bulunması ve tanınması sebebiyle deşifre olacağını bildirmesi üzerine bu kerre açmağı, buranın örgütsel faaliyetlerde irtibat noktası olarak kullanılacağı; ayrıca kendisinin de İstanbul-Ereğli arası irtibatı sağlamada görev yapacağı teklif edilmiş; sanıkça bu teklifler kabul edilmiştir.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga, İbrahim Kalyoncu ile gerek Bedirboz'larm evinde ve gerekse Hisar'daki evde yaptıkları konuşmalarda Çayan'larla aralarında do-

an ideolojik-politik-örgütsel ayrılıktan bahsetmişler; Mahir Cayan ve arkadaşları ile Deniz Gezmiş grubunun anarşist olduklarını, anarşim ile davanın halledilemeyeceğini. devrimci hareketin işçi ve köylüyü bilinçlendirmek suretiyle rayına oturacağını belirterek kendisinin Ereğli'deki işinden ayrılıp İstanbul'a yerleşmesini, evler kiralamak suretiyle kendilerini ve örgüt mensubu aranan diğer kişileri saklamasını ve işçi kesiminde faaliyet göstermesini istemişler; ancak sanığın şimdilik İstanbul'a gelebilmesinin mümkün olmayacağını belirtmesi üzerine bu kez de Karadeniz-Ereğlisi işçi kesimindeki faaliyetlerine devam etmesini, örgüte yeni eleman ve imkânlar sağlamasını, Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin ideolojik-politik-örgütsel çizgisini belirleyen broşürü tamamladıklarında bunu Karadeniz-Ereğlisinde dağıtmasını beyan ve teklif etmişler; adı geçene de bu istem olumlu karşılanmıştır.

Varılan karar gereği olarak, Mehmet İncili ve Ahmet Gecenöğlu'nun aramaları sonucu bulunan İstanbul Nişantaşı Şafak Sokaktaki Bakkal Dükkânı ile hemen arkasındaki ev kiralanmış; Mehmet İncili, örgüt adına Reşit Paşa'da Nazım Pazarbaşı tarafından çalıştırılan ve bilâhare kapatılan dükkândan arta kalan 2000 liralık malı bu dükkâna aktarmış ve yırca örgüt parasından 1400 lira da vermiştir. Dükkân için gerekli tek el maddesi bazı kerreler Mustafa Baykara ve Mehmet İncili tarafından alınmış; ayrıca bu sanıklarca tek el maddesi alma sırasında örgütçe soyulması düşünülen Ortaköy Tekel Deposunun gerekli tesbitleri de yapılmıştır.

Mehmet İncili tarafından sağlanan ve bir süre Ali Çiçekli'nin evinde saklanan bin adet Marksist-Leninist teoriyle ilgili kitap ile hazırlanan broşürün teksir edilmesinde yararlanılmak üzere Karadeniz Ereğlisinden getirilen teksir makinesi bu dükkân arkasındaki evde muhafaza edilmiştir. Aynı dükkân ayrıca örgüt ile ilgili şahısların buluşmaları ve haberleşmeleri maksadıyla irtibat yeri olarak da kullanılmıştır.

Aralık 1971 ayı içerisinde Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga Adana'da bulunan Mustafa Ulusoy ve Ali Galip Erdem'i çağırmak üzere Nurettin Yakar'ı, Söke'de bulunan Halil Özmen'i çağırmak amacıyla Abdulhalit Bedirboz'u mezkûr mahallere göndermiş; İstanbul'a gelen bu şahıslarla temas imkân: bulan Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga, Cayan ile aralarında doğan ideolojik-politik-örgütsel çizgi ayrı-

lığı üzerinde gerekli bilgileri vererek bu kişileri de kendi yönlerine kazanmak için çaba sarfetmişlerdir.

3 Ocak 1972 günü yol hariç 15 gün izin alan Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ile 1 Ocak 1972'de başlayan yol hariç 10 gün izinle ayrılan Hv. Tğm. Mehmet Alkaya Ertuğrul Kürkçü ile görüşükten birkaç gün sonra İstanbul'a gelmişler; o tarihlerde Levent Menekşe Sokak No: 1'de kalan Mahir Cayan ve arkadaşları ile örgütsel bir ilişki içerisinde bulunmuşlardır.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga, Aralık 1971 ayı sonlarına doğru Ahmet Gecenoğlu vasıtasıyla Karadeniz Ereğ'i'nden çağırıldığı Sina Ciladır ve Namık Aşçı ile Hisar'daki evde görüşerek onlara da ideolojik ihtilâfı bütün yönüyle izah etmişlerdir. Ocak 1972 ayı- ilk haftası içerisinde örgütsel teması sağlamak amacıyla tekrar İstanbul'a gelen Sina Çi-ladır ve Namık Aşçı Levent Güvercin Sokaktaki evde kalmağa başlamışlar; bu ara Mahir Cayan ve arkadaşlarının isteği üzerine Levent Menekşe Sokaktaki eve giderek ideolojik ayrılık konusunu onlarla da görüşmüşlerdir.

Ertesi günü akşamı Sina Ciladır ve Namık Aşçı Levent Güvercin Sokaktaki evde bulunurlarken buraya Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz gelerek Münir Ramazan Aktolga ile görüşmek istediklerini belirtmeleri üzerine Ayşe Baykara, Zülfikâr Dicleli'lere giderek Münir Ramazan Aktolga'yı evlerine getirmiştir.

Orhan Savaşçı, Sina Ciladır, Namık Aşçı, Mehmet İncili, Mustafa Baykara ve Ayşe Baykara'nın bulundukları evde Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz ile Münir Ramazan Aktolga arasında yine ideolojik-politik-örgütsel çizgi üzerinde münakaşa başlamış; bilâhare Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın parti ve Genel Komite üyeliğinden ihraçlarına dair Genel Komite üyeleri Hasan (Mahir Cayan), Cevdet (Ulaş Bardakçı) Memduh. (Ziya Yılmaz), Rüştü (Ertuğrul Kürkçü) ve Oral (Orhan Savaşçı) imzalarını taşıyan karar Münir Ramazan Aktolga'ya verilip ayrıca Genel Komitede azınlıkta olan tarafın Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Cephesi adını kullanamıyacağına, karşılıklı ihbar yapılmamasına, yayın yoluyla provakasyona gidilmemesine mütedair bir yazı Münir Ramazan Aktolga'ya imzalatılmak istenilmişse'de bu yazı Aktolga'ca imzalanmamış; bilâhare taraflar evi terketmiştir.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın Partiden ihraç edilmeleriyle ilgili kararda sebepler zikredilmiş; Mahir

Cayan ve arkadaşlarının inancına göre Parti Stratejisi bir kez daha teyit ve tesbit edilmiştir.

Bu kararda; İlhan (Yusuf Küpeli) ve Mahmut (Münir Ramazan Aktolga) arkadaşlara:

— **Partimizin ideolojik-politik-örgütsel-Stratejik ilkele ri Kurtuluş'un I nci sayısında, Parti ve Cephe bildirilerinde vede Parti tüzüğünde net ve açıktır.**

— **Partimizin çizgisi Marksizm-Leninizm'in dünyanın ve Türkiye'nin şartlarına uygulanması sonucunda ortaya çıkmr olan uluslararası devrimci hareketin çizgisidir.**

— **Partimiz, yeni sömürgecilik çağında Dünya ve Türki ye Halklarına karşı enternasyonal ve millî görevini yerine getirme savaşında gerilla savaşını temel almıştır.**

— Gerilla savaşını politik mücadelenin en üst ve etkili biçimi olarak ele alan **Partimizin stratejik çizgisi, politikleşmiş askerî savaş çizgisidir.**

— Bu çizgi gerilla savaşını **Birleşik Devrimci Savaş** ilke sine uygun olarak ele alır.

— Birleşik devrimci savaşın henüz kitlelerin aktif deste ğini almadığı savaşın oligarşi ile halkın devrimci öncüler i arasında geliştiği bu ortamda, **Partimizin örgütsel ilkesi poli tik ve askerî liderliğin birliği ilkesidir, örgüt şeması da yeni sömürgecilik döneminin bolşevik semasıdır.**

— Partimizin ideolojik-politik-stratejik-örgütsel ilkelerini «Narodnizm» «Marksizm ile Narodnizm'in eklektik birleşti-rilmesi, en tehlikeli sol sapma» diye niteliyerek, Partimizin devrimci çizgisi yerine uluslararası sosyal pasifizmin çizgisi-ni, Partinin genel komitesinden habersiz tezgâhlama gayret-leri içinde olan sizlerin partimizde kalmasına artık fiilen im-kân yoktur.

— Bu nedenle, genel komite üyeleri olarak, bizler Parti deki bütün yetki ve görevlerinizin iptaline vede partiden ay rılmanıza karar verdik.

— Bu sağcı görüşü benimsemiş olan örgütün bu veya şu kademesinde görevli olanlarda aynı işleme muhataptırlar» şeklindeki açıklamalarla Parti ve Cephenin stratejisi eski sinden farksız bir biçimde ortaya konulmuş; Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın Partiden uzaklaştırılmalarının sebepleri belirtilmiştir.

İDEOLOJİK - POLİTİK - ÖRGÜTSEL - STRATEJİK SE- BEBLEEDEN DOĞAN AYEİLİKTAN SONRA YUSUF KÜ- PELİ VE MÜNİR RAMAZAN AKTOLGA GRUBUNUN ÖRGÜTSEL ÇALIŞMALARI:

Ertuğrul Kürkçü'nün daha önce yazdığı mektupta İstanbul'a geleceğini, doğan ihtilâfin halli için çaba sarfedeceğini belirtmesine rağmen Türkiye Halk Kurtuluş Partisinden ih-raca mütedair kararda kendisinin de ismini gören Yusuf Kü-peli ve Münir Ramazan Aktolga bu halden büyük bir şaşkınlık ve kararsızlığa, düşmüşlerdir.

Bu kararsızlıktan kurtulmak ve kesin neticeye ulaşmak için »tekrar Ertuğrul Kürkçü ile konuşmak üzere Mehmet Sönmez ve Mustafa Baykara Ankara'ya gönderilmiştir.

Bu iki kişi o tarihlerde Gökmenlerin evinde Sinan Kâzım Özudoğru ile birlikte kalan Ertuğrul Kürkçü'nün yanına giderek, ayrılık konusunda konuşmak için geldiklerini belirtmişlerdir.

Ertuğrul Kürkçü bu toplantıda, birkaç gün önce İstanbul'a giderek Çayan'lar ile görüşen Yılmaz Salih Veyisoğlu ve o tarihlerde Veyisoğlu'nun evinde kalmakta olan Hüdaî Arıkan'ın da bulunmalarını gerekli gördüğünden, ayrıca Mustafa Baykara ile Yılmaz Salih Veyisoğlu'nu yüzleştirmek istediğinden Veyisoğlu'nun evine gidilmiş; ancak Mehmet Sönmez, Gökmenlerin evinden çıktıktan sonra ayrılarak İstanbul'a gitmiştir. Ertuğrul Kürkçü, Sinan Kâzım Özudoğru, Hüdaî Arıkan, Mustafa Baykara, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun iştiraki ile yapılan toplantıda tekrar Küpeli ve Çayan'ların görüşleri müzakere edilmiş; Ertuğrul Kürkçü kesin şekilde Çayan'lar yanında yer aldığını belirterek bu konuda yazdığı bir mektubu Mustafa Baykara vasıtasıyla Küpeli'ye göndermiştir.

Ayrılığın kesin şekil almasından sonra Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Sina Ciladır, Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin yeni statüsünü ve stratejisini belirliyecek yazının en kısa zamanda tamamlanması ve örgüt mensuplarının bilgilerine sunulması gerektiğinde karar birliğine varmışlardır.

Örgütsel faaliyeti Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ismi altında yürütmeğe kararlı bulunan Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga tarafından örgüt statü ve stratejisini belir-

liyecek broşürün hazırlanması, örgütün yeni çalışma tarzına göre faaliyette bulunması, genel anlamda örgütün sevk ve idaresini sağlamak amacıyla bir Merkez Komitesinin oluşturulması zaruri görülmüş; kendilerine en yakın ve Marksist-Leninist teoriyi çek iyi bilen bir kişi olarak tanıdıkları Sina Çıladı'ya durumu izahla Merkez Komitesi üyeliği teklif edilmiş; bu şahsın teklifi olumlu karşılaması üzerine Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Merkez Komitesi Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktoğa ve Sina Çıladı'dan teşekkür etmiştir.

Merkez Komitesinin teşekkülünden sonra ve bu kurulun kararlaştırması gereği olarak Bölge sorumlularından Mustafa Lâçiner ve Mehmet Sönmez'in Türkiye Halk Kurtuluş Partisi kuruluşunda bölge sorumluları üzerinde bir göreve getirilmeleri nedeniyle kendilerinden boşalan Kadıköy-Kartal Bölgesi sorumluluğuna Ahmet Mete Sönmez, Zeytinburnu-Topkapı Bölgesi sorumluluğuna ise işçi örgütlenmesi ve sendikacılık yönünden tecrübesi bulunan Namık Aşçı getirilmiştir.

Topkapı-Zeytinburnu Bölgesi sorumluluğuna getirilen Namık Aşçı, Mustafa Baykara tarafından bu bölge eski sorumlusu Mustafa Lâçiner ile tanıştırılmış; kendisi ve bu şahısça bölge hakkında gerekli bilgiler detaylı şekilde verilmiştir.

Daha sonra Mustafa Baykara aynı bölgede Mustafa Lâçiner'in yardımcılığını yapan Nurettin Yakar'ı, bu şahısta aynı bölgede kendine bağlı olarak çalışan Sabri Karaoğlu'nu, Namık Aşçı'ya tanıştırmışlar; Namık Aşçı ile Nurettin Yakar ve Sabri Karaoğlu arasında öncelikle örgüte bağlı kişilere Marksist-Leninist felsefe yönünden teorik eğitim yaptırılması konuşulmuştur.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktoğa ile Çayan'lar arasında doğan fikrî ayrılığın kesinleşmesinden sonra, Ocak 1972 ayı içerisinde bir gün Münir Ramazan Aktoğa, Mehmet İncili, Abdülkadir Bülent Karataş, Nâzım Kazım Pazarbaşı, Kemâl Aydoğan, Fahri Aral, Esat Korkmaz ve Ali Baykal Gürsoy Gültepe'de Abdülkadir Bülent Karataş tarafından örgüt için kiralanan evde toplanarak, Mahir Cayan ve arkadaşları ile Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktoğa arasında partinin çizgisi yönünden doğan ideolojik-politik-örgütsel-stratejik ihtilâf üzerinde gereken müzakereler yapılmış; toplantıya katılanlar tarafından Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Ak-

tolga'nın savundukları çizginin izleneceği kesinlikle belirtilmiştir.

Ocak 1972 ayı sonlarında Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga, Kadıköy-Kartal Bölgesinde örgütsel faaliyetleri yürüten Mehmet Sönmez, Ahmet Mete Sönmez, Âdem Muhammet Gürdoğan ve Ahmet Sarıcan'ı Hisar'daki eve çağırılmışlar; Mustafa Baykara ve Mehmet İncili'nin de katıldığı bu toplantıda kendilerine Mahir Cayan ve arkadaşlarıyla aralarında doğan ideolojik-politik-örgütsel görüş ayrılığından ve kendi savundukları fikirlerden bahisle, gerekli bilgiyi vermişlerdir. Kartal-Kadıköy Bölgesinden iştirak eden örgüt ilgilileri, Mahir Cayan ve arkadaşlarının savundukları fikirlere karşı bulunduklarını; kendilerinin izledikleri strateji ve statüden yana olduklarını belirtmişlerdir.

23 Ocak 1972 günü İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığınca saat 06.00-18.00 arasında yürütülen Fırtına-I müşterek tatbikatı sırasında Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga, Mustafa Baykara ve eşi Ayşe Baykara, İstanbul Bebek inşirah Sokak No. 30'da İncili'lerce örgüt adına tutulan evde gizlenmek için daha önce hazırlanan bölmede saklanmışlar, sanık örgüt üyesi Kadriye incili kendi adının Süheylâ Şengül, kocasının isminin Süleyman Şengül olarak tahrif edilen sahte evlenme cüzdanını görevliler geldiğinde ibraz etmiş ve evlerinde aranan bir kimsenin olmadığını da belirterek aramayı savuşturmuşlardır.

Ahmet Mete Sönmez'e Kadıköy-Kartal Bölgesi sorumluluğu görevi verilmesini takip eden ilk günlerde Cayan grubundan Seyfi Akman, Ahmet Mete Sönmez ve arkadaşlarının Rahmanlar'da kaldıkları eve gelerek, Mahir Cayan ve arkadaşlarının görüşlerini benimsediğini, kendilerinin de bu grup yanında yer almasını istemesi üzerine, Mehmet Alkaya ile bu konuyu görüşmek istediklerini bildirmişlerdir.

Mehmet Alkaya ertesi günü Mehmet Sönmez, Ahmet Mete Sönmez, Âdem Muhammet Gürdoğan, Ahmet Sarıcan ve Şerafettin Serdar'ın bulundukları Rahmanlar'daki eve gelmiş; Mahir Cayan ve arkadaşlarının takip ettikleri yolun savunmasını yaparak bu grup yanında yer almalarını istemiştir. Hazır bulunanlardan Şerafettin Serdar, Cayan'ların yanında 7'er alacağını, diğerlerinin ise, Küpeli grubunun çizgisini benimsediklerini belirtmeleri üzerine, Alkaya Şerafettin Serdar'ı alarak Haldun Yeşil'in, bilâhare de örgüt üyesi Hv. Tğm.

İsmail Samur'un evine götürmüştür.

Şerafettin Serdar, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi içerisinde ideolojik ayrılık doğmazdan önce, Kadıköy-Kartal Bölgesi semt komitelerinde görevli iken Hikmet Doğruyol, Ural Gergin ve Lâtif Demirhan isimli işçilerle örgütsel bir çalışma içerisinde bulunmuş; onlara Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesinin amaç ve stratejisinden bahsetmekle birlikte bazı kerre yalnızca, bazı kez de Ahmet Mete Sönmez ile birlikte Marksist-Leninist bilince ulaşmaları için teorik eğitim yaptırılmıştır. Şerafettin Serdar'ın Cayan grubuna katılması üzerine, Ahmet Mete Sönmez, Ocak 1972 ayı içerisinde birgün Lâtif Demirhan'ın evine giderek burada toplanan Ural Gergin, Hikmet Doğruyol ve Lâtif Demirhan'a, Mahir Cayan ile Yusuf Küpeli grupları arasında görüş ayrılığı doğduğunu, Cayan grubunun askerî çalışmalara, Küpeli grubunun ise, politik çalışmalara ağırlık vermek istediklerini, Şerafettin Serdar'ın, Cayan grubu görüşünü benimsiyerek ayrıldığını beyan etmesi ve bu durum karşısında kendilerinin hangi grup fikrini tasvip ettiklerini sorması üzerine Yusuf Küpeli grubu içerisinde yer aldıklarını bildirmişlerdir.

Ahmet Mete Sönmez, Kadıköy-Kartal Bölgesi sorumlusu olarak göreve başladıktan sonra, muhtelif semtlerdeki örgütsel faaliyeti yürüten öğretmen Rafet Özkan, Adem Muhammet Gürdoğan, Ahmet Sarıcan kendisine bağlı olarak çalışmışlardır. Bunlardan öğretmen Rafet Özkan'a: Öğretmen Hasan Kalender, öğretmen Abbas Güzelpınar ve öğretmen Selâhattin Şahin; Adem Muhammet Gürdoğan'a: Selâhattin Berber, Şemsi Bülbül ve Cesur Taflıoğlu; Ahmet Sarıcan'a: Hüseyin Celep, Hüseyin Bal ve Mehmet Rüzgâr; Şerafettin Serdar'ın ayrılması üzerine, Ahmet Mete Sönmez'e: Hikmet Doğruyol, Ural Gergin ve Lâtif Demirhan bağlı olarak çalışmışlar ve örgütsel bir faaliyet içerisinde bulunmuşlardır.

Bu faaliyetin icabı olarak örgüt üyelerinden Rafet Özkan, Hasan Kalender, Abbas Güzelpınar ve Selâhattin Şahin her ay yüzer lira aidat vermişler; ayrıca Kartal-Kadıköy Bölgesinde faaliyet gösteren üyeler, Marksist-Leninist teorik eğitime devamla birlikte, örgüte üye ve sempatanlar kazandırmak için bir çaba içerisinde bulunmuşlar; bundan önceki devrede de aynı gayeye yönelik muhtelif toplantılar yapmışlardır.

Çayan ve Küpeli grupları arasında meydana gelen ideo-

lojik-politik-örgütsel-stratejik görüş ayrılığının Ahmet Mete Sönmez tarafından bölgesi örgüt üyelerine bildirmesi gerekli görüldüğünden, gerek bu konuda ve gerekse örgütsel diğer meseleler için birçok toplantılar yapılmıştır.

Hüseyin Celep'in evinde yapılan toplantıya: Ahmet Mete Sönmez, Hüseyin Celep, Hüseyin Bal, Mehmet Rüzgâr, Selâhattin Berber; Selâhattin Berber'in evinde yapılan toplantıya: Hüseyin Celep, Selâhattin Berber, Hüseyin Bal, Mehmet Rüzgâr, Rafet Özkan ve Ahmet Mete Sönmez; öğretmen Hasan Kalender'in evinde yapılan toplantıya: Ahmet Mete Sönmez, Rafet Özkan, Abbas Güzelpınar ve Selâhattin Şahin; öğretmen Selâhattin Şahin'in evinde yapılan toplantıya bir önceki toplantıya iştirak eden kişiler katılmışlar; bu toplantılarda Ahmet Mete Sönmez genellikle Mahir Cayan ve arkadaşlarının silâhlı mücadeleye devam etmek istediklerini, Küpeli grubunun ise, silâhlı eylemlere devam edilmeyerek politik çalışmaya ağırlık verilmesini, öncelikle işçi kesiminde örgütlenme ve bilinçlendirmenin sağlanması gerektiğini savunduklarını belirttikten sonra, örgüt üyelerine hangi grubun görüşünü tasvip ettiklerini sorması üzerine, orada bulunan örgüt üyeleri, Yusuf Küpeli grubunun görüşlerine katıldıklarını; bu grup içerisinde örgütsel faaliyete devamda kararlı bulunduklarını kesin olarak ifade etmişlerdir.

Ayrıldıktan sonra örgütün paraya olan ihtiyacı dolayısıyla bir soygun yapılması ve bu eylemde Yusuf Küpeli, Oktay Etiman, Mustafa Baykara, Mehmet İncili, Baykal Gürsoy'dan müteşekkil bu timin görev alması kararlaştırılmış; evvelce izah edildiği üzere, Mustafa Baykara ve Mehmet İncili tarafından Ortaköy Tekel Deposundan içki almak bahanesiyle gidişlerde gerekli keşif yapılmış ayrıca Mustafa Baykara tarafından Karaköy Vergi Dairesinde bulunan veznedarların takip edilmesi için öğretmen Yavuz Çanak'a; Şişli Vergi Dairesinde gerekli keşfi yapması, Zülfikâr Dicleli'ye; Eminönü Vergi Dairesinin soygun yönünden durumunun araştırılması için Mustafa Lâçiner'e görevler verilmiş, bu üç kişi mezkûr Vergi Dairelerinde gereken keşfi yapacaklarını kabul etmelerine rağmen, bilâhare örgütçe bu soygundan bazı teknik ve personel imkânsızlığı nedeniyle vazgeçilmesi üzerine, istenilen tesbitler de yaptırılmamıştır.

Yusuf Küpeli ve arkadaşlarınca bu tarz bir eylem koymanın kararlaştırılmasını müteakip, Mehmet incili, Rahmanlar'-

daki eve gelerek, durumu Ahmet Mete Sönmez'e bildirmiş; soygunda kullanılacak araca takılmak üzere birkaç plâka bulmalarını istemiştir.

Ahmet Mete Sönmez, Âdem Muhammet Gürdoğan ve Ahmet Sarıcan bir gece Bostancı semtine giderek iki hususî oto plâkasını söküp Rahmanlar'daki eve getirmişler; bilâhare bu plâkalardan birisi sanık Zeynel Gün'ün evine gönderilmiş ve orada muhafaza edilirken, yapılan aramada ele geçmiştir.

Ocak 1972 ayı sonlarında Namık Aşçı, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga tarafından Karadeniz-Ereğlisine gönderilerek hazırlanmakta olan Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin ideolojik-politik-örgütsel-stratejik çizgisini belirleyen broşür üzerinde kendileriyle birlikte çalışma yapması hususu Sina Ciladır'a bildirilmiş olup, bu çağrıya uyan adı geçen Merkez Komitesi üyesi Şubat 1972 ayı başlarında Namık Aşçı ile birlikte İstanbul Bebek İnşirah Sokak No. 30'daki eve gelmiştir.

Hazırlanan broşür üzerinde mezkûr evde kalan Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile gerekli görüşmeyi yapan Sina Ciladır, Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin yeni çizgisi üzerinde tam bir anlaşmaya vardıktan ve bu broşürle ilgili nihaî tetkikatını yaptıktan sonra el yazısı ile kaleme alınan yazı metni o günlerde aynı evde kalan örgüt üyesi Fahri Aral ve Ayşe Bilge Dicleli tarafından daktilo edilmiştir.

Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Sina Ciladır tarafından hazırlanan; Küpeli grubuna göre Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin ideolojik-pölitik-örgütsel-stratejik çizgisini belirleyen; daha çok 1971 Türkiye'sinde Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın, Çayan'larla birlikte yürüttükleri örgütsel faaliyet ve bahusus şehir gerillâ eylemlerindeki stratejiye karşı çıkılarak bunu Narodnizm ve Troçkizm olarak eleştiren; Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın Çayan'larca Partiden ihraçlarına bir nevi cevap teşkil eden, Levent Güvercin Sokaktaki evden 116 sahifesi ele geçirilmiş broşürden bazı pasajlar almakta yarar görülmüştür.

Bu broşürün giriş bölümünde: (Azgınlaşan, kuduran tekelci buruvazının artan baskı ve terörü sosyalist hareket içinde iki ayrı sapmayı beraberinde getirmektedir. Sosyalist hareket içindeki bu ikiz kardeşler sağ teslimiyetçi ve «sol maceracı, fokocu akımlar, Marksizm-Leninizmin dünya çapında kazandığı zafer nedeniyle suratlarına eyreti birer Marksist-

Leninist maske giyerek zaman zaman biri altta diğeri üstte proleteryaı, emekçi halk yığınlarını geriden hançerlemekteler. Burjuvazinin proleterya içindeki beşinci kol görevini zamana ve şartlara göre nöbet değıştirerek gayet güzel yerine getirmektedirler. Gerçek Marksist-Leninist hareket emekçi yığınlara yol gösterici oluncaya, suratlarındaki maskayı yırtıncaya, sosyal pratiğın birbiri peşinden gelen amansız tokatlariyle çarpılıncaya dek kendiliğindenciliğē tapılmamn, küçük burjuva dar görüşlölüğünün, sübjektivizminin iki ayrı biçimi olan bu ikizlerin ihanetleri sürüp gidecektir...

özellikle son bir yıl içinde görölmedik bir hızla gelişen olaylar, yükselen **karşı-devrim dalgası** karşısında küçük burjuva oportünist fraksiyonlarının yedikleri ağır darbeler, bir küçük burjuva hayalciliğı, sübjektivizmi yıkılırken diğेरinin «sol» sapmanın saman alevi gibi parlayış ülkemizi tam bir toplumsal lâboratuvar haline getirmiştir. **Marksist-Leninist'ler hareketsiz geçen yıllar boyunca öğrenemediklerinin kat kat fazlasını şu son bir yıl içinde öğrenmişlerdir. Burjuvazi zannetmesin ki Marksist-Leninist hareketi yenmiştir. Yok etmiştir.** Onun yendiğı küçük burjuva sübjektivizmi hayalciliğı, dar görüşlölüğü, pislilikleridir sadece: **Ve o proleteryaaya karşı-devrim okulunda burjuvazinin eğitici sopasını yiyerek sağlamlaşmış komünistler hediye etmiştir.**

Marksist-Leninist hareketin önündeki en âcil görev nedir? **Doğru bir parti politikasının süratle tesbiti ve sağlam bir parti teşkilâtının oluşturulmasıdır.**

Sağlam bir parti teşkilâtının oluşturulması ise, güç ve imkânlarımızı doğru tesbit ederek Marksist-Leninist ilkelere ışığında içinde bulunduğumuz şartlara en uygun bir savaş düzenine girmeğē bağılıdır, öyle ki, karşı-devrim vurduğı zaman yalnız vurduğı yeri götürebilsin. Verdiğı bir savaştan, mağlûbiyet veya zaferden sonra, yaralarını sarmasını bilmiyen, gereken dersleri almayan, yeni savaşlara en uygun biçimlerde giremiyen bir kurmay heyeti, bir ordu uygun adım ancak felâketine doğru yürüyebilir.

İşte bu broşürde, içinde bulunduğumuz şartların ve bu şartlara nasıl gelindiğinin tahlili yapılacaktır. **Parti politikasının ve içinde bulunduğumuz şartlarda çok yönlü Marksist-Leninist çalışmanın nasıl olması gerektiğı anlatılacaktır. Foko-**

culuğun, yani kendiliğinden gelmeciliğin silâhlı mücadele anlayışı ile Marksist-Leninist'lerin silâhlı mücadele anlayışları, dünya görüşleri, çalışma tarzları arasında ne büyük bir uçuruma yattığı anlatılacaktır.

Ne zaman, üyelerinin ideolojik bir bütünlüğe kavuştuğu, pratik meselelerin çözümünde ortak bir bakış açısına sahip olduğu, kısacası savaşı bütünlüğü içinde kavrayabildiği ve kendi özel görevini o bütünün içinde doğru yerine oturtabildiği bir parti teşkilâtına sahip olabilirsek, işte o zaman gerçekten durdurulamaz bir güç haline gelebiliriz.

Ve böyle bir parti teşkilâtına da Marksist-Leninist teorisinin kılavuzluğunda, kavgâ içinde, pratiğin içinde, döğüşüp öğrenerek, öğrenip döğüşerek sahip olacağız) tarzındaki izahları ile son bir yılda vukubulan olayların bir değeriendirilmesi yapılmış, Marksist-Leninist hareketin önündeki en âcil görevin bir parti politikasının süratle tesbiti ve sağlam bir parti teşkilâtının oluşturulması olduğu zikredilmiş, böyle bir parti teşkilâtına da ancak Marksist-Leninist teorisinin rehberliğinde kavgâ içinde döğüşüp öğrenerek, öğrenip döğüşerek kavuşulabileceği belirtilmiştir.

Aynı broşürün Kurtuluş Savaşımız bölümünde: (Kurtuluş savaşımız yabancı istilâcılara, emperyalizme karşı yarı-sömürge Osmanlı millî burjuvazisinin «küçük yerli sanayiciler, ticaret burjuvazisi, eşraf v.s.» güdümünde ve onlara dayanan küçük burjuva bürokratlarının fiilî öncülüğünde gerçekleştirildi...

Birinci emperyalist evren savaşının yarattığı şartlardan yararlanan, özellikle iktidarı ele geçiren Sovyet proleteriasının doğrudan ve Avrupa proleteriasının da vasıtalı desteğini alan cılız Türkiye Burjuvazisi savaşı zafere ulaştırdı) şeklindeki açıklamaları ile Kurtuluş Savaşının Türk Milleti'nin engin vatanseverliği, azmi, müşterek tehlike karşısında kenetlenme özelliği, feragat ve fedakârlık nitelikleri ile zafere ulaştığını inkâr yoluna tevessül eden sanıklar, Kurtuluş Savaşının zafere ulaşmasını o dönemde kendi bünyesindeki birçok meseleleri hal zorunda bulunan Sovyet Proleteriasına ve dolayı-siyîe Avrupa Proleteriasının yardımına bağlı kılmak istemişlerdir.

Bu broşürün DEVRİM YENİLDİ Mİ? bölümünde:

(1971 yenilgisi de öyle değil mi? bugün Türkiye'de Devrim Yenildi mi? aslında yenilen devrim değildir. Yenilen, son 10 yıllık ve hattâ'kökü 60 yıl öncesine varan kuyrukçuluğun, küçük burjuva hastalıklarının tümü birdendir. Aslında devrim yenilmedi. Kurtuldu. 1971 yenilgisine hareketimizin ihtiyacı vardır. Yenilgiye- susamıştık hepimiz! bu tokadı yemeden o küçük burjuva hayallerinden, yanılgılarından, savsatalarından kolay kolay kurtulamıyacaktık...

Onların isteri nöbetleri devam ededursun. Bizler ne yapacağımızı çok iyi biliyoruz. Karşı devrimin ve bütün kuyrukçu, kendiliğindenci akımların provakasyonlarına rağmen **Ülkemizde özünde dipdiri ve üstelik karşı devrim okulunda da pişmiş olarak ayakta duran devrimci bir hareket vardır. Bu hareket mutlaka toparlanacaktır. Aslında daha devrimci cephe vurmamıştır.** Karşı-devrim olanca şiddeti ile vurmuş bütün güç ve imkânlarını sergilemiştir. Bizlere eksikliklerimizi nasıl teşkilatlanmamız ve savaşmamız gerektiğini somut pratik içinde öğretmiştir...

Onların bütün direnişleri bizlerin ise, bütün hataları sadece zaferin yolunu uzatabilir. Yoksa zaferin bizzat kendisine hiçbir etkisi olamaz. **Zafer mutlaka bizlerindir, proletaryanıdır)** demek suretiyle 1971 yılı eylemleri ile ulaşmak istenilen devrimin yenilgiye uğramadığını, uğramıyacağını, mutlak zaferin proleteryanın olduğunu belirtmişlerdir.

Aynı broşürün OPORTÜNİST İKİZLERE KARŞI LENİNİZM bölümünde: (.....

Emekçi sınıfının savaşında önderliği sosyalist parti kazanmalıdır. Bunun için de sosyalistlerin önderliği hakkında lâf ebeliği yapmak yerine hergün kitle çalışması yaparak ve tutarlı bir politika izliyerek **emekçi kitlelerin güvenini kazanmak** gerekir. Politik eylemimiz sırasında, **kitlelerin sınıf bilincinin gerçek düzeyini ve ne oranda devrimci kavgaya hazır olduklarını** gözönüne alırsak bu mümkün olabilir. **Geniş kitlelerin, sosyalist kampa geçişlerini sabırla, adım adım kolaylaştırmalıyız)** şeklindeki ifadelerle öncelikle emekçi kitlelerin güvenini kazanmak, politik eylem sırasında kitlelerin sınıf bilincini ve devrimci kavgaya hazır oluş derecelerini gözönünde tutmak gerektiği açıklanmıştır.

Yine mezkûr broşür aynı bölümünde: (.....

Denilir ki «işte parti de, cephede var», «çok yönlü çalışma» deyip görev bölümü de yaptık. Yalnız bazıları görevlerini «yaptılar», bazıları ise «yapamadılar». Bir de bazı «teknik hatalar» yapıldı. Bütün aksaklık buralardan «geliyor».

Numara yapmağa hiç gerek yoktur. O halflar hep beraber yenilmiştir. «Parti», «cephe», «çok yönlü çalışma» lâfları sadece nârodnizmi gizlemeğe yarıyan maskeler olmuşlardır. Başlangıçta bu durum bilinçli veya bilinçsiz olarak da yaratılsa sonuç değişmemektedir. Ama artık durumu anlıyanlar için hatayı düzeltmeye çalışmaktan başka yol kalmamaktadır. Evet, «parti, örgütlerin toplamı» çeşitli çalışma dallarının toplamıdır. Ama o örgütlerin, çalışma dallarının mekanik biçimde birbirinden ayrıldığı bir toplam, sadece matematiksel bir toplam değildir...

Bizler gibi lâfta «çok yönlü çalışma» deyip, çalışma dallarını mekanik biçimde birbirinden ayırdın mı; her dalı kendi başına bıraktın mı, «politikleşmiş askerî mücadele» deyip her dönemin değişen şartlarına göre doğru taktikleri, politikayı tesbit edeceğine «heyecan» verici terörizme saplandın mı; vakti ile anarşist, narodnik diye küfrettiklerinle terör yarışına girdin mi; bütün çalışma dallarının görevlerini kendi inisiyatifleri altında yapılan terörün propagandası olarak tesbit ettin mi; onun adı «**bolşevik örgütlenme, Leninizmin bayrağını yükseltme**» değil, örgütsel alanda anarşizmin karanlıklarında takla atma, bütün örgütlenmeyi kendiliğindencilğe bırakma olur.

Bu şartlar altında durumu kavrayabilen ve sorumluluğunu duyan birkaç kişinin vaziyeti yeniden toparlamasına, o düzensiz ricat şartlarını düzenli ricat şartları haline getirmeye çalışmasına, doğru bir politik çizgi tesbit edebilmesine kadar kitleler içerisindeki görevler faşizmin maskesini indirme, politik gerçekleri açıklama kampanyasına girişme görevleri yerine getirilemez. Elbette, hareketin çıkarttığı en ileri unsurları tekrar bir araya toparlamadan, komünistleri ufakta olsa bir parti çatısı altında toparlamayı başaramadan, Dünyanın ve Türkiye'nin içinde bulunduğu şartların doğru bir değerlendirilmesini yapmadan ve doğru bir parti politikası tesbit etmeden kitleler içindeki görevleri yerine getirmeye çalışmak; eski, kuyrukçu, ilkel plânsız, programsız, her an polisin avucuna düşmeyi sağlayabilecek bir çalışma biçimini sürdür-

mekten başka bir şey olamazdı. İşin kötü tarafı, yeniden bütün badirelerden sonra, hâlâ bazılarının sosyal pratikten gereken dersi almak istememeleri veya alamamalarıdır. Hataları düzeltmeye kalkmak yerine hatalara yeni kılıflar arayıp bulmağa çalışmaları, «sol» sapmanın «terori»sini daha da geliştirmeye çalışmalarıdır. Hataları düzeltmek isteyen arkadaşlara karşı büyük bir telaşla ve tam bir «sol» sektör bir tavırla tasfiyeci bir tutum takınmağa kalkışmalarıdır. İdeolojik temel, bütün, yanlış olduğu halde, aksaklıklara kişisel beceriksizliklere ve teknik bilgisizliklere bağlamağa çalışarak demogojik ifadelerle işi geçiştirmeğe çalışmalarıdır...

Günümüzde silâhlı mücadeleyi haklı gösterebilmek için «evrim ve devrim aşamaları içice geçmiştir» gibisinden demogojilere, üstü kapalı biçimde esrareniz bir hava içinde evrim aşamasının inkârına, Leninist kesintisiz devrimin inkârına hiç de gerek yoktur. Bunu ancak olaylara metafizik, mekanik bir görüş açısıyla bakanlar, emperyalizm öncesi şartlardaki evrim aşamasıyla emperyalizm şartlarındaki evrim aşamasını birbirine karıştıranlar yapabilir...

Devrimci silâhlı mücadeleyle proleterya hareketini birleştiremeyenler, evrimi inkâr edenlerde komploculuğun, anarşizmin, narodnizmin batağına saplandılar.

Bu dönemin en âcil görevlerinden, hasıraltı edilen Marksist-Leninist teoriyi Türkiye'nin somut pratiği ile birleştirebilmek; doğru bir Dünya ve Türkiye tahlili getirmek; sağlam bir parti politikası çizmek; yurt çapında sağlam bir parti teşkilatının temellerini atmak; güç ve imkânlarımız nisbetinde peşimizde dolaşan karşı devrimci alanların temizlenmesi, ve partiyi çeşitli maddi olanakların sağlanması için gerillâ mücadelesini sürdürmek olduğuna kabul etmeliyiz. Yoksa, bizat gerillâ mücadelesinin kendisini her şeyin yerine oturtur, onun vereceği heyecanla kitlelerin örgütleneceğini iddiaya kalkışırsak, Troçkizmin ve Narodnizmin batağında boğulur gideriz.

Marksist-Leninistler hiç bir zaman evrim aşaması boyunca silâhlı mücadele olmayacağını iddia etmemişlerdir. Hiçbir şekilde silâhlı mücadelelere karşı çıkmamışlardır. Ayrıca silâhlı mücadelenin karşı-devrimin kökünü kazıyacak biçimde en iyi yürütenler ve diğer bütün mücadele yöntemleri ile bir-

likte,p roleteryanm devrimci mücadelesinde, emekçi yığınların devrimci mücadeleleriyle silâhlı mücadeleyi ahenkli bir biçimde en iyi birleştirenler Marksist-Leninist'ler olmuşlardır.

..... Hareket daha emekleme döneminde iken verilen silâhlı mücadelelerle devrim dönemine yaklaşıldığı zaman verilen silâhlı mücadeleler arasında büyük farklar vardır. **Ve her dönemde silâhlı mücadele politik mücadeleye bağlıdır.** Diğer mücadele yöntemlerinden ayrılmaz. Diğer mücadele yöntemleriyle, pratikte kitle içindeki diğer bütünörgütlenme, siyasî ajitasyon ve propagandanın her biçimi ile silâhlı mücadeleler karşılıklı etki içindedirler. Silâhlı mücadelenin yoğunluğu ve biçimleri örgütün güç ve imkânlarına, kitlelerle olan bağlarının gücüne, kitlelerin politik bilinç durumlarına ve karşı devrimin güç ve imkânlarına göre devamlı değişir. **«önce silâhlı mücadele yapacağız, sonra örgütleneceğiz» dendi mi, onun adı Marksist-Leninist silâhlı propaganda değil, Narodnizmin «heyecan» verici terörü, kendiliğinden gelmeciğe tapınma olur.** Silâhlı mücadele yöntemleri ve diğer mücadele yöntemleri birbirinden mekanik biçimde ayrılmasa, bütün bu mücadele yöntemleri politikanın emir ve komutası altında görölse, ayrıca üzerine basa basa «Askerî ve politik liderlik birdir» diye ikide birde gevezelikler yapmaya da hiç gerek kalmaz.

Maksist-Leninistler silâhlı mücadeleyi, savaşı, politikanın silâhla zorla sürdürülmesi olarak görürler. Hiçbir zaman askerliği politikanın üzerinde tutmazlar, askerî mücadelenin politik mücadeleyi belirlediğini iddia etmezler...

Gelelim çelişkiler, baş çelişki meselesine. Bugün yurdu-muzda baş çelişki «halkın devrimci öncüleriyle emperyalizm ve oligarşik gerici yönetim» arasında imiş. Yapılan bu çelişki tesbiti eleştirilerden kurtulabilme amacıyla şu şekilde ifade ediliyor. «Savaş halkın devrimci öncüleriyle emperyalizm ve oligarşik gerici yönetim arasındadır.» Bu çelişki tesbiti de tamamen diğer bütün tahrifatlarla, Troçkizme ve Narodnizme teorik kılıf uydurma çabalarıyla, bütün olaylara metafizik bir bakış açısıyla yaklaşma çabalarıyla tam bir uyum halindedir.

Evet, bir grup insan düzene karşı kesin savaşa girmeye karar verdi diye «baş çelişki», «savaş» sadece o insanlarla düzen arasında olamaz, Eğer mesele böyle ele alınırsa savaş bir grup öfkeli insanın karşı devrimle düelloosu, Narodnik terörizmi olur... Düzene karşı emperyalizme ve oligarşik gerici yönetimlere karşı **gerçekten savaşmağa kararlı, gözleri açılmış, gerçekten öfkeli insanların görevi toplum yasalarını, toplumdaki çelişkileri Marksist-Leninist Dünya görüşünün yardımı ile doğru olarak tesbit etmek ve öfkesini, kinini kanaîze edecek doğru hedefi bulamıyan milyonlara yardımcı olmak, kendi kiaini ve öfkesini milyonların kini ve öfkesi ile, savaşı ile birleştirerek savaşa sınıfsal, gerçekten düzenin tensellerini sarsıcı, düzeni yıkıcı bir muhteva kazandırmaktır.**

Marksist-Leninistler başta proleterya olmak üzere bu ezilen sınıf ve tabakaları her geçen gün artan sayılar halinde proleterya partisinin yol göstericiliğinde **savaşa sokamadıkları sürece, Marksist-Leninist teori ile proleteryanın devrimci mücadelesi birleşemediği sürece**, bütün patlamalar, atılımlar karşı devrim cephesi tarafından kolayca bastırılacaktır. Savaş, **ancak sınıfsal bir muhteva kazanabildiği zaman söndürülemez, bir ateş haline gelecektir.** Halen ülkemizde mücadele sınıfsal plânda gelişen, **devrimci iç savaş aşamasında olan bir mücadeledir. Bu mücadele proleteryanın öncülüğünde, işçiköylü temel ittifakı üzerine diğer sömürülen sınıfların yerli tekeli burjuvaziye ve müttefikî yarı feodal unsurlara karşı** ittifakını içeren demokratik devrim mücadelesidir...

..... Daha önce de belirtildiği gibi, içinde bulunduğumuz devrimci iç savaş aşamasında ve olursa dışsal istilâ şartları altında her zaman **silâhlı mücadelenin objektif şartları** vardır. Yalnız «sol oportünistler» Narodnik terörizmini haklı gösterebilmek için veya daha doğrusu, sınıf mücadelesinden hiçbir şey anlamadıkları, bütün olaylara metafizik, mekanik bir bakış açısıyla yaklaştıkları için çelişkiler meselesini en kaba biçimde tahrif etmekle kalmayıp, Türkiye'yi dışsal istilâ şartları altında da göstermeye çabalamaktadırlar. **Vaktiyle** bizlerin de onayından geçen **Cephe bildirisinde şöyle denilmektedir: «Bugün ülkemizde işgalci düşmanın ziyafet sofrasından kalan artıklarla beslenen bir avuç hain, bir avuç köpek bu alabildiğine iğrenç düzeni sürdürmek, Amerikan Emper-**

yalizmine gerektiği gibi uşaklık etmek için kurdukları zulüm çarkını insafsızca çeviriyorlar...

«Bu durum böyle sürüp gidemez. Artık isyan etmek, silâha sarılmak, **işgalci düşmanı** ve köpeklerini alaşağı etmek için harekete geçmek zamanı gelmiştir.»

«...Emperyalizmin işgali altındaki ülkelerde evrim ve devrim aşamaları bu şekilde bıçak gibi birbirinden ayrılamazlar. Bu aşamalar birbirinin içine girmişlerdir. **Ayrıca, emperyalizmin işgali bizzat karşı tarafın zora, şiddete, silâha başvurmaya demektir.** Bu ise, **silâhlı savaşın objektif şartlarının mevcudiyeti demektir.»**

Sadece bu hamasî edebiyat ile Marksist-Leninist silâhlı mücadele anlayışının ve çelişkiler meselesinin hiç anlaşılmadığını açıkça göstermektedir... Bugün Türkiye yabancı orduların değil, bizzat yerli hâkim sınıfların çeşitli silâhlı güçlerinin işgali altındadır. **Bugün Türkiye devrimci iç savaş aşamasını yaşamaktadır.** Silâha sanılmak için ille de yabancı orduların işgali şart değildir. Veya silâha sarılmayı meşru göstermeye çalışmak için ille de «yabancı işgali varmış gibi» edebiyat yapmağa hiç gerek yoktur. **Bu şartlar altında da silâha sarılmanın bütün objektif şartları vardır...**

Evet, şu anda Türkiye'nin şartları içinde şehirler, Marksist-Leninist] er için temeldir... Bu tamamen, Ülkede politik dengesiz gelişimin, şu anda ve öteden beri politik krizin şehirlerde çok daha yoğunlaşmış olması ve **henüz**" profeterya partisinin **temellerinin atılması döneminde yaşanması ile ilgili bir durumdur.** Partinin temellerinin atılması döneminde mutlaka belirli alanlara ağırlık vermek, güçleri dağıtmamak, aksine mümkün olduğu kadar toparlamak gerekmektedir. Bu gerçekte kaçınılmaz olarak şu **dönemde proletaryanın yoğun olduğu ve politik krizin kırlara nazaran çok daha fazla derinleşmiş olduğu şehirlerin şu dönem temel alınmasını gerekli kılmaktadır.** Ayrıca bu şartlar altında şehirlerde barınabilmek ve diğer mücadele yöntemleri ile birlikte silâhlı mücadeleyi de yürütebilmek, kırlara nazaran çok daha imkân dahilindedir. Ama, bu şu dönem kırların da tamamen ihmal edilmesi demek değildir. Ve **Türkiye'de kısa bir zaman içinde politik kriz mutlaka kırsal alanlarda da şehirlerdeki kadar derinleşecektir...**

Evet, günümüzde artık oportünizmler eski saf kılıkları ile karşımıza çıkmıyorlar. Kendilerini Marksist-Leninist teori ile mümkün olduğu kadar kamufle etmeğe çalıştıkları gibi bir de aralarında sağlam ittifaklar kurmuşlar. Özellikle «sol» sapma, kuyruğu başka, gövdesi başka, kafası başka eski masal yaratıkları gibi çıkıyor perdeye. Her türlü lağımdan avuç avuç alarak kardiği çirkef salatasının üzerine renk ve tat versin diye Marksist-Leninist teoriden törpülenme kırıntılar ekmiş, önümüze sürüyor. Eski kuşak revizyonistlerinin ahırında Troçkizmle Narodnizm ayıp yerlerini Marksist-Leninist teori kirpintileri ile örtmeğe çalışarak çiftleşiyor. Ortaya çıkma eşekle attan olma katır örneği kısır bir acube çıkıyor. Bekle artık bekleyebildiğin kadar ondan doğacak devrimi) şeklindeki izahları ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin oluşum ve gelişimi içinde, bu örgütün Türkiye sahinde eylemler koymasinda bir zamanlar aynı ideolojik-politik-örgütsel-stratejik esaslarda, beraber olmalarına ve bu hususları birlikte kararlaştırmalarına ve tatbik koymalarına rağmen, ayrılıktan sonra Mahir Cayan ve arkadaşlarının devrimde temel alan, partide politik ve askerî liderliğin birliği, Türkiye'deki hâkim çelişki, evrim ve devrim kavramalarını eleştirmişler, bunların yanlışlığını ortaya koymak istemişler ve aynı kavramlarla ilgili kendi görüşlerini açıklamaya çalışmışlardır.

Sanık örgüt üyesi Dz. Aştsubay Üstçavuş Yusuf Yıldırım, daha önce Kocaeli Devrimci İşçi-Köylü birliği örgütü sebebiyle tanıştığı Mustafa Baykara ile Ekim 1971 ayı içerisinde istanbul'da karşılaşmış ve bundan sonraki zaman içerisinde temasları devam etmiştir. Mustafa Baykara, Yusuf Yıldırım'a üyesi bulunduğu ve faaliyet gösterdiği Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinden bahisle örgütün stratejisi, çalışma tarzı ve amacını izahla, onun da aynı örgüt içerisinde yer almasını sağlamak için çaba sarfetmiştir. Bu arada Yusuf Yıldırım tarafından Mustafa Baykara'nın isteği üzerine 1000 liralara bir adet Smitwesson marka tabanca satın almış; Baykara'ya verilmek üzere sanık Abdülhalit Bedirboz'a evinde teslim edilmiştir.

Bunu takip eden günlerde Mustafa Baykara, Yusuf Yıldırım ile buluştuklarında dış ülkelerde arkadaşı olup olmadığını sormuş, o da Amerika'da kurs gören Aştsubay Hasan Bal'ın olduğunu söylemiştir. Mustafa Baykara, Yusuf Yıldırım'dan bu arkadaşı ile irtibat kurmasını, silâh fiatlarını öğ-

renmesini, ayrıca dönüŖte silâh getirmesi için kendisine bu durumu bildirmesini istemiŖtir.

Yusuf Yıldırım, arkadaŖı Astsubay Hasan Bal'a bu konularla ilgili bir mektup yazmıŖ; Astsubay Hasan Bal ise, cevabı mektubunda istenilen konularda gerekli bilgiyi vermiŖtir.

Yusuf Yıldırım, Mustafa Baykara ile temasını sık sık Abdülhalit Bedirboz'ların evine gitmek suretiyle devam ettirmiŖ; Ocak 1972 ayı baŖlarında aynı eve gittiğinde orada kalan Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile buluşmak ve görüşmek imkânını bulmuştur. Bu görüşmede Küpeli ve Aktolga, Mahir Cayan ve arkadaşları ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin ideolojik-politik-örgütsel çizgisi üzerinde doğan ihtilâfı detaylı şekilde izah etmiŖler; Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin yeni görüş ve stratejisini kapsıyan bir broşürü yakında örgüt üyelerine dağıtacaklarını belirterek, kendisinin de örgütlerinde yer almasını istemiŖlerdir, örgütsel faaliyet içerisinde Ahmet takma adını kullanan Yusuf Yıldırım'm bu teklifi olumlu karşılayarak örgüte girmesi üzerine, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga «Denizciler içerisinde senin gibi devrimci baŖka arkadaşlar var ise, bunları da örgüte kazandırman mümkün olur mu?» diye sorduklarında, Yusuf Yıldırım bu özellikle arkadaşlarının bulunduğunu; bunları örgüte kazandırabilmek için öncelikle hazırlanan broşürden bir miktar kendisine de verilmesini; arkadaşlarının bu broşürü okuyup tetkik etmelerinden sonra örgüte girmeleri için gerekli çabayı sarf ededeğini; İstanbul-Beykoz Askerî İnzibat Karakolunda görevli Dz. Astsubay İlhan Sülen'in devrimci olduğunu; öncelikle yapılacak aramalar hakkında derhal bilgi verebileceğini; örgüte gireceğine muhakkak nazarı ile baktığı bu şahsı örgüte kazandırmak için Mustafa Baykara ile birlikte görev mahalline gidip kendisi ile görüşeceklerini beyanda bulunmuştur. Yusuf Yıldırım'm bu beyanı karşısında Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga, Mustafa Baykara'dan en kısa zamanda bu Astsubayla ilişki kurmasını istemiŖlerdir. Şubat 1972 ayı baŖlarında Mustafa Baykara, Yusuf Yıldırım ile birlikte İlhan Sülen'in görev mahalline giderek tanışmıŖ; kendisine örgütsel faaliyetlerini izahla ne gibi yardımda bulunabileceğini sorduğunda; İlhan Şulen aramalar hakkında, önceden bilgi temin edip kendilerine ulaştıracığını; bunun haricinde örgütün durumu ile ilgili beklenilmeyen bir olay vukuun-

da veya güvenlik tedbiri alınması halinde durumu kendisine bildireceğini vaadde bulunmuştur.

Mustafa Baykara ve İlhan Şulen haberleşmenin ne tarz olacağı üzerinde durmuşlar; Mustafa Baykara haberleşmenin telefonla yapılmasının uygun olacağını, ancak şimdi kendisine vereceği telefon numarası bulunmadığını; iki gün sonra Üsküdar'da buluştuklarında kendisine bir telefon numarası vereceğini, ayrıca haberleşmedeki parolayı bildireceğini beyan etmiştir.

Ayrılıştan sonra Nâzım Kâzım Pazarbaşı'nın evine giden Mustafa Baykara, durumu ağabeyi ile aynı örgüt içerisinde çalıştıklarını bilen Nazlı Pazarbaşı'na anlatarak işyeri telefon numarasından istifade ile bu haberleşmeyi sağlamak istediğini, kendisinin de haberleşmeyi teminde yardımcı olmasını belirttiikten sonra, örgüt üyelerinden birinin ağabeyin Nuri adı ile telefon edeceğini; (sinemaya gideceğiz) veya (tiyatroya gideceğiz) şeklinde parolalı konuşacağını, bunu derhal ağabeyi Nâzım Kâzım Pazarbaşı'ya bildirmesini; onun da durumu kendisine ileteceğini söylemiştir. -

Bu kararlaştırmadan sonra Mustafa Baykara Üsküdar'da İlhan Şulen ile buluştuklarında Nazlı Pazarbaşı'nın telefon numarasını vermiş; onunla konuşmada ağabeyin Nuri diye aramasını; arama yapılacağı hususundaki haberi (sinemaya gideceğiz), görüşme istendiğine dair haberi (tiyatroya gideceğiz) şeklindeki parolalarla bildirmesini, görüşme istediğini belirten parolalı konuşma üzerine, ertesi günü Beşiktaş'ta kararlaştırılan kıraathanede buluşacaklarını anlatmıştır.

Bunu takip eden günlerde İlhan Şulen Nazlı Pazarbaşı'na telefon ederek (Tiyatroya gideceğiz) şeklinde parola ile görüşmek istediğini belirtmiş; ertesi günü kararlaştırılan kıraathaneye gidişinde Mustafa Baykara buraya gelmemiştir. Bilahare Mustafa Baykara tarafından gönderilen Yusuf Yıldırım, yanında Abdülkadir Bülent Karataş da olduğu halde, İlhan Şulen'e gelerek, Baykara'yı niçin aradığını ve ne konuşmak istediğini sormuştur.

Mart 1972 ayı başlarında bir gün Yusuf Yıldırım, Beykoz İnzibat Karakolunda İlhan Şulen ile birlikte bulundukları bir sırada buraya Abdülkadir Bülent Karataş gelerek Mustafa Baykara'nın kendisiyle görüşmek istediğini ve Demirkapı'da bekliyeceğini bildirmiş; Yusuf Yıldırım, beklediği mahalle Abdülkadir Bülent Karataş tarafından getirilen Mustafa Bay-

kara ile buluştuklarında Baykara: Evinin güvenlik makamlarınca basıldığını ve kendisinin de arandığını beyandan sonra, Yusuf Yıldırım'dan Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın kitaplarından temin ederek getirmesini istemiş; Yusuf Yıldırım'ın Karadenize görevli gideceğini belirtmesi üzerine, bu kez de orada silâh bulabilirsen al teklifinde bulunmuş; Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın kitaplarını ve bulacağı tabancaları 25 Mart 1972 günü Abdülhalit Bedirboz'ların evine getirmesi konusunu aralarında kararlaştırmışlardır.

Sanık Yusuf Yıldırım 25 Mart 1972 günü Abdülhalit Bedirboz'larm evine gidişinde, örgüt için aldığı bir adet Çekoslovak yapısı Ceska marka tabanca ve 6 adet mermisi ile yakalanmıştır.

Mustafa Baykara'nın yakalanmasından sonraki günlerde Abdülkadir Bülent Karataş Beykoz inzibat Karakolunda İlhan Şulen ile buluşmuş; Yusuf Küpeli ve arkadaşlarının nasıl ve ne şekilde yakalandıklarını, durumlarının nasıl olduğunu sorması üzerine, İlhan Şulen de istenilen konudaki bilgileri vermiştir. Sanık örgüt üyesi Nâzım Kâzım Pazarbaşı'nın da Mustafa Baykara ile birlikte aynı gün yakalanması, bu durum karşısında Nazlı Pazarbaşı'nın da deşifre olacağı düşünüldükten yeni bir irtibatçı tesbiti gereği doğmuştur, İlhan Şulen ve Abdülkadir Bülent Karataş tarafından yapılan görüşmede yine aynı parolalarla Gaziosmanpaşa Kadri Yörükoğlu Ortaokulu öğretmeni Yavuz Çanak'a telefon edilmesi, bu haberin adı geçince Abdülkadir Bülent Karataş'a ulaştırılması kararlaştırılmıştır.

Bu görüşmeden kısa bir süre sonra İlhan Şulen ve Abdülkadir Bülent Karataş Yeniköy'de daha önce kararlaştırılan bir yerde buluşmuşlar; bilâhare Abdülkadir Bülent Karataş'ın örgüt adına tuttuğu Küçükköy Şemsipaşa Mahallesi Zümre Sokak No. 25'deki eve gittiklerinde, İlhan Şulen burada Ali takma adıyla tanıştıran Mehmet İncili ile sanık örgüt üyesi Kemal Aydoğan'ın da bulunduklarını görmüştür.

İlhan Şulen'in Haydarpaşa Askerî Hastahanesinde tutuklu kişiler başında emniyet nöbeti tuttuğunu belirtmesi üzerine, Mehmet İncili, devrimcilerden kimlerin hastahane de bulunduğunu sorduğunda; Oktay Etiman, Hüseyin Özkan ve Hv. Ütgm. Bülent Arpat'ın tedavi gördüklerini bildirmiş; ayrıca bu gidişte bir genel arama olması halinde nasıl ve ne şekilde haber vereceği sorulduğunda, ya doğrudan doğruya bu eve

gelmek suretiyle, veyahut da Yavuz Çanak vasıtasıyla durumu bildireceğini beyan etmiştir.

Sanık İlhan Şulen, Nisan 1972 ayı başlarında ikinci kez bu eve gelişinde Mehmet İncili, Abdülkadir Bülent Karataş ve Kemal Aydoğan ile görüşmüş; Mehmet incili, halen tutuklu bulunan Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Mustafa Baykara'nın Haydarpaşa Askerî Hastahanesine yatırılmaları halinde kaçırılmalarının mümkün olup olmadığını sormuş; ilhan Şulen de bu kaçırmanın mümkün olabileceğini söylemiştir. Bunun nasıl mümkün olacağı sorulduğunda, ilhan Şulen nöbetçilerin çayına uyku ilâcı koymak suretiyle onları 2 saat kadar uyutabileceğini, bu sırada tutukluları bulundukları yerden çıkartıp, hastahanenin mezarlık tarafındaki duvarından atlamalarını ve dışarda bekliyen taksiye binmelerini sağlayabileceğini vaadde bulunmuş; hastahane görev yapan nöbetçi ve devriyeler ile tutukluların kaldıkları yerlerin durumları hakkında çizdiği kabataslak bir kroki üzerinde gerekli bilgiyi vermiş; ayrıca kroki çizmek için görevlendirilecek şahsa lüzumlu tesbitleri yapması için yardımcı olacağım bildirmiştir.

Sanık Abdülkadir Bülent Karataş'ın 10 Nisan 1972 günü Tepebaşı Cumhuriyet Pavyonu önünde ilhan Şulen ile buluşmaları, Karataş'ın Hastahane ile ilgili krokiyi çizmeğe görevlendirilen sanık örgüt üyesi Mehmet Erbilir'i buraya getirerek ilhan Şulen ile tanıştırmayı kararlaştırılmış, belirtilen günde mezkûr mahalde, verilen görev kendisine bildirilen Mehmet Erbilir ve Abdülkadir Bülent Karataş gitmişlerse de, o gün buraya ilhan Şulen gelemediğinden, tanıştırma da mümkün olmamıştır.

Mustafa Baykara, Abdülkadir Bülent Karataş, Orhan Altın ve Mehmet incili ile örgütsel bir ilişki içerisinde bulunan Mehmet Erbilir, Mart 1972 ayı başlarında Abdülkadir Bülent Karataş'ın getirdiği güvenlik makamlarınca aranılan sanık Esat Korkmaz'ı İstanbul Harbiye Kayahatun Sokak No. 27/1'deki evinde saklamış, bilâhare bu evde örgüt üyesi Kemal Aydoğan ile birlikte kalmağa başlamışlardır. Ayrıca Abdülkadir Bülent Karataş, Nisan 1971 ayı başlarında Mehmet Erbilir'den örgüt mensupları için sahte nüfus hüviyet cüzdanı ve diğer belgeler hazırlamasında kullanılmak maksadiyle kurşun plâka ve sülfirik asit alınmasını istemiş; Mehmet Erbilir'ce

satın alınan bu maddeler ile kendisine ait yasak bıçak yakalandığında aynı evde ele geçmiştir.

örgüt üyelerinin kısa fasılalarla güvenlik makamlarınca yakalanmaları karşısında Abdülkadir Bülent Karataş, Gültepe'de Celâl Coşkun ile örgüt adına açıp çalıştırdıkları Elektrikçi dükkânından Yavuz Çanak ile birlikte Küçükköy'deki eve getirdikleri 10 kutu halindeki Marksist-Leninist kitapları başka bir yere nakletmeği gerekli bulmuş, bu durumu anlattığı Orhan Altın, Küçükköy'deki eve özel otoları ile gelerek, bahis konusu kitapları araca yükletip Kumburgaz'daki evlerinin çatı katına saklamış, bilâhare yapılan aramada 466 adet yasaklanmış Mrksist-Leninist kitap güvenlik makamlarınca ele geçirilmiştir.

1971 yılı yaz aylarından itibaren Mustafa Baykara ve Abdülkadir Bülent Karataş ile örgütsel bir ilişki içerisinde bulunan sanık örgüt üyesi öğretmen Yavuz Çanak, Kasım 1971 ayında Gaziosmanpaşa Kadriyörüköğlü Ortaokulunda göreve başladıktan sonra, Mustafa Baykara'nın verdiği 500 lira ile önce Gaziosmanpaşa Dörtüolda; iki ay sonra da Küçükköy Semsipaşa Mahallesi Gazi Sokak No. 30'daki evleri kiralamış; Küçükköy'deki evde aranılan kişilerden Ömer takma adlı Esat Korkmaz; Naci takma adlı Mustafa Baykara, Mehmet İncili kalarak saklanmak imkânını bulmuşlardır.

Ayrıca sanık Yavuz Çanak örgüt irtibatçılığı görevi cümlesinden olarak iki kez Gölcük'te bulunan Müştak Müstecaplıoğlu'nu çağırması için Abdülkadir Bülent Karataş, bir kez de Düzce Tırtır Köyünde oturan Macit Çelebi'yi çağırarak üzere Mustafa Baykara tarafından gönderilmiş; verilen bu görevler sanık tarafından yerine getirilmiştir.

Yavuz Çanak, ayrıca Mustafa Baykara tarafından Bursa Ceza ve Tutukevinde tutuklu bulunan proleter Mehmet diye anılan şahsa gönderilmiş; bundan nüfus hüviyet cüzdanı ile Sanat Enstitüsü diplomasını alarak getirmesi istenilmiştir. Mezkûr mahalle giden Yavuz Çanak, adı geçen kişiden nüfus hüviyet cüzdanı ve diplomasını alarak getirmiş ve Mustafa Baykara'ya vermiştir.

Kocaeli Devrimci İşçi-Köylü Birliği kurucularından olup, bu örgüt kuruculuğu ve yürütücülüğü sebebiyle hakkında kamu dâvası açılan ve tutuklanan İsa Ruhi Göbüt, Ocak 1972 ayında tahliye edildiğinde yine aynı soruşturma sanıklarından olup, hakkında gıyabî tutuklama kararı bulunan Mustafa

Baykara ile ilişki kurmak üzere Sina Ciladır ile birlikte Ahmet Gecenoglu'nun Nişantaşı'nda örgüt yardımıyla açtığı ve çalıştırdığı örgüt buluşma yeri olarak faydalanılan dükkâna gelmiş; Türkiye Halk Kurtuluş Partisi içerisinde faaliyet gösterdiğini bildiği Mustafa Baykara ve Mehmet İncili ile temas sağlamıştır. Sanık İsa Ruhi Göbüt, Mustafa Baykara ile son kerre Beyazıt Köylü Kiraathanesinde buluşmuş ve birlikte Levent Nisbetiye Mahallesi Güvercin Sokaktaki eve gitmişlerdir: Aralarındaki konuşmada Mustafa Baykara, İsa Ruhi Göbüt'e Türkiye Halk Kurtuluş Partisi içerisinde faaliyet gösterdiğini, örgütsel faaliyetin düzenli bir şekilde girmesinden sonra kendisini İzmit'ten çağırıp örgüt içerisinde bir görev vereceğini anlattıktan sonra kendisine okuması için Marksist-Leninist eserler de vermiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinden ihraç edilmelerini müteakip, Ocak 1972 ayı içerisinde bir gün Yusuf Küpeli, Mustafa Baykara'ya Yılmaz Putun (Güney) ile görüşmek istediğini, bu sebeple gerekli temasın sağlanmasını talep etmiştir.

Bu istek üzerine Mustafa Baykara, Mustafa Alabora ve Güven Şengil ile ilişki kurmuş, Yılmaz Güney ile görüşmenin Güven Şengil'in bir akrabasının evinde yapılması düşünülmüşse de, buluşma burada mümkün olmamıştır. Yusuf Küpeli, Mustafa Baykara, Mustafa Alabora ve Güven Şengil görüşmek için Yılmaz Putun (Güney)'ün evi yakınına gitmişler-se de, Güven Şengil'in durumu Yılmaz Putun (Güney)'e bil-dirmesi üzerine Mustafa Alaboralarda görüşmenin daha emin olacağı düşünülmüş; biraz sonra bulundukları yere gelen Yılmaz Putun (Güney) özel otosuna adı geçen sanıkları bindirerek Mustafa Alabora'nın evine götürmüştür.

Burada yapılan görüşmede Yusuf Küpeli, Yılmaz Putun (Güney)'e Mahir Cayan ve arkadaşları ile aralarında doğan ideolojik-politik-örgütsel görüş ayrılığını anlatmış; kendilerinin örgütün yeni çizgisini belirliyecek olan bir çalışmaya içerisinde bulunduklarını, bundan böyle onlardan ayrı olarak örgütsel faaliyeti devam ettireceklerini, Cayan ve arkadaşlarının ise, eski stratejiye devamda kararlı olduklarını beyandan sonra, bu konuda ne düşündüğünü sormuş: Yılmaz Putun (Güney)'de örgütün derlenip, toparlanması gerektiğini belirtmiştir.

Bilâhare Yusuf Küpeli'nin isteği üzerine Güven Şengil

vasıtasıyla sağlanan randevu icabı olarak Yılmaz Putun (Güney) ve Mustafa Baykara sinematek civarında bir lokantada buluşmuşlar, Mustafa Baykara'nın silâh ve paraya ihtiyaçları bulunduğunu beyan etmesi üzerine, Yılmaz Putun (Güney) para verebileceğini, ancak silâh sağlamasının zor olduğunu söylemiştir. Bu buluşmadaki istek üzerine Yılmaz Putun (Güney), Güven Şengil'e 3000 lira tevdi ederek Mustafa Baykara'ya vermesini söylemiş; bu para Erkan Akın'ın evinde Güven Şengil tarafından Mustafa Baykara'ya teslim edilmiştir.

Sanık Mehmet İncili, Ocak 1972 ayı içerisinde bir gün yanında karısı Kadriye İncili de olduğu halde sanık örgüt üyesi Erdoğan Sarvan'ın evine gitmişler; Mehmet İncili, Erdoğan Sarvan'a Mahir Cayan ile Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga arasında Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin politik-ideolojik-örgütsel çizgisi üzerinde doğan fikri ayrılığın esaslarını izahtan sonra, Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi Genel ve Merkez Komiteleri üyesi Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile Küpeli grubu çizgisini benimseyen üyelerin ve kendisinin de Çayan'larca örgütten ihraç edildiklerini; ancak Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ve onların görüşünü benimseyen üyelerin aynı isim altında Partiyi, yeni bir çizgiye göre sevk ve idare etmek çabasında olduklarını; bu maksatla paraya ihtiyaçları bulunduğunu söyleyerek kendisinin de örgüte para yardımında bulunmasını istemiştir.

Teklifi müspet karşılayan Erdoğan Sarvan bu konuşmadan bir hafta kadar sonra Mehmet İncili'nin kaldığı Şişli'deki eve giderek örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere 2000 lira vermiştir.

Sanık Aykut Ülker, Nevin Ülker iße birlikte Şubat 1972 ayı başlarında Yusuf Küpeli'nin kaldığı Zülfikâr Dicleli'nin evine gelmişler; Küpeli bunlara da Çayan'larla aralarında doğan fikrî anlaşmazlığı ve kendilerinin izliyeceği çizgiyi anlatmış; bu izahat karşısında Aykut Ülker ile Nevin Ülker kendi grupları içerisinde çalışacaklarını kabul ettikten sonra Yusuf Küpeli'nin Örgüt adına ev tutmada yardımcı olmaları hususundaki istemini yerine getireceklerini belirtmişlerdir.

Sanık Aykut Ülker, Nevin Ülker ile birlikte Şubat 1972 ayı başlarında Şişli Bulgar Mezarlığı bitiminde örgüt adına bir ev kiralamışlar; bilhassa sanık Sina Çıladır'ın İstanbul'da devamlı kalması halinde oturacağı yer olarak düşünülen bu

ev, Mustafa Baykara'nın verdiği para ile tutulmuş; perdeleri ise, Mustafa Baykara ve Zülfikâr Dicleli tarafından eve götürülmüştür. Bu evde Mustafa Baykara ile Mehmet incili bir gece kalmışlar; evin dikkati çekici oluşu karşısında bir daha gelinmemiştir.

Sanık Alâaddin Ulus ve Hilmi Baydar, Mahir Cayan ve arkadaşlarının Cezaevinden kaçıştan sonra geldikleri İstanbul Beyazıt Karakol Sokak No. 7'deki evin şüpheli celbetmesi üzerine buradan çıkarak, Şubat 1972 ayı başlarında örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere İstanbul Fındıkzade Oğuzhan Caddesi Çağnak Sokak Kısmet Apartmanı, Daire 1'deki evi kiralararak Alâaddin Ulus, Hilmi Baydar ve Nurettin Yakar birlikte kalmağa başlamışlardır. 12 Şubat 1972 günü Mustafa Baykara'nın Levent Nispetiye Mahallesi Güvercin Sokak No. 18'deki evinin güvenlik makamlarınca basılması üzerine Nurettin Yakar, Zülfikâr Diclelilere gelerek durumu bildirmiş; burada saklanmakta olan sanık Fahri Aral ile nişanlısı Julide Zaim'i alarak kendilerinin Fındıkzade'de tuttukları eve götürmüştür. Sanık örgüt üyesi Fahri Aral bu evde bir süre gizlenmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi içinde doğan ideolojik ayrılıktan sonra, Mahir Cayan grubundan bazı şahısların Zülfikâr Dicleli'nin evini bilmelerinden dolayı ihbarda bulunmalarından korkulduğu için Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Mustafa Baykara'nın isteği üzerine Zülfikâr Dicleli tarafından Mecidiyeköy Ortaklar Caddesi Kale Apartmanı alt katındaki daire 900 liraya kiralanmış; ancak Zülfikâr Dicleli'nin 15 Şubat 1972 günü yakalanması nedeniyle örgüt mensuplarının bu evde kalmaları mümkün olmamıştır.

Sanık Ali Baykal Gürsoy, Aralık 1971 ayı başlarında kendisine bağlı olarak çalışan Mehmet Tıgılı ile birlikte örnektepe Sivas Caddesi No. 24'deki evi örgüt adına kiralamışlar; burada Şubat 1972 ayı içerisinde 2 gün Oktay Etiman, Şubat sonları, Mart 1972 başına kadar 15-20 gün Münir Ramazan Aktolga ve Yusuf Küpeli, Mart 1972 ayında bir süre Mehmet incili, Aralık 1971/Mart 1972 başına kadar Cemile Çerçel kalmışlar; sanık Ali Baykal Gürsoy ve Ahmet Sarıcan bu evde kalmakta iken 24 Mart 1972 günü bulundurdıkları silâhları ile birlikte güvenlik kuvvetlerince yakalanmışlardır.

örgüt üyelerinin teker teker yakalanmaya başlamaları

üzerine daha önce kalınan evlerin terkedilmesi, bu itibarla da yeni saklanma yerlerinin temini zorunluluğu doğmuştur.

Bu zaruretin icabı olarak Nurettin Yakar'ın istek ve talimatı üzerine kendisine bağlı çalışan Sabri Karaoğlu tarafından Bakırköy Bahçelievler Parseller Semti Özler Sokak No. 29'daki ev Nurettin Yakar'ın verdiği para ile örgüt adına tutulmuş; buraya Şubat 1972 ayı içerisinde bir gün Mehmet incili sevk ve idaresinde bulunan Erdoğan Sarvan'a ait özel oto ile Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga yanlarında Nurettin Yakar da olduğu halde getirilmiş; bir süre kalan bu şahıslar bilâhare yine Nurettin Yakar'ca götürülmüştür.

Silâhthorağa yöresel işçi örgütlenmesini yürüten Ali Saykal Gürsoy 1971 yılı yaz aylarından itibaren Örnektepe ilkokulunda öğretmen Aydın Diyarbakırlı ile örgütsel bir ilişki kurmuş; aynı faaliyetin içerisinde olmanın icabı Mehmet Incili ve Mustafa Bay kara ile tanışan Aydın Diyarbakırlı, Pala diye anılan Mehmet Karaca'yı bu şahıslara tanıştıtararak dükkânının örgüt adına kiralanmasını sağlamıştır. Sanık örgüt üyesi Aydın Diyarbakırlı, Aralık 1971 ayı içerisinde oturduğu Örnektepe Gamze Sokak No. 17'deki evin alt katının Ali Baykal Gürsoy tarafından örgüt için kiralanmasını tavassutta bulunmak suretiyle sağlamış; bu evde aranılan kişilerden Oktay Etiman ve Cemile Çerçel saklanmışlar; örgütsel teması devam ettirmek yönünden aynı eve Mustafa Baykara ve Mehmet Incili de gelip gitmişlerdir.

Sanık Ali Baykal Gürsoy bir gün Örnektepe ilkokuluna giderek Aydın Diyarbakırlıya, aranılan kişilerden Oktay Etiman ve Cemile Çerçel'e sahte nüfus hüviyet cüzdanı tanzim etmek istediklerini, bu itibarla hüviyet cüzdanına ihtiyaçları bulunduğunu, öğrencilere ait bir miktar nüfus cüzdanının kendilerine verilmesini talep etmesi üzerine örgüt üyesi Aydın Diyarbakırlı öğrencilere ait altı adet nüfus hüviyet cüzdanını Ali Baykal Gürsoy'a vermiş; Örnektepe Etibank Caddesi son otobüs durağı yakınında çalıştırdığı fotoğrafçı dükkânına Ali Baykal Gürsoy'un getirdiği Oktay Etiman, Mehmet incili ve Cemile Çerçel'in, sahte nüfus hüviyet cüzdanı tanziminde kullanacakları fotoğraflarını çekmiştir. Bundan 3-4 gün kadar sonra Oktay Etiman, Aydın Diyarbakırlının evine gitmiş; kaldığı birkaç saat içerisinde örgüt için yeni bir ev bulunmasını konuşmuşlardır.

Bakırköy - Bahçelievler özler sokak No. 29'daki ev güven-

lik yönünden emin görülmemekle Münir Ramazan Aktolga buradan ayrılırken Sabri Karaoğlu'ndan yeni bir ev tutmasını istemiş; adı geçende bu istek üzerine Nurettin Yakar'ın verdiği para ile Bakırköy - Bahçelievler Bağcılar Caddesi No. 45'deki evi örgüt adına kiralamıştır. Evin tutulmasından 2-3 gün sonra Münir Ramazan Aktolga ve Oktay Etiman bunlardan birkaç gün sonra da Yusuf Küpeli, Nurettin Yakar tarafından bu eve getirilmiş; üç şahıs bu evde kalmaya başlamıştır.

Ayrılıktan sonra Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin ideolojik - politik - örgütsel - stratejik çizgisini belirliyecek broşürü hazırlayan ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin kendi grupları Merkez Yürütme Kurulu üyeliğine getirilen Sina Ciladır, Ocak 1972 ayı içerisinde İstanbul'dan Ereğli'ye dönüşünde daha önceden beri ilişkisi bulunan Nazmi Saltık ve Osman Çallı ile bir kere Nazmi Saltık'ın muayenehanesinde, 2 kez de Osman Çallı'nın evinde toplanmışlar; bu görüşmelerdeki konuşmasında Sina Ciladır, Mahir Cayan ve arkadaşları ile Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga arasında doğan ideolojik ayrılıktan bahisle kendisinin Mahir Cayan çizgisinin karşısında olduğunu; Münir Ramazan Aktolga ve Yusuf Küpeli ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisine yeni bir statü ve strateji hazırlamakla meşgul bulunduklarını; ideolojik ayrılığın teorik esaslarını anlatmıştır. Mart 1972 ayı başlarında bir gün İbrahim Kalyoncu, Nazmi Saltık'ın muayenehanesine gittiğinde orada bulunan Enver Ünal kendisine tanıştırmış; Nazmi Saltık'ın akrabası Enver Ünal, Mahir Cayan ve Yusuf Küpeli arasındaki fikir ayrılığının neden ibaret olduğunu İbrahim Kalyoncu'dan sormuş, bu konuda Sina Ciladır ile görüşmek istediğini bildirmiştir.

Ancak Sina Ciladır'ın emniyet takibi altında bulunması nedeniyle Enver Ünal'ın görüşmesi mümkün olamamış; Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile İstanbul'da irtibat kurmak isteyen Enver Ünal, başka bir gün yine Nazmi Saltık'ın muayenehanesinde buluştuklarında İbrahim Kalyoncu'ya İstanbul'da bulunabileceği 2 telefon numarasını vererek bu telefon numaralarından aranmasını istemiştir. İbrahim Kalyoncu bu telefon numaralarını Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile irtibatı bulunan örgüt üyesi Namık Aşçı'ya vereceğini, İstanbul'da Namık Aşçı'nın kendi»

sini arayıp görüşmeyi sağlayacağını söylemiştir. Namık Aşçı ile Ereğli'de görüşen İbrahim Kalyoncu, Enver Ünal'ın bıraktığı telefon numaralarını kendisine vererek, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile Enver Ünal'ın görüşmelerim sağlamasını; Enver Ünal'ın çalıştığı mühendisler odasından sağliyaeeği imkânlarla Küpeli'lere yardımcı olacağını beyan etmiştir.

Yukarıda anlatılan muhtelif zamanlarda yapılan toplantı ve konuşmalardan sanık Nazmi Saltık ile Osman Çallı örgüt üyeleri Sina Ciladır, Namık Aşçı ve İbrahim Kalyoncu'nun Türkiye Halk Kurtuluş Partisi içerisinde örgütsel faaliyette bulunduklarını bilmelerine rağmen bunu derhal hükümete haber vermemişlerdir.

Enver Ünal'ın İstanbul'a gidişinden sonra Namık Aşçı da İbrahim Kalyoncu'nun verdiği telefon numaralarını alarak İstanbul'a gelmiş; Mehmet incili ile buluştuğunda Enver Ünal'ın Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile görüşmek istediğini beyan ederek kendisinde bulunan telefon numaralarını vermiştir.

Yusuf Küpeli'nin Nurettin Yakar ile gönderdiği haberde Namık Aşçı'nın Enver Ünal'ı bulması ve belirtilen randevu mahalline getirmesi istenilmiştir. Namık Aşçı, verilen numaralara telefon ederek Enver Ünal ile buluşmuş; onu Yusuf Küpeli'nin beklediği Aksaray Yusuf paşa durağına götürerek buluşmalarını sağlamıştır. Enver Ünal getirildiği Parseller Mevkii Bağcılar Caddesi No. 45'deki evde bir iki gün kalarak Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga ile görüşmüştür.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın Parseller Mevkii Özler Sokak No. 29'daki evde kalışları sırasında saklaması için Nurettin Yakar'a teslim ettikleri Sıkıyönetim 3 No. lu Askerî Mahkemesinde devam eden Mahir Cayan ve arkadaşları ile ilgili soruşturma ve duruşmaya ait olup Necdet Sağır'an Yusuf Küpeli'ye para mukabilinde verdiği vesaik ile Zeytinburnu - Topkapı Bölgesi için örgütçe tahsis edilen 417 adet yasaklanmış Marksist-Leninist kitap Sab-ri Karaoğlu tarafından Parseller Mevkii Bağcılar Sokak No. 45'teki evde saklanmış; bilâhare bu belge ve kitaplar güvenlik kuvvetlerince ele geçirilmiştir.

Sanık Ali Baykal Gürsoy ye kendisine bağlı olarak çağ-lışan Mehmet Tıgılı tarafından tanındıkları sanık Hasan Er-

kılınc'a örgüt parasıyla önce Şenbağ Esentepe Varol Sokak No. 12'deki ev tutturulmuş ise de, burası güvenlik yönünden emin görülmemekle oturulmamış; yine aynı şahıslarca bu kez de 18 Mart 1972 tarihinde Silâhtarağa Taşocağı Mahallesiindeki ev kirallatılmıştır. 20 Mart 1972 tarihinden itibaren bu evde Yusuf Küpeli saklanmağa başlamış; hariçle temas ve ihtiyaçlarını sağlama Hasan Erkılın  tarafından yerine getirilmiştir.

Yusuf Küpeli ve Hasan Erkılın , 25 Mart 1972 günü bu evde güvenlik kuvvetlerince yakalanmış; Küpeli'de bulunan tabanca, mermi, el bombası, Ulaş Bardakçı'nın Mart 1971 ayında Eminönü Nüfus Memurluğundan çaldığı mühür, boş ve sahte nüfus hüviyet cüzdanları ele geçirilmiştir.

Sanık Fahri Aral, Oktay Etiman ve Münir Ramazan Aktolga, Mart 1972 ayı ortalarına doğru istanbul Gaziosmanpaşa Demirkapı Caddesi No. 72'deki diş kliniğine buranın ortaklarından örgüt  yesi Cev t  elik'in bilgi ve muvafakati tahtında Nurettin Yakar tarafından getirilmişler; bazı günler buradan ayrılarak başka yerlerde gizlenen sanık Fahri Aral, Oktay Etiman ve Münir Ramazan Aktolga'nın yakalanıncaya- kadar burada saklanmaları Cevat  elik tarafından sağlanmıştır. 23 Mart 1972 günü ise sanık Fahri Aral, Oktay Etiman, Münir Ramazan Aktolga, Nurettin Yakar, Cevat  elik ile diş kliniği diğer ortağı Cemal Tokcan güvenlik kuvvetlerince yakalanmışlar; sanık Oktay Etiman'ın bulundurduğu Smithwesson ve Viz r marka tabancalar, savunma el bombası, tabanca mermileri, sanık Münir Ramazan Aktolga'nın taşıdığı Smithwesson tabanca ve mermiler ele geçirilmiştir.

İDEOLOJİK - POLİTİK - ÖRGÜTSEL - STRATEJİK SEBEPLERDEN DOğAN AYRILIKTAN SONRA MAHİR ÇAYAN GRUBUNUN ÖRGÜTSEL FAALİYETLERİ:

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın  ayan'larca ihraç edilmelerinden sonra örgüt İstanbul kesimindeki üyelerin tamamına yakın bir miktarı Küpeli grubu, Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin asker Ke imi ise tamamıyla Mahir  ayan grubu yanında yer almışlardır. O tarihlerde

izinle İstanbul'da bulunan Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ile Ankara'da Ertuğrul Kürkcü tarafından verilen Mahir Cayan ve arkadaşları ile ilgili savunmaları İstanbul'a getiren Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Mahir Cayan ve arkadaşlarına örgütsel-faaliyette yardımcı olmaları amacıyla İstanbul dışındaki örgüt üyesi subayların izinlerini bir sıra tahtında İstanbul'da kullanmalarını, Mehmet Alkaya ve Orhan Savaşçı'dan sonra izinli olarak Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Tamer Hazer'in İstanbul'a gelmelerini kararlaştırmışlardır.

Değişik yerlerde saklanmayı temin için daha başka evlerin bulunması ve kiralınması düşünülmüş; Hv. Yzb. Haldun Yeşil, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya tarafından, Metin Bozdağ İstanbul Şişli Hanımeli Sokak No. 128/1 sayılı daire aylığı 800 liradan olmak ve üç aylığı peşin verilmek suretiyle kiralattırılmış; ev için lüzumlu eşyalar Hv. Yzb. Haldun Yeşil, Hv. Tğm. İsmail Samur ve Metin Bozdağ tarafından alınmıştır.

Eylül 1971 ayında Hava Harb Okulundaki görevine başlayan sanık örgüt üyesi Hv. Tğm. İsmail Samur'a, Afyon'dan ayrılırken, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya İstanbul'a gidişinde adresini verdiği Hv. Yzb. Haldun Yeşil ile ilişki kurma talimatını vermiş; İstanbul'a geldiğinde İsmail Samur, Haldun Yeşil ile örgütsel temas kurmuştur. İlk önceleri Harp Okulu Misafirhanesinde kalmakta olan Hv. Tğm. İsmail Samur, Haldun Yeşil'in talimatı veçhile örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere İstanbul Fındıkzade Ördekkasap Mahallesi Akkoyunlu Sokak No. 41/1'deki daireyi Hv. Ütgm. Güney İnan'ın kefaleti ile kiralamış; bu ev örgüt hizmetlerinde kullanılmak amacıyla tutulmuşsa da kirası örgüt aidatı yerine kaim olmak kaydıyla Hv. Tğm. İsmail Samur tarafından ödenmiştir. Mezkûr ev, sırası geldiğinde anlatılacağı üzere bir çok örgüt hizmet ve faaliyetlerinde kullanılmıştır.

Levent Menekşe Sokak No. 1 deki ev için mukavele tanziminde ve yeni evlerinde tutulmasında Ülkü Ahmet Cafer ile evli imiş gibi gösterilmesi düşünülen sanık örgüt üyesi Kenan Yada Ocak 1972 ayı başlarında Yılmaz Veyisoğlu tarafından İstanbul'a gönderilmiş; bir süre Haldun Yeşillerde kalan Kenan Yada bilahare İsmail Samur'un evine götürülmüş; dairenin bir anahtarında İsmail Samur tarafından kendisine verilmiştir.

Sanık Hv. Yzb.. Haldun Yeşil'in Kadıköy-Kızıltoprak Sadberk Sokak 7/1'deki evi adı geçenin İstanbul'da göreve başlamasından yakalandığı tarihe kadar örgütle ilgili bir çok toplantıların yapıldığı, örgüt üyesi bir çok şahsın katıldığı ve örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere getirilen bomba, silah ve mermi gibi malzemelerin saklandığı bir karargâh ve depo haline getirilmiş; mezkûr evde kalan örgüt üyelerinin ihtiyaçları sanık örgüt üyesi Fatma Yeşil tarafından temin edilmiş; ayrıca İstanbul Askeri kesim sorumlusu Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evde bulunmadığı zamanlarda gelen örgüt üyeleri Fatma Yeşil tarafından eve kabul edilmiş; ayrıca örgüt irtibatçıları tarafından getirilen bomba, silah, dinamit ve mermi gibi malzemeler mahiyetleri bilinerek Fatma Yeşil tarafından alınıp saklanmış; ilgililere ulaştırılmada vasıta olmuştur.

Sanık Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Mahir Çayan'ların Ceza ve Tutuk Evinden kaçışlarından sonraki günlerde sanık örgüt üyesi Hv. Tgm. Ömer Uluğ'u, Tgm. Tamer Hazer'den imal ettikleri el bombalarından getirmek üzere Kütahya'ya göndermiş; adı geçenin getirdiği dört el bombasından birini evinde alıkoyan Yılmaz Salih Veyisoğlu üç adedini İstanbul'a götürerek Hv. Yzb. Haldun Yeşil'e teslim etmiştir,

Hv. Tgm. Tamer Hazer, Mahir Çayan'ların Ceza ve Tutukevinden kaçışlarından 15 gün kadar sonra Ankara'ya gelerek imal ettikleri el bombasından altı adedini getirmiş ve Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'na vermiştir.

Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Hv. Ütgm. Mustafa Şahin vasıtasıyla evine çağırtığı sanık örgüt üyesi Hv. Yzb. Hüsamettin, Ölçer'e Mahir Çayan ve arkadaşlarına ulaştırılmak üzere yedi adet el bombasını İstanbul'a götürerek Hv. Yzb. Haldun Yeşil'e teslim etmesini istemiş; bu görevi kabul eden Hüsamettin Ölçer, 14 Aralık 1971 tarihinde 15 gün izin alarak Mustafa Şahin'in kendisine teslim ettiği üç paket halindeki yedi adet el bombasını kurye uçağına binerek İstanbul'a götürmüş; verilen adrese göre Haldun Yeşil'in evine giderek üç paket halindeki el bombalarını gerekli bilgi ve talimatı verdikten sonra sanık örgüt üyesi Fatma Yeşil'e teslim etmiştir.

Ocak 1972 ayı ilk haftası içerisinde bir gün Ertuğrul Kürkçü ve Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evinde iken Hv. Ütgm. Tayfun Orçun bir çanta getirerek bunun Mustafa Şahin tarafından İstanbul'a götürülüp Cihan Alptekin'lere ulaştıracağını söylemiş; bilâhare Selma Veyisoğ-

lu tarafından Hv. Ütgm. Mustafa Şahin de ayrı eve çağrılarak bu çantanın İstanbul'a Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evine götürülmesi istenmiştir. Ertesi günü içerisinde Cihan Alptekin'lere ait silâh, mermi, el bombası gibi malzemelerin bulunduğu 30-40 kilo ağırlığındaki çanta kurye uçağından istifade ile-Mustafa Şahin tarafından İstanbul'a getirilmiş; çantayı evde bulunan Fatma Yeşil'e teslim ederek İstanbul'a geleceğini bildiğı Orhan Savaşçı ile Haldun Yeşil'i beklemeye başlamıştır. Görevden dönen Hv. Yzb. Haldun Yeşil çantanın getirildiğıne muttali olmuş; aynı gün bu eve gelen Orhan Savaşçı, bahis konusu çantayı Haldun Yeşil'den alarak Levent Menekşe Sokaktaki evde Çayan'larla birlikte kalan Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'ya teslim etmiştir.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga aynı görüşteki diğer örgüt üyelerinin partiden ihraçlarından sonra Türkiye Halk Kurtuluş Partisi adı altında ayrı bir grup halinde faaliyetlere devamları üzerine, Çayan grubunda örgüt çalışma tarzını yeni baştan tesbit etmek gereğini duyduğundan İstanbul Levent Menekşe Sokak No. l'deki evde Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Hv. Tgm. Mehmet Alkaya'nın iştirakiyle Ocak 1972 ayı ikinci haftası başlarında bir toplantı yapılmıştır.

Mahir Cayan grubu, Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin sevk ve idaresinde başlangıçtan beri takip edilen tüzük, bildiri ve broşürlerde belirtilen ideolojik - politik - örgütsel - stratejik çizginin ayrılıktan sonra da aynen izlenmesinde tam bir karar birliğine varmışlardır.

O gün yapılan müzakerelerde Genel Komitenin örgütün en yüksek karar, Merkez Komitesinin buna bağılı bir icra organı oldukları tekrar teyit edildikten sonra Merkez Komitesine bağılı olarak Cephe (vurucu kadro)'nin devamı; Cephe içerisinde silâhlı eylemler koyacak sivil ve subay kadrolardan oluşacak timlerin teşkili, bu timler vasıtasıyla İstanbul ve Ankara gibi büyük şehirlerde öncelikle örgüte malî olanak sağlayacak eylemlerin konulması; İstanbul'da Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz, Ankara'da Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü tarafından yönetilecek, malî imkân sağlama amacına matuf sivil ve asker timlerin de katılacağı silâhlı eylemlerin yürütülmesi; bundan sonra Mahir Cayan ve Ziya Yılmaz'ın Karadeniz Bölgesine geçerek kır gerillâ eylemlerim başlatmaları; Merkez Komitesince işçi - öğrenci kesimlerinde ör-

güt propagandasının yaptırılarak yeni üye ve sempatizanların kazanılması; örgüte saklanma ve kazanç sağlamada yardımcı olacak iş yerlerinin kurulması; örgüt için gerekli silâh, cephane ve diğer malzemelerin depolanacağı yerlerin bulunması; örgütsel faaliyette gizliliği sağlamak amacıyla **Türkiye'nin beş bölgeye ayrılarak; 1) İstanbul'a Yıldız, 2-) Ankara'ya Meltem, 3-) Afyon - Eskişehir - Kütahya'ya Bayrak, 4-) Merzifon'a Kavşak, 5-) Karadeniz Bölgesine Poyraz** isimlerinin verilmesi; **şehir-kır gerillâ faaliyetlerini yürütmede gerekli silâh mermi bomba vesair malzemenin asker kesimce sağlanması ve bunlardan kırsal faaliyette kullanılacak olanlarının şimdiden depolanması kararlaştırılmıştır.**

SUBAYLARDAN EYLEM TİMLERİNİN TEŞKİL EDİLMESİ:

Bu toplantıdan birkaç gün sonra subaylardan oluşacak askerî timler ile askerlerce sağlanması istenilen şehir-kır gerillâ eylemlerinde kullanılacak malzemelerin tesbiti için Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Hv. Yzb. Haldun Yeşil ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Yeşillerin evinde toplanarak, gündemde bulunan: 1 - Örgütün bugünkü durumu, 2 - Timlerin tesbitinden maksat, 3 - Parola tayini, 4 - İrtibatçıların bilinmesi, 5 - Müstear isimler, 6 - Muhayyel lider «toplanılan bir ev tesbiti, buluşma yeri», 7 - Malzeme temini konularını konuşmuşlar ve neticede: **Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Gendi Komitesinin vereceği görev ve talimata göre silâhlı eylemleri yürütecek dört eylem timinin teşkilini, bunlardan birincisinin Hv. Tğm. Mehmet Alkaya başkanlığında: Kayseri Grubundan Hv. Ütğm. Erşan Tepeli, Kütahya Grubundan Hv. Tğm. Tamer Hazer ve Hv. Tğm. İbrahim Tunç, Merzifon Grubundan Hv. Tğm. Aydın Karabektaş; İkincisinin Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu başkanlığında: Kütahya Grubundan Hv. Ütğm. Faik Güleçyüz, Hv. Tğm. Münir Yılancı, Merzifon Grubundan Hv. Tğm. Ali Dzełoğulları, Ankara Grubundan Hv. Ütğm. Tayfun Orçun; Üçüncüsünün Hv. Yzb. Haldun Yeşil başkanlığında: İstanbul Grubundan Hv. Tğm. Duray Çelikel ve Hv. Tğm. Seyfettin Kule, Ankara Grubundan Hv. Ütğm. Tevfik Işık Çevihler, Kütahya Grubundan Hv. Ütğm. Kemal Çetinel; Dördüncüsünün ise Hv. Yzb. Orhan Savaşçı başkanlığında: Afyon Grubundan Hv. Tğm. Hilmi Baykal, İstanbul Grubundan Hv.**

Tğm. ismail Samur, Merzifon Grubundan Hvi Ütğm. Mu-
hittin Bilgen, Kayseri Grubundan Hv. Yzb. Sürhay Tunç-
man'dan oluşmasını; parola olarak habercinin «Süleyman
beyin selâmları, var» demesini ve haberi alanın da «Mem-
nun oldum. Demek hastahaneden çıktılar» şeklinde cevap
vermesini; Meltem irtibatçıları olarak Tarık takma adıyla
Hv. Ütğm. Tayfun Orçun, Sıtkı takma adıyla Hv. Ütğm.
Mustafa Şahin, Ökkeş takma adıyla Hv. Tğm. Ömer Uluğ,
Kavşak irtibatçıları olarak Arif takma, adıyla Hv. Tğm. Ay-
dın Karabektaş ve Fikret takma adıyla Hv. Tğm. Ali Özel-
oğulları'nın görevlendirilmelerine; **Bayrak** irtibatçısı olarak
görevlendirilecek örgüt üyesinin Halûk - takma adını kul-
lanmasını; örgüt üyelerinin takma ad kullanmalarını; Tim
mensubu subayların eylemlere sivil elbise ile katıldıktan
sonra resmi elbiselerini giyerek en kısa zamanda birliklerine
katılmalarını; şayet eylemler sırasında veya bu sebepten
dolayı yakalandıklarında muhayyel bir kişinin isim ve şek-
linden bahsederek örgüt yürütücüsü olduğu hususunda aynı
şekilde ifade vermelerinin gerektiğini;

Şehir ve kırsal eylemlerinde kullanılmak üzere ör-
güt üyesi subayların; **postal, yazlık ve kışlık karacı eğitim**
elbisesi, subay elbisesi ve kumaşı (pardesü), matra, ekmek tor-
bası, sırt çantası, palaska, her cins mermi, patlayıcı madde
(TNT. C. 3-C.4), el feneri, tel kesme makası, talimnameler,
(ANPKC-6, ANPKC-10) **telsizleri, 1/25000 mikyaslı harita, pu-**
sula gibi malzemeleri temin ile saklamalarını; örgüt üyesi
subaylarca görev mahalli ve çevrelerindeki **Silâhlı** Kuvvetlere
bağlı birliklere ait silâh ve mühimmat depoları yerlerinin ve
burada bulunan silâh ve mühimmat cinslerinin **tesMt**
edilmesini; örgüt mensubu subaylar tarafından imal edilen el
bombası yapımının hızlandırılmasını; yukarıda belirtilen mal-
zemelerin temini ile işlerin yapılmasının **Şubat 1972** ayı sonuna
kadar tamamlanmasını; Kurban Bayramının 3 ncü gününe
müsadif 29 Ocak 1972 günü birinci tim mensuplarının Hv.
Tğm. İsmail Samur'un ikinci tim mensuplarının Seyfi Ak-
man'ın arkadaşı Tarık'ın üçüncü tim mensubunun Hv. Yzb.
Haldun Yeşil'in İstanbul'daki dördüncü tim görevlilerinin
ise Hv. Ütğm, Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun Ankara'daki evle-
rinde *hazır* bulnacaklarının kendilerine duyurulmasını karara-
laştırmışlardır. Ayrıca bu toplantıda alınan karar muhteviyatı-
nın P. Tğm. Olcaytu Özsever P. Ütğm Atillâ Özsever ve

Mu. Ütğm. Yücel Top'a duyurulması görevi de Kemal takma adını kullanan Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'ya verilmiştir.

Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evinde yapılan toplantıda örgüt üyelerince silâh, mermi, patlayıcı madde ve diğer malzemeler temininin; bunların dışında bazı tesbitler yapılmasının Şubat 1972 ayı sonna kadar tamamlanmasının özellikle belirtilmesinden Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin Mart 1972 ayı içerisinde geniş sahada birçok silâhlı eylemler yürütmek kararında olduğu anlaşılmaktadır.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusundan Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'nın İstanbul'dan Ankara'ya nakilleri:

Cihan Alptekin ve Ömer Ayna Kartal - Maltepe Askerî Cezaevinden kaçıştan sonra Mahir Cayan ve arkadaşları ile birlikte birçok yerde saklanıp, nihayet Levent Menekşe Sokak No. 1'deki evde gizlendikleri sırada İstanbul'da Türkiye Halk Kurtuluş Ordusundan kişilerle temas imkânı bulamamaları, Ankara'da bu olanağa daha fazla sahip olup eylemler yürütebileceklerini düşünmeleri, kaldı ki saklanma yönünden de imkânsızlık içerisinde olmaları sebebiyle Ankara'ya intikalleri kararlaştırılmıştır.

Bu iki şahsın nakilleri için gerekli hazırlıklar Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın bilgi ve talimatı tahtında Ertan Saruhan, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Seyfi Akman ve Rıza Çolak tarafından yapılmış; bu hazırlıklardan Osman Cavit İyigin'in de bilgisi olmuştur.

Ertan Saruhan'ın verdiği üç yüz lira ile nakilde kullanılacak üç sandık Rıza Çolak tarafından yaptırılıp, Ertan Saruhan ve Mehmet Alkaya da yanında olduğu halde Skoda kamyonet ile Levent Menekşe Sokaktaki eve götürmüştür. 14 Ocak 1972 günü akşamı Rıza Çolak yanında Ertan Saruhan da olduğu halde kamyoneti ile mezkûr eve gitmiş; Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'nın yanlarında silâh ve el bombaları da olduğu halde iki sandığa girmelerinden sonra sandıkların ağız Ertan Saruhan ve Mehmet Alkaya tarafından çakılmış; bilâhare bunlar Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Ertan Saruhan ve Rıza Çolak'ça taşınarak kamyonete yüklenilmiştir. Bütün bu işler yürütülürken evde sanıklar Ahmet Alankuş, Hatice Alankuş ve Akgül Yulkaslan da bulunmuştur. Sanık Rıza Çolak, çalıştığı Şen İzmir Ambarı önünde bir süre bekledikten ve nakilde kullanılacak kamyonun sağlandığını öğrendikten

Hv. Tğm. Mehmet Alkaya olduğu halde Yenikapı'ya götürmüş; Pala lâkabiyle anılan Sedat isimli şahsın kullandığı BMC marka kapyona sandıklar yüklendikten sonra Ertan Saruhan'ın da bindiğı araç aynı gün saat 20.000 sıralarında Ankara'ya hareket etmiştir.

Aynı gece Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evinde bulunan Seyfi Akman da durumu haber vermek üzere Ankara'ya gönderilmiş; Hv. Tğm..Mehmet Alkaya da Ankara'ya gitmiştir.

Seyfi Akman Ankara'ya geldiğinde sanıklar Yavuz ve Füsün Gökmen'in Akay Caddesindeki evlerine giderek durumu Ertuğrul Kürkçü ve Selâhattin Güleç'e bildirmiş; Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'nın Gökmenlerin evine getirilmeleri düşünülmüşse de sanıkların bu eve çıkarılması güvenlik yönünden mahzurlu görülmüş; Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evine getirilmeleri kararlaştırılmıştır. Bilâhare Ertuğrul Kürkçü, ve Seyfi Akman Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evine, Selâhattin Güleç de taksisi örgüt hizmetlerinde kullanılan sanık örgüt üyesi İbrahim Dikmeoğlu'nu bulmağa gitmişler; daha sonra Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'larda toplandıklarında aynı eve sanık Muzaffer İlgen de gelmiştir.

Kamyonun Ankaraya ulaşmasından önce Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evine gelen Hv. Tğm. Mehmet Alkaya orada bulunan Ertuğrul Kürkçü, Selâhattin Güleç, Selma Veyisoğlu'na Cihan Alptekin'lerin gönderiliş şekillerini anlattıktan sonra Selâhattin Güleç ve Seyfi Akman'a kamyonun bekliyeceğı yeri tarif etmiş; bu iki şahıs İbrahim Dikmeoğlu'nun taksisi ile belirtilen mahalle giderek kamyonu beklemeye başlamıştır.

Kısa bir süre sonra kamyon beklenile yere geldiğinde Ertan Saruhan ve Selâhattin Güleç İbrahim Dikmeoğlu'nun taksisine binerek ayrılmışlar; kamyon Seyfi Akman tarafından Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evi önüne getirilmiştir. Kamyondan şoför ve Seyfi Akman yardımıyla indirilen sandıkları Hv. P. Tğm. Mehmet Alkaya sırtında taşıyarak-Selma Veyisoğlu ve Ertuğrul Kürkçü'nün beklediğı daireye götürmüş; sandıkların kapakları açılarak Cihan Alptekin ve Ömer Ayna çıkarılmıştır. Aynı günün gecesi Cihan Alptekin ve Ömer Ayna, Selâhattin Güleç tarafından İbrahim Dikmeoğlu'nun taksisine bindirilerek Kurtuluş Umud Sokak 46/18'deki Ekim Güneş'in evine götürülmüşlerdir.

Aynıgece İstanbul'a hareket eden Hv. P. Tğm. Mehmet

Alkaya ve Seyfi Akman neticeyi Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve İahir Cayan'lara bildirmişlerdir.

Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'nın izinleri bitmek üzere olduğundan kendilerinden sonra İstanbul'a gelmeleri kararlaştırılan Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Hv. Tğm. Ömer Uluğ'u Kütahya'daki Hv. Tğm. Tamer Hazer'e gönderip en kısa zamanda senelik iznini alarak Ankara'ya gelmesini istemiştir. Tamer Hazer ile Hv. Ütğm. Tayfun Orçun ve Hv. Tğm. Hakkı Gümüştaş'ın örgüt adına tutukları Anüara Ahmetler Caddesindeki evde buluşan Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu 15 Ocak 1972, Tamer Hazer 14 Ocak 1972 tarihlerinden geçerli olmak üzere yol hariç otuz gün izin izin aldıklarından İstanbul'a gelerek Hv. Yzb. Haldun Yeşil ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ile ilişki kurmuşlardır.

Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya tarafından sanık Süha Pelitözü ile tanıştırılmış; Mehmet Alkaya bu buluşmalarında Mahir Çayan'ın Gülten Cayan'a mektup göndermek istediğini, Fransa'ya gidebilip gidemeyeceğini sormuş; Pelitözü'de Askerlik Şubesinden yurt dışına çıkmak için belge aldıktan sonra gidebileceğini beyan etmiştir. Mehmet Alkaya'nın İstanbul'dan ayrılmasından sonra Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Tamer Hazer, Levent Menekşe Sokaktaki eve giderek Mahir Cayan'lar ile ilişki kurmuşlar; Süha Pelitözü'nün yazılan mektup ve gönderilecek diğer şeyleri Fransa'ya götüreceğini bildirmişlerdir.

Süha Pelitözü yurt dışına çıkmak için gerekli işlemleri tamamladığında durumu kendisiyle teması devam ettiren Yılmaz Salih Veyisoğlu'na haber vermiş, Mahir Çayan'ın Gülten Cayan'a göndermek istediği mektup ile rule haline getirilen Çayan'ların savunmalarını alan Veyisoğlu bunları Süha Pelitözü'ne teslim etmiştir. Sanık Süha Pelitözü verilen mektup savunmaları Gülten Cayan'a götürmek üzere 25 Ocak 1972 günü Fransa'ya gitmiştir.

İstanbul Şişli Hanımeli Sokak No. 128/1'deki daireye Metin Bozdağ'ın taşınmasından bir hafta kadar sonra Mahir Çayan ve Ulaş Bardakçı, Hv. Yzb. Haldun Yeşil tarafından buraya getirilmiş; bir hafta kadar kalmışlardır. Diğer evlerde olduğu gibi burada da bir gizlenme çukurunun kazılması! düşünülmüş; Sanık Metin Bozdağ'ların yatak odasında Hv. Yzb. Haldun Yeşil, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ve Seyfi Ak-

man'ca bir çukur kazılmış ve sadece kapak kısmının yapımı işi kalmıştır.

Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı burada kaldıkları sürece yiyecek ve diğer harici ihtiyaçları kimlikleri kendisince de bilinen sanık Fecire Bozdağ tarafından temin edilmiştir. Cayan ve Bardakçı'nın bu evde kaldıkları süre içerisinde buraya Hv. Yzb. Haldun Yeşil ve sanık örgüt üyesi Fatma Yeşil'de bir kaç defa gelmiş; Mahir Cayan ile Ulaş Bardakçı, Hv. Yzb. Haldun Yeşil tarafından Fatma Yeşil'e tanıştırılmış; Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Hv. Yzb. Haldun Yeşil, Metin Bozdağ, Fatma Yeşil ve Fecire Bozdağ birlikte yemek yemişlerdir.

Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, İstanbul'a geldiğinde Mehmet Alkaya tarafından Hv. Tgm. İsmail Samur'un evine götürülerek orada kalmağa başlamıştır. Seyfi Akman tarafından Rıza Çolak, Yılmaz Salih Veyisoğlu'na tanıştırılmışlar.

23 Ocak 1972 tarihinde yapılan FIRTINA-1 tatbikatından 3-4 gün kadar önce Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, İsmail Samur'un evinde bulunurken oraya gelen Hv. Yzb. Haldun Yeşil ve Seyfi Akman, P. Tgm. Olcaytu özsever'den 23 Ocak 1972 günü genel arama yapılacağını öğrendiklerini, bu hususun örgüt mensuplarına duyurulmasını haber vermişlerdir. Ertesi günü Levent Menekşe sokaktaki eve giden Yılmaz Salih Veyisoğlu bu evde kalan Ziya Yılmaz, Ülkü Ahmet Cafer, Ahmet Alankuş, Hatice Alankuş ve Akgül Yulkaslan'a genel arama yapılacağını bildirmiştir. Ziya Yılmazın Metin Bozdağ'ca tutulan evde gizlenme çukuru kazıldığını, ancak kapağının yapılmadığını bunun için gerekli malzemenin alınmasını belirtmesi üzerine Ahmet Alankuş idaresindeki özel oto ile Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Hatice Alankuş, Beşiktaş'daki bir keresteci dükkânına giderek lüzumlu malzemeyi almışlar; bunlar Yılmaz Salih Veyisoğlu tarafından Şişli Hanımelî Sokaktaki eve götürülmüştür. Ulaş Bardakçı ve Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu çukur kapağını yapıp boyamışlardır. Ancak bu evi saklanma yönünden pek emin görmeyen Mahir Cayan, aynı gece buraya Skoda kamyonetini getiren sanık Rıza Çolak ile Levent Menekşe sokaktaki eve gitmiş; kazılar çukurdan çıkan bir kısım toprak da çuvallara konularak araç ile götürülmüştür. Ertesi günü Rıza Çolak'a alt Skoda ile eve gelen Ahmet Alankuş, Ulaş Bardakçı ve Yılmaz Salih Veyisoğlu'nu alarak Levent Menekşe sokaktaki eve getirmiştir.

23 Ocak 1972 günü yapılan FIRTINA-1 müşterek tatbikatından önce Yılmaz Salih Veyisoğlu, Ülkü Ahmet Cafer'i Levent Menekşe Sokaktaki evden alarak, Hv. Tğm. İsmail Samur'un evine götürmüş; genel aramayı burada geçirmişlerdir Aynı arama sırasında Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz Levent Menekşe Sokaktaki evde daha önce kazılan çukurda gizlenmişler; aramaya gelen görevlileri Hatice Alanıkuş, Akgül Yulkaslan ve Ahmet Alankuş karşılamış; görevlilerin sorusuna karşı evde aranılan kişilerden kimse bulunmadığını beyan etmeleri üzerine vazifeliler evden ayrılmıştır.

Ulaş Bardakçı, Mustafa Alabora ile gönderdiği mektupta Yılmaz Putun (Güney)'den 50.000 lira istemiş; Yılmaz Putun (Güney) o günlerde malî durumunun, iyi olmadığını beyanla 5.000 lira göndermiş; Ulaş Bardakçı bu parayı çok az bularak kabul etmek istememesine rağmen bilâhare aynı para Mustafa Alabora tarafından kendisine tevdi edilmiştir.

Genel aramadan 2-3 gün kadar sonra Seyfi Akman'ın o akşam Mustafa Alabora'nın evine gideceklerini söylemesi üzerine Yılmaz Salih Veyisoğlu, Rıza Çolak'tan Skoda kamyoneti alarak Levent Menekşe Sokaktaki eve getirmiş; kısa bir süre sonra da Ulaş Bardakçı ve Seyfi Akman'ı Skoda ile Mustafa Alabora'nın evine götürmüştür.

Biraz sonra aynı eve Yılmaz Putun (Güney) ve Güven Şengil d.e gelmişler; Ulaş Bardakçı, Küpeli grubu ile aralarında vukubulan ayrılık sebeplerini anlattıktan ve bu konudaki fikirlerini sorduktan sonra Yılmaz Putun (Güney)'den kendilerine 50.000 lira yardımda bulunmasını istemiş; Yılmaz Putun (Güney) o gün için üzerinde bulunan 5.000 lirayı verdikten sonra ileride yine yardıma devam edeceğini belirtmiştir.

Ulaş Bardakçı evden çıktıktan sonra Yılmaz Salih Veyisoğlu'na Seyfi Akman vasıtasıyla Mustafa Alabora ile ilişkiyi devam ettirmesini onların Yılmaz Putun (Güney)'den para ve sair imkân sağlayacaklarını söylemiş; o gece Yılmaz Salih Veyisoğlu, Ulaş Bardakçı'yı Metin Bozdağ'ın kiraladığı eve bırakmıştır.

Birkaç gün sonra Seyfi Akman tarafından sanık Erkan Akın'ın evine götürülen Yılmaz Salih Veyisoğlu orada sanık Mustafa Alabora Erkan Akın ve Güven Şengil ile buluşmuş; Güven Şengil, Yılmaz Putun (Güney)'in göndermiş olduğu 10,000 lirayı Yılmaz Salih Veyisoğlu'na tevdi ederken ikinci

sefer para ile birlikte silâh da getireceğini beyanda bulun-

Bundan kısa bir süre sonra Güven Şengil, Erkan Akın'ın evine gelişinde Yılmaz Putun (Güney) tarafından gönderilen Browning marka tabancayı Yılmaz Salih Velisoğlu'na teslim, etmiş; bunu takip eden günlerde aynı evde Yılmaz Pütün(Güney)'in gönderdiği 50 adet mermi Mustafa Alabora bir peruk Güven Şengil tarafından Yılmaz Salih Veyisoğlu'nâ verilmiş olup; adı geçence alınan 10,000 lira para, mermi ve peruk Ziya Yılmaz'a tevdi olunmuştur.

Sanık örgüt üyesi Erkan Akın'ın İstanbul Beyoğlu Taksim Anadolu Sokak No. 5/7'deki evi özellikle örgüt irtibat işlerinin yürütülmesinde kullanılmış; bu eve örgüt üyesi Yılmaz takma adlı Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Murat takma adlı Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz, Cemal takma adlı Seyfi Akman, Mustafa Alabora, Güven Şengil gelerek örgütle ilgili meseleleri görüşmüşler; Yılmaz Putun (Güney) tarafından gerek Yusuf Kúpeli ve gerekse Mahir Cayan gruplarına gönderilen para, silâh, mermi ve peruk bu evde irtibatçılar tarafından teslim alınmış; Mustafa Alabora tarafından örgüte yardım için alınan para hassaten Erkan Akın'ın bavulunda geçici bir süre için saklanmıştı. Ayrıca yine örgüt üyelerinden İzzet Sezer takma adlı Cengiz Özateş, Erkan Akın'ın evinde kalma ve örgüt üyeleri ile temas kurma imkânını bulmuştur.

Mahir Cayan ile Yusuf Kúpeli arasında doğan ihtilâf, Erkan Akın, Güven Şengil, Mustafa Alabora, Seyfi Akman, Mustafa Baykara tarafından aynı evde konuşulup tartışılmıştır.

Kurban Bayramından üç gün kadar önce Hv. Ütgm. Mustafa Şahin, Ertuğrul Kürkçü'nün Mahir Çayan'a yazdığı mektupla, Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evine gelmiş; sanık Fatma Yeşil, Mustafa Şahin'i Metin Bozdağ'ın örgüt adına tuttuğu eve götürerek, mektubu buraya gelen Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nâ vermiştir. Adı geçen sanık bu mektubu Levent Menekşe Sokaktaki evde kalan Mahir Çayan'a ulaştırmıştır. Mahir Çayan'ın yazdığı cevabî mektubu alan Yılmaz Salih Veyisoğlu bunu, Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evinde bekleyen Hv. Ütgm. Mustafa Şahin'e vererek Ertuğrul Kürkçü'ye ulaştırılmasını söylemiştir. Bundan iki gün kadar sonra Ertuğrul Kürkçü'nün Mahir'e gönderdiği özet olarak Ankara'daki örgütsel faaliyetler ile o günlerde Ankara'da bir genel

arama yapılacağını duyulduğunu, bu itibarla Ankara'ya gelmesinin sakıncalı olacağını dile getiren mektuba cevap olarak Çayan'ın yazdığı mektubu alan Yılmaz Salih Veyisoğlu, Kurban Bayramının birinci günü Ankara'ya geldiğinde, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ile İlyas Aydın'ın, evinde olduklarını görmüştür.

Biraz sonra aynı eve gelen sanık örgüt üyesi Salih Zeki Yada, İlyas Aydın'ın kendileriyle birlikte kaldığı evde hâlâ gizlenme çukurunun kazılmadığını bildirmiş; bunun üzerine aynı gün Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Salih Zeki Yada, bu ev odalarından birinin taban betonunu kırarak çukur kazmışlar; bu evde bulunan Müzeyyen Yada da yardımcı olmuştur. Yılmaz Salih Veyisoğlu aynı gün evine döndüğünde, sanık Celâhattin Güleç tarafından getirilen Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin'in de bulunduklarını görmüş; Mahir Çayan'ın gönderdiği mektubu Ertuğrul Kürkçü'ye vermiştir.

Ertuğrul Kürkçü, Mahir Çayan'a yazdığı ve genel arama tehlikesine rağmen, isterse Ankara'ya gelmesini belirleyen mektubu Yılmaz Salih Veyisoğlu, Kurban Bayramının 2 nci günü İstanbul'a döndüğünde, Mahir Çayan'a ulaştırmıştır. Bu haber üzerine Mahir Çayan, Ankara'ya gitmeğe karar verdiğinden, nakil hususu görüşülmüş; Ertan Saruhan temin edeceği bir kamyon ile naklin yapılacağını söylemesine rağmen bu aracı sağlayamadığından, sanık Rıza Çolak idaresindeki Skoda marka kamyonetle naklin yapılması uygun görülmüş ve gerekli hazırlıklara başlanılmıştır.

MAHİR ÇAYAN'IN İSTANBUL'DAN ANKARA'YA GÖTÜRÜLÜŞÜ

Mahir Çayan'ın, 31 Ocak 1972 günü İstanbul'dan Ankara'ya götürüleceği kesinlik kazanmış; gerek Bayramın üçüncü günü, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evinde yapılması kararlaştırılan Tim toplantısını yürütmek ve gerekse Mahir Çayan'ın Ankara'ya gelişinde hazır bulunmak amacıyla, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, 26 Ocak 1972 tarihinden, itibaren bir hafta izin alarak Ankara'ya gelmiştir.

Mahir Çayan'ın 31 Ocak 1972 günü İstanbul'dan Ankara'ya Rıza Çolak'ın kullanacağı Skoda ile götürüleceğinin,

araçta ayrıca Ertan Saruhan'ın da bulunacağını kesinlikle kararlaştırılmasından sonra, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, 30 Ocak 1972 günü gecesi Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evine gelerek orada kalan Cemal takma adlı Seyfi Akman ile Haldun Yeşil de yanlarında hazır olduğu halde konuşmuş; Mahir Çayan'ın 31 Ocak 1972 günü Skoda kamyonetle İstanbul'dan Ankara'ya gönderileceğini, aynı gün saat 17.00'de Kızılcahamam'da sağ tarafta bulunan Türk Petrol İstasyonu meydanında beklenilmesini söylemiş; bu hususu derhal Ankara'ya ulaştırması talimatını vermiştir. Seyfi Akman Ankara'ya . gelişinde, Yılmaz Salih Veyisoğlu'nün evine giderek, sanık Selma Veyisoğlu'na durumu anlatmış ve ondan, bir kaç saat sonra, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın geleceğini öğrenmiştir. Seyfi Akman, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı geldiğinde, durumu kendisine bildirmiştir.

31 Ocak 1972 günü sabahı Rıza Çolak, kullandığı Skoda kamyonet ile yanında Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Ertan Saruhan da olduğu halde, Levent Menekşe sokak No. 1' deki eve gelmişler, daha önce yaptırılarak eve getirilmiş bulunan sandığa Mahir Çayan girmiş; sandığın kapak tahtaları Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz tarafından yarıya kadar çakıldıktan sonra üzerine eşya süsü vermek için bir de adres yazılmıştır. Mahir Çayan'ın bulunduğu sandık, Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Ertan Saruhan ve Rıza Çolak vasıtasıyla araca konulmuş; ayrıca ev eşyası taşmıyor havası yaratmak için sanık Akgül Yulkasan tarafından verilen koltuk, soba, sandalye gibi ev eşyaları da araca yüklenmiştir. Bütün bu işler yürütülürken, Ahmet Alankuş ve Hatice Alankuş da evde bulunmuştur. Rıza Çolak ve Ertan Saruhan'a refakat eden Yılmaz Salih Veyisoğlu, Üsküdar'da onlardan ayrılmıştır.

31 Ocak 1972 günü öğleden sonra Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, sanık Selma Veyisoğlu'na, Hv. Ütgm. Mustafa Şahin ile eşi Türkân Şahin'i çağırmasını söylemesini müteakip, kendisinin sanık Muzaffer İlgen'e gidip özel otosunu istiyeceğini beyanla evden ayrılmış ve Muzaffer İlgen'i bularak saat 16.00 sıralarında adı geçen idaresindeki Anadol oto ile eve dönmüşlerdir. Evde Mustafa Şahin, Türkân Şahin, Muzaffer İlgen, Selma Veyisoğlu ve Seyfi Akman ile konuşan Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, İstanbul'dan gelecek olan Mahir Çayan'ı karşılamak üzere Kızılcahamam'a gideceklerini belirtmiş; Muzaffer İl-

gen'in *sevk ve idaresindeki* özel otoyola resmî elbiseli olarak Hv. Ütgm. Mustafa Şahin, eşi Türkân Şahin, Hy. Yzb. Orhan Savaşçı ve Seyfi Akman Kızılcaayamam'a müteveccihen hareket etmişlerdir. Yolda araç direksiyonunu Hv. Ütgm. Mustafa Şahin geçmiş ve saat 17,00 sıralarında Kızılcahamam'da tarif edilen mahalle gelinerek, Skoda kamyonet beklenilmeğe başlanmıştır.

Kısa bir süre sonra Skoda kamyonet geldiğinde, Seyfi Akman bu araçta bulunan Ertan Saruhan'ın yanına binmiş; Anadolu önde, Skoda arkada Ankara'ya hareket edilmiştir. Kızılcahamam'da Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın verdiği talimat üzerine Ankara Gazi Orman Çiftliği yakınında müsait bir yerde sandıktan çıkarılan Mahir Cayan Anadolu'ya geçmiş, bu araçla doğrudan Hv. Ütgm. Mustafa Şahin'in Ankara Emek Mahallesi 77 nci Sokak 2/6'daki evine gelinmiştir.

Mahir Cayan'ın geldiğini Hv. Ütgm. Tayfun Orçun, Gökmen'lerde kalan Ertuğrul Kürkçü'ye bildirmiş ve onu Mustafa Şahinlerin evine getirmiştir. Bir süre sonra da aynı eve sanıklar Seyfi Akman, Hv. Tgm. Ömer Uluğ ve Selma Veyisoğlu gelmişlerdir. Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Muzaffer İlgen ile evden ayrılmış; Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Seyfi Akman geçeyi Mustafa Şahinlerde geçirmiştir.

Ertesi akşam bu eve özel otosuyla Muzaffer İlgen, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı geldikten ve hava iyice karardıktan sonra resmî elbiseli olarak araç direksiyonuna geçen Hv. Ütgm. Mustafa Şahin, araca bindirdiği Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü, Muzaffer İlgen, Orhan Savaşçı, Türkân Şahin'i, Hv. Tgm. Selim Özkar'ın örgüt adına kiraladığı ve Hv. Tgm. Saffet Alp, eşi Nazan Alp, Sinan Kâzım Özudoğru, Hüdaî Arıkan'ın gizlendikleri Ankara Küçükesat Başçavuş Sokak 89/2'deki eve götürmüş; Mahir Cayan tarafından hazırlanan, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi stratejisini daha önce yürütülen silâhlı eylemlerden de faydalanarak daha geniş şekilde izah eyliyen yazıyı daktilo etmeği kabul eden Muzaffer İlgen, kısa bir süre sonra Orhan Savaşçı ile birlikte evden ayrılmıştır.

Mahir Cayan'ın Ankara'ya gidişinden önce, Hv. Tgm. Tamer Hazer'e yürütülmesi kararlaştırılan soygun ve adam kaçıрма olayları ile ilgili istihbaratı yapması ve büyük para sağlanılacak eylemden sonra örgüt için açılması düşünülen işyeri adreslerinin tesbiti görevleri verilmiştir. Özellikle kaçırılarak büyük miktarda fidye alınabileceği düşünülen İstanbul'

un büyük iş adamlarından Sıtkı Koçman'ın ev ve iş adreslerinin tesbiti, gerekli istihbaratın toplanması, Tamer Hazer'den istenilmiştir.

Sanık Hv. Tğm. Tamer Hazer, örgütçe kendisine verilen görev icabı olarak Sıtkı Koçman'ın işyerine gitmiş, hangi saatlerde işyerine geldiği ve hangi saatlerde ayrıldığı hususlarını tesbite çalışmış; bu görevi kendisinden sonra örgüt irtibatçılığı yapmak için izin alarak İstanbul'a gelen Murat takma adlı Faik Güleçyüz'e devretmiştir. Sanık Hv. Tğm. Tamer Hazer, Mahir Çayan'ın Ankara'ya gitmesinden önceki günlerde Hv. Tğm. İsmail Samur'un evinden aldığı karacı subay elbise, gömlek ve şapkasını Levent Menekşe Sokaktaki eve getirerek, Çayan'lara teslim etmiştir. Ocak 1972 ayı ilk haftasından itibaren örgüt üyesi sanıklar Şerafettin Serdar, Kenan Yada ve bazı günlerde de Seyfi Akman, Hv. Tğm. İsmail Samur'un Fındıkzade'de örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere tuttuğu evde kalmağa başlamışlardır.

İSTANBUL VE ANKARA'DA SUBAYLARDAN OLUŞAN EYLEM TİMLERİNİN TOPLANMASI :

Levent Menekşe Sokaktaki evde teşkili kararlaştırılan ve Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evindeki toplantıda kimlerden teşekkül edeceği tesbit olunan eylem timine dahil subay kişilerden bazıları hariç, diğerleri 29 Ocak 1972 günü Ankara ve İstanbul'a gelmişlerdir.

Ogün Hv. Tğm. İsmail Samur'un evinde, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'nın başkanlığında yapılan birinci tim toplantısına: Hv. Ütgm. Erşan Tepeli, Hv. Tğm. Tamer Hazer, Hv. Tğm. İbrahim Tunç, Hv. Tğm. Aydın Karabektaş ve bu tim hariçindeki kişilerden ikinci tim başkanı Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, dördüncü timden Hv. Tğm. İsmail Samur; Seyfi Akman'ın sağladığı arkadaşı Tarık'a ait Taksim'deki evde Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun başkanlığındaki ikinci tim toplantısına Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'nın yaptığı toplantıdan sonra Kadıköy İskelesinde buluştukları Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz, Hv. Tğm. Münir Yılandıcı, Hv. Tğm. Ali Özeloğulları, Hv. Ütgm. Tayfun Orçun ve Seyfi Akman; Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in başkanlığında ve kendi evinde yapılan üçüncü tim toplantısına: Hv. Ütgm. Tevfik Işık Çeviker ve Hv. Ütgm.

Kemâl Çetinel; Ankara'da Hv. Ütgm. Mustafa Şahin'in evinde Hv. Yzb. Orhan Savaşçı'nın başkanlığında yapılan toplantıya; Hv. Ütgm. Muhittin Bilgen, Hv. Tgm. Hilmi Baykal, bu tim dışında Ankara irtibatçısı ve gerektiğinde timde görev verilebilecek Hv. Ütgm. Mustafa Şahin katılmışlar, bu toplantı sırasında sanık Türkân Şahin de evde bulunmuştur.

Bu toplantılarda tim başkanları, iştirak edenlere Mahir Cayan ve Yusuf Küpeli arasında ideolojik-politik-örgütsel yönden bir ayrılık doğduğunu; örgütün asker kesimi olarak kendilerinin Cayan grubu yanında yer aldıklarını; Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Genel Komitesince alınacak karar gereğince yapılacak şehir gerillâ eylemlerine kendilerinden oluşan timlerin de katılacağını; eylemlere katılacak şahıslara bu durumun örgüt irtibatçılarınca ulaştırılacağını; bu haberleşmede parolanın «Süleyman Beyin selâmları var»; işaretinin ise «Memnun oldum. Demek hastahaneden çıktılar» şeklinde olacağını; eylemlere sivil kıyafetle katıldıktan sonra en kısa zamanda birliklerine döneceklerini; tim mensubu kişilerin yakalanmaları halinde özellikleri toplantıda kararlaştırılan muhayyel bir lideri bildireceklerini; aynı şekilde ifade vereceklerini; cins ve özellikleri belirten silâh, merini, telsiz, patlayıcı madde ve sair malzemelerin temini ile silâh ve mühimmat depoları yerlerinin tesbiti işlerinin Şubat 1972 ayı sonuna kadar bitirilmesi gerektiğim; ayrıca istenilen malzemelerin temini hususunun tim mensubu kişilerin bölgelerine gidişlerinde diğer örgüt üyelerine de duyurmalarını anlatıp, izah etmişlerdir.

Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in Başkanı bulunduğu, time dahil Hv. Tgm. Seyfettin Kule toplantı gününden önce yaralandığından, Hv. Tgm. Duray Çelikel ise arkadaşının yaralanması olayı etkisi altında kaldığından bu toplantıya iştirak edememişlerdir. Hv. Tgm. Duray Çelikel bilâhare Şubat 1972 ayı aidatını teslim için Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evine gelmiş; Haldun Yeşil kendisini kurban bayramının üçüncü günü Hv. Ütgm. Tevfik Işık Çeviker ve Hv. Ütgm. Kemal Çetinel'in toplantıya katıldıklarını, kendisiyle Seyfettin Kule'nin başkanlığında kurulan üçüncü timde görev alacaklarını; Seyfettin Kule'nin takma adının (Suat), kendisinin ise (Sedat) olduğunu beyanla timlerin görev ve amacını, irtibatçıların kullanacağı parolayı, yakalanma halinde bildirilecek muhayyel liderin özelliklerini, sağlanması gereken malzemeler ile tespit

edilecek hususları izah etmiş ve bu ciheti Hv. Tğm. Seyfettin Kule'ye de bildirmesini istemiştir. Hv. Tğm. Duray Çelikel, Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in talimatını aynen Seyfettin Kule'ye iletmiştir.

Tim toplantı tarihinden önceki günlerde Hv. Yzb. Sürhay Tunçman ve Hv. Ütgm. İzzet Aydoğdu'nun bazı şüpheli hareketlerinden dolayı emniyetçe takip edildiklerinin bilinmesi üzerine Sürbay Tunçman'ın Ankara'da Hv. Yzb. Orhan Savaşçı Başkanlığında yapılacak dördüncü tim toplantısına katılması sakıncalı görülmüş; yerine Hv. Ütgm. İlhan Kaplan gönderilmiştir. Bayramın dördüncü günü Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evine giden İlhan Kaplan Orhan Savaşçı ile görüşerek Sürhay Tunçman'ın ne sebepten gelmediğini nakletmiş; Orhan Savaşçı'nın, Hv. Yzb. Sürhay Tunçman ile görüşmek istediğini Kayseri'ye dönüşünde kendisine bildirmiştir. Bundan birkaç gün sonra Sürhay Tunçman Ankara'ya gelerek Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evinde timler konusunda Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ile konuşmuştur.

Mahir Çayan'ın Ankara'ya gidişinden sonra Ahmet ve Hatice Alankuş ile Akgül Yulkaslan Levent Menekşe Sokak No. 1'deki evden ayrılıp, Taksim, Taksim Caddesi No. 153-155/11 deki eve taşınmışlar, bir iki gece bu evde Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya'da kalmışlardır. Sanık Kenan Yada ile Ülkü Ahmet Cafer'in evli gibi gösterilerek Levent Menekşe Sokak No. 1'deki evin tutulması düşünüldüğünden Hatice Alankuş, Ülkü Ahmet Cafer ile ev sahibine giderek görüşmelerini sağlamış ve tavsiyede bulunmuştur. Bunun üzerine karı koca gibi gözüken Kenan Yada ve Ülkü Ahmet Cafer ev sahibine giderek Levent Menekşe Sokak No. 1'deki evi kiralamışlardır. Bundan sonra bu evde Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Kenan Yada ve Ülkü Ahmet Cafer kalmağa başlamıştır.

Sanık P. Ütgm. Atillâ Özsever 17 Temmuz 1971 tarihinde Tatvan'da sanık Mu. Ütg. Yücel Top 5 Ağustos 1971 günü Muş'da göreve başladıktan sonra örgütle ilişkilerini İstanbul'da bulunan örgüt üyesi P. Tğm. Olcaytu Özsever ve Mustafa Lâçiner vasıtasıyla yürütmüşlerdir. Sanık Atillâ Özsever 18 Ekim 1971 tarihinden geçerli olmak üzere aldığı yol hariç 30; 24 Aralık 1971 tarihinde aldığı 10 günlük izinlerini İstanbul'da geçirmekte iken örgüte bağlı kişilerle fiili bir ilişki içerisinde bulunmuştur. Sanık P. Ütgm. Atillâ Özsever son iz-

nini kullanmakta iken örgüt askerî kesim İstanbul sorumlusu Hv. Yzb. Haldun Yeşil ile kendi evlerinde örgütsel meselelerin eleştirisini yaparak ayrılıktan sonra Türkiye Halk Kurtuluş Partisi'nin izliyeceği çizgi üzerinde konuşmuştur.

Sanık Mu. Ütgm. Yücel Top 3 Şubat 1972 tarihinden geçerli olmak üzere aldığı 15 günlük izinle İstanbul'a gelmezden önce Tatvan'da görevli P. Ütgm. Atillâ Özsever ile görüşmüş, adı geçenden İstanbul'da bulunan sanık Mustafa Lâçiner'e verilmek üzere Türkiye'de Marksist-Leninist örgütlenmenin nasıl yürütülmesi gerektiği hususundaki «Meselenin Ortaya Konuşu» başlıklı yazıyı alarak İstanbul'a hareket etmiştir. İstanbul'a geldiğinde Mustafa Lâçiner'i işyerinde aramış, bilâhare P. Tgm. Ölcaytu Özsever'lerin evinde buluştuğlarında P. Ütgm. Atillâ Özsever tarafından hazırlanan ve kendisine gönderilen yazıyı vererek burada belirtilen meseleler, sanıklar Mustafa Lâçiner, P. Tgm. Ölcaytu Özsever ve Mü. Ütgm. Yücel Top arasında konuşulmuştur.

13 Şubat 1972 günü P. Tgm. Ölcaytu Özsever'lerin evine birlikte gelen Mu. Ütgm. Yücel Top ve Mustafa Lâçiner güvenlik kuvvetlerince yakalanmış; P. Ütgm. Atillâ Özsever'ce hazırlanan yazı Mu. Ütgm. Yücel Top'tan geçirilmiştir.

Bu belgenin çok ilginç konulain işlenmesi nedeniyle ay-nen alınmasında yarar görölmüştür.

MESELENİN OKTAYA KONUŞU başlıklı belgede aynen: (A - İDEOLOJİK GÖRÜŞ :

- 1 — Dünya devrimci mücadelesinin görünümü;
 - a) Emperyalizmin 3 ncü bunalım dönemi,
 - b) Ortadoğu devrimci çemberi,
- 2 — Türkiye'deki devrimci mücadelenin gelişimi;
 - a) Türkiye'deki devrimci mücadelenin gelişimi;
 - b) Türkiye'nin tarihsel gelişimi,
 - c) Faşizmin nitelisi ve hâkim sınıfların durumu,
 - d) Devrimin stratejisi ve taktikleri,
 - I. Stratejinin belirlenmesi, II. **Leninist örgütlenme ve devrimci parti sorunu,**
 - III. **Acil görev, politik bilinçlendirme ve illegal örgütlenme,**
 - IV. Anti-Faşist mücadele,

V. Devrimci mücadelenin taktikleri,
VI. Halen mevcut devrimci fraksiyonlar ve çalışmaları,

(B - YENİDEN ÖRGÜTLENME :

- 1 — Leninist örgüt anlayışı ile küçük burjuva örgütlenmesi arasındaki farklar;
(Leninist örgüt anlayışının ordu içi teori ve pratiği).
- 2 — Parti hücresi oluşturma;
 - a) Sempatizan grubu ve parti sempatizanının nitelikleri,
 - b) Grup içi irtibat,
 - c) **Grup disiplini (demokratik merkezîyetçilik ilkesinin uygulanması),**
 - d) Malî sorun,
- 3 — Parti ile organik bağlantı;
 - a) Parti ile irtibat,
 - b) **Parti kanalı ile ideolojik birliğin sağlanması,**
 - c) **Partiye rapor gönderme,**

(C-ÇALIŞMA TARZI:

- 1 — Grup içi teorik eğitim,
 - a) Belli bir programın uygulanması,
 - b) **Teorik ve pratik konularda tez hazırlanması,**
- 2 — **Ordu içinde devrimci çalışma;**
 - a) **Ordu içi kaynaklardan faydalanma:**
 - I. istihbarat elde etme (1. Günlük emirler, 2. Kışla faaliyetleri, 3. Asayiş ve emniyet plânları), sabotaj plânlaması ve tekniği, II. Askerî malzeme ele geçirme, III Devrimci mücadeleye yarıyacak askerî kitapları etüt etme.
 - b) **Subay - Astsubay kesiminde çalışma,**
 - I. Genel politika ve ilkeler,
 - II. Yurtsever, Anti-Faşist, devrimci unsurları değerlendirmek,
 - III. **Belli bir teorik eğitim programının uygulanması (sempatizan çevreye).**

IV. Teorik bilinç düzeyi ve politik güvenilirliği olumlu ise; Özel propaganda ve ajitasyon, V. Statik anti-faşist unsurların tarafsızlaştırılması. VI. Deneme safhası ve parti sempatzanı olmasının teklifi,

VII. Ayrılan PDA unsurları ile ilişki, c) Erat kesiminde çalışma;

I. Genel politika ve ilkeler, II. Birliğin kaba sınıfsal tahlilini yapma,

III. Kitle içinde genellikle subay - erat çelişmesine dayanan propaganda ve ajitasyon,

IV. Belli bir teorik eğitim programı takip ederek yarı bilinçli emekçi unsurlara özel propaganda ve ajitasyon.

V. Politik güvenilirliği sağlam, bilinçli unsurlarla terhisinden sonra ilişki kurma,

3 — Bölgesel devrimci çalışma:

a) Çevre çalışması;

I. Bölgenin sınıfsal tahlili,

II. Hâkim sınıfların niteliği,

III. idarî ve adlî mekanizma ve çalışması,

IV. MÎT, Polis ve Jandarma Teşkilâtı, askerî birliklerin durumu,

V. Halkın geçim kaynakları ve işsizlik durumu, VI. Fabrika durumu, çalışan işçi sayısı, sendikalar, VII. Toprak mülkiyeti durumu, köylülüğün sınıfsal analizi, köy-şehir ilişkisi VIII. Banka, sigorta ve diğer tefeci kurumlar, kredi verdiği unsurlar,

IX. Kamu ve özel işletmelerin varlığı, X. Yabancı sermaye ile çalışan işletme ve kurumlar, XI. Bölgenin nüfusu, okuma - yazma ve okul durumu, XII. Sağlık teşkilâtı, halkın sağlık durumu, doğum-ölüm oranı, beslenme şartları,

XIII. Partiler ve en çok oy alan parti,

XIV. Milliyet sorunu, dinî mezhep ayrılıkları,

XV. Silâh kaçakçılığı ve avcılık durumu,

XVI. Küçük burjuva unsurları ve legal örgütleri,

XVII, Devrimci unsurların varlığı,

XVIII. Bölgenin devrimci geleneği,

b) Kitle çalışması;

- I. Kitlenin, bölgenin özelliğine göre düzenle geliş-
kisinin tesbiti, mevcut memnuniyetsizliğin politik
görünümü, kitlenin öz siyasî tecrübesi, devlet me-
kanizmasının baskısı,
- II. Kitle çalışmasında öncelikle emekçi unsurların
sömürüldüklerini, nasıl tanımladıklarının bilin-
mesi, özel sömürü biçimi ve genel sömürü düzeni
arasındaki çelişkinin ortaya konması ve bu yönde
politik ajitasyon,
- III. Devletin niteliğinin ortaya konması,
- IV. Ülkemizdeki emperyalizmin, hâkim sınıfların ni-
teliği ve yoksul sınıfların nasıl sömürüldüklerinin
devrim stratejisine uygun olarak anlatılması ve
politik bilinçlendirme,
- V. Kitle içindeki emekçi genç (öğrenci) güvenilir
unsurlara politik bilinçlenmenin öncelikle özel
olarak yapılması ve belli bir teorik eğitim prog-
ramı ile siyasal bilinç aşılması,
- VI. Devrimci mücadelenin ancak d-svrimci bir parti
öncülüğünde organize edileceği bilincinin yer etmesi,
- VII. Gerçekten çok güvenilir unsurların adam saklaya-
bilme ve silâh temini imkânları,
- VIII. Bilinçli emekçi ve devrimci unsurların örgütlen-
mesi, IX. Yurtsever, anti-faşist unsurların varlığı,
politik
propaganda ve örgütlenme,
- X. Legal dernek ve örgütlerde devrimci çalışma yap-
ma olanakları ve illegal örgütlenme şekilleri, XI.
Mahallî ayaklanma sorunu,
- XII. Bölgenin halk savaşı döneminde politik ve askerî
açıdan incelenmesi, bu amaçla teşkilâtlanma,
- XIII. Kitle içinde örgütlenmede öncelikle muhtelif sınıf
ve tabakalarda bulunan mahalli bilinçli unsurlar-
dan bir çekirdek meydana getirilmesi,
- XIV. Bu mahallî unsurlar belli bir bilinç düzeyine ulaş-
tıktan sonra kitleye bu unsurlar tarafından siyasî
ajitasyon ve propaganda yapılması), şeklinde
açıklamalar ile Türkiye Halk Kurtuluş Partisi'ndeki, örgüt-
lenme ve çalışma tarzının ne olacağı, örgütsel faaliyetlerde
öncelikle hangi esasların gözönünde bulundurulması gerekti-

ği, görevli bulunduğu yörede ne gibi bir çalışma içerisinde oldukları tesbit ve tâyin edilmiş, bu yazıda özellikle örgüt üyesi subay ve astsubaylar tarafından ordu içerisinde subay - astsubay - erat kesimlerindeki çalışma şekilleri, subay - erat çelişkisine dayanan propaganda ve ajitasyonun sağlanması, politik güvenilirliği sağlam ve bilinçli kişilerle terhisinden sonra ilişki kurulması, günlük emirler - kışla faaliyetleri - asayiş ve emniyet plânlarından gerekli istihbaratın elde edilmesi, İstanbul'da askerî kesim sorumlularının almış oldukları karar icabı askerî malzeme temini, sabotaj plânlaması ve tekniği konusunda yeterli çalışmanın yapılması, güvenilir unsurların adam saklıyabilme ve silâh temini imkânlarının tesbiti, bölgenin halk savaşı döneminde politik ve askerî açıdan incelenmesi ve bu amaçla teşkilâtlanması, devrimci mücadelenin ancak devrimci bir parti öncülüğünde organize edileceği bilincinin kitlelerde yaratılması gibi örgütsel faaliyet prensiplerinin önerilmesi ile P. Ütgm. Atillâ Özsever'ce adı geçen sanığın ve Mu. Ütgm. Yücel Top'un müesses, ekonomik ve sosyal düzeni değiştirici, ülkede proleterya iktidarını sağlayıcı, amaçla hareket ettikleri daha da açıklığa kavuşmaktadır.

Sanık Yusuf Niş İzmir'den İstanbul'a geldikten sonra P. Tgm. Olcaytu Özsever ile şahsî ilişki kurmuş; Olcaytu Özsever Türkiye Halk Kurtuluş Partisi tüzük ve organlarından bahsederek kendisinin bu örgüt üyesi olduğunu, örgütte fikrî bir ayrılık meydana geldiğini, örgütün strateji ve statüsü hakkında yakında bir broşür hazırlanacağını anlattıktan sonra Yusuf Niş'e de bu örgüte girmesi teklifinde bulunmuştur.

Yusuf Niş'e daha önceden tanıdığı ve Olcaytu Özsever yardımıyla ilişki kurduğu Seyfi Akman'ca da aynı konularda açıklama yapılmış ve örgüte girmesi için teklifte bulunulmuştur. Sanık Yusuf Niş, ayrıca Olcaytu Özsever tarafından Haldun Yeşil'in evine götürülerek adı geçenle tanıştırılmış; sanık Yusuf Niş, Olcaytu Özsever ve Seyfi Akman'ın partiye girmesi hususundaki tekliflerine olumlu veya olumsuz cevabı, hazırlanacağı söylenilen broşürü okuduktan sonra vereceğini beyan etmiş; 13 Şubat 1972 günü Ve görüşmek üzere gittiği Haldun Yeşil'in evinde güvenlik kuvvetlerince yakalanmıştır. Sanık Yusuf Niş, sanıklar Hv. Yzb. Haldun Yeşil, P. Tgm. Olcaytu Özsever ve Seyfi Akman'ın Türkiye Halk Kurtuluş Partisi içerisinde faaliyette bulunduklarını bilmesine

rağmen bu durumu Hükümet Makamlarına duyurmamıştır.

Sanık Süha Pelitözü Paris'e gittiğinde kayınbiraderi Osman Tokcan vasıtasıyla Gülten Çayan'ı görerek kendisine gönderilen mektup ve savunmaları vermiş; hazır bulunan Osman Tokcan, Ercan Erciyes ve Gülten Çayan'ın örgütün durumunu sormaları üzerine, Süha Pelitözü Türkiye Halk Kurtuluş Parti - Cephesinde silâhlı şehir - kır gerillâ eylemlerine devam edilip edilmemesi yönünde fikrî bir uyuşmazlığın doğduğunu; Mahir Cayan ve arkadaşlarının bu eylemlere devam edilmesi, Yusuf Kûpeli ve Münir Ramazan Aktolga grubunun ise şimdilik bu kabil eylemlere devam edilmemesi tezini savunduklarını anlatmış; orada bulunan kişiler de Cayan grubu yanında yer alacaklarını belirtmişlerdir. Sanık Süha Pelitözü, Gülten Cayan tarafından verilen bir düzine kadar görünmez yazı yazan ve 7-8 adet bunu okunur hale getiren kalemeleri, 15 kadar sansüre imkân vermiyen zarfı, 1000 Mark'ı, gözükmez yazı yazmada ve okumada kullanılan 2 şişe ilâcı, bir mektubu 6 Şubat 1972 günü Türkiye'ye getirmiş ve evine çağırdığı sanık Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'na teslim etmiştir. Sanık Süha Pelitözü ayrıca Fransa'da devrimci bir deterjan firması ile anlaştığını, Türkiye mümessilliğini alacağını, bunu Türkiye Halk Kurtuluş Partisine gelir sağlamak için yapacağını, bu konudaki neticenin bir ay içinde alınacağını da Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'na anlatıp gerekli bilgileri vermiştir. Hv. ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu Süha Pelitözü'nden aldığı eşyaları getirerek Ziya Yılmaz'a tevdi etmiştir.

Sanık Erkan Akın'ın Taksim Anadol sokaktaki evinde muhtelif zamanlarda sanıklar Mustafa Alabora, Güven Şengil, Lâle Arıkdal ve Erkan Akın toplanarak Türkiye Halk Kurtuluş Partisinde ideolojik-politik-örgütsel çizgi yönünden doğan ihtilâfı konuşmuşlar; Cayan grubunun izleyeceği çizgiyi tasvip ederek bu grup içerisinde yer almışlardır. Özellikle Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'ın saklanmaları için daha emin bir eve ihtiyaç görüldüğünden bu mesele Erkan Akın'ın evinde Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Mustafa Alabora arasında konuşulmuş; Mustafa Alabora, Lâle Arıkdal'ın evinden istifade edilebileceğini söyleyerek Güven Şengil vasıtasıyla adı geçeni bu eve çağırtmış; Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nu Lâle Arıkdal ile tanıştırmıştır. Yılmaz Salih Veyisoğlu Lâle Arıkdal'a aranan örgüt üyelerinden Ulaş Bar-

dakçı ve Ziya Yılmaz'ın evinde saklanmalarının mümkün olup olmayacağını sormuş; sanık Arıkdal da birlikte oturdukları kız arkadaşının yakında evden ayrılacağını, o zaman bunun mümkün olacağını beyanla ev adresini Yılmaz Salih Veyisoğlu'na vermiştir.

İstanbul'da örgüt irtibatçılığı görevini yapan Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Hv. Tgm. Tamer Hazer'in izin süreleri dolmak üzere olduğundan bunların yerine aynı görevi yürütmesi kararlaştırılan Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz, 7 Şubat 1972'de başlayan 30 günlük kanunî izinini alarak aynı gün İstanbul'a gelmiş; Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evine gitmiştir. Bu evde Şerafettin Serdar ile tanışan, Hv. Yzb. Haldun Yeşil ve Seyfi Akman ile örgütsel meseleleri konuşan Faik Güleçyüz'ü aynı gece İsmail Samur'un evine Seyfi Akman götürmüştür. Oraya geldiğinde evde Hv. Tgm. Tamer Hazer, Hv. Tgm. İsmail Samur ve Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlunun bulunduklarını görmüştür.

Ertesi günü Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu Murat takma adlı Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz'ü Rıza Çolak'ın evine götürerek tanıştırmış ve bundan böyle bu şahısla irtibatı devam ettireceğini söylemiştir. Bu sırada Rıza Çolak'ın evinde bulunan ve Ziya Yılmaz'ın çağırması üzerine görüşmek amacıyla İstanbul'a gelen örgüt üyesi Çörtük diye anılan İsmet Öztürk her iki sanığa tanıştırmıştır. Aynı gece Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz, Rıza Çolak ve Kenan Yada ile birlikte gizlenme çukuru kapağı yapılmasında kullanacakları tahtaları alarak Levent Menekşe Sokak No. 1'deki eve götürmüş; İsmail Samur'un evinde bulunduğu bir sırada Cevdet takma adlı Ulaş Bardakçı bu eve getirilmiştir.

Ulaş Bardakçı, Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz'e de Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga grubu ile kendileri arasında doğan fikrî ayrılığı geniş bir şekilde anlatmış, aynı gece Hv. Ütgm. Yılmaz Veyisoğlu, Haldun Yeşillerden Şerafettin Serdar'ı da bu eve getirmiştir.

9 Şubat 1972 günü Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz ve Hv. Tgm. Tamer Hazer Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun verdiği para ile İsmail Samur'un evi için gerekli eşyaları alarak getirmiştir; Hv. Tgm. Tamer Hazer, Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz'e İstanbul'da bulunan örgüt mensuplarının ev ve işleri hakkında gerekli bilgileri vermiş, ayrıca daha önce kendisince yürütülmesi istenilen büyük iş adamlarından Sıtkı Koçman'ın ev

ve işyeri ile geliş - gidiş saatlerinin, tesbiti işine devam edeceğine, örgüt için tutulması istenilen işyerleri ve evlerin araştırılmasını söylemiştir. Aynı gece Tamer Hazer, Faik Güleçyüz'ü Levent Menekşe sokaktaki eve götürerek Memduh takma adlı Ziya Yılmaz ve Ayşe takma adlı Ülkü Ahmet Cafer ile tanıştırmış; Ziya Yılmaz da örgütte doğan fikir ayrılıklarından bahsetmiş; bu eve geliste İsmet Öztürk'ün de Ziya Yılmaz'ın yanında bulunduğunu görmüştür.

Ziya Yılmaz'ın Karadeniz kesimi ile ilgili konularda görüşmek istediği İsmet Öztürk, Ertan Saruhan'ın haber vermesi üzerine, Şubat 1972 ayı ilk haftası sonlarında İstanbul'a gelerek Rıza Çolak'ın evine gitmiş; adı geçen, 9-10 Şubat 1972 günü Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu tarafından Levent Menekşe sokaktaki evde kalan Ziya Yılmaz'ın yanına götürülmüştür. Ziya Yılmaz, İsmet Öztürk'e Yusuf Kúpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın örgüt içinde yarattıkları fikir ayrılığı ve sebeplerini anlatmış; Mahir Cayan ve kendisinin bir süre sonra Karadeniz Bölgesine geçerek orada gerillâ eylemlerine devam edeceklerini; Ertan Saruhan ile ciddi bir ilişki içerisinde bulunması beyanını müteakip, kendisinin de Karadeniz Bölgesinde saklanma için yer temin etmesini, silâh ve mermi sağlanmasını, kendileri ile ilişkiyi devam ettirmesini istemiştir.

Ziya Yılmaz tarafından İsmet Öztürk'ün yanında yazılan ve Kızıldere olayından sonra Çayan'ın üzerinde elde edilen mektup ile Gülten Çayan'ca Fransa'dan gönderilen mektubu, 1000 Markı, gözükmez yazı yazmak, gözükmez yazıyı görünür hale getirmekte kullanılan kalem ve mürekkepten bir kısmını birkaç gün sonra Hv. Tgm. Tamer Hazer ile Mahir Çayan'a göndermiştir.

O günlerde Erkan Akın'ın evine giden Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'na sanık Cengiz Özateş, Ulaş Bardakçı ile görüşmek istediğini söylemiş; Veyisoğlu da, Cengiz Özateş'i Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz ile İsmail Samur'un evinde kalan Ulaş Bardakçı'ya göndererek, temaslarını sağlamıştır. Ulaş Bardakçı ile Cengiz Özateş bu buluşmada örgütsel meseleleri, özellikle fikir ayrılık üzerinde konuşmuşlar; Ulaş Bardakçı ayrıca Cengiz Özateş'ten bir peruk temin etmesini istemiştir. Peruk için gerekli 400 lira Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz tarafından Cengiz Özateş'e Erkan Akın'm evinde verilmiştir.

Örgüt mensupları için düzenlenecek sahte nüfus hüviyet

cüzdanı ve belgelerin hazırlanması içinde kullanılmak üzere sahte mühür ve diğer işaretlerin yapılması işi, Şerafettin Serdar'a verildiğinden, adı geçence bunların yapımında gerekli olduğu bildirilen mum, parafin, çinko, oyma bıçakları vesair malzeme Hv. Ütğm. Salih Veyisoğlu ve Hv. Ütğm. Faik Güleçyüz tarafından alınıp kendisine teslim edilmiş; bu sanıkça aydinger kâğıtları üzerine «Türkiye Cumhuriyeti Gaziantep ili Nizip Nüfus Memurluğu», «Maraş ili Nüfus Müdürlüğü» isimlerine sahte mühürler çizilmiştir. Hv. Ütğm. Faik Güleçyüz, Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nca örgüt adına kiralanın Şişli Hanımeli Sokaktaki eve götürülmüş, sanıklar Mehtin Bczdağ ve Fecire Bozdağ ile tanıştırmıştır.

Sanık Hv. Yzb. Haldun Yeşil, 11 Şubat 1972 günü Güvenlik kuvvetlerince yakalanmış; 12 Şubat 1972 günü adı geçenin evine giden Kenan Yada, Fatma Yeşil'in «gelme» şeklindeki işareti üzerine, «Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in yakalandığını anlıyarak durumu Hv. Tğm. İsmail Samur'a bildirmiş; bu haberin doğru olup olmadığını araştırmak için, aynı mahalle gelen ismail Samur yine Fatma Yeşil'in işareti ile durumu bizzat öğrenmiştir Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in yakalandığını Levent Menekşe Sokaktaki evde kalan Ziya Yılmaz'a haber verdikten sonra, bunun talimatı üzerine Şişli Hanımeli Sokaktaki eve giderek, aynı durumu Ulaş Bardakçı'ya da ulaştırmış; Haldun Yeşil'in yakalanması ile bu evin de tehlikeli hale geldiğini düşünen Ulaş Bardakçı burayı terkederek, Levent Menekşe Sokaktaki eve gitmiştir. 12 Şubat 1972 tarihinde Garnizon içi aldığı bir günlük izinden istifade ile İstanbul'a gelen Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Şişli Hanımeli Sokaktaki eve gittiğinde, Yılmaz Salih Veyisoğlu'ndan, Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in yakalandığını öğrenmiş; bu evde Ulaş Bardakçı'nın yanında bulundurduğu dinamitlerin doldurulduğu çantayı alarak Levent Menekşe Sokaktaki eve götürmüştür.

Ulaş Bardakçı'nın istemi üzerine, Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Mehmet Alkaya, aynı günün akşamı Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evi çevresine gittiklerinde Fatma Yeşil'in pencereden. verdiği işaret, Olcaytu Özsever'lerin evinde ise, polisleri görmeleri üzerine, mezkûr evlerin basıldığını bizzat görüp, durum kendisine bildirilmiştir.

Levent Menekşe Sokaktaki evi de emin görmeyen Ulaş Bardakçı, bu kez de Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Mehmet Al-

kaya'dan Lâle Arıkdal ile ilişki kurmalarını istemiştir. O gece ceyi Alankuş'larm Taksim Caddesindeki evlerinde geçiren Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Mehmet Alkaya, 13 Şubat 1972 günü Lâle Arıkdal ile ilişki kurmuşlarsa da, Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'ın ancak saat 20.00'den sonra eve gelmelerinde bir sakınca olmadığı söylenilmiştir.

Ulaş Bardakçı, Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in yakalandığını ö güt mensuplarına bildirmek üzere, 13 Şubat 1972 günü sabahı Kenan Yada'yı Ankara'ya göndermiş; adı geçen de a; gün Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evine gittiğinde, Güvenlik Kuvvetlerince yakalanmıştır.

İSTANBUL LEVENT MENEKŞE SOKAK OLAYI:

İstanbul Levent Menekşe Sokak No. l'deki evde firarilerden Ziya Yılmaz, Ulaş Bardakçı ile örgüt üyesi sanık Ülkü Cafer'in kaldıklarının Güvenlik Makamlarınca 13 Şubat 1972 günü istihbar edilmesi üzerine, teşkil olunan üç ekiple aynı gün saat 18.30 sıralarında mezkûr mahalle gelinerek ev-etrasında gerekli mevzilenme yapılmıştır. İçeride bulunan şahısları tesbit için ev güney cephesi Krizantem sokak tarafındaki balkona gelen Komiser Kemal Sarıdoğan, Komiser Halil İbrahim Tunca ve Polis Memuru Mustafa Arda balkona bakan hol penceresinden içeride şeklini kesinlikle seçemedik-leri bir şahsın bulunduğunu görmüşler, hol haricinde diğer odalarda ışık yanmadığından, başkaca bir şahsı tesbit edememişlerdir. Bu sırada holde bulunan Ziya Yılmaz, hol pencere pancurunun oynadığını hissederek durumdan şüphelenmiş ve Ülkü Ahmet Cafer'i dışarıyı kontrole göndermiştir. Ön kapıdan çıkarak dışarıyı kontrol eden Ülkü Ahmet Cafer, evin Güvenlik Kuvvetlerince sarıldığını görüp, durumu Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'a bildirmiştir. Bu hal karşısında evde bulunan sanıklar dışa doğru tabancalarla yayılım ateşine, ayrıca ön ve arka bahçe tarafına örgüt askerî kesiminden sağlanan el bombalarından atmağa başlamışlardır. Bu durum karşısında güvenlik kuvvetlerince de eve doğru atışa başlanılmış ve aynı zamanda içeridekilere sarıldıkları, teslim olmaları şeklinde ikaz ve ihtarda da bulunulmuştur. İçten mukavemetin başlamasından sonra sanık Ülkü Ahmet Cafer, holdeki şömine arkasına geçerek buradan Beretta marka, 22 kalibrelik,

MO 8879 numaralı tabanca ile balkon penceresi istikametinde güvenlik kuvvetlerine atışa devam etmiştir. Ulaş Bardakçı ev güney batısındaki 4 No. lu, Ziya Yılmaz ise, ev kuzey batısındaki gizlenme çukurunun bulunduğu 2 No. lu ve ayrıca sanıklar tarafından 1 ve 3 No. lu odalardan güvenlik kuvvetlerine doğru kesif atışlar yapılmıştır. Kısa bir süre dıştan atışların kesilmesinden faydalanan Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz ve Ülkü Ahmet Cafer, kaçma şekil ve yönünü kararlaştırdıktan sonra, Ulaş Bardakçı 4 No. lu Ziya Yılmaz 2 No.lu odaların bahçeler tarafındaki pencerelerinden önce birer el bombası atmışlar; bilâhare de ellerindeki silâhlarla atışa devam ederek pencereden atlayıp kaçmağa başlamışlardır. Ülkü Ahmet Cafer ise, elindeki kullandığı tabanca olduğu halde, Ziya Yılmaz'ın kaçtığı pencereden çıkarak evi terketmiştir. Komiser Kemâl Sarıdoğan, Ulaş Bardakçı'nın atışa devam ettiği oda penceresi civarında kaçmayı önlemek için bulunduğu sırada, adı geçen sanığın silâhla atışı sonucu karın nahiyesinden hayatî tehlike yaratır şekilde yaralanmış, vücuda giren kurşun, karaciğer ön alt lobu ve sağ böbrek dış kısmını parçalıyarak çıkmıştır.

Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Hv. Tgm. Mehmet A ikaya, sanık Lâle Arıkdal'ın evine o gece Ahmet Alankuş idaresindeki özel oto ile gidilebileceğini Ulaş Bardakçı'ya bildirmek üzere, mezkûr mahalle geldiklerinde, evin güvenlik kuvvetlerince basıldığını ve müsadenenin devam ettiğini görmüşler; o gün Ulaş Bardakçı'yı Lâle Arıkdal'ın evine özel arabaları ile götürmeği ve saat 19.00'da buluşmağı daha önce kararlaştırdıkları Ahmet Alankuş ve Hatice Alankuş'a giderek Menekşe Sokaktaki eve gelmek için hareket etmek üzere oldukları bir sırada olay kendilerine anlatılmıştır. Ahmet Alankuş ve Hatice Alankuş'un otobüs terminaline götürdükleri ' Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Mehmet Alkaya, aynı gece Ankara'ya hareket etmişlerdir.

Müsadenenin durması ve içeriden mukavemetin devam etmemesi üzerine, emniyet görevlilerince eve girildiğinde; 2 adet takati yüksek emniyet telsiz cihazları frekans sahası dışında 5-10 km. arasında radyo-telefon konuşması yapmağa elverişli, National Panasonic marka Alman yapısı telsiz, 4 adet tabanca, 215 adet mermi, detanatörleri Makine Kimya Endüstrisi 1968 imali eğitim tapası olan 3 adet askerî fabrika savunma el bombası, 4 paket içerisinde atışa hazır 40 adet di-

namit lokumu, takriben 10 metre uzunluğunda dinamit fitili, 1177 adet tahrip kapsülü, 2 adet göz yaşartıcı bomba, 2 şişe gözükmeyen yazı yazmağı ve okumağı sağlayan mürekkep, 5 adet Mahir Cayan, Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna için muhtelif isimlerle tanzim kılınan sahte nüfus hüviyet cüzdanları, bir adet daktilo ve bir adet teksir makineleri, 2210 gram ağırlığında potasyum nitratla karışık kara barut, 1 adet amplifikatör, 5 adet erkek peruğu, Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın Partiden ihraçları ile ilgili karar, Ertuğrul Kürkçü'den Mahir Çayan'a ve Çayan'dan Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'a yazılan örgütsel çalışma ile ilgili mektuplar, Mahir Cayan ve Ulaş Bardakçı tarafından kaleme alınan Marksist-Leninist felsefe ve örgütle ilgili belgeler, Ziya Yılmaz ve Ülkü Ahmet Cafer'ce teksir edilen bol miktarda Kesintisiz Devrim-1 adlı broşür, Marksist-Leninist felsefe ile ilgili kitaplar; Hv. Tğm. Tamer Hazer'in, Hv. P. Ütgm. Fuat Barandır'dan aldığı ve Levent Menekşe Sokak No. 1'deki evde kalan Mahir Cayan ve arkadaşlarına getirdiği «Komando Harekâtı, Keşif ve Taktik Akın, Haritacılık, Kaçma ve Kurtulma, Tahrip, Kundakçılık, Komando ve Gerillâ Harbi, Tahrip ve Sabotaj, ileri Tahrip Tekniğı - Kundakçılık - Bubi Tuzakları, İstihbarat» bölümlerini muhtevi 2 cilt teksir notlan; 18 sahifelik (Şehir içinde ve Dışında Tahrip ve Tekniğı) başlığını taşıyan el yazılı broşür bulunmuş ve zaptedilmiş; yapılan keşfe ve bilirkişi tetkikatına göre olayda ev içinden dışarıya 109 ve dıştan ise, 60 adet mermi atıldığı tesbit olunmuştur.

«ŞEHİR İÇİNDE VE DIŞINDA TAHRİP VE TEKNİĞİ»

isimli broşürün giriş bölümünde: (Bu broşürde tahrip maddelerini daha iyi tanımak, onları kullanmak, yerleştirmek, tahrip mekanizmalarını öğretmek amacı güdülmüştür. Broşür ST 5-25 TAHRİP VE KARA MAYIN HARBİ gibi K.K.K. lığına ait sahra talimnamelerinden ve arkadaşların deneylerinden faydalanılarak hazırlanmıştır) denilmekte, **broşürün elektrik füyeleri ile ateşleme bölümünde:** (En kullanışlı olan füyeler, elektrik füyeleridir. Elde etmek kolaydır. Ordudan, kaçakçılardan ve cepheden «Filistin» elde edilebilir). Plâstik bombalar bölümünde ise: (Ancak ordudan sağlanır. Arkadaşlar tarafından da yapılabilir de, tesir gücü düşüktür) şeklindeki izahlarla, bu Broşürün Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-

nin Şehir-Kır gerillâ eylemlerinde kullanılmak ve örgüt elemanlarını bu yönden yetiştirmek amacıyla hazırlandığı; broşürün ihtiva ettiği: 1 — **Tahrip maddeleri hakkında genel bilgiler:** (Kara barut, saf dinamit, amonyum dinamit, jelatin dinamit, dinamitlerin genel vasıfları, pikrik asit bombası, tahrip maddelerinin TNT'ye göre nisbî şiddetleri, dinamitlerin saklanması, donmuş dinamitlerin tekrar kullanılması, emniyet mesafesi), 2 — **Elektrik fûnyeleri**, 3 — **Fitiller**, 4 — **Plâstik bombalar**, 5 — **Elektrik fûnyeleri ile ateşleme** (Devreler, devrelerde dikkat edilecek noktalar) 6 — **Çelik tahribi** (Çelik levhalar, kirişler, içi boş çelik sütunlar, çelik halat, zincirler, çubuk demirler, çelik miller, raylar, makine parçaları, yüksek mukavemetteki aletler, tahrip maddelerinin yerleştirilmesinin güç olduğu yerler), 7 — **Bayların tahribi**, 8 — **Köprü çelik kirişlerine tahrip kalıplarının yerleştirilmesi**, 9 — **Ağaç tahribi** (Tahrip maddesinin içe konulmasıyla, tahrip maddelerinin dışa konulmasıyla), 10 — **Basınç tesiriyle tahrip**, 11 — **Kâğıyir tahribi** (Kâğıyir tahrip maddelerinin sayısı), 12 — **Köprülerde tahrip kalıpları nerelere yerleştirilir**, 13 — **Tünnellerin tahribi**, 14 — **Telefon ve telgraf hatlarının tahribi**, 15 — **Elektrik ateşleme devreleri için lüzumlu ateşleme hesabı**, (Emniyet tedbirleri, elektrik fûnyelerinin elektriki vasıfları, devrelerde direnç, muhtelif kalınlıktaki bakır tellerin mukavemeti), 16 — **İstihbarat**, 17 — **Saatli bomba yapımı** (Fizik devresi, kullanılacak malzemeler, aletler mekanizması, ateşleme tertibatının hazırlanması) gibi bölüm ve kısımlardaki açıklamalarla Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin ülkenin millî servet ve imkânlarını yokedicî nitelikte eylemler ortaya koymak amaç ve hazırlığı içerisinde bulunduğu anlaşılmaktadır. Müsademeyi müteakip Levent Menekşe Sokaktaki evi terkeden Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz daha önce kararlaştırdıkları mahalde buluşarak Rıza Çolak'ın Beyazıt'taki evine gitmiş ve kapıyı zorlayarak içeriye girmişler, bilâhare Rıza Çolak da eve gelmiştir. Ziya Yılmaz aynı gece Rıza Çolak'a Fındıkzade'deki Hv. Tğm. ismail Samur'un evine gitmesini, orada kalan sanık Hv. Ütğm. Faik Güleçyüz veya Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nu çağırmasını, ayrıca mermi de getirmesini istemiş; mezkûr eve giden sanık Rıza Çolak, İsmail Samur'dan Hv. Ütğm. Faik Güleçyüz ve Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun gelmediklerini öğrendikten sonra, Ulaş Bardakçı ve Ziya Yılmaz'ın mermi istediklerini kendisine söy-

lemiş; adı geçenden 25 mermi almış ve sanık Şerafettin Serdar ile birlikte eve dönmüştür. Bu kez de, Ulaş Bardakçı daha emin bir evde gizlenmek maksadiyle Rıza Çolak'ı Alâaddin Ulus'a göndermişse de, bu kişinin evde bulunmaması sebebiyle, irtibat sağlanamamıştır.

13 Şubat 1972 günü gecesi Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz, İsmail Samur'un evine gelerek, Levent Menekşe sokaktaki evde vukubulan olayı kendisine anlatmıştır. 14 Şubat 1972 günü vazifeden dönen Hv. Tgm. İsmail Samur evi çevresinde güvenlik kuvvetlerinden bazı kişilerin bulunduğunu görerek doğruca hemşehrisi Haydar Bektaş, Arif Çakır ve Hasan Yıldız'ın kaldıkları eve gelmiş; Arif Çakır'ı, Hava Harp Okulu Öğrenci Örgütü Başkanı sanık Naki Tolunay'a göndererek eve gelmemesini ve ayrıca bir miktar para göndermesini söylemek üzere, okula göndermiştir. Aynı gün güvenlik kuvvetlerince Hv. Tgm. İsmail Samur'un İstanbul Şehremini Ördekkasap mahallesi Akkoyunlu sokak Dörtler Apartmanı 41/1 'deki daireesine girildiğinde; Hv. Tgm. İsmail Samur'a ait 6814318, Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz'e ait 6600235 numaralı tabancalar, 69 adet dinamit tahrir kasülü, Erkan Mete tarafından basılıp dağıtılan Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin 1 No. lu bildirisini muhtevi 6 adet broşür, 22 adet muhtelif tip ve çaplı fişek; benzol, parafin, nitrik asit gibi daha önce Şerafettin Serdar'ın sahte evrak ve mühür tanziminde kullanmak üzere aldırıldığı kimyevi maddeler; sahte mühür tanziminde kullanılmak için alınan 10 adet ağaç oyma aleti, bir adet boş evlenme cüzdanı, örgüt üyesi sanık Hv. Tgm. Ahmet Bastoncu'ya ait fotoğrafı çıkarılmış isim kısmı silinmek istenmiş, 077287 numaralı muvazzaf subaylara mahsus kimlik kartı; T.C. Gaziantep İli Nizip Nüfus Memurluğu, Maraş İli Nüfus Müdürlüğü isimlerine aydinger kâğıt üzerine çizilmiş sahte mühürler, 1 adet Rexrotary marka teksir makinesi; 5 top halinde teksir kâğıdı; Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz'e ait sağlık muayene fişi; Marksist-Leninist felsefe ile ilgili muhtelif kitaplar bulunarak zaptedilmiştir. 15 Mart 1972 günü aynı evde yapılan aramada daha önceki zamanda Erkan Mete'nin Seyfi Akman'a teslim ettiği; onun da Hv. Tgm. İsmail Samur'la birlikte oda taban tahtası altına sakladıkları üçerli ve dörderli dinamitlerin, bir araya getirilmesi, tahrir kapsülü ve fitil takılması ile yapılmış 5 adet dinamit bombası; ayrıca 54 adet dinamit lokumu ele geçirilerek muhafaza altına alınmıştır. Sanık Hv. Tgm.

İsmail Samur 15 Şubat 1972 günü Hv. Yzb. Haldun Yeşil'in evine gittiğinde, güvenlik kuvvetlerince yakalanmıştır.

İSTANBUL ARNAVÜTKÖY ÜVEZ SOKAK OLAYI:

Sanık Rıza Çolak, 14 Şubat 1972 günü sabahı Ulaş Bardakçı'yı Mustafa Alabora'nın evine götürmüş; Ziya Yılmaz ise, aynı evde kalmıştır. Mustafa Alabora, 15 Şubat 1972 günü Lâle Arıkdal'ı evlerine getirerek, Ulaş Bardakçı ile tanıştırmış; biraz sonra da Lâle Arıkdal, Ulaş Bardakçı'yı İstanbul Arnavütköy Üvez Sokak 8/1'deki evine götürmüştür. Aynı gün Mustafa Alabora ve Lâle Arıkdal, Beşiktaş otobüs durağında saat 17.30'da buluşmuşlar; Mustafa Alabora, Yılmaz Günet'den aldığı 10,000 lira ile bir miktar tabanca mermisini Ulaş Bardakçı'ya verilmek üzere Lâle Arıkdal'a teslim etmiş; Lâle Arıkdal ile bir saate yakın mezkûr mahalde Rıza Çolak'ın getireceği Ziya Yılmaz beklenilmiştir. Adı geçenin gelmeyişi karşısında eve dönen Lâle Arıkdal teslim aldığı para ve mermileri Ulaş Bardakçı'ya vermiştir.

Sanık Mustafa Alabora 16 Şubat 1972 günü Fitaş Sinemasında bulunduğu Rıza Çolak'ı yanında bulunan Lâle Arıkdal ile tanıştırdıktan sonra, Ulaş Bardakçı'nın kaldığı Üvez Sokaktaki evin kroki ve adresini Ziya Yılmaz'ın getirilmesi için kendisine vermiştir. Sanık Lâle Arıkdal, Ulaş'ın isteklerini bildirmek üzere, 17 Şubat 1972 günü Erkan Akın'ın evine gelerek Cengiz Özateş ile görüşmüş, daha önce Hv. Ütgm. Faik Güleçyüz'ün verdiği 400 lira ile alınan erkek peruğu, Cengiz Özateş tarafından Lâle Arıkdal'a tevdi olunarak Ulaş Bardakçı'ya gönderilmiştir. Bahis konusu peruğu uzunca bulan ve biraz kısaltılmasını isteyen Ulaş Bardakçı bunu Lâle Arıkdal vasıtasıyla Cengiz Özateş'e geri göndermiştir.

Ulaş Bardakçı'nın Arnavütköy Üvez Sokak No. 8/1'deki evde gizlendiğinin istihbar edilmesi üzerine, 19 Şubat 1972 günü saat 07.00'de mezkûr mahalle Komiser Muavini Alican Özgenler başkanlığında Polis Memuru Reşat Okutan; Polis Memuru Tamer Gürbüz, Polis Memuru Tayfun Ergüven, Polis Memuru Turan Koçak, Polis Memuru Salim Somun ve Polis Memuru Habib Gür'den müteşekkil tim gelmiş; ayrıca ev çevresinde asker ve toplum zabıtası kuvvetlerince çevre emniyeti alınmasını müteakip Alican Özgenler, Reşat Okutan,

Tamer Gürbüz ve Turan Koçak, Ulaş Bardakçı'nın gizlendiği öğrenilen Lâle Arıkdal'a ait daire kapısını çalmışlardır. Görevliler, kapıyı açan Lâle Arıkdal'a evde arama yapacaklarını, başkaca kimse olup olmadığını sorduklarında, adı geçenin gayet soğukkanlı bir şekilde evde yalnız oturduğunu başka bir kimse olmadığını beyan etmesi üzerine, tim mensupları derhal eve girerek salon salomanje, bir büyük, bir küçük koridor, mutfak ve 2 odadan ibaret dairede arama yapmağa başlamışlardır. Komiser Muavini Alican özgenler ve görevli memurlardan ikisi Lâle Arıkdal'dan gerekli görülen bazı konuları sorarken, Polis Memuru Reşat Okutan küçük koridor nihayetindeki odaya girmiş, oda kapısı soluna düşen köşedeki karyola üzerinde bir erkek ceketinin bulunduğunu görerek arkadaşlarına burada erkek elbiseleri var diye seslendiğinde bu sırada karyolanın karşısındaki duvara bitişik bulunan vinlex'ten mamul gardrop ön tarafının açıldığını, bir tabanca namlusunun dışarı doğru uzatıldığını görmesiyle birlikte, Ulaş Bardakçı tarafından tabanca ile satışa başlanılmıştır. Bu durum karşısında Polis Memuru Reşat Okutan ile oda penceresi dışında bulunan diğer görevliler de Polis Vazife ve Selâhiyet Kanununun 16/A-Ç-î ve T.C.K. nün 49/2 madde ve fıkraları hükümlerine uygun olarak karşı atışta bulunmaları sonucu, Ulaş Bardakçı, isabet eden kurşunlar sebebiyle ölmüş; görevli Polis Memuru Reşat Okutan ve Tamer Gürbüz hayatî tehlike arzedecek şekilde yaralanmışlardır.

Görevlilerce mahallinde yapılan tesbit ve tahkikte, Ulaş Bardakçı tarafından müsademede kullanılan 9 mm. çaplı, Sith-Wesson marka A.151155 No. lı tabanca ve 62 adet aynı çaplı mermi, yasaklanmış Marksist-Leninist kitaplar ile Ulaş Bardakçı'nın üzerinden 11853.50 lira ve ayrıca gizli haberleşmeyi sağlamada kullanılan harfleri ifade eden muayyen şekillerden ibaret şifre belgesi bulunarak, güvenlik kuvvetlerince zaptedilmiştir.

FINDIKZADE KIZILELMA CADDESİ TEVFİK FİKRET SOKAK OLAYI

13 Şubat 1972 günü gecesinden itibaren Rıza Çolak'ın evinde kalan ZiyaYılmaz, adı geçenden daha emin bir ev bulmasını istemiştir. Daha önceki zamanda Ertan Saruhan'ın örgüt

mensubu aranan kişilerin saklanması için ev temin etmesini istediği sanık Osman Cavit İyigün, Rıza Çolak'ı sanık Hüseyin Özkan ve Safiye Özkan ile tanıştırmış; Osman Cavit İyigün ve Rıza Çolak'ın aranan şahısları saklamakta, evlerinden faydalanmalarının mümkün olup olmadığını sorduklarında, Özkan'lar olumlu cevap vermiştir. Bundan böyle Rıza Çolak, Özkan ailesi ile ilişkisini devam ettirmiştir. Ziya Yılmaz'ın yeni bir ev bulunması isteği üzerine, sanık Rıza Çolak, Özkan'lara giderek durumu anlattıktan ve onların muvafakatini aldıktan sonra, 16 Şubat 1972 günü gecesi Ziya Yılmaz ve Şerafettin Serdar'ı alarak İstanbul Fındıkzade Kızılcılma Caddesi Tevfik Fikret Sokak Kısmet Apartmanı No. 42 bodrum katındaki dairelerine götürmüş ve kendisi de o geceyi orada geçirmiştir. Aynı gece Ziya Yılmaz, Rıza Çolak'ı daha önce Erhan Saruhan tarafından getirilerek muhafaza etmesi için kendisine teslim edilen dinamitleri getirmesi için evine göndermiş; Rıza Çolak 10 lokum halindeki dinamitleri Ziya Yılmaz'ın kaldığı eve getirmiştir. Yine aynı gece Ziya Yılmaz, Rıza Çolak vasıtasıyla Mustafa Alabora'yı bulunduğu eve çağırarak Yılmaz Güney'den bir miktar para ve mermi temin etmesini istemiş; Alabora'da temin edeceği para ve mermileri 17 Şubat 1972 günü Gülsüm Kamu Tiyatrosu önünde verebileceğini bildirmiş; mezkûr gün ve saatte burada beklemişse de aynı gün Rıza Çolak'ın yakalanması nedeniyle buluşmaları mümkün olamamıştır.

Sanık örgüt üyesi Osman Cavit İyigün, Kızılcahamam Ortaokulu öğretmenlerinden nişanlısı sanık Leylâ Dedeal ile birlikte 18 Şubat 1972 günü sabahı erken saatlerde aynı eve gelmiş; nişanlısını ev sahipleri, Ziya Yılmaz ve Şerafettin Serdar ile tanıştırmış; hep birlikte kahvaltı yapıp yemek yemişlerdir. 18 Şubat 1972 günü de diğer zamanlarda olduğu gibi, Hüseyin Özkan ve Safiye Özkan işyerlerine gitmişler; Safiye Özkan, Ziya Yılmaz'ın aranan bir kişi olduğunu bilen Leylâ Dedeal'ı da beraberinde çalışma yerine götürmüş; akşam da birlikte eve dönmüştür.

18 Şubat 1972 günü ev sahibinin Hüseyin Özkan'lardan evlenme ve nüfus hüviyet cüzdanı istemesinden şüphelenen Ziya Yılmaz, büyük bir huzursuzluğa kapılarak, Hüseyin Özkan'ı hem gazete alması ve hem de Rıza Çolak'ı çağırması için göndermiş; Rıza Çolak'ı ev ve işyerinde bulamıyan Hüseyin Özkan dönüşünde durumu Ziya Yılmaz'a bildirmiştir.

Ziya Yılmaz'ın bu huzursuzluğu karşısında Osman Cavit İyigün hep birlikte Lâleli'deki bir arkadaşının evine gidebileceklerini teklif etmişse de, çıkışlarının şüpheyi çekeceğini beyan eden Ziya Yılmaz, bu teklifi kabul etmemiştir.

Ziya Yılmaz'ın Fındıkzade Kızılelma Caddesi Tevfik Fikret Sokak Kısım Apartmanı bodrum katındaki dairede gizlendiğinin güvenlik makamlarınca haber alınması üzerine, Komiser Muavini Alican Özgenler Başkanlığında Polis Memuru Reşat Okutan, Polis Memuru Tamer Gürbüz, Polis Memuru Tayfun Ergüven, Polis Memuru Turan Koçak, Polis Memuru Salim Somun ve Polis Memuru Habip Gür'den müteşekkil Tim, 19 Şubat 1972 günü saat 02.30 sıralarında mezkûr ev civarına gelmiş, asker ve toplum zabıtasınca ev sarılarak güvenlik tedbirleri alınmıştır. Bundan sonra tim mensuplarınınca daire kapısı birçok kerre çalınmasına rağmen, açılması üzerine kapı, görevlilerce açılarak içeriye girilmiş; ilk girilen oda da karşılaşılan Safiye Özkan ve Leylâ Dedeal'dan evde kimlerin kaldığı sorulduğunda, yalnız olarak oturduklarını, başka kimsenin bulunmadığını beyan etmişlerdir.

Diğer odada ise sanıklar Ziya Yılmaz, Şerafettin Serdar, Hüseyin Özkan ve Osman Gavit İyigün'ün kaldıkları öğrenen görevliler, kendilerine derhal teslim olmaları, mukavemetle bulunmamaları hususunda ikaz ve ihtarda bulunmalarına rağmen, Ziya Yılmaz taşıdığı 9 mm. çaplı şarjörü 25 fişek kapasiteli, T. 320071 numaralı BROWNING marka tabancası ile görevlilere sürekli şekilde atışa başlamıştır. Bu sırada Ziya Yılmaz'ın kullandığı tabancadan çıkan bir mermi, görevliler arasında yer alan Emniyet Müfettişi Mehmet Ali'nin sol çenesinden girip boyun sağ nahiyesinden çıkmış, sağ köprücükten tekrar girerek, sağ sırta kalmak suretiyle hayatı tehlike teşkil edecek derecede yaralamıştır. Bu şartlar karşısında oda kapısı ve odaya Tevfik Fikret Caddesi tarafındaki pencere önünde yer alan görevlilerce Polis Vazife ve Salâhiyet Kanununun 16/A-C-İ ve T.C.K. nun 49/2 madde ve fıkraları hükümlerine uygun olarak atış yapılmağa başlanılmıştır. Müsademe sonucunda Ziya Yılmaz, Şerafettin Serdar ve Hüseyin Özkan yaralı olarak ele geçirilmiştir.

Hastahane yapılan kontrolde Ziya Yılmaz ve Şerafettin Serdar'ın üzerinde 9 mm. çaplı onar adet tabanca mermisi bulunarak muhafaza altına alınmıştır.

Olay mahallinde yapılan tahkik ve tesbite göre ayrıca;

Ziya Yılmaz'ın müsademede kullandığı 9 mm. çaplı T.320071 numaralı BROWNING, yine aynı şahsa ait 9 mm. çaplı 23137. E numaralı Cold-Walter markalı tabancalar; beşi ateşe hazır 10 adet dinamit lokumu, üç adet dinamit tahrip kapsülü; Ziya Yılmaz'ın üzerinden örgütsel gizli haberleşmeyi yürütmede yararlanılan harflerin muayyen şekillerle belirlendiği bir belge ve adı geçenin kendi elyazısı ile kaleme aldığı 15 sahifelik örgütsel çalışmada izlenilmesi gereken yollar ve alınması lüzumlu tedbirleri dile getiren belge, güvenlik kuvvetlerince ele geçirilerek zaptolunmuştur.

Yusuf Küpeli ve Münir Ramazan Aktolga'nın örgütten ihraçlarından sonraki devrede Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin nasıl ve ne şekilde çalışması, ne gibi tedbirlerin alınması, konuları ile, sanığın mensubu bulunduğu grubun amaç ve stratejisini açıklığa kavuşturan bu belgeden bazı pasajlar alınmasında fayda görülmüştür.

Bu belgelerin 1 nci bölümünde: Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin içinde bulunduğu şartlar itibariyle meseleye iki yönden bakmak gerektiği; birincisinin meseleyi uzun bir perspektif ile ele alıp örgütlenmeyi ona göre tekrar düzenlemenin icabettiği, ikincisinin idamları engellemek için gerekli eyleme geçmek ve onun hazırlığının süratle yapılmasının zarurî olduğu; öncelikle önlerinde duran en yakın meselenin hareketlerinin prestijini geniş halk yığınlarında yükseltmek için idamlar konusunda mutlaka harekete geçilmesi gerektiği; bu bölümün (O halde ne yapmalı) başlığı altında: 1. Örgütün (A) sından (Z) sine kadar son süratle elden geçirilmesi, 2. İmkân ve yetenekleri ortaya koyup bölgesel durumların tek tek tetkik edilmesi, 3. Parti içindeki olumsuz unsurların, hizip durumunda olanların tasfiyeye tabi tutulması, 4. Stratejilerine uygun olarak örgütlemenin genişletilmesi ve mevcut kadronun eğitilmesi, 5. Kır çalışmalarına zaman geçirilmeden başlanması, 6. Yakında konacak eylemin niteliğinin saptanıp ve gerekli hazırlıklarının son süratle tamamlanması;

Bu belgenin 2 nci bölümünde: Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin kuruluşu politikası ve eylemleri müştereken kara bağlandığı halde, faşizmin ağır darbesinden sonra gerekli çalışmaların ihmal edilerek faşizm şartları altında pasifist sağ çizginin partiye hâkim olduğu, bunun filizlenmesinde ve yayılmasında Merkez Komitesi üyelerinin sorumlu bulunduğu; bu bölümün «yapılan nedir» başlıklı kısmında: Faşizm

şartlarında yılgınlığın hâkim olduğu, pasifistliğin beslendiği, partinin önünde duran meselelerin bir yana itilerek parti savaşılarının karalanmaya başlandığı; toparlanıyoruz gerekçesi ile bürokrasinin geliştiği, partinin önde gelenlerinin kendilerini saklamaktan ve âdice dedikodu yapmaktan başka birşey yapmadıkları; örgüte ve çalışma tarzına ters düşen çizginin geliştiği; bu görüşün var olduğu Dev-Genç örneği bir örgüt durumuna sokulduğu; bunun önlenmesi için bütün saplantıları teşhis edip yaraya cesaretle bıçak atılması gerekirken, bunun yapılmadığı ve aksine bu yanlış tutumun partiye hâkim olmasına göz yumulduğu; partinin devrim yapmayı amaçlayan bir örgüt olma durumundan çıkarıldığı her türlü eyleme evet diyen âdeta ahbap çavuşlar birliği haline geldiği, merkezî otoriteden ve disiplinden söz edilemeyecek bir durumun doğduğu;

Bu belgenin «Kır çalışmaları» başlığını taşıyan 3 ncü bölümünde ise: Bugün artık şehir gerillâsı yaratılması döneminin geçtiği, altı aylık pratik çalışmanın Türkiye'de şehir gerillâsının varlığını dosta düşmana kabul ettirdiği önlerinde duran meselenin şehir gerillâsını geliştirme meselesi olduğunu, ülkede şehir gerillâsını geliştirmenin yanında kır gerillâsı çalışmalarının da paralel yürütülmesinin gerekli bulunduğu, temel olan kırlardır esprisine uygun olarak Şehir-Kır çalışmalarındaki uyumu asla gözden kaçırmadan bu işi yürütmenin gerekli görüldüğü; evvelâ yan örgütlenmenin tamamlanması ve bütün hazırlıkların yapılmasından sonra eyleme geçilmesi gerektiği görüşünün tamamen yanlış olduğu, kır gerillâsını Türkiye'nin somut şartlarına göre yürütüleceği, klâsik gerillâ savaşının Türkiye'nin somut şartlarına uygun olmadığı belirtilmiştir.

MAHİR ÇAYAN'IN ANKARA'YA GELİŞİNDEN, ÜNYE-FATSA'YA İNTİKALE KADAR DEVREDEKİ ÖRGÜTSEL FAALİYETLER

Mahir Cayan, Ankara Küçükesat Başçavuş Sokak No. 89/2'de sanık Hv. Tğm. Selim Özkar'ın örgüt adına tuttuğu evde Ertuğrul Kürkçü, Hüdaî Arıkan, Sinan Kâzım Özudoğru, Saffet Alp, Nâzan Alp ve Selim Özkar ile birlikte kalmağa başlamıştır. Çayan'ın Ankara'ya gelişinden birkaç gün

önce bu eve gelen Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, gizlenme için bir çukur kazılmasını istemiş; aynı gün ev salon kısmı parkesi kaldırılıp sanıklar, Selim Özkar, Sinan Kâzım Özudoğru, Hü-dai Arıkan ve Saffet Alp tarafından taban betonu kırılarak dört kişinin gizlenebileceği bir çukur kazılmış; bu ameliye için lüzumlu malzeme Hv. Ütgm. Tayfun Orçun'ca temin edilmiştir. Nâzan Alp'in bakkaldan aldığı torbalara doldurulan toprak bir gece bu eve gelen Hv. Ütgm. Tevfik Işık Çeviker ve Hv. Ütgm. Mustafa Şahin'in getirdikleri askerî pikaba yüklenerek götürülmüştür. Bu evde kalındığı sürece hariçle irtibat; Uğuzhan Müftüoğlu, Koray Doğan ve Hv. Ütgm. Tayfun Orçun vasıtasıyla sağlanmıştır.

Ayrıca bu eve, Cayan'ların kaldığı süre içerisinde Hv. Tgm. Ömer Uluğ ve Hv. Tgm. Mehmet Alkaya da gelmiştir. Burada kalındığı süre içerisinde, Türkiye Halk Kurtuluş Partisinin geleceğe yönelik plan ve tasarıları Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve diğerleri tarafından görüşülüp tartışılmış, askerî bir disiplin içerisinde Örgüt çalışmalarının yürütülmesi kabul edilmiş; Ertuğrul Kürkçü de parti içindeki ilişkilerle, halk ile münasebetlerde uyulması gereken esasları belirleyen bir talimatname hazırlamıştır. Ayrıca Mahir Cayan tarafından hazırlanan ve Türkiye'nin geçirdiği tarihî devrim içerisinde **silâhlı mücadelenin yeri, Türkiye Halkının silâhlı mücadele tecrübesi, örgüt olarak içinde bulundukları ortamda, silâhlı mücadelenin nasıl yürütülmesi gerektiği**, Türkiye'de Amerikan emperyalizminin gizli işgalinin nasıl açığa çıkarılması ve kitlelerin gözü önüne serilmesi icap ettiği ve **bu amaç içinde tek yolun silâhlı propaganda olduğu**, bunun şehirde ve kırdaki dialektik bir bütünlük içinde yürütülmesi gerektiği, Parti içerisinde ortaya çıkan sağ sapmayı önlemek en kısa zamanda teksir edilerek örgüt mensuplarına ulaştırılmasında karar birliğine varılmıştır.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu mensubunu bazı kişilerin yakalanması üzerine, bu evin terk edilmesi faydalı görüldüğünden, Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü'nün istekleri üzerine Cihan Alptekin ve Ömer Ayna, Koray Doğan tarafından Şubat 1972 ayı başlarında Hv. Ütgm. Mustafa Şahin'ce örgüt adına kiralanan Anıt Caddesi 5/1 numaralı zemin kattaki daireye getirilmiştir. Bundan sonra Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü de aynı eve giderek Cihan Alptekin ve Ömer Ayna ile konulacak müşterek eylem üzerinde müzakerede bulundular.

Bu evdeki konuşmalarda iki alternatif üzerinde durulmuş; Cihan Alptekin bir an önce harekete geçilmesini, **tesbit edilecek bir elçilikte fiilî durum yaratılmasını, Mahir Cayan ise, idamlar mevzuunda leyhte karar alınmasını sağlamak için bir şahsın, özellikle Adalet Partisi Genel Başkanı Süleyman DemirePin rehin alınarak gizli pazarlık yoluyla Adalet Partisi oylarının etkilenmesini teklif etmiştir.**

Mahir Cayan'ın bu teklifi olumlu karşılandıktan sonra **Adalet Partisi Genel Başkanı Süleyman DemirePin evinden çıktığı sırada Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna tarafından kaçırılması;** bu konudaki planların yine aynı şahıslarca yapılıp yürütülmesi kararlaştırılmıştır.

Bu kararın alınmasını müteakip gerekli keşfin yapılması için sanık Hv. Ütgm. Tayfun Orçun, Süleyman Demirci'nin evi çevresine gönderilmiş; adı geçen gerekli keşfi yapıp mezkûr mahalden döndüğünde Süleyman Demirel'in evi etrafında sıkı güvenlik tedbirlerinin alındığı bildirilmiştir. Bunun üzerine ev çevresindeki durumu ve alınan güvenlik tedbirlerini bizzat yerinde görmek isteyen Mahir Cayan, üsteğmen, Ertuğrul Kürkçü ise, teğmen rütbelerini taşıyan karacı subay elbiseleri giyerek mezkûr mahalle gitmişler; onlar da alınan sıkı güvenlik tedbirlerini görmelerine rağmen, Adalet Partisi Genel Başkanı Süleyman Demirel'in kaçırılması plânından vazgeçmemişler; bu eylemin yürütülmesi için müsait ortam ve gerekli vasıtaların teminini beklemeğe başlamışlardır.

Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin, Mustafa Şahin'in evinde iken, buraya Hv. Tgm. Ömer Uluğ da gelmiş; adı geçen tarafından Şubat 1972 ayı başlarında örgüt adına Ankara-Maltepe Tuncer Sokak No. 21 bodrum katı kiralanmış, bir iki gün sonra Hv. Ütgm. Muhittin Bilgen ile bu eve gelen Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, gizlenmek için bir çukur kazılmasını istemiştir. Sanıklar Hv. Tgm. Ömer Uluğ ve Hv. Ütgm. Muhittin Bilgen tarafından aynı gün gizlenme çukuru kazılarak yasak yayınlar buraya saklanmıştır. Ayrıca aranan örgüt mensuplarının saklanmasını teminde kullanılmak üzere sanıklar Hv. Tgm. Hakkı Gümüştas ve Hv. Ütgm. Tayfun Orçun tarafından Şubat 1972 ayı içerisinde Ankara Gölbaşı Sineması yanında Yeşilırmak Sokak No. 7/2'deki daire de tutulmuştur.

Örgüte gelir sağlamak ve ayrıca saklanmada kullanılmak amacıyla sanıklar Feyyaz Kurşuncu, Kemal Kabaklı ve Sey-

yit Gökçe tarafından Şubat 1972 ayı başlarında Ankara Dışkapı Sosyal Meskenler Çarşısı. No. 12'deki elektrikçi dükkânı kiralanarak örgütçe verilen para ile malzeme alınmış, Burhan İpar takma adlı Sebahattin Kurt da burada saklanmağa başlamış; dükkân arkasındaki bölmede bilâhare aranan örgüt mensuplarının saklanması sağlanmıştır.

Ayrıca Sanık Seyyit Gökçe Şubat 1972 ayı içerisinde Keçiören Bademlik Altı semtindeki bir bakkal dükkânını örgüt adına devir alarak işletmeğe başlamıştır.

Örgüt askeri kesiminden bazı subayların yakalanması üzerine Hv. Ütgm. Mustafa Şahin'in evinde kalmayı tehlikeli bulan Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin, Hv. Ütgm. Tayfun Orçun tarafından 13 Şubat 1972 günü gecesi sanık Hv. Tgm. Hakkı Gümüştaş'ın evine getirilmiş; ayrıca Hv. Tgm. Ömer Uluğ da örgüt üyesi subaylardan Hv. Ütgm. Tevfik Işık Çeviker ve Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun eşi sanık Selmâ Veyisoğlu'nun yakalandıklarını, tedbirli olmalarını, Başçavuş Sokaktaki evde gizlenen Sinan Kâzım Özudoğru, Hüday Arıkan, Saffet Alp, Nazan Alp ve Hv. Tgm. Selim Özkar'a haber vermiş; bunun üzerine o gece Sinan Kâzım Özudoğru, Hüday Arıkan ve Saffet Alp, Hv. Ütgm. Tayfun Orçun tarafından sanıklar Mehmet Akın Yılmaz ve Filiz Yılmaz'ın evine götürülmüştür. Bu durumdan telâşa kapılan Hv. Tgm. Selim Özkar ile Nazan Alp, Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü, Gihan Alptekin'in bulundukları eve gelmiştir. İstanbul Sıkıyönetim I No. lu Askerî Mahkemesince tahliyeden sonra Seyfi Akman ile ilişki kuran, İstanbul'da örgütçe kullanılan bir evde kaldığı sırada Seyfi Akman'ın talebi üzerine burada gizlenme çukuru kazan ve Ocak 1972 ayı sonlarında örgüt faaliyetlerinde yardımcı olmak üzere daktilo ve araç kullanmasını öğrenmek ve örgüt irtibat işlerinde görev yapmak üzere Seyfi Akman'ca gönderilerek Tayfun Orçun ile temas sağladıktan sonra Hakkı Gümüştaş'ın tuttuğu evde kalmağa başlayan örgüt üyesi sanık Ali Cevat Taşiran da 13 Şubat 1972 günü Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin'in gelişlerinde bu evde olup onlarla görüşmüş; Ankara'da bazı subayların yakalandığı haberini Mahir Cayan'ın talimatı gereğince Süleyman takma adlı Hv. Yzb. Haldun Yeşil'e bildirmek üzere 14 Şubat 1972 günü İstanbul'a geldiğinde adı geçenin evinde güvenlik kuvvetlerince yakalanmıştır.

Sanık Nazan Alp'in Hakkı Gümüştaş'ın evinde kalması,

Hv. Tğm. Selim Özkar'ın Başçavuş Sokaktaki eve dönerek normal resmî görevine devam etmesi konuşulduktan sonra 13 Şubat 1972 gecesi Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin sanık Selâhattin Güleç'in getirdiği örgüt üyesi İbrahim Dikmenoğlu'nun taksisine binerek o tarihlerde Uğuzhan Müftüoğlu'nun gizlenmekte olduğu Yavuz Gökmen ve Füsun Gökmen'in Akay Caddesindeki evlerine gitmişlerdir. 13 Şubat 1972 günü Gökmenlerin evine gelen Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya İstanbul Levent Menekşe Sokak No. 1'deki evde kalan Ulaş Bardakçı, Ziya Yılmaz ve Ülkü Ahmet Cafer'i almak için gittiklerinde müsademeye şahit olduklarını, bu durumu bildirmek üzere geldiklerini beyan etmişler; bu iki şahıs Belgat'ta Haşmet Karacam'ın evinde kalmağa başlamışlardır. Aynı gece Mahir Cayan ve arkadaşlarınca, Sanık Füsun Gökmen, Hakkı Gümüştaş'ın örgüt adına kiraladığı eve gönderilerek Hv. Ütğm. Tayfun Orçun ile Hv. Tğm. Selim Özkar'ın durumlarını öğrenmesi ve Nazan Alp'i alıp getirmesi istenildiğinden Füsun Gökmen bu eve gidip Tayfun Orçun ve Selim Özkar'ın durumlarını sormuş; ancak olumlu veya olumsuz bir bilgi alamıyarak beraberinde Nazan Alp de olduğu halde eve dönmüştür.

Bu sırada aynı eve gelen sanık Uğuzhan Müftüoğlu'nun dışarda tanıdığı bazı sivil polislerin dolaştığını haber vermesi üzerine Yavuz Gökmen'lerin evinin terkedilmesi gerekli görüldüğünden Cihap Alptekin, Nazan Alp, Hv. Ütğm. Yılmaz Salih Veyisoğlu ve Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Selâhattin Güleç tarafından Hüday Arıkan, Sinan Kâzım Özudoğru ve Saffet Alp'in kalmakta oldukları Mehmet Akın Yılmaz'ın evine götürülmüş; belâhare aynı eve Ömer Ayna'da getirilmiştir. Bu şahısların getirildiği sırada ve kaldıkları sürece Filiz Yılmaz'da evde bulunmuştur. Bunu müteakip Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü ise Uğuzhan Müftüoğlu tarafından sanık Mehmet Yüksel'in Müjde Sokaktaki evine götürülmüş; bu gidişte güvenlik kuvvetlerinin dikkatini çekmemek maksadiye sanık Füsun Gökmen'de gidilen eve kadar Çayan'lara refakat etmiştir.

Tarık takma adlı Hv. Ütğm. Tayfun Orçun'un, 14 Şubat 1972 günü güvenlik kuvvetlerince yakalandığını öğrenen ve kendilerinin de yakalanacağını düşünen Hv. Tğm. Hakkı Gümüştaş ve Hv. Tğm. Selim Özkar 15 Şubat 1972 günü İzmir'e

gitmişler; Selim Özkar İzmir'de kalıp Hakkı Gümüştaş ise 17 Şubat 1972 günü Ankara'ya dönerek sanık Kâmil Yüksel'i bulmuştur. Hv. Tğm. Hakkı Gümüştaş aynı gün Yeşilirmak Sokak No: 7/2'deki evin durumunu Kâmil Yüksel'e kontrol ettirdikten sonra, buradaki yasaklanmış Marksist-Leninist teoriiyle ilgili, kitapların bulunduğu bavulları ve Ali Cevat Taşıran'ın eşyalarını alarak birlikte Kâmil Yüksel'in evine götürmüşler; aynı gün Selim özkar'ın Başçavuş Sokaktaki evine gittiklerinde bu iki sanık emniyet kuvvetlerince yakalanmıştır.

Aranılan kişilerin, Mehmet Akın Yılmaz ve Filiz Yılmaz'ın evine gelmelerinden 3-4 gün kadar sonra Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ve Saffet Alp, sanık Uğuzhan Müftüoğlu vasıtasıyla buradan alınmış; bir kaç gün sonra bu eve Akın Yılmaz'ın babasının gelmesi üzerine aranan kişilerin evden ayrılmasını sağlamak amacıyla Filiz Yılmaz'ın kayınpederini sinemaya götürmesinden faydalanarak Akın Yılmaz, Cihan Alptekin, Ömer Ayna ve Nazan Alp'i İhlamur Sokak Alpay Apartmanı No: 10'daki Elektrik Mühendisleri Odasının Deposuna götürmüş; aynı gece buraya Akın Yılmaz tarafından Kemâl takma adlı Selâhattin Güleç'de getirilmiştir. Ertesi günü gecesi Uğuzhan Müftüoğlu ve Selâhattin Güleç'de getirilmiştir. Ertesi günü gecesi Uğuzhan Müftüoğlu ve Selâhattin Güleç tarafından getirilen İbrahim Dikmenoğlu'nun taksisi ile buradan alınmışlardır. Yolda aynı araca binen Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Nazan Alp'i Zafer Kutlu'nun nişanlısı Nurten Kaynar'ın Maltepe'deki evine götürmüş, bu eve 3-4 gün sonra Uğuzhan Müftüoğlu, Altan takma adlı Zafer Kutlu ve Sinan Kâzım Özudoğru birlikte gitmişlerdir. Ertesi günü bu evden ayrılan Sinan Kâzım Özudoğru, Nazan Alp ve Zafer Kutlu Gençlik Caddesindeki (Kanarya) diye anılan bir şahsın, Mühendis Selçuk inanç, öğretmen Abdullah Uyaniker'in evlerine gittikten sonra Mehmet Yüksel'in Müjde Sokakta örgüt adına tuttuğu eve gelmişler; bir gün sonra da Selâhattin Güleç, Nazan Alp ve Zafer Kutlu'yu alarak öğretmen Necati Feyzioğlu'nun Öncebeci Tevekküller Sokak 37/4'teki evine götürmüş; adı geçince, aranan kişiler oldukları bilinen Nazan Alp ve Zafer Kutlu'nun 3-4 gün saklanmaları sağlanmıştır. Keza 17 Şubat 1972 günü Selâhattin Güleç'in getirdiği Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'da bu evde 4-5 gün kadar saklanmış; Necati Feyzioğlu'nun ken-

dilerinden Kartal-Maltepe Askerî Ceza ve Tutukevinden nasıl kaçtıklarını sorması üzerine Cihan Alptekin ve Ömer Ayna kaçış yol ve şeklini izah etmişlerdir. Nazan Alp ve Zafer Kutlu, öğretmen Necati Feyzioğlu'nun evinden ayrıldıktan sonra öğretmen Abdullah Uyanırer'in Keçiören Ahmetçavuş Durağı civarındaki 4/16 Nolu evinde bir gece kalmışlar, ertesi günü bu şahısça öğretmen Cemil Çakır'ın Ayvalı Melekha-mm durağındaki evine götürülmüşlerdir. Mart 1972 ayı başında bir gün Cemil Çakır'da bu iki sanığı öğretmen Gülsen Atillâ'nın İncirli Yunusemre Caddesi No: 138/10'daki evine götürmüştür. Sanıklar *Zafer Kutlu* ve Nazan Alp, Gülsen Atillâ'nın evinde saklanırlarken Selâhattin Güleç kendileri ile ilişkiyi devam ettirmiş, masrafları için bir miktar para vermiştir. Selâhattin Güleç'in bir süre kaldıkları eve uğramamasından kuşkulanan Zafer Kutlu, Necati Feyzioğlu'nun evine uğramış, buraya Selâhattin Güleç için bırakılan bir pusulayı aldıktan sonra kendi durumlarını belirten diğer bir pusulayı evdekilere vererek gelen şahsa teslim etmelerini istemiştir. 13 Mart 1972 günü sana 01.00 sıralarında saklandıkları evin sarılması ve teslim olmaları için gerekli ikazların yapılmasına rağmen Zafer Kutlu teslim olmayacağını bildirdikten sonra bulunduğduğu 2 adet el bombasını güvenlik kuvvetlerine doğru fırlatmış; bilâhare de taşıdığı 2 adet tabanca ile atışa başlamıştır. Nazan Alp ile Gülsen Atillâ'nın ihtarla uyararak teslim olmalarından sonra Zafer Kutlu'da güvenlik kuvvetlerince müsademe sonunda ele geçirilmiştir.

Mahir *Cayan* ve Ertuğrul Kürkçü, Mehmet Yüksel'in evine gitmelerinden birkaç gün sonra Uğuzhan Müftüoğlu vasiyetiyle getirdikleri Burhan takma adlı Sabahattin Kurt'u, Şubat 1972 ayı ortalarına doğru Karadeniz Bölgesi sorumlusu Ertan Saruhan'ı çağırarak üzere Ünye'ye göndermişler, irtibat sağlamak için avukat Ali Kaynar'ın Ünye'deki adresini vermişlerdir. Ünye'ye Ali Kaynar'ın Yazıhanesine gelen Sabahattin Kurt, «Yıldırımdan geliyorum» parolasını söyleyip kendisini Ali Kaynar'a tanıttıktan sonra Ertan Saruhan'ı görmek istediğini belirtmiş; daha sonra Avukat Şener Sadı'de yazıhaneye geldiğinde Sabahattin Kurt kendisine tanıştırlmış; Sabahattin Kurt'un Ankara'dan örgüt habercisi olarak gönderildiğini, Ertan Saruhan'ı görmesi gerektiğini beyan etmesi üzerine sanık Avukat Şener Şadi kendisine ait özel otoya Sabahattin Kurt ve Avukat Ali Kaynar'ı alarak Ertan

Saruhan'ı bulmak üzere Fatsa'ya gidilmiştir. Sabahattin Kurt ve Ali Kaynar'ı şehir kulübüne bırakan Şener Şadi, sanıklar örgüt üyesi Fikri Sönmez ve kalfası Avni Kayacı'yı terzi dükkânında bulamayınca Ertan Saruhan'ın nerede olduğunu bilmesi gereken, onunla aynı evde oturan Fatsa Lisesi öğretmeni Mustafa Şengül'e giderek görüşmüş; adı gecen sanık ders bitiminde Ertan Saruhan'ı bularak durumunu söyleyeceğini ve şehir kulübü ne geleceğini bildirmiştir. Mustafa Şengül okuldan dönüşünde Fikri Sönmezin dükkânına uğrayarak Ertan Saruhan'ın Alaçam'a gittiğini; akşama döneceğini öğrenmesini müteakip, Şehir Kulübüne gelerek durumu burada bekliyen sanıklar, Sabahattin Kurt, Şener Şadi ve Ali Kaynar'a anlatmıştır. Akşamleyin kulüpte Sabahattin Kurt, Şener Şadi, Ali Kaynar, Fikri Sönmez ve Mustafa Şengül birlikte yemek yedikten sonra Avukat Şener Sadi, Avukat Ali Kaynar'ı Ünye'ye götürüp bilâhare de Fatsa'ya döndüklerinde; Sabahattin Kurt'u, Mustafa Şengül ve Ertan Saruhan'ın birlikte oturdukları sahil yolundaki eve bırakmıştır.

Sabahattin Kurt'un haber vermesi üzerine, Ankara'ya gelen Ertan Saruhan Uğuzhan Müftüoğlu tarafından Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü'nün kaldıkları Müjde sokaktaki eve getirilmiştir. Ertan Saruhan ile Karadeniz Bölgesi kır gerillâ çalışma hazırlıkları ve diğer örgütsel faaliyetler hakkında konuşan Cayan ve Kürkçü bu çalışmalarına yardımcı olmaları için Hüdaî Arıkan, Sinan Kâzım özudoğru, Saffet Alp ve Sabahattin Kurt'un Karadeniz Bölgesine götürülmelelerini istemişler; ancak Ertan Saruhan bunun o günlerde mümkün olmadığını, bilâhare gelerek bu şahısları götüreceğini beyan etmiştir.

O günlerde Ankara'da sık sık aramalar yapıldığı cihetle ev değiştirmeyi gerekli bulan Ertuğrul Kürkçü, Uğuzhan Müftüoğlu'nu Ankara Mimarlar Odası Sekreteri sanık Yavuz Önen'e göndererek kendilerine emin bir ev bulmasını istemiş; bu istek üzerine Yavuz Önen, Süheyl, Kırçak ile konuşup bu konuda olumlu cevap alması üzerine Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü, Yavuz Önen, Selâhattin Gülec ve Uğuzhan Müftüoğlu 18 Şubat 1972 günü sanık İbrahim Dikmeoğlu idaresindeki taksi ile Süheyl Kırçak'ın Çankaya Basın Sitesindeki evine gitmişler ve kendilerini Süheyl Kırçak karşılamış; bu evde dört gün kalınmıştır. Sık sık ev değiştirmek

o günkü Şartların icabı olduğundan, bu kez de Yavuz nen yeni evler bulma çabasına koyulmuŐ; bu ve diğer konuları konuşmak üzere 3-4 kerre ayan'ların yanına gitmiştir. Bu kişilerin saklanması temin için îmar ve tskân Bakanlığı Plânlama ve îmar Genel Müdürlüğünde Şehir Plâncısı sanık Hüseyin Tanrıöver'in evini tahsis e muvafakat etmesi zerine, 22 Şubat 1972 günü Yavuz nen, Süheyl Kırçak'ın evine giderek durumu gizlenen Şahıslara bildirmiş; ayni günün akşamı Hüseyin Tanrıöver yanında Yavuz nen de olduğu halde, Ankara Konur Sokak No. 36/5'teki evinde beklemeye başlamışlar; saat 19.30 sıralarında Uğuzhan Mftoğ, Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü'nn Süheyl Kırçak'ın evinde bıraktıkları; içerisinde silâh ve bomba bulunan valizi ayni gece giderek getirmiştir. Kaldı ki, Ertuğrul Kürkçü, aranılan bir kişi olarak Mayıs 1971 ayı içerisinde Sinan Kâzım zdoğru ile birlikte Hlâgu Bulęu tarafından ayni eve getirildiğinde de 2 gün kalmıştır. Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü'nn gelişlerinden sonra saat 23.00 sıralarında eve gelen Ank? ;a Orta Doğu Teknik niversite hazırlık sınıfı İngilizce ğretim görevlisi sanık Hacer İnci Tanrıöver aranılan kişi olduğunu bildiği ve daha önce de yaki-nen tanıdığı Ertuğrul Kürkçü ile konuşup görüşmüş; her an sarılma ve silâhlı çatıŐma olabileceğini düşünerek ertes i günü annesinin evine gidip Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü'nn ayrılmalarna kadar orada kalmış; ancak bu durumu yetkili makamlara haber vermemekle ihbar mükellefiyetini yerine getirmiştir. Bu evde kalırlarken Ertuğrul Kürkçü ve Mahir ayan'ın Uğuzhan Müftüoğlu vasıtasıyla ağırttıkları Sabahattin Kurt; Ertan Saruhan'a Ankara'ya gelmesi habelerini bildirmesi ve kendisinin de dnm iyer ek oradaki çalışmalara katkıda bulunması talimatı verilerek nye'ye gönderilmiş; Ali Kaynar vasıtasıyla Ahmet Atasoy ile buluşarak Ankara'dan gönderilen haberi bildirmiştir. Sabahattin Kurt yapılan hazırlıklara katkıda bulunması talimatı verildiğinden, Ankara'ya dnm iyer ek bir süre Ahmet Atasoy'un evinde kaldıktan sonra bilâhare sanık ğretmen Hüseyin GümüŐü'nn evinde kalmağa başlamıştır.

Ancak Sabahattin Kurt'un birinci kez nye'ye gelişinden önceki günlerde Ankara'dan gönderilen örgüt habercisi Nasuh Mitap; Avukat Ali Kaynar'a gelmiş; Ertan Saruhan'a çok önemli bir haber getirdiğini, mutlaka görüşmesi gerek-

tiğini beyan etmesi üzerine, Ali Kaynar bu şahsı Fatsa'ya götürerek Avni Kayacı'dan, Ertan Saruhan'ın 3-4 gün gelmiyeceğini öğrenmesi üzerine, haberciyi Mustafa Şengül'ün kaldığı eve bırakmış, ayrıca adı geçene Ertan Saruhan geldiğinde, irtibatçıyı onunla görüştürmesini söylemiştir.

19 Şubat 1972 günü Ulaş Bardakçı'nın ölümü ve Ziya Yılmaz'ın yakalanmasını takip eden ilk günlerde sanık Şener Sadi, Ali Kaynar'a; Ertan Saruhan ile konuştuğunu, Ulaş Bardakçı'nın ölümünden ve Ziya Yılmaz'ın yakalanmasından bahisle gelen haberci ile görüşmesi mümkün olsa idi, onları İstanbul'dan Karadeniz Bölgesine getirmek suretiyle Ulaş Bardakçı'nın ölümüne Ziya Yılmaz ve arkadaşlarının yakalanmalarına mâni olabileceğini anlattığım beyan etmiştir. Ertan Saruhan, Şubat 1972 ayı sonlarında Ali Kaynar'a: İstanbul Kartal-Maltepe Askeri Ceza ve Tutukevinden firar eden beş kişiden Mahir Cayan Cihan Alptekin ve Ömer Ayna'yı Ankara'ya getirdiklerini belirtmiş; yine bundan birkaç gün sonra da örgüt üyesi subayların özellikle kendisinin de tanıdığı Yzb. Orhan Savaşçı'nın tutuklandığını, bu nedenlerle de son çarenin örgüt üyesi militanların Karadeniz Bölgesine getirilmesi olduğunu anlatmıştır.

Sabahattin Kurt'un getirdiği haber üzerine Ertan Saruhan'ın yerine Ahmet Atasoy Ankara'ya gelmiş; Koray Doğan tarafından Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü'nün kaldıkları sanık Hüseyin Tannöver'n evine getirilmiştir. Ahmet Atasoy'a Ankara'da yakında bir eylem konulacağını; bu hal karşısında güvenlik kuvvetlerinin muhtemelen geniş çapta arama ve yakalamalar yapacağını; bu sebeple aranılan örgüt üyelerinden Sinan Kâzım özudoğru, Hüdaî Arıkan ve Saffet Alp'in Karadeniz Bölgesine intikallerinin gerekli olduğunu; onlardan boşalacak yerlerde diğer örgüt militanlarının saklanacağını belirtmişler; Uğuzhan Müftüoğlu vasıtasıyla ibrahim Dikmeoğlu idaresindeki taksi temin edilerek, Ahmet Atasoy ile birlikte Hüdaî Arıkan, Sinan Kâzım özudoğru ve Saffet Alp Fatsa'ya gitmişlerdir. Ahmet Atasoy bu üç şahsı 23 Mart 1972 gününe kadar Fatsa Yapraklı köyündeki evinde barındırmıştır.

Ahmet Atasoy'un Hüdaî Arıkan, Sinan Kâzım özudoğru ve Saffet Alp'i Karadeniz Bölgesine getirmesinden birkaç gün sonra Ertan Saruhan ile Şener Şadi İstanbul'da Ulaş Bardakçı'nın ölümü, Ziya Yılmaz'ın yakalanması ve diğer

örgüt meselelerini konuştuktan sonra, 27 Şubat 1972 günü akşamı Ankara Ulus Akman Pastahanesinde buluşmayı kararlaştırmışlar; bunu takip eden günde Ertan Saruhan Ankara'ya giderek Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü ile buluşup Karadeniz'e intikal ve burada yürütülen hazırlıklar meselelerini konuşmuştur. 27 Şubat 1972 günü Ankara'ya gelen Şener Şadi bekleme mahalline gidip Ertan Saruhan ile buluştuklarında, aranan diğer üyelerinin Ankara'dan Fatsa'ya götürülmeleri ve bu maksatla güvenilir bir araç temin edilmesi üzerinde konuşulmuş; Şener Şadi, kendi arabasının Çorum civarında arızalandığını, ancak bir akrabası veya bir arkadaşının aracını bu iş için sağlayabileceğini beyan etmiştir. Şener Şadi'nin bahsettiği arkadaşı bilâhare aynı mahallele çağırıldığında, adı geçen sanık Fatsa'da yaptırdığı evi için gerekli renkli cam taşımada kullanılmak üzere 3 Mart 1972 günü bir kamyonete ihtiyacı bulunduğunu bildirmiş, arkadaşları tarafından belirtilen günde aracın hazır bulundurulacağı vaad edilmiştir. Avukat Şener Şadi, Cumartesi günü Fatsa'ya döneceğini bildirmesi üzerine Ertan Saruhan, birlikte oturdukları evde bulunan daktilo makinesinin Mustafa Şengül tarafından avukat yazıhanesine bırakılmasını, evin perdelerinin açık tutulmasını, bu evde ve Fikri Sönmez'in dükkânında örgüt üyelerinin toplanmalarını bildirmesini istemiştir. Ayrıca Şener Şadi, kararlaştırılan konuda bir değişiklik olduğu takdirde, durumun kendisine derhal haber verilmesini Ertan Saruhan'a söylemiştir.

Ertan Saruhan'ca verilen talimat Fatsa'ya dönüşte Şener Şadi tarafından Mustafa Şengül, Harun Saruhan, Fikri Sönmez ve Avni Kayacı'ya bildirilmiştir. Mustafa Şengül, Ertan Saruhan'a ait daktilo makinesini evlerinden alarak Avukat Şener Şadi'nin yazıhanesine götürmüş ve kâtibine teslim etmiştir.

Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü, Hüseyin Tanrıöver'in evinde hariçle irtibatı sağlamakta güçlük çektiklerinden ev değiştirmeleri gerekli görülmekle, Koray Doğan tarafından nişanlısı Nevin Tan'ın Meneviş Sokaktaki evine götürülmüşler; burada bir gece kaldıktan sonra ertesi günü akşamı gelen Uğuzhan Müftüoğlu ve Feyyaz Kurşuncu ile sanık Kemal Kabaklı'nın ağabeyisine ait Abidin Paşa Limonlu sokak No.. 20/3'teki evine gidilmiştir. Burada 28 Şubat 1972/6Mart 1972 tarihleri arasında kalınmış, hariçle irtibat Kemal Ka-

baklı vasıtasıyla sağlanmıştır. Bu evde iken Cihan Alptekin ile konulacak eylemi tekrar görüşmek isteyen Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü, örgüt adına çalıştırılan elektrikçi dükânında saklanan Cihan Alptekin'i, Kemal Kabaklı vasıtasıyla kaldıkları eve getirtmiştir. Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü daha önce kararlaştırdıkları eylemleri ortaya koyma imkânını bulamadıklarını beyan ettiklerinde, Cihan Alptekin bir an önce harekete geçilip bir eylem ortaya konulmasının gerekli olduğunu, bu cümleden olarak elçiliklerden birinde fiili bir duruna yaratılması görüşünü savunmuş; Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü tarafından bu teklifin olumlu karşılanması üzerine; Fransa, Batı Almanya ve Belçika elçiliklerinde gerekli istihbarat ve keşfi yapması için Uğuzhan Müftüoğlu görevlendirilmiştir.

Mahir Cayan, bu evde kaldıkları sırada telefon numarasını verdiği sanık Ülker Akgöl'ün çağırılmasını Kemal Kabaklı'dan istemiş; telefonla irtibat kuran Kemal Kabaklı, Bahçelievler birinci durakta bulunduğu Ülker Akgöl'ü Cayan'ların kaldığı eve getirmiştir. Mahir Cayan, Ülker Akgöl ile konuşmasında saklanmaları için evler bulunmasını talep etmiş; bu istemi olumlu karşılayan Ülker Akgöl, beraberinde Kemal Kabaklı da olduğu halde bazı arkadaşlarına giderek ev sağlama çabasını göstermiş ise de, Cayan'lann istediği nitelikte bir ev temin edilememiştir.

2 Mart 1972 günü Ertan Saruhan Ankara'dan Fatsa'ya telefon ederek Şener Şadi ile konuşmuş, hemen Ankara'ya hareket etmesini istemiştir. Ertesi günü uçak ile Ankara'ya gelen Şener Şadi, daha önce kararlaştırdıkları üzere Sıhhiye Çatı Piknikde Ertan Saruhan ve sanık Abdullah Yılmaz ile buluşmuştur. Ertan Saruhan, Mahir Cayan'lar ile konuştuğunu, örgütle ilişkisi bulunmayan bir kimsenin aracı ile Karadenize gitmenin sakıncalı olacağını, bu nedenle istenilen kamyonetin kullanılmasından vazgeçildiğini anlatmış; bu sırada aynı yere Şener Şadi'nin arkadaşı gelerek kamyonetin hasır bulunduğunu bildirdiğinde, kendisine cam nakli işinin ertelendiği ve aracın şimdilik gerekli olmadığı belirtilmiştir.

Şener Şadi ve Ertan Saruhan 5 Mart 1972 günü otobüsle Fatsa'ya hareket etmiş; İstanbul'da yakalanan örgüt üyesi Rıza Çolak'ın kendisini ele vermesinden korkan Ertan Saruhan, Fatsa'ya gelmiyerek, Terme'yi geçişten sonra, oto-

büsten inip, öğretmen İsmet Duman'ın yanına gitmiştir.

Kemâl Kabaklı'nın ağabeysinin o günlerde geleceği nazara alınarak, yeni bir ev bulunması zorunluğu doğmuş; Yavuz Önen: vasıtasıyla bu fez de, İmar İskan Bakanlığı Nâzım Plân Bürosunda şehir plâncısı Mimar Hüiâgü Bulguç'un Cebeci Akat Sokak 16/3'teki evi sağlanarak 6 Mart 1972 *günü akşamı Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin*, Koray Doğan tarafından bu eve getirilmiştir'. Kalındığı sürece buraya Yavuz Önen de bir kez gelerek, aranan sanıklarla görüşmüştür. Yavuz Önen, örgüt irtibatçıları Selâhattin Güleç ve Koray Doğan'a örgüt ihtiyaçlarını karşılamak için kullanılmak üzere Şubat 1972 ayında 2000 lira para yardımıyla bulunmuştur.

Örgüt içerisinde kesif faaliyetleri bulunan Mühendis Selâhattin Güleç de, 7 Mart 1972 günü güvenlik kuvvetlerince yakalanmış; daha önce Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu tarafından kendisine verilen Neziha Ergün adına düzenlenmiş sahte nüfus hüviyet cüzdanı ile 1 adet 9 mm. çaplı 1109570 numaralı Star marka tabanca, 2 adet şarjör ve 28 adet aynı çaplı mermi üzerinde bulunarak güvenlik kuvvetlerince zapt edilmiştir.

Hüiâgü Bulguç'un evinde 9 Mart 1972 gününe kadar saklanan Ertuğrul Kürkçü, Mahir Cayan ve Cihan Alptekin bu kez de, 1971 yılı içerisinde örgüt üyelerinden pek çok şahsın gizlendiği, bu itibarla da bildikleri ve saklayacaklarına güvendikleri Ferdane Yurtseverlerin Bahçelievler 31 nci Sokak Onikiler Apartmanı No. 26/7'deki evlerine gitmişler; ilk zamanlar hariçle irtibatlı Koray Doğan ve Uğuzhan Müftüoğlu vasıtasıyla sağlamışlardır. Koray Doğan'ın güvenlik kuvvetleriyle yaptığı müsademe" sonucu ölmesinden birkaç gün sonra da, Uğuzhan Müftüoğlu'nun yakalanmasını müteakip haberleşme, sanıklar Feyyaz Kurşuncu ve Kemal Kabaklı tarafından yürütülmüştür.

Bu evde Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin bu kerre de Parleментарlerden Şiaasi Osma veya Turhan Kapanlı'nın kaçırılmasını konuşmuşlar; yapılan plana göre de bu iki şahsın durumu kaçırılmağa daha elverişli olanının evine Mahir Cayan ve Cihan Alptekin'in girmesi, Ertan Saruhan'ın sağlayacağı kamyonun ev yakınında bir yerde içinde Ertuğrul Kürkçü, Ömer Ayna ve Ertan Saruhan olduğu halde beklemesi, kaçırılan şahsın kamyonunda Er-

tan Saruhan'ın Karadeniz Bölgesinde tesbit ettiği bir yere götürülmesi kararlaştırılmıştır.

Gerek ev bulmasını söylemek ve gerekse kaçırılması kararlaştırılan kişilerin ev çevresinde bir güvenlik tedbiri alınıp alınmadığını tesbit ettirmek amacıyla Ülker Akgöl'ün bu eve çağırılması düşünülmüş; Ferdane Yurtsever iki defa telefon ettiği Ülker Akgöl ile konuşup buluşmak için muayyen yer bildirmesine rağmen buluşmaları mümkün olmamış; üçüncü kerre telefon eden Feyyaz Kurşuncu ile buluşan Ülker Akgöl Çayan'ların kaldığı eve getirilmiştir. Mahir Cayan Ülker Akgöl'den saklanacakları emin bir ev bulmasını, Şinasi Osma ve Turhan Kapanlı'nın verilen adreslerdeki evlerinde güvenlik tedbiri alınıp alınmadığının tesbit edilmesini istemiş; adı geçen de bu istemleri olumlu karşılamıştır. Saklanmak için ev arayan ve verilen adreslerdeki evler çevresinde istenilen konuları tetkik eden Ülker Akgöl ertesi günü tayin edilen mahalde Feyyaz Kurşuncu ile buluşacağı kararlaştırıldığı halde, Kemâl Kabaklı ile karşılaşmış, kısa bir süre sonra gelen Feyyaz Kurşuncu ile birlikte Ferdane Yurtseverlerin evine giderek Mahir Cayan ve arkadaşlarına adresi verilen evlerde herhangi bir güvenlik tedbiri alınmadığını ve saklanmaları için ev bulamadığını bildirmiştir.

Bu karar verme ve haber toplamadan sonra Feyyaz Kurşuncu, Ertan Saruhan'a bazı haberleri ulaştırmak ve kendisini Ankara'ya çağırmak üzere Ünye'ye gönderilmiş, Avukat Ali Kaynara «Yıldırımdan geliyorum» parolası ile kendisini tanıttıktan sonra, Tamer takma adlı Ertan Saruhan'ı görmek istediğini belirtmiştir. Avukat Ali Kaynar, Ünye TÖS şubesi eski başkanı sanık öğretmen Hasan Arslan'ı Feyyaz Kurşuncu ile tanıştırdıktan sonra, bu şahsı sanık Fikri Sönmez'in Fatsa'daki terzi dükkânına götürmesini, Ertan Saruhan ile görüşmesinin sağlanmasını istemiştir. Hasan Arslan Fatsa'ya gittiğinde, Fikri Sönmez'i dükkânda bulamayınca, Feyyaz Kurşuncu'yu sanık Avni Kayacı'ya örgüt irtibatçısı olarak tanıştırılıp ayrılmıştır. Feyyaz Kurşuncu, Avni Kayacı tarafından Ertan Saruhan'ın sahil boyundaki evine götürülerek görüşmeleri ve getirilen mektubun verilmesi sağlanmıştır. Avni Kayacı, görüşmeden sonra Feyyaz Kurşuncu'yu terzi dükkânına getirerek Fikri Sönmez ile tanıştırmış; birlikte yemek yenildikten sonra, Feyyaz Kur-

şuncu aynı gün Ankara'ya hareket etmiştir.

Bu haber üzerine beraberinde Avukat Şener Şadi de olduğu halde, Ertan Saruhan 10 Mart 1972 günü gecesi Ankara'ya gelmiş, saat 22.00 sıralarında sanık Abdullah Yılmaz'ı Restoran - 21'de aramışlarsa da o gün için bulamamışlardır.

Ertan Saruhan, Feyyaz Kurşuncu'nun getirdiği haber rul Kürkçü ve Cihan Alptekin ile buluşup görüştüğünde; Şinasi Osma veya Turhan Kapanlı'nın kaçırılıp kendisince sağlanacak emin bir araçla Karadeniz Bölgesine götürülmesinin kararlaştırıldığıнын beyan edilmesi üzerine, Ertan Saruhan Ankara'daki sıkı emniyet tedbirlerinin varlığını, kaldı ki güvenilebilecek devrimci bir şoförün bulunmasının da zor olduğunu düşünerek böyle bir eyleme girişmenin tehlikeli olacağını beyan etmiş; kendi bölgesinde eylem koymaya şartların çok müsait olduğunu belirterek, Ünye Radar mevziinde görevli İngiliz teknisyenlerinin kaçırılması teklifinde bulunmuştur.

Ankara'da ev bulma ve eylemde kullanılacak aracı sağlama zorlukları ile sıkı emniyet tedbirleri karşısında şartların müsait olmadığını gözönünde tutan Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin bu teklifi olumlu karşılamışlar; Ertan Saruhan'ın bulacağı emin bir araçla Ünye'deki İngiliz teknisyenlerinin kaçırılması eylemini koymak için Ünye-Fatsa'ya intikali kararlaştırılmıştır.

Aynı günün akşamı Ertan Saruhan, Sıhhiye Çatı Piktik'te Avukat Şener Şadi ve Abdullah Yılmaz ile buluştuklarında, Mahir Cayan ve arkadaşları ile konuştuklarını. Mahir'lerin haber vermeleri üzerine, sağlayacağı aracın onları Ünye-Fatsa'ya getireceğini anlatmış; sanık Abdullah Yılmaz da bahsedilen işlere yardımcı olmak için 13 Mart 1972 tarihinden geçerli olmak üzere izin almıştı.

Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Cihan Alptekin, 14 Mart 1972 günü Feyyaz Kurşuncu tarafından örgüt üyesi Seyit Gökçe'nin Ankara Keçiören Bademlikaltı Belediye Merdivenleri No. 323'teki evine götürülmüştür. Ömer Ayna da, Feyyaz Kurşuncu vasıtasıyla bu eve getirilmiştir. Ünye ve Fatsa'ya gönderilen Feyyaz Kurşuncu, Ertan Saruhan ile görüşerek, intikalde kullanılacak kamyonun beklenildiğini haber verdikten sonra, Ankara ne zaman ve nerede buluşacaklarını kararlaştırmışlardır.

Ertan Saruhan, Feyyaz Kurşuncu'nun getirdiği haber

üzerine, aynı gün Ziya Yılmaz'ın yeğeni Hasan Pekbüyük'ü bularak, kamyonu Me o gece Ankara'ya hareket etmeleri gerektiğini, oradan Ünye ve Fatsa'ya aranılan şahısların getirileceğini bildirmiş; şüpheyi çekmemek için de, kamyonuna yük almasını söylemişti Ertan Saruhan aynı konuyu Abdullah Yılmaz'a da anlattıktan sonra, birlikte Ünye'ye Avukat Ali Kaynar'ın evine giderek kendisiyle Abdullah Yılmazı tanıştırmış; adı geçenin TRT'de çalıştığını söylemiştir. Bu gelişte üstü başı perişan bir şekilde olan Ertan Saruhan, Abdullah Yılmaz'ın nüfus hüviyet cüzdanını Fatsa'da unuttuğunu, geri dönerek almak istediğini söylemesi üzerine, bu gece muhakkak Samsun'da olmalıyız diyerek, Abdullah Yılmaz'ın Fatsa'ya gitmesine mâni olmuştur.

Ertan Saruhan, irtibat kurduğu Hasan Pekbüyük'ün kullandığı kamyonla aynı gece Ankara'ya hareket etmiş, oraya geldiklerinde, Hasan Pekbüyük'e en kısa zamanda yük bulması için çalışmasını, kendisini beklemesini söyledikten sonra, Feyyaz Kuşuncu ile kararlaştırılan yerde buluşarak Çayan'ların kaldığı eve gitmiştir.

Ertan Saruhan, Hasan Pekbüyük'ün 17 Mart 1972 günü yük bulmasından sonra durumu Mahir Çayan'lara bildirerek, Samsun yolu üzerinde Sosyal Meskenler yakınında kamyonu bekleteceğini, kendilerinin de belirtilen saatte oraya gelmelerini söylemiştir. Feyyaz Kuşuncu'nun saat 21.00 sıralarında Seyyit Gökçe'nin evine getirdiği taksiye binen Mahir Çayan, Ertuğrul Kürkçü. Cihan Alptekin ve Ömer Ayna. kamyonun beklediği mahalle gelerek makarna çuvalları arasında açılan özel yerlere girmişler; kamyon brandası şoför Hasan Pekbüyük ve Ertan Saruhan tarafından örtülüp bağlanmış, Ertan Saruhan, şoför mahallinde olduğu halde Ankara'dan hareket edilmiştir. Feyyaz Kuşuncu kamyonun hareketinden sonra taksi ile geri dönmüştür.

ÜNYE - FATSA'YA İNTİKAL, ÜÇ İNGİLİZ TEKNİSYENİNİN KAÇIRILMASI HAZIRLIKLARI VE KAÇIRILMALARI OLAYI

Sanık Hasan Pekbüyük'ün sevk ve idaresindeki makarna yüklü kamyon, 18 Mart 1972 günü saat 16.00 sıralarında Ünye'ye geldiğinde, Ertan Saruhan burada araçtan inmiş;

şoföre Ünye-Fatsa arasındaki karayolları çeşmesi yanında hava kararınca kadar beklemesi talimatını vermiştir. Ertan Saruhan, Ünye'de kamyondan indikten sonra, o günlerde kendisinin döneceğini bilen ve Park lokantasında bekleyen Avukat Şener Şadi ve Avukat Ali Kaynar'm yanına gitmiş; Mahir Cayan ve arkadaşlarım getirdiğim bildirerek, Şener Sadi'den Fatsa'ya gitmesini, kaçakların taşındığı kamyon şoförüne gelecek Jeep'i beklemesini ve Nihat Yılmaz'a da bir jeeple gelerek yolda bekliyen kamyondaki şahısları almasını söylemesini istemiştir. Bunun üzerine Şener Şadi özel arabası ile Fatsa'ya gidiş sırasında kamyon şoförünü görerek durumu bildirmiş; Nihat Yılmaz'a da bir jeeple belirtilen mahalle giderek yolda bekleyen kamyondaki şahısları almasını söylemiştir. Nihat Yılmaz ve Ahmet Atasoy kamyonun bulunduğu mahalle geldiklerinde, Ünye istikametinde jeep'i takip etmelerini istemişler; Fatsa ikinci Yarmaya gelişlerinde; Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkcü, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna kamyondan inerek, Ünye'ye Ertan Saruhan'ı almağa giden jeep'i beklemişler; Ünye'ye giden jeep'le; Nihat Yılmaz, Ertan Saruhan ve Ahmet Atasoy mezkûr mahalle döndüklerinde; Ertan Saruhan, Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkcü, Cihan Alptekin ve Ömer Ayna, Ahmet Atasoy tarafından daha önce Fatsa Yapraklı köyünde temin edilen Mehmet Atasoy'a ait eve götürülmüşlerdir.

Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkcü, Cihan Alptekin, Ömer Ayna ve Ertan Saruhan bu evde ortaya koyacakları eylemin planlanması hususunu tezekkür etmişler ve neticede İngiliz teknisyenlerinin kaçırılması plânını hazırlamışlardır. Bu plâna göre: 1 — İngilizlerin kalmakta oklukları Ünye'deki Apartman civarında keşif ve istihbaratın yapılması, 2 — Bu apartmanda kalan şahısların miktarı, eve giriş ve çıkış saatlerinin tesbit edilmesi, 3 — İngiliz teknisyenlerine ait araç miktarının öğrenilmesi, 4 - - Bu apartmana İngiliz'lerden başka yabancı kimselerin girip girmediğinin tesbit edilmesi, 5 — Bu apartman çevresinde güvenlik tedbiri alınıp alınmadığının tahkiki kararlaştırılmış; bu hususların tesbit ve tahkiki görevi ise, Ahmet Atasoy'a verilmiştir. Ahmet Atasoy, örgüt irtibatçısı Avukat Ali Kaynar'm İngilizlerin kaldığı apartmanın birinci katındaki yazıhanesine giderek, Mahir Cayan ve arkadaşlanca bu binada kalan İngilizlerden bir kaçının kaçırılmasına karar verildiğini anlattıktan sonra, Ali

Kaynar'dan binaya ne şekilde girilebileceğini, apartman girişi kapısı anahtarının temin edilip edilemeyeceğini, burada kalan İngilizlerin miktar ve niteliklerini sormuş; bu konuda gerekli bilgileri almakla beraber, kendisi de yazıhanede birkaç gün beklemek suretiyle istenilen keşif ve istihbaratı toplayarak neticeyi Çayan'lara ulaştırmıştır. Ayrıca eylemde kullanmak, hiç olmazsa tedbir olarak yedekte bekletmek maksadıyla bir jeep temini de düşünülmüş, bunun sağlanması işi de Ahmet Atasoy'a verilmiştir.

O günlerde Ünye Par Lokantasında birlikte yemek yiyen Avukat Ali Kaynar, Avukat Şener Sadi ve öğretmen Hasan Arslan arasında Ankara'dan Ünye ve Fatsa'ya getirilen Mahir Cayan ve arkadaşlarının Yapraklı köyünde kalışları, bir eylem koyma hazırlıkları içerisinde bulundukları konuşulmuş; yemekten sonra Şener Şadi özel arabası ile Fatsa'ya giderken, Ünye'den çıkışta mobil istasyonunda benzin alma esnasında Ertan Saruhan ve Abdullah Yılmaz ile karşılaşmıştır. Şener Şadi, Ünye'ye giderek, Avukat "Ali Kaynar ile görüşeceklerini bildiren Abdullah Yılmaz ve Ertan Saruhan'ı arabasına alarak Ünye'ye götürmüştür. Bu gidişte Ertan Saruhan ve Abdullah Yılmaz, Şener Sadi'den Mahir Cayan ve arkadaşlarının ihtiyaçlarını karşılamak için, 24 Mart 1972 gününe kadar 10.000 lira hazırlamasını istemişlerdir. Bu şahısları Avukat Ali Kaynar'ın beklediği Park Lokantasına bırakarak, Fatsa'ya dönmüştür. O günkü konuşmada Ali Kaynar'a İngilizlerin kaçırılmasından önce veya aynı gün evinden faydalanılmak istenildiğini, bu itibarla da evin hazır bulundurulması bildirilmiş; Ali Kaynar da eşinin Bafra'da olduğunu, evini tahsis edebileceğini beyan etmiştir.

Kaçırmadan sonra İngiliz Teknisyenlerinin daha önce bulunacak emin bir eve götürülmesi düşünülmüşse de, diğer yandan her türlü ihtimal gözönünde tutulduğundan, çevre arazideki saklanılabilecek mağaraların da tesbiti gerekli görülmüş; bu işin yapılması, Ertan Saruhan tarafından sanık öğretmen Hüseyin Gümüş'e tevdi kılınmıştır. Adı geçen kendi arazileri civarında bulunan saklanmağa müsait mağaraların mevcudiyetini (tesbit ettiğimizden daha güzel yer buldum) şeklinde belirttiği bir pusulayı, öğretmen Hasan Arslan vasıtasıyla Ertan Saruhan'a ulaştırılmak üzere Şener Sadi'ye göndermiştir.

Karadeniz Bölgesi sorumlusu Ertan Saruhan'ın serbest-

çe hareket edememesi karşısında hariçle temas ve muhtelif imkânların temini işi kendisine en yakın bulduğu Ahmet Atasoy tarafından yürütülmüştür.

Sanık Ahmet Şen'in Fatsa Garanti Bankası karşısındaki bakkaliye dükkânında tabanca mermisi sattığını bilen Ahmet Atasoy, öğretmen Resul Güneytepe'yi 500 mermi alması için buraya göndermiş; sanık şoför Kemal Yurtseven ile bu dükkâna giden Resul Güneytepe, Ahmet Şen'den 500 adet 7,65 mm. çaplı tabanca mermisini satın alarak, Fatsa Yapraklı köyündeki evine Kemal Yurtseven idaresindeki jeeple getirmiş ve durumu Ahmet Atasoy'a bildirmiştir. Birkaç gün sonra Ahmet Atasoy, Resul Güneytepe'ye akşam üzeri Murat Atasoy'un evine yakın orman içerisinde bekliyeceğini, aldığı mermiyi götürerek ona teslim etmesini istemiştir. Sanık Resul Güneytepe, Kemal Yurtseven idaresindeki jeep'le getirdiği bir sandık içerisindeki mermileri belirtilen yerde Murat Atasoy'a vermiş; Mahir Cayan ve arkadaşlarının kendi evlerinde kaldığını bilen ve onların hariçten ihtiyaç maddelerini temin eden Murat Atasoy da bu mermileri Ahmet Atasoy'a götürerek teslim etmiştir. Ayrıca Murat Atasoy bunu takip eden günlerde amcası Ahmet Atasoy'un isteği üzerine sanık şoför Kemal Yurtseven ile birlikte Fatsa'da Ahmet Şen'in dükkânına giderek, bir miktar mermi ve aranılan şahısların ihtiyaçları ile ilgili eşyaları almış; bunları da Ahmet Atasoy'a vermiştir.

Ali Kaynar, 21 Mart 1972 günü Ünye Park Lokantasında bulunduğu Şener Sadi'ye Sanık Turan Külünk'ün silâh işini ayarladığını, 15000 liraya anlaştığını, bir iki gün içerisinde bu paranın verilmesi gerektiğini, ancak Ertan Saruhan'dan bir haber çıkmadığını anlattığında, Şener Sadi de Ertan Saruhan ve Abdullah Yılmaz'ın kendisinden 10.000 lira istediklerini, bu parayı isteklerine uygun olarak 24 Mart 1972 gününe kadar hazırlıyacağını belirtmiştir.

Ahmet Atasoy, 21 Mart 1972 gününden sonra Turan Külünk'ten mali imkânları nisbetinde 150 mermi ile bir tabanca alarak Fikri Sönmez'e dükkânında teslim edip Nihat Yılmaz'a verilmesini söylemiştir.

23 Mart 1972 günü Nihat Yılmaz, Avukat Şener Sadi, inşaatında bulunduğu sırada yanına gelmiş, daha önce Ertan Saruhan ve Abdullah Yılmaz tarafından hazırlanması talep edilen 10.000 lirayı aldıktan sonra, aynı günün akşamı

için mutlaka bir jeep sağlamasını istemiştir. Sanık Avukat Şener Şadi, istenilen jeep'i Mehmet Elverir'den aldıktan sonra, aynı gün saat 19.30 sıralarında buluşmayı kararlaştırdıkları sahil boyuna giderek Nihat Yılmaz'a bırakmış, bu esnada Fikri Sönmez de Ahmet Atasoy'un daha önce kendisine bıraktığı tabanca ve mermileri sanık Harun Saruhan vasıtasıyla Nihat Yılmaz'a göndermiştir.

Ünye'deki İngiliz teknisyenlerinin kaçırmadan sonra götürüleceği Fatsa ve Ünye dışında güvenilir bir köy veya yayla evinin bulunması zaruri görülmekle, Ahmet Atasoy bunu teminde görevlendirilmiş; adı geçen derhal Niksar Cedit Mahallesinde oturan Yüncü Hasan diye anılan sanık Hasan Yılmaz'ı çağırarak, aranılan kişilerin saklanabileceği bir ev bulmasını, kendisine mühimce miktarda para verileceğini teklif etmiştir. Sanık Hasan Yılmaz, bu kişilerin Niksar Kızıldere köyü muhtarı akrabası Emrullah Aslan'ın evinde saklanmalarını sağlayabileceğini beyan ve kabul ettikten sonra, 24 Mart 1972 günü gecesi saat 03,00 sıralarında Nihat Yılmaz idaresindeki jeep aracında yüzbaşı diye hitap edilen Abdullah Yılmaz, Ahmet Atasoy ve kendisi bulunduğu halde, Kızıldere köyü Muhtarı Emrullah Aslan'ın evinde saklanmalarını sağlayabileceğini beyan ve kabul et-rak muvafakatı alındıktan sonra, yiyecek maddeleri ve müsamil ihtiyaçları sağlamak üzere 1500 lira para verilmiş; bu konuşmayı takip eden günlerde evden ayrılmaması istenilmiştir.

Mahir Cayan ve arkadaşlarının Ünye ve Fatsa'ya gelmeleri ve İngiliz teknisyenlerinin kaçırma planını yapmalarından sonraki günlerde sanık Avni Kayacı, Ertan Saruhan'ın talimatı üzerine, 'Ahmet Atasoy tarafından sanık İsmet Öztürk'ü çağırarak için Çarşambaya gönderilmiş; Avni Kayacı, İsmet Öztürk'ü Fatsa İkinci Yarma mevkiine getirerek Ertan Saruhan ile görüşmelerini sağlamıştır. Ertan Saruhan, İsmet Öztürk'e, Mahir Cayan ve arkadaşlarını Fatsa'ya getirdiğini, Ünye'de görevli İngiliz teknisyenlerinden bir kaçını kaçırmayı kararlaştırdıklarını, kendisinin de 25 Mart 1972 günü gecesi konulacak bu eylemde Ünye Radar Mevzii, Jandarma Komutanlığı ve Ünye Kaymakamlığına ait telefon hatlarını kesme işini yürüteceğini, ayrıca eylemden önce ve eylem sırasında sanık Şener Şadi ve diğer örgüt mensubii ile irtibatı devam ettireceğini bildirmiştir. Sanık İsmet Öz-

lürk de bu eylemde verilen görevi yapacağını belirtmiştir.

Ünye'deki İngiliz teknisyenlerinden birkaçının kaçırılması eylemine Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkcü, Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Ertan Saruhan, Nihat Yılmaz ve Ahmet Atasoy'un iştirakleri kararlaştırılmış iken bilâhare Cihan Alptekin ve Ömer Ayna arasında kişisel bir ihtilâf çıkmış, bu nedenle Ömer Ayna, Sinan Kâzım özüdoğu, Hüdai Arıkan ve Saffet Alp'in kaldıkları yere gönderilip Hüdai Arıkan, Mehmet Atasoy'un evine getirilerek eylem timine dahil edilmiştir.

İngilizlerin kaçırılmasına iştirak etmiyecek kişilerin birkaç gün önceden fazla silâh, mermi ve bombaları alarak Kızıldere köyüne intikalleri kararlaştırıldığından, Ahmet Ataköy tarafından Sinan Kâzım Özüdoğu, Ömer Ayna ve Saffet Alp, kaldıkları yerden alınarak 23 Mart 1972 günü sanık Öğretmen Hüseyin Gümüş'ün Fatsa Nurettin köyündeki evine götürülmüş ve bu evde kalan Sabahattin Kurt'a mülâki olmuşlardır. Bu şahısların eve gelişlerinde silâh, mermi ve bomba bulunan çantaları sanık Saadettin Gümüş tarafından taşınmış, ayrıca ağabeyisi Hüseyin Gümüş bulunmadığı zamanlarda harici ihtiyaçları bu kişiye sağlanmıştır. 24 Mart 1972 günü Ahmet Atasoy'un gönderdiği sanık Hasan Yılmaz, Tekkiraz nahiyesinde öğretmen Hüseyin Gümüş'ü bularak, Nurettin köyüne gelmiş ve Nihat Yılmaz'ın getireceği jeep beklenilmiş ise de, vaktin gecikmesi sebebiyle evdeki şahıslar bir araç bulunmasını, hemen gitmek istediklerini belirtmişler, Hüseyin Gümüş de aynı köyden olup bu sırada Erbaa'ya gitmek üzere olan sanık şoför Mehmet Bayrak'a arılan bu evinde saklanan bazı şahısların bulunduğunu, bunları da Niksar cihetine götürmesini söylemiş; adı geçen de, bu şahısları götürmeğe rıza göstermiştir. Ömer Ayna ve Hasan Yılmaz şoför mahallinde, Sinan Kâzım Özüdoğu, Sabahattin Kurt ve Saffet Alp arkada oldukları halde köyden hareket edilmiş, gidişlerinde Saadettin Gümüş de ağabeyisi ile birlikte aranan kişileri yolcu etmiştir. Geç vakit Reis köyünde kamyonundan inen Sabahattin Kurt, Saffet Alp, Ömer Ayna, Sinan Kâzım Özüdoğu'yu sanık Hasan Yılmaz sabaha karşı Kızıldere köyü yaylasına getirmiş, etrafın aydınlanması sebebiyle Ömer Ayna ve arkadaşları gündüz köye gitmenin sakıncalı olacağını, akşama kadar bekleyeceklerini söylemeleri üzerine Hasan Yılmaz, Kızıldere köyüne giderek

muhtar sanık Emrullah Aslan'ı beklenen mahalle getirmiş-tir. Hasan Yılmaz'ın ayrılmasından sonra, akşama kadar ge-len şahıslarla köy dışında bekliyen muhtar Emrullah Aslan hava karardığında bunları evine götürerek, hazırladığı oda-yı kendilerine tahsis etmiştir.

Şener Şadi, Ahmet Atasoy'un haber vermesi üzerine, 24 Mart 1972 günü saat 19.30'da Fatsa ikinci Yarmada; Ertan Saruhan, Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü ile buluş-muş; kaçırılmaları kararlaştırılan İngilizlerin kaldığı apart-man ve Ünye Radar Mevzii civarında gerekli tetkikatın ya-pılması için Şener Sadi'nin özel arabası ile Ünye'ye gidil-miştir. İlkönce apartman önünde bir süre durulup bilgi alın-dıktan sonra, Ünye Radar Mevziine çıkan yol başına gelin-diğinde buranın da yol ve çevre durumu kontrol edilmiş; Mahir Cayan bu tetkikattan sonra İngilizlerin yoldan alınıp kaçırılmasının çabuk farkedileceğini, onun için kaçırma işi-nin 25 Mart 1972 günü evden yapılması gerektiğini beyan etmiştir. Bu gidişte; Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü ve Er-ton Saruhan, Avukat Şener Sadi'ye: 1 — İngilizleri kaçırma sırasında Ünye elektriğinin kesilebilme durumunun tetkiki, 2 — Cumartesi günlerinin Ünye'de diğer günlere kıyasen de-ğişik bir özellik taşıyıp taşımadığının öğrenilmesi, 3 - - 25 Mart 1972 Cumartesi günü saat 18.00 sıralarında Fatsa ikinci Yarmada bir jeep hazır bulundurması, 4 — Daha önce Mustafa Şengül tarafından yazıhanesine bırakılan Ertan Sa-ruhan'a ait daktilo makinesi ile Ünye-Fatsa-Niksar mıntıka-larını gösteren haritanın gönderilecek sahsa teslim edilmesi, 5 — Eylemin konulacağı 25 Mart 1972 Cumartesi günü gecesi Fatsa'da bulunan örgüt üyeleri sanıklar; Fikri Sönmez, Av-ni Kayacı, Harun Saruhan ve Abdullah Yılmaz'ın olayı kamufle etmek ve kendilerini sorumluluktan beri kılmak ama-ciyle, hep birlikte belli bir lokantada yemek yemelerinin duyurulması, 6 — Hemen Fatsa'ya giderek, Nihat Yılmaz'ın ikinci Yarmaya gelmesinin sağlanması görevleri verilmiştir.

Sanık Şener Şadi, 24 Mart 1972 günü gecesi Mahir Ca-yan, Ertuğrul Kürkçü ve Ertan Saruhan'ı İkinci Yarmaya bıraktıktan sonra Fatsa'ya dönerek sanık Avni Kayacı'yı bulmuş; Nihat Yılmaz'ın hemen ikinci Yarmaya gönderilme-sinin teminini bildirmiştir. Aynı gece Avni Kayacı vasıta-sıyla Çayan'ların kendisini ikinci Yarmada beklediklerinin bildirildiği Nihat Yılmaz da mezkûr mahalle giderek buluş-

muş; hep birlikte Yapraklı köyünde saklanan eve gelinmiştir.

Yine aynı gece Şener Şadi görüştüğü Abdullah Yılmaz'a 25 Mart 1972 Cumartesi gecesi Ünye'deki İngiliz teknisyenlerinin kaçırılacağını, o gece sanıklar Fikri Sönmez, Avni Kayacı ve Harun Saruhan'ın bir lokantada toplu halde yemek yemelerinin Ertan Saruhan tarafından kendisine söylenildiğini iletmış, Abdullah Yılmaz da o gün Fatsa'da bulunmayacağını, başka bir ilçede bulunan akrabasının yanına gideceğini beyan etmiştir.

Mahir Cayan ve arkadaşlarının Fatsa Yapraklı köyüne gelişlerini takip eden ilk günlerde Ertan Saruhan, Ünye - Fatsa ve Niksar civarına ait orman ve fundalık sahalar ile arazi durumunu açıkça gösteren Orman Bölge Şefliği haritasını Şener Şadi'nin yazıhanesinde görerek bunun kendisine verilmesini istemiştir. Bu haritanın Orman Bölge Şefliğine iadesi gerektiğini bildiren Şener Şadi, daha sonraki günlerde haritanın hangi amaç için kullanılacağını bilen sanık Öğretmen Mustafa Şengül'e büyütmesi teklifinde bulunmuş, adı geçen o günlerde Kayseri'ye gideceğinden bu haritayı büyütmemiştir. Bu kez sanıklar Ali Kaynar ve Şener Şadi rahatsızlığı sebebiyle ziyaretine gittikleri sanık Öğretmen Hasan Aslan'a aynı konuda teklifte bulunmuşlar; bu sanıkça büyütülen harita Ali Kaynar vasıtasıyla Şener Şadi'ye gönderilmiştir.

Şener Şadi, 25 Mart 1972 günü sabahı Ünye'ye gidişinde bulunduğu Ali Kaynar'a İngilizlerin bu gece kaçırılacağını beyan ettikten sonra, Cumartesi günlerinin diğer günlerden farklı nitelik taşıyıp taşımadığını sormuş, Ali Kaynar da, Cumartesi gününün diğer günlerden farklı bir özellik taşımadığını bildirmiştir. Ayrıca Şener Şadi, Ali Kaynar'a o gün öğleden sonra Fatsa'ya gelmesini, Fatsa Kale Pirzola Lokantasında tertip edilen ziyafette katılmasını söyledikten sonra, Fatsa'ya dönmüştür.

25 Mart 1972 günü öğleden sonra Şener Şadi, Ahmet Atasoy'un yolladığı Yusuf Atasoy'a daha önce Mustafa Şengül tarafından getirilen daktilo makinası, Hasan Arslan'ın büyüttüğü Ordu ili haritası ile istenilen ilaçları Cayan'lara göndermiştir.

Aynı günü saat 15.00 sıralarında Avukat Ali Kaynar'ın, Avukat Şener Şadi'nin yazıhanesine gelmesinden kısa bir

süre önce Avni Kayacı buraya gelerek istenilen jeep'i bulamadığını, kendisinin jeep bulup bulamadığını sormuş, Şener Şadi de bulamadığını belirtmiştir. Bilâhare Avukat Şener Şadi ile Ali Kaynar, Fikri Sönmez'in dükkânına gidip onunla konuştukları sırada Avni Kayacı, Şener Şadi'ye Mahir Çayan ve arkadaşlarının kendisini ikinci Yarmada bekledikleri haberini vermiş; Ali Kaynar'ı Fikri Sönmez ile bırakan Şener Şadi beraberinde Avni Kayacı da olduğu halde, sevk ve idaresindeki özel otosuyla saat 18.00 sıralarında İkinci Yarmaya gitmiştir. Şener Şadi arabasına mezkûr mahalde bekliyen Mahir Çayan, Ertuğrul Kürkçü ve Ertan Saruhan'ı da alarak Ünye'ye gidilmiş; son kez İngilizlerin kaldığı apartman önünde bir süre durulup bina ve civarı tekrar gözden geçirilmiş ve bilâhare Cihan Alptekin, Hüday Arıkan, Nihat Yılmaz ve Ahmet Atasoy'un bekledikleri ikinci Yarmaya dönmüştür. Mahir Çayan ve arkadaşlarıncı, Avukat Şener Şadi'den Ali Kaynar'ın yazıhane anahtarının alınarak getirilmesi istenildiğinden, adı geçen Avni Kayacı ile birlikte Fatsa'ya dönmüş; çevrenin şüphesini çekmemek ve yürütülecek eylemi kamufle etmek amacıyla Fikri Sönmez'in yemeğe götürmek üzere olduğu Avukat Ali Kaynar ile birlikte Fatsa ileri gelenlerinin toplandığı Bulaman'daki Kale Pirzola Lokantasına uğrayıp kısa bir müddet sonra buradan ayrılarak beklenildikleri ikinci Yarmaya gelmişlerdir. Yolda, Şener Şadi, Ali Kaynar'a konulacak eylemden bahisle «Bu bir devrim prestijidir. Bu kaçırma işinin muhakkak olması lâzımdır.» şeklinde beyanda bulunmuştur. Aynı gece daha önce aynı maksada bağlı olarak Ertan Saruhan'ın, Şener Şadi ile gönderdiği haber veçhile üyesi sanıklar; Fikri Sönmez, Avni Kayacı ve Harun Saruhan, Fatsa Kordon Restoranda birlikte olmuşlardır.

Şener Şadi ve Ali Kaynar ikinci Yarmadan arabaya Mahir Çayan, Ertuğrul Kürkçü, Ertan Saruhan'ı alarak Ünye'ye gelmişler, Ali Kaynar'a yazıhanesinin bu gece için gerekli olduğu bildirilerek, anahtarı istenilmiş; ayrıca her ihtimal gözönünde bulundurulduğundan, evinde kendilerini beklemesi söylenilmiştir.

Mahir Çayan ve Ertuğrul Kürkçü'yü yazıhanede bıraktıktan sonra Şener Şadi, Ertan Saruhan ile birlikte ikinci Yarmaya gitmiş; özel otosu diğer şahısları Ünye'deki Ali Kaynar'ın yazıhanesine götürmede kullanılacağından, yanı-

na İkinci Yarmadan, Nihat Yılmaz'ı alarak o gece Fikri Sönmez, Harun Saruhan ve Avni Kayacı'nın verilen talimat icabı birlikte yemek yedikleri Fatsa Kordon Restorana gelmiştir. Şener Şadi buraya uğrayışında Fikri Sönmez, Avni Kayacı ve Harun Saruhan'a o gece konulması gerekli eylem hakkında bilgi vermiştir. Şener Şadi kısa bir süre sonra buradan kiraladığı bir taksi ile Kale Pirzola Restorana giderek saat 03.00'e kadar vakit geçirmiştir.

Nihat Yılmaz, Şener Şadi'nin özel otosu ile ikinci yarmaya geldiğinde; Cihan Alptekin, Hüdai Arıkan, Ertan Saruhan ve Ahmet Aatsoy'u da alarak Ünye'de Ali Kaynar'ın yazıhanesine götürmüş; bu suretle eylemi yürütecek kişiler bir araya toplanmış; İngilizlerin dışarıdan apartmana girdikleri sırada kaçırılmaları düşünüldüğünden, burada beklenilmeğe başlanılmıştır. Saat 24.00 sıralarında iki İngilizin jeep'lerinden inerek apartmana doğru yürüdüklerini gören Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkcü, Cihan Alptekin ve Hüdai Arıkan, yazıhaneden çıkarak İngilizleri enterne etmeğe teşebbüste bulunacakları sırada yoldan bazı şahısların geçmeleri ve bu olayı görmeleri ile eylemin tehlikeye düşeceğini düşünerek tekrar yazıhaneye girmişler; ertesi günü apartmana girmek suretiyle eylemi yürütmeği kararlaştırarak gruplar halinde 100 metre mesafedeki Ali Kaynar'ın evine gitmişlerdir. Evde bekliyen Ali Kaynar da eylemcilerin gelmesinden sonra Ünye'deki diğer evine gitmek üzere ayrılmıştır.

26 Mart 1972 günü saat 0830 sıralarında Avukat Ali Kaynar, eylemcilerin gizlendiği evine giderek kendileriyle görüşmüş; yiyecek maddeleri ve gazete alarak eve getirdikten sonra, Ünye Park Lokantasında kendisini bekliyen sanık kuyumcu Turan Külünk ile buluşmuştur. Turan Külünk, Fatsa'da Fikri Sönmez ve Avni Kayacı'nın yakalandıklarını, diğer bazı şahısların evinde aramalar yapıldığını haber verdiğinde, Ali Kaynar da, Mahir Cayan ve arkadaşlarının bir önceki akşamdanberi evinde bulunduklarını, İngilizleri kaçırmaya kararlı olduklarını anlatmıştır.

Bu haberi eylemcilere bildirmek zorunluğunu duyan Ali Kaynar, eve giderek Fatsa'da vukubulan yakalanma ve aramalarını Mahir Cayan ve arkadaşlarına anlattıktan sonra, Turan Külünk'ün kendisini beklediği lokantaya dönmüştür.

Şener Şadi, eylemin mutlaka yürütüleceğini nazara ala-

rak hâdiseyi kamufle etmek ve kendi durumlarının şüphe-
den uzak bulunmasını sağlamak amacıyla, birlikte yemek ye-
meği kararlaştırdıkları bazı arkadaşları ile 26 Mart 1972
günü Ünye Çamlık Restorana geldikten sonra, Ali Kaynar
ve Turan Külünk'ün bulundukları Park Lokantasına gitmiş;
bir önceki akşam arabasını ikinci Yarmada bekliyen eylem-
cileri Ünye'ye getirmesi için Nihat Yılmaz'a verdiğini; şimdi
ise, arabasını Ünye Hükümet Meydanında gördüğünü, ya-
kalanan Fikri Sönmez ve Avni Kayacı'nın güvenlik ma-
kamlarına kendilerinden de bahsetmeleri halinde tehlikeli
bir durumun doğacağını anlatmış; bu sebeple Ali Kaynar'-
dan arabanın bir önceki akşam kendisinin aldığını söyleme-
sini eve gidip Nihat Yılmaz'dan arabanın anahtarını alarak
getirmesini istemiştir. Bunun üzerine eve giden Ali Kaynar,
oradakilere Fikri Sönmez ve Avni Kayacı'nın güvenlik kuv-
vetlerince yakalandığını, birçok evde aramalar yapıldığını
anlattıktan sonra Şener Sadi'nin, arabası anahtarını iste-
diğini söylediğinde, Ertan Saruhan'ın, anahtarı vermemesi
üzerine bu kez de Şener Sadi'nin bulunduğu Çamlık Restora-
na giderek durumu ona bildirmiştir. Bu hal karşısında daha
fazla endişeye kapılan Şener Şadi, Fikri Sönmez ve Avni Ka-
yacı'nın yakalandıklarını, otosuna ait anahtarın gönderil-
mesini bildiren bir pusulayı Ali Kaynar ile Ertan Saruhan'a
yollamıştır. Tekrar eve gelen Avukat Ali Kaynar, Mahir
Cayan ve arkadaşlarına Avukat Şener Sadi'nin sanık ola-
rak sağladığı haberleri ulaştırmıştır.

Mahir Cayan ve arkadaşları daha önce hazırlanan ve
daktilo edilen «Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı,
Parlamentosu ve Hükümetine» başlığını taşıyan 25 Mart
1972 tarihli ve özet olarak (.....1972'nin Türkiyesinde tek
bir yurtseverin, öncü savaşıncısının oligarşinin ipiyle hayatına
son verilme istenirse, **bu İngiliz ajanları da halkın devrimci
öncülerinin, yani bizlerin kurşunlarıyla yok olacaklardır.**

**Dünya halklarının başdüşmanı Anglo-Amerikan Emper-
yalizminin askeri örgütü olan Nato'da görevli bu İngiliz
ajanlarının hayatlarına karşılık şartlarımız açıktır:**

1. infazlar derhal duracak.
2. Hiçbir yurtsever ve devrimci asılmıyacaktır.
3. Ençok 48 (kırksekiz) saat içerisinde bu konuda Tür-

kiye radyolarından infazların durdurulduğu hakkında yayın yapılması şarttır.

Bu şartlar yerine getirilmediği takdirde, kesin olarak bu İngiliz ajanları kurşuna dizilecektir.

Bu oligarşinin zulmüne, hainliğine, gaddarlığına, kan emiciliğine karşı bizlerin ilk ihtarıdır.

infazlar yerine getirilirse şu iyi bilinsin ki, ihtlâlcı misilleme sadece bu Nato ajanlarının yok edilmesiyle bitmiyecektir. Bu sadece başlangıç ve ilk ihtardır...) şeklindeki teklif ve şartları muhtevi bildiriden bu gidişinde Ali Kay-nar'a verilmiş; İngilizlerin kaçırılmasından sonra Cumhurbaşkanlığı, Parlamento ve Hükûmete göndermesi istenilmiştir.

Ali Kaynar bu bildirileri evinde sakladıktan, bildirilerin yazıldığı daktiloyu ve Şener Sadi'ye ait araba anahtarını aldıktan sonra yazıhanesine giderek daktiloyu bırakmış, Şener Şadi ve arkadaşlarının bulunduğu Çamlık Restorana dönerek araç anahtarını verdikten sonra evde geçen konuşma ve hazırlıkları anlatmıştır.

Şener Şadi aynı gün saat 17.30 sıralarında Park Lokantasına gelerek, Ertan Saruhan'ın çağırması üzerine, eylemcilerin bulunduğu eve gitmiş; o gün Fatsa'da Fikri Sönmez ve Avni Kayacı'nın yakalandıklarını bildirerek, eylemcilerin plânı tatbika koymada kimlerin hangi işi yapacağına dair konuşmalar sırasında orada bulunmuştur.

Plânın son kerre gözden geçirilmesi ve müzakeresinden sonra, Nihat Yılmaz, İngilizlerin eve girişlerini ve Land-fover araçlarının bulunup bulunmadığını tesbit için apartman çevresine gönderilmiştir. Nihat Yılmaz'ın saat 19,00'da Land-Rover'in apartman önünde bulunduğunu, İngiliz teknisyenlerinin de apartmana geldiklerini bildirmesi üzerine; Ertuğrul Kürkçü, Mahir Cayan ve Cihan Alptekin ile karacı subay elbisesi giymiş bulunan Hüdayi Arıkan evden çıkarak apartmana gimişlerdir. Ertuğrul Kürkçü'nün apartman kapısını çalması üzerine, William George Wilson aşağı inerek, giriş kapısını açtığında Ertuğrul Kürkçü İngilizce, Askerî Makamlardan geldiğini, yanındaki Hüdayi Arıkan'ı göstererek arkadaşının üsteğmen olduğunu, kendileriyle çok önemli bir konuyu görüşmek istediğini söyliyerek, içeri girmeleriyle birlikte, sten otomatik tabancalarını çekip kıpırdamamasını ihtar etikten sonra, dışarıdan apartmana gele-

cek İngilizler olup olmadığım sormuş; kimsenin bulunmadığı cevabını almışlardır.

Ertuğrul Kürkçü, Mahir Cayan, Cihan Alptekin ve Hü-dai Arıkan ellerinde silâhları olduğu halde İngilizleri önlerine katarak birinci kattaki daireye girip burada bulunan Gordon Banner'i de tabancalarını çekip enterne etikten sonra, ikinci kata çıkılmış, bu katta bulunan Andy Stockman ve John Stuart Law aynı şekilde alıkonularak bu üç İngiliz'in başlarına Hü-dai Arıkan bırakılmıştır. Bilâhare Ertuğrul Kürkçü, Mahir Cayan ve Cihan Alptekin yanlarında William George Wilson da olduğu halde üçüncü kata çıktıklarında burada bulunan direktör Charles Turner de Mahir Cayan ve Ertuğrul Kürkçü ile Cihan Alptekin tarafından silâhlarını çekmek suretiyle enterne edilerek başında Cihan Alptekin bırakıldıktan sonra ihtiyar İngiliz ile dördüncü kata çıkılmıştır. Bu kattan da yine aynı şekilde Ertuğrul Kürkçü ve Mahir Cayan tarafından Brian Haige, G. Warren, H. Warren, Eric Dawes, Norman Walker isimli şahıslar alıkonulduktan sonra, enterne edilen İngiliz'lerin tamamı dördüncü kat oturma odasına toplanılmış; bu süre içerisinde dışarıda gözcülük yapanlardan Ertan Saruhan ve Ahmet Atasoy da içeri alınarak Nihat Yılmaz aynı göreve devam etmesi için dışarıda bırakılmıştır. Biraz sonra Ertuğrul Kürkçü ve Mahir Cayan, Direktör Charles Turner'i odasına götürerek şifreli kasayı açtırmışlar; gerekli kontrolü yapmışlar ve bu kasaya Ali Kaynar'a verilen ve mahiyeti daha yukarıda izah olunan bildiriden koyduktan sonra dördüncü kata dönmüştür. Land-Rover'in anahtarını, İngiliz'lerin para ve saatlerini alan eylemciler, bilâhare Eric Dawes Norman Wal-ker, H. Warren, Brian Haigh, Andy Stockman, G. warren ve William George Wilson'un el ve ayaklarını bağladıktan sonra, ağızlarını da bantla kapatmışlar; bu şahısları daire teşkil eder şekilde bir araya toplayarak, ayrıca dıştan da birbirlerine bağlamak suretiyle hareketsiz hale getirmişlerdir. Eylemciler apartmandan ayrılmak üzere iken bağladıkları İngilizlere direktör Charles Turner, Gordon Banner ve John Stuart Law'i Trabzona kadar beraber götüreceklerini, oilâhare bu şahısları serbest bırakacaklarını, apartman dış kapısında bir arkadaşlarının bekleyeceğini, bağışmaları halinde öldürüleceklerini ihtarda bulunmuşlar; apartmanda bulunan konserve, benzeri yiyecekleri aldıktan sonra, üç

İngiliz de yanlarında olduğu halde, apartmandan ayrılmışlardır. İngilizlere Trabzon'a gideceklerini söylemekle güvenlik kuvvetlerini ters istikamete sevk etmek amacı güdülmüştür.

Dışarıya çıkıldığında İngilizlere ait araç eylemcilerin ihtarı üzerine John Stuart Law tarafından çalıştırılmış; Mahir Cayan, Ertuğrul Kürkçü, Cihan Alptekin, Hüdayi Arıkan, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy ile silâh tehdidi altında kaçırılan Charles Turner, John Stuart Law ve Gordon Banner araca binerek Nihat Yılmaz Land-Rover direksiyonunda olduğu halde, 26 Mart 1972 günü saat 21.30 raddelerinde Ünye'den Niksar'a müteveccihen hareket edilmiştir.

Ertan Saruhan'ın talimatıyla Ünye'ye gelen ve Avukat Şener Şadi ile ilişkiyi devam ettiren İsmet Öztürk eylemin başlamasından önce, gerek güvenlik kuvvetlerinin ve gerekse İngilizlerin irtibatlarını kesmek amacıyla, Radar Üssü ile Yzb. Cengiz Tuncay ve Yzb. Erol Aktan'ın evleri arasındaki telefon hattını, Radar Üssü ile Havacılar Lokali arasındaki hattı, Ünye İlçe Jandarma Komutanlığı ile P.T.T. arasındaki hattı kesmiş olup İngilizlerin silâh tehdidi ile apartmandan alınıp götürülmelerinden sonra Park lokantası civarında sanık Avukat Şener Şadi ile buluşmuş, Şener Şadi idaresindeki araçla Çamlık Restorana gidilmiştir. Avukat Şener Şadi lokantaya gelmiş bu sırada lokantada aynı masada oturan ve eylem sonucundan bilgi bekleyen Avukat Ali Kaynar ile Turan Külünk'e «İngilizleri tere yağından kıl çeker gibi aldık» şeklinde beyanda bulunup eylemin ortaya konulduğunu açıkladıktan sonra Şener Şadi idaresindeki araçta Ali Kaynar, Turan Külünk, İsmet Öztürk olduğu halde lokantadan hareket edilmiş, elinde bir çanta bulunan İsmet Öztürk Yalı Kahvesi civarında araçtan inmiştir. Ali Kaynar ile Turan Külünk Ünye Park Lokantasında araçtan indikten sonra Avukat Ali Kaynar'ın yazıhanesine gidilmiştir. Avukat Ali Kaynar, Turan Külünk'e Mahir Cayan ve arkadaşlarının verdikleri bildirinin yazılmış olduğu daktilo makinasını vererek «götür kaybet» şeklinde beyanda bulunması üzerine Turan Külünk daktilo makinasını bir taksi ile evine götürerek evinin bahçesinde bulunan bir kuyuya atmıştır.

27 Mart 1972 günü sabahı apartmana gelen müstahdem I Başkılıç dördüncü kat oturma odasında 7 İngiliz'i el ve ayakları bağlı, ağızları flâsterli şekilde görünce onları çöz-

müş; durumu vakit geçirmeden güvenlik kuvvetlerine bildirdikten ve olaya el konulduktan sonra Ünye Hava Radar Mevzii Komutam Hv. Yzb. Cengiz Tuncay'da yukarıda bahsedilen mahallerle irtibatı sağlayan telefon hatlarının kesildiğini tesbit etmiştir.

Mahir Cayan ve arkadaşları 27 Mart 1972 günü saat 01.30 sıralarında Kızıldere köyünün bulunduğu dağ eteğine geldiklerinde araçtan inilmiş; Nihat Yılmaz ve Ertan Saruhan'ın tekrar Niksar istikametine dönerek Tokat çevresinde Land-Roveri bırakmaları kararlaştırılmakla her iki şahıs diğerlerinden ayrılmıştır. Ahmet Atasoy klavuzluğunda saatlerce yürüyen Mahir Cayan ve arkadaşları ile üç İngiliz sabaha karşı Kızıldere köyü yakınına gelmişlerse de köylülerin dikkatini çekecekleri düşünülerek Emrullah Aslan'ın evine gidilmemiş ve köy dışında bir ağılda kalınmıştır. Bilâhare Ahmet Atasoy köylünün dikkatini çekmeyeceği düşüncesiyle Muhtar Emrullah Aslan'a gönderilmiş; beklenildiği ve geceleyin gelineceği muhtara bildirilmiştir. O gece geç vakit eve gelindiğinde Muhtar Emrullah Aslan onları da daha önceki günlerde gelen Saffet Alp, Sabahattin Kurt, Ömer Ayna ve Sinan Kâzım Özüdoğru'nun kaldıkları odaya almıştır. Nihat Yılmaz ve Ertan Saruhan Land-Rover'i tarif edilen mahalle bıraktıktan sonra 28 Mart 1972 günü muhtar Emrullah Aslan'ın evine gelerek arkadaşlarına mülâki olmuşlardır. Mahir Cayan ve arkadaşlarının bu evde kaldıkları sürece ihtiyaçları muhtar Emrullah Aslan tarafından sağlanmış; bu maksatla kendisine ayrıca 2000 lira daha verilmiştir. Sanık Emrullah Aslan, eylemcilerin çevre durumunu kontrol etmesi isteklerini yerine getirmek ve ayrıca yiyecek maddeleri almak için 28 Mart 1972 günü Almus ilçesine gelerek buradaki güvenlik kuvvetlerinin durumunu kontrol etmiş ;ayrıca Almus ilçesinde Bakkal Hasan Yalçın'dan fazla miktarda yiyecek maddeleri alırken de misafiri olduğunu, **heybesinin hergün böyle** dolup boşalacağını beyan etmiştir. Aynı gün yine çevre durumunu kontrol etmesi için Niksar'a gönderilen Emrullah Aslan dönüşünde durumun kritik olduğunu Niksar'a askeri birliklerin geldiğini Mahir Cayan ve arkadaşlarına haber vermiştir. Bu durum karşısında başka bir yere intikali ve böyle bir yeri de ancak Hasan Yılmaz'ın bulabileceğini düşünen Çayan'lar, hem çevre durumunu öğrenmesi ve hem de Hasan Yılmaz'a bir

yer temin ettirmesi için Emrullah Aslan'ı 29 Mart 1972 günü Niksar'a göndermişler; adı geçen, güvenlik kuvvetlerince yakalanan Hasan Yılmaz ile görüşemiyerek köye döndüğünde topladığı, bilgileri Mahir Cayan ve arkadaşlarına ilemiştir.

Hüseyin Gümüş'ün evinden aldığı anarşistleri Mehmet Bayrak'ın sevk ve idaresindeki kamyon ile Kızıldere köyüne yakın bir yere getirdikten sonra aynı köy çevresine götürdüğünü beyan eden; ancak bu şahısların Muhtar Emrullah Aslan'ın evinde sakladıklarını beyanda bulunmayan Hasan Yılmaz, 29 Mart 1972 günü gecesi saat 23.00 sıralarında güvenlik kuvvetleriyle birlikte Kızıldere köyüne getirilmiş; adı geçenin "oyalayıcı durumu karşısında Tokat İl Jandarma Alay Komutanı Kadri Dönmez; 30 Mart 1972 günü saat 05.00 sıralarında J. Tğm. Mustafa İlerisoy ile J. Astsb. Bşçvş. İsmail Hakkı Topaloğlu'nu Kızıldere köyü muhtarı Emrullah Aslan'ı çağtırmaya göndermiştir. Bu iki görevlinin eve doğru yaklaştığını gören nöbetçi eylemci, durumu arkadaşlarına ve muhtara bildirmiş; eylemcilerce Emrullah Aslan, görevlilerin gelişlerinin gerçek sebebini öğrenmek ve zaman kazanmak amacıyla onları dışarıda karşılaması için gönderilmiş; ancak durumun vehamet arzettiğini, köyün güvenlik kuvvetlerince sarıldığını öğrenen muhtar Emrullah Aslan kendisini sorumluluktan beri kılmak için daha önce hazırladığı bir mektubu görevlilere vererek anarşistlerin ve kaçırılan üç İngiliz'in evinde bulunduğunu beyan etmiştir. Emrullah Aslan'ın güvenlik kuvvetlerince gözaltına alınmasını müteakip evdeki ailesi mensubu da dışarı çıkmıştır.

Durumun J. Tğm. Mustafa İlerisoy ve J. Astsb. Bşçvş. İsmail Hakkı Topaloğlu tarafından J. Alb. Kadri Dönmez'e bildirilmesi üzerine komando taburunca köy çevrilmiş; anarşistlerle üç İngiliz'in bulunduğu ev civarı da görevli kılınan timlerce abluka altına alınmıştır.

30 Mart 1972 günü sabahı Kızıldere Köyüne gelen Harekât Komutanı J. Alb. Sezai Durukan, daha önce harekâtı yürütmeğe tevkil ettiği J. Alb. Kadri Dönmez'den komutayı almış; öncelikle ev yakınına kadar emniyet müfrezelerini ve dinleme postalarını görevlendirdikten sonra Mahir Cayan ve arkadaşlarına megafonla teslim olmalarını, kendilerine hiçbir kötü muamelenin yapılmıyacağını, adalete teslim edileceklerini, İngilizlerin Türkiye'de misafir bulunduklarını,

onların öldürülmemesini, bu İngilizlerin öldürülmesinin Türk Milletini güç durumda bırakacağını, İngilizleri göstermelerini, birçok kerre ihtar ve ikaz ettirmiştir. Buna karşılık Mahir Cayan ve arkadaşları teslim olmayacaklarını, buraya ölmek ve öldürmek için geldiklerini, bunda kararlı olduklarını, şartları yerine getirilmediği takdirde çarpışacaklarını ve İngiliz'leri öldüreceklerini belirterek Silâhlı Kuvvetler ve Komutanlarına hakaret teşkil eden sözlerle karşılık vermeğe devam etmişlerdir. Eylemciler evin sarılmasından sonra çatı kiremitlerini yer yer açarak dışarıyı daha iyi görebilecek bir durum sağlamışlar; dışa karşı isabetli atışı temin etmek üzere bina duvarında da mazgal delikleri açmışlar; ayrıca evin kapı ve pencereleri arkasına eşyaları yığarak tahkimat yapmışlardır.

Yapılan müteaddit ihtarlardan sonra üç İngiliz ve pen- ceresinden dıştaki görevlilere gösterilmiş; güvenlik kuvvet- lerince, kaçırılan üç İngiliz'in de evde bulunduğu kesinlikle öğrenilmiştir. Bundan sonra eylemciler her türlü ihtimali düşünerek İngilizleri el ve ayaklarından bağlamış ve holde bir arada bulundurmuşlardır.

Saat 12.00 sıralarında güvenlik kuvvetlerince megafon- la eylemcilere hitaben: «İçinizde hiçbir eyleme katılmamış şahıslar var, teslim olmak onların menfaatleri icabıdır. Ada- lete teslim olun ve İngilizleri öldürmeyin» şeklinde ihtarla bulunulmuş; bunun üzerine Mahir Cayan arkadaşlarını top- layarak «bu olay Sibel Erkan olayının daha yüksek seviyede- ki bir tekrarıdır. Sibel olayı sırasında Hüseyin Cevahir çok yiğit bir arkadaşımız olmasına rağmen bu kabil ihtarlar kar- şısında teslim olmak istemişti. Oysa bu onun bir zayıflığı- nın ifadesiydi» demek suretiyle arkadaşlarının hislerine hi- tapta bulunmuş; bunun üzerine müştereken yapılan konu- şmada teslim olunmaması ve İngilizlerin öldürülmesi husu- unda tekrar tam bir anlaşmaya varılmıştır.

Saat 14.40 sıralarında evde eylemcilerce güvenlik kuv- vetlerine seri atışlar yapılmağa başlanmış; dıştan da görevli erlerce ev saçak kısmına 3-4 el ikaz atışı yapılması üzerine hareket komutanı J. Alb. Sezai Durukan İngilizleri sağ ola- rak kurtarmak ve eylemcileri de sağ olarak ele geçirmek amacını güttüğünden derhal emrindeki birliğe ateş kesmesi için emir vermiştir.

Bu sırada Mahir Çayan'ın verdiği talimat veçhile hareket eden eylemciler, elleri arkadan bağlı vaziyette tutulan Charles Turner, Gordon Banner ve John Stuart Law'ı tabanca ile müteaddit atış yapmak suretiyle öldürmüşler; güvenlik kuvvetlerince evden boğuk silâh sesleri geldiğinin duyulması üzerine dinleyici postaları çağırılıp sorulduğunda tabanca ile atış yapıldığı kesinlikle öğrenildiğinden eylemciler tarafından İngiliz teknisyenlerinin öldürüldüğü anlaşılmıştır.

Bütün buna rağmen eylemcilere saat 15.45'e kadar devamlı olarak ingilizleri göstermeleri ve teslim olmaları, aksi halde güvenlik kuvvetlerinin kanunî yetkilerini kullanacağı ve atışlarına atışla karşılık verileceği ihtar edilmesine rağmen müsbet bir cevap alınamamış; aksine küfür ve silâh atışı ile mukabele edilmiştir. Saat 16.00 sıralarında içeriden el bombası atılmağa ve arkasından da silâh atışı yapılmağa başlanılmış, bu zorunlu durum karşısında güvenlik kuvvetleri de Türk Silâhlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 89 ve 90 ncı, T. C. K. nün 49/2, Jandarma Nizamnamesinin 270 nci madde ve fıkraları hükümlerine uygun olarak mukabil atışta bulunmuştur. Bu müsademe sırasında evden, Cayan vuruldu diye bir ses duyulmasına rağmen içeriden silâh ve bomba atışına devam edilmiş; bu sırada ev içinde eylemcilere ait el bombalarının patladığı işitilmiştir.

ingiliz teknisyenlerinin öldürüldüğünün kesinlikle öğrenilmesi, müteaddit ihtarlara rağmen eylemcilerce atışa devam edilmesi karşısında harekât komutanlığınca teşkil edilen tim, göz yaşartıcı ve sis bombası kullanarak evê girmeye muvaffak olduğunda evde bulunan Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Saffet Alp, Sinan Kâzım Özudoğru, Mahir Çayan, Hü-dai Arıkan, Ahmet Atasoy, Ertan Saruhan, Sabahattin Kurt ve Nihat Yılmaz'ın ölmüş oldukları; ingiliz teknisyeni Charles Turner, Gordon Banner ve John Stuart Law'm ise daha önce eylemcilerce öldürüldüğü, cesetlerinin soğumuş olduğu, kolları arkadan bağlı ve sırtüstü bir şekilde ev holünde bulundukları tesbit edilmiştir. 30 Mart 1972 günü harekâtına katılan 11 nci Jandarma Komando Taburu 1 nci Bölük erlerinden, Tortum ilçesi, Cevizli Köyünden Mustafa Oğlu, 1951 doğumlu Adem Aras vâki müsademede 3 hafta mütat iştigalinden kalacak şekilde yaralanmıştır.

Sanık Ertuğrul Kürkçü ise arkadaşlarındaki savunma el bombalarının patlaması, bu sebeple bir çocuğun ölmesi ve

yaralanmasından sonra beraberinde Mısır yapısı 9 mm, çaplı 13746 numaralı otomatik tabanca, 61 adet aynı çaplı mermi ve 1 adet fûnyeyi alıp ev alt katındaki samanlığa kaçarak samanlar arasına saklanmış; ele geçirilen sanıklar arasında Ertuğrul Kürkçü'nün bulunmadığı tesbit edildikten sonra 31 Mart 1972 günü aynı evde arama yapıldığında adı geçen sanık gizlendiği samanlıkta taşıdığı silâh, mermi ve fûnya ile ele geçirilmiştir.

Olayı müteakip tanzim kılınan ölü muayene ve otopsi raporları münderecatına göre: İngiliz uyruklu 1926 doğumlu Charles Lawrence Turner'in baş ve vücuduna isabet eden mermi çekirdeklerinin husule getirdiği kafa kırıkları, beyin kanaması ve iç ve dış kanamadan; İngiliz uyruklu, 1937 doğumlu Gordon Banner'in müteaddit atışlarla yapılan ateşli silâh mermi çekirdeklerinin husule getirdiği kafa kemikleri kırıkları, beyin kanaması ve harabiyeti, her iki akciğer ve kalp, sağ böbrek ve karaciğer yaralanması, iç ve dış kanamasından; Kanada uyruklu 1946 doğumlu John Stuart Law'ın ise ateşli silâh mermi çekirdeklerinin husule getirdiği kafa kemikleri kırıkları, beyin kanaması ve harabiyeti, her iki akciğer harabiyeti ve kanamasından öldükleri tesbit edilmiştir.

Olay yerinde adlı makamlarca yapılan tesbit ve tahkike göre; 2 adet saplı savunma el bombası, bir adet Amerikan savunma el bombası, 2 adet askerî fabrika imali savunma el bombası, bir adet dinamit, 10 adet muhtelif cins ve çapta tabanca ve şarjörü, 3 adet Ordu tipi otomatik Tomson tabanca ve 16 adet şarjörü, 439 adet muhtelif çaplı mermi, 1 adet dürbün ele geçirilerek zaptedilmiştir.

HAVA HAEP OKULUNDA OLUŞTURULAN GİZLİ ÖRGÜTLER :

Hv Tğm. Selim Özkar ve arkadaşlarınca kurulan Marksist - Leninist öğrenci örgütü :

-Hv. Plt. Tğm. Unsal Gündoğan, Hv. Yer. Tğm. Selim özkar, Hv. Tğm. Hulki İğdırlı, Hv. Mu. Tğm. Mustafa Karabulut, Hv. Füze Tğm. İlhan Çırak ve Hv. Tğm. Kâmil Aslantürkoğlu, Hava Harp Okulunda öğrenci bulundukları süre içerisinde Marksist-Leninist teoriyle ilgili eserler okumuş ve bu yönden bilinçlenmiş kişilerdir.

Sanıklar, aralarında Türkiye'de sosyal ve iktisadî düzenin bozukluğundan, sömürü düzeninden bahisile ülkedeki bu düzensizliğin ancak Marksist-Leninist temellere oturtularak bir idare şekliyle giderilebileceğini, devrimci kişiler olarak, böyle bir düzeni gerçekleştirmeye çalışmanın kendileri için bir görev olduğunu çok kez konuşmuşlardır.

Arkadaşlarının Marksist-Leninist teori yönünden inanç durumunu ve müşterek bir gaye etrafında toplanacağını bilen sanıklar Unsal Gündoğan ve Selim Özkar, kısa süre sonra Hava Harp Okulundan mezun olacaklarını, ilerde daha irtibatlı ve disiplinli bir çalışmaya sahip olabileceği düşünerek Haziran 1970 ayında sosyal bir sınıfın, diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis ve sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmak ve memleket içinde müesses iktisadî veya sosyal temel nizamları devirmeğe matuf Marksist-Leninist bir cemiyeti oluşturmuşlar; bu durumu sanıklar Hulki İğdirli, Mustafa Karabulut, İlhan Çırak ve Kâmil Aslantürkoğlu'na anlatarak aynı örgüt içerisinde yer almalarını istemişlerdir. Bu tarz bir düzenin ülkede sağlanmasını isteyen diğer sanıklar da bu teklifi olumlu karşılayarak örgüte girmişlerdir.

Unsal Gündoğan'ın yakın arkadaşı olan ve aynı ideolojik birlik içerisinde bulunan sanık Seyfi Akman da yapılan teklif üzerine örgüte katılmıştır.

Sanıklar kurmuş oldukları örgütten bahsetmeksizin Hava Harb Okulundaki öğrenciler arasında sosyalizmi, Türkiye'deki düzensizliği, iktisadî sömürüyü izahla ideolojik görüşlerini savunarak örgüte üye ve sempatizan kazanmak çabasında bulunmuşlardır.

Sanık Unsal Gündoğan ve diğerleri, Marksist-Leninist teori yönünden bilic seviyesi kendilerince bilinen sanıklar Ali Cevat Taşırın ve Kâmil Yüksel ile ilişki kurarak oluşturdukları örgütten bahsetmişler; kendilerinden örgüte katılmalarını istemişlerdir. Unsal Gündoğan ve arkadaşlarının 30 Ağustos 1970 tarihinde asteğmen nasbedilerek Okuldan ayrılmaları gerektiğinden bundan böyle Okul içerisinde örgütlenmeyi yürütecek kişiler olarak gördükleri sanıklar Ali Cevat Taşırın ve Kâmil Yüksel örgüte katılma teklifini olumlu karşılamış; ancak Hv. Harb Okulunda oluşturdukları gizli örgütten Unsal Gündoğan ve arkadaşlarına bilgi vermemişlerdir.

Sanıklar Unsal Gündoğan, Selim Özkar, Mustafa Karabulut, İlhan Çırak, Kâmil Aslantürkoğlu ile Hulki İğdirli

1970 yılı Ağustos ayında Yalova'daki kampta bulundukları sırada örgütün çalışma tarzını tesbit etmişler; buna göre kararların ürgüt üyelerince hep birlikte alınması ayda bir muhakkak genel kurul toplantısı yapılması, her ürgüt üyesinin ayda 50 lira aidat ödemesi, 29 Ekim 1970 Cumhuriyet Bayramı tatilinden istifade ile İstanbul Yeşilyurt Hava Kuvvetleri Misafirhanesinde ilk Genel Kurul Toplantısının icrası kararlaştırılmıştır.

Daha önceki kararlaştırmanın gereği olarak İzmir'den Unsal Gündoğan, Kâmil Aslantürkoglu, İlhan Çırak ve Mustafa Karabulut, İstanbul Tuzla Piyade Okulundan Hulki İğdirli, Eskişehir'den Selim Özkur, Hava Harb Okulundan öğrenci Ali Cevat Taşiran'ın iştiraki ile 29 Ekim 1970 günü İstanbul Hava Kuvvetleri Misafirhanesinde yapılan Genel Kurul Toplantısında, Millî Demokratik Devrim Stratejisi üzerinde konuşmalar yapılmış; benimsenen bu stratejinin Türkiye'nin şartları gözönünde tutularak uygulanması kararına varmışlardır. Unsal Gündoğan, Kâmil Aslantürkoglu, İlhan Çırak ve Mustafa Karabulut bu toplantıda yapmış oldukları konuşmada Mahir Cayan grubu fikrî doğrultusunda bir örgüt oluşturmuş bulunan Saffet Alp ve Mehmet Alkaya ile görüşüklerini, örgütlerinden haberi bulunan bu şahısların kendileriyle birleşmesi teklifinde bulundukları, ancak bu konuyu genel kurula duyurmadan bir karar veremeyeceklerini belirttiklerini anlatmışlardır. Ayrıca Kâmil Aslantürkoglu ve Unsal Gündoğan'ın gizli bir örgüt oluşturmuş bulunan Sarp Kuray ve arkadaşları ile de temasa geçtikleri konuşulmuştur. Bu durum karşısında İzmir'de bulunan ve çoğunluğu teşkil eden örgüt üyeleri Unsal Gündoğan, Kâmil Aslantürkoglu,, İlhan Çırak ve Mustafa Karabulut'a Hava, Kara ve Deniz-Kuvvetleri personelinden oluşmuş sol temayüllü örgütlerle temas kurma asgarî müştereklerde birleşme ve gerektiğinde kendilerine durumun bildirilmesi ile bu nitelikteki bir örgütle birleşme cihetine gidilmesi hususunda yetki verilmiş; müteakip toplantının 1971 yılı sömestr tatilinden faydalanılarak İzmir'de yapılması kararlaştırılmıştır.

Bu toplantıdan önce sömestr tatili başlannda İzmir'den Eskişehir'e gelen sanık Unsal Gündoğan İzmir'de yapılacak Genel Kurul toplantısında alınacak kararlara ışık tutabilmesi bakımından diğer örgütlerle temasa geçilmesinde fayda gördüğünü Selim Özkur'a anlatmış; bu amaçla her iki

sanık Ankara'ya giderek öğrenci Kamil Yüksel ile ilişki kurdular.

Unsal Gündoğan ve Selim Özkar aynı gün Kâmil Yüksel tarafından Ankara Tıp Fakültesi Gazinosuna götürülerek Sarp Kuray ve arkadaşları ile temaslarını sağlamış; Unsal Gündoğan ve Selim Özkar örgütlerinin amaç ve mahiyeti hakkında bilgi verdikten sonra Sarp Kuray da kendi örgütlerinin Marksist-Leninist fikirleri benimsediğini, Dr. Hikmet Kıvılcımlı görüşleri paralelinde olduklarını; ifadeyi müteakip kendilerinin de bu örgüte katılmasını teklif etmiştir. Unsal Gündoğan ve Selim Özkar'ca bu isteme karşı olumlu veya olumsuz bir cevap verilmemiştir.

Aynı akşam Unsal Gündoğan ile Selim Özkar, Kâmil Yüksel tarafından bu kez de Küçükcesat Büküm Sokaktaki sanık Orhan Savaşçı ve arkadaşlarının evine götürülmüş, evde bulunan sanıklar Mustafa Şahin, Mazhar Ataç ve Yılmaz Salih Veyisoğlu ile tanıştırmışlardır. Yılmaz Salih Veyisoğlu'nun evden ayrılmasından sonra Mustafa Şahin ve Mazhar Ataç, Unsal Gündoğan, Selim Özkar ve Kâmil Yüksel'in iştirak ettiği konuşmada : Mustafa Şahin ve Mazhar Ataç kendilerinin Hava Kuvvetleri bünyesinde devrimci bir örgüt kurmuş bulunduklarını, Kâmil Yüksel ve Ali Cevat Taşiran'ın bu örgütün fikirlerini benimsemiş olduklarını, kendi örgütlerinin de bu örgüte katılmasını beyan ve teklif etmişlerdir. Unsal Gündoğan ve Selim Özkar ise İzmir'de bir genel kurul toplantısı yapacaklarını, birleşme konusunu bu toplantıya götüreceklerini, kendileri ile irtibatlarını kesmeyeceklerini belirtmişlerdir.

Daha önce kararlaştırılan tarihte Eskişehir'den Selim Özkar; İzmir'den Unsal Gündoğan, Kâmil Aslantürkoğlu, Mustafa Karabulut, İlhan Çirak; İstanbul'dan Halki İğdirli, İzmir Güzelyalı semtindeki Kâmil Aslantürkoğlu ve Unsal Gündoğan'a ait evde toplanmışlardır. Bu toplantıda Unsal Gündoğan ve Selim Özkar Ankara'da Sarp Kuray ve arkadaşları, ayrıca Orhan Savaşçı'nın evde bulunmaması sebebiyle Mustafa Şahin ve Mazhar Ataç ile yaptıkları konuşmamaları anlattıktan sonra Selim Özkar, arkadaşlarına örgütün şimdiye kadar geçerli bir çalışma ve eylem yapmadığını, bunun için Mahir Cayan ve arkadaşlarının grubunu destekliyen ve merkezi Ankara'da bulunan Orhan Savaşçı ve arkadaşlarının örgütü ile birleşmesini teklif etmiştir. Unsal Gündoğan ise bu teklife

karşı çıkarak örgütlerinin diğer Marksist-Leninist örgütlerden bağımsız olarak hareket etmesini, başlıbaşına kuvvetli bir örgüt durumuna getirilmesini savunmuştur. O gün belirli bir karara varılamıyarak ertesi günü Ünsal Gündoğan hari-cindeki kişiler Hava Lisan Okulunda tekrar toplanıp aynı ko-nuyu müzakere etmişler; ancak toplu halde bir örgütle bir-leşme hususunda anlaşılamadıklarından örgüt mensubini şahıs-ların istedikleri örgüte katılabilecekleri kararlaştırılmış ve bu suretle örgüt ve faaliyetleri son bulmuştur. Ekim 1970'den Şubat 1971 başına kadarki sürede örgüt üyeleri 2 ay ellişer, 2 ay da yetmişbeşer lira aıdat ödemişler; bu paralar Ünsal Gündoğan ve Kâmil Aslantürkoğlu'nda toplanmıştır.

Bilâhare bu örgüt mensubunu sanıklardan Hv. Yer. Tğm. Selim Özkar'ın Türkiye Halk Kurtuluş Partisi asker kesimi Es-kışehir; Hv. Tğm. Kâmil Aslantürkoğlu ve Hv. Tğm. Seyfi Akman'ın İzmir; Hv. Tğm. Hulki İğdırlı'nın Kütahya grupla-rında yer aldıkları ve örgüt faaliyetlerine katkıda bulunduk-ları daha önceki bölümlerde izah edilmiştir.

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi asker kesiminden bazı su-bay şahısların yakalanması üzerinde kendi durumlarının da açıklığa kavuşacağını ve yakalanacaklarını düşünen Hv. Tğm. Selim Özkar ve Hv. Tğm. Hakkı Gümüştaş, 15 Şubat 1972 gü-nü İzmir'e gitmişler, sanık Ünsal Gündoğan, eşine Milli istihbarat Teşkilâtında görevli bir arkadaşı olarak tanıttığı Se-lim Özkar'ı Türkiye Halk Kurtuluş Partisi içerisindeki faali-yetlerini, bu sebeple aranıldığını, birliğinden firar ettiğini bil-mesine rağmen İzmir Karşıyaka Reşadiye durağı civarındaki evinde bir ay kadar saklamış; ayrıca İzmir'de tanıdığı bazı subayların evinde de saklanmasını sağlamıştır.

Ali Cevat Taşırın, Naki Tolunay ve arkadaşlarınca oluş-turulan Marksist - leninist öğrenci örgütü:

Sanıklar Ali Cevat Taşırın ve Kâmil Yüksel, 1969 yılında Hava Lisesi son sınıf öğrencisi iken Hv. Tğm. Ertan Tezgör tarafından o tarihlerde Hava Lisan Okulunda Öğrenci Subay olarak bulunan Saffet Alp ile tanıştırılmıştır. Saffet Alp bun-dan sonra sola yönelik her iki öğrenci ile daha sıkı temas kur-muş, başlangıçta devrimci şiirler okumak, saz çalmak, sivil elbise temin etmek ve gerektiğinde borç para vermek suretiyle onlarla daha kısa zamanda samimî bir hava içerisine girmeyi sağlamıştır. Daha sonraki günlerde bu şahıslara Saffet Alp tarafından Marksist-Leninist kitaplar verilmesi, bu teori

ile ilgili anlaşılmayan konuların izah edilmesi suretiyle bilinçlenmeleri temin edilmiş; Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel'den okudukları Marksist-Leninist eserleri aynı ideolojik yapıya müsait arkadaşlarına da vermeleri, onların da okumalarını sağlamaları istenilmiştir. Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel'e ilişkilerinin güvenilir derecede ilerlediği bir safhada Saffet Alp tarafından sanık Mehmet Alkaya, Hasan Özgen ve Nevzat Yücel tanışdırılmıştır.

Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel'in hava lisesi son sınıfında iken Mustafa Çakır, Sezai Yavaş, Muhterem Bahçeci, Cihat Sevim, Vural İşören ve Serhat Girgin gibi şahıslarla birlikte sol eserler okumaları ve bu konuları eleştirmeleri neticesi aralarında yakın bir arkadaşlık teessüs etmiştir.

Saffet Alp, Hava Lisesini bitiren Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel ile Hava Harp Okuluna gelmezden önce görüşmüş; bir süre sonra İstanbul'a geleceğini, kendileriyle ilişki kuracağını söylemiştir.

Aralık 1969 ayı başlarında bir gün hava Harp Okulu gazinosuna gelen Saffet Alp ve Mehmet Alkaya, Ali Cevat Taşiran ile görüşmüş; ertesi günü Ali Cevat Taşiran, buluştukları Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ile Göztepe'deki evine gitmişlerdir. Mehmet Alkaya, Ali Cevat Taşiran'a «bundan sonra bu eve geleceksiniz, burada çalışacağız» şeklinde beyanda bulunmuştur. Ertesi hafta Ali Cevat Taşiran ile Kâmil Yüksel, sanıklar Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, Hv. Tğm. Tamer Hazer ve Hv. Tğm. Mustafa Karaca'nın birlikte oturdukları aynı eve gelmişlerdir. Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel bundan böyle gerek Göztepe'deki bu üç subaya ve gerekse Feneryolundaki Hv. Tğm. Saffet Alp'in bir arkadaşı ile kaldığı evlere gelmek suretiyle Mehmet Alkaya veya Saffet Alp başkanlığında teorik eğitimler yapılmıştır.

Bundan önce Saffet Alp ve arkadaşları İzmir'de Alkaya ve arkadaşları ise İstanbul'da Marksist - Leninist örgütler oluşturdukları cihetle örgütlerinin gelişmesini sağlamak, örgüte yeni elemanlar ve sempatizanlar kazanmak, yan Örgütler oluşturmak amacını takip etmişlerdir. Saffet Alp ve Mehmet Alkaya Hava Harp Okulundaki öğrencilerin Marksist - Leninist felsefe yönünden bilinçlendirilmesini, gerektiğinde örgüt hizmetlerinde görev verebileceğini; subay olduktan sonra örgüte malî katkıda bulunacaklarını ve di-

ğer yardımları Bağlıyacaklarını düşündüklerinden Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel'den Hava Harp Okulunda öğrencilerden müteşekkil Marksist - Leninist bir yan örgüt oluşturmalarını istemişlerdir.

Saffet Alp ve Mehmet Alkaya'nın talimatları veçhile hareket eden Ali Cevat Taşiran, Ocak 1970 ayı içerisinde bir gün gruplarındaki Sezai Yavaş, Mustafa Çakır, Kâmil Yüksel, Cihat Sevim, Muhterem Bahçeci, Vural İşözen, Serhat Girgin, Mustafa Uzer, Yarullah Çalış, Cafer Çullu ve sivil liseden gelmiş olup aynı gruba katılan Doğaner Seçer ile yaptıkları toplantıda «Baştakiler sömürü düzenine yardım ediyorlar. Onların yaşama düzeyleri gayet iyi, halbuki bunun yanında büyük çoğunluğu teşkil eden halk ezilmektedir. Bu duruma baştakiler ses çıkartmamaktadırlar. Bu halde bizim yetişip bilinçlenerek bu duruma son vermemiz gerekir. Türkiye'nin bu durumdan kurtulması için Marksizm-Leninizm yolundan gidilmesi lâzımdır. Bu maksadımızı gerçekleştirmek için bir örgüt kurmamız bir güç etrafında toplanmamız gereklidir. Okulda hücreler şeklinde çalışacağız. Hücreler 3 veya 5 kişiden ibaret olacak. Örgüte kazanılması için temas kurulacak kişiler Marksist - Leninist çizgiye getirilmeli, bu olmadığı takdirde en azından tarafsız bir duruma sokulmalıdır» şeklinde konuşmuş; yapılan müzakereler sonucunda ülkedeki düzensizliğin ancak Marksist - Leninist bir düzen kurmak ile ortadan kaldirabileceği, bu amaca ulaşmak için de işçi sınıfının diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeğe, müesseses iktisadi ve sosyal nizamları devirmeğe matuf bir cemiyet kurmaları gerektiği ve bu maksada bağlı olarak faaliyet gösterilmesi hususu kararlaştırılmıştır. Ayrıca bu toplantıda her üyenin ayda yirmişer lira aidat vermesi de kabul edilmiştir.

Örgütün kuruluşundan sonra yine aynı ay içerisinde bir gün sanıklar Ali Cevat Taşiran, Cihat Sevim, Kâmil Yüksel Mustafa Çakır, Mustafa Uzer, Vuran İşözen, Muhterem Bahçeci, Serhat Girgin ve Sezai Yavaş birlikte Mehmet Alkaya, Mustafa Karaca ve Tamer Hazer'in müştereken tutukları Göztepe'deki eve gittiklerinde kendilerini Mustafa Karaca karşılamıştır. İsimleri belirtilen şahıslar bu gidişlerinde Mehmet Alkaya nezaretinde teorik eğitim yapmışlar; Mehmet Alkaya kendilerine «Harp Okulundaki durumunuza

dikkat edin, okuduğunuz kitapları göstermeyin, aşırı hareketlerde bulunmayın, kendinizi deşifre etmeyin, subay olmağa çalışın» şeklinde beyandan bulunmuş; ayrıca Ordu Yardımlaşma Kurumu hakkında hazırladıkları bir broşürü de okuyarak bu müessesenin Marksist-Leninist felsefe yönünden eleştirisini yapmıştır.

Aynı şahıslar daha sonraki tatil günlerinde dikkati çekmemek için gruplar halinde Saffet Alp'in Feneryolundaki evine giderek teorik eğitime devam edilmiş; Saffet Alp tarafından, Marksist-Leninist teori ile ilgili kitaplardan anlaşılmıyan hususların ve açıklanması zaruri görülen konuların izahı yapılmıştır.

Diğer bir günde Kâmil Yüksel, Doğaner Seçer'i Mehmet Alkaya'nın Göztepe'deki evine götürmüş; evde Ali Cevat Taşırın, Mustafa Çakır ile birlikte Mehmet Alkaya başkanlığında yine teorik eğitime devam edilmiş; Mehmet Alkaya tarafından bu kez de daha önceki toplantılarda olduğu gibi okulda nasıl hareket etmeleri gerektiği yönünde uymalarda bulunulmuştur.

Sanıklardan Çetin Tunç, Mustafa Kemal Özkan, Nazım Ağmaz ve Nadir Yavuz, Hava Harp Okulunda Marksist-Leninist öğrenci örgütünü oluşturan kişilere şahsî ve ideolojik yönden yakınlığı olan şahıslardır. Örgütün oluşturulmasını takip eden günler içerisinde Ali Cevat Taşırın tarafından bu şahıslara ayrı ayrı kurdukları gizli örgütün amaç ve mahiyeti anlatılmış; kendilerinin de bu örgüt içerisinde yer almaları istenilmiştir. Adı geçenlerde bu teklifi olumlu karşılayarak örgüte katılmışlardır.

Mart 1970 ayı içerisinde bir gün Mehmet Alkaya, Saffet Alp, Cafer Çullu, Kâmil Yüksel, Ali Cevat Taşırın, Sezai Yavaş, Cihat Sevim, Mustafa Uzer, Vural İşözen, Muhterem Bahçeci, Yarullah Çalış, Nadir Yavuz Feneryolundaki Saffet Alp'in evinde toplanmışlar; burada ilk konuşmayı yapan Hv. Tğm. Saffet Alp: «Türkiye'nin Amerika tarafından sömürüldüğünü, başta bulunanların çıkarları gereği buna ses çıkartmayıp müsamaha gösterdiklerini, Türkiye'nin bu durumdan kurtulması için genç subayların bilgili ve bilinçli yetiştirerek bu duruma çare bulmaları gerektiğini, Hava Harb Okulu örgüt mensupları bilinç düzeyinin Deniz Harp Okulu örgütündeki öğrencilere nazaran düşük olduğunu, bu sebeple durmadan okumaları lâzım geldiğini»; İkinci olarak söz alan

Ali Cevat Taşiran: «Hava Harp Okulu bünyesinde oluşturdukları illegal Marksist-Leninist örgüt mensuplarının okul içinde ve dışında ne şekilde hareket etmeleri lâzım geldiğini, okulda okunacak kitapları kendisinin sağlıyarak örgüt mensuplarına vereceğini, bu kitapları okurken gizliliği riayet edilmesini»; Üçüncü konuşmayı yapan Mehmet Alkaya ise: «Fevkalâde hallerde radyo evini veya başka bir yeri korumak için Hava Harb Okulu öğrencilerine görev verilebileceğini, bu durumda verilen görevleri statülerinin öğrenci olduğunu beyanla kabul etmemekte direnmelerini» beyan etmişler; bu suretle örgüt mensubu öğrencilerin riayet etmeleri gereken bazı hususları bir talimat olarak bildirmişlerdir.

Mayıs 1970 ayı içerisinde bir gün sanıklar Yarullah Çalış, Ali Cevat Taşiran, Kâmil Yüksel, Sezai Yavaş, Muhterem Bahçeci, Mustafa Çakır, Mustafa Uzer, Cihat Sevim, Vural İşözen, Hv. Tğm. Saffet Alp'in Feneryolundaki evine gitmişler; Saffet Alp'in iştirakiyle yapılan toplantıda: Hava Harb Okulunda güçlenen ve kendilerince karşı - devrimci olarak nitelendirilen öğrencileri tecrit etme yolları, bu hal karşısında örgüt mensubu öğrencilerin ne yolda hareket etmeleri gerektiği konuşulup görüşülmüş; her seferinde olduğu gibi teorik eğitime de devam edilmiştir.

Yine aynı ay içerisinde bir gün aynı şahıslar Saffet Alp'in başkanlığında Feneryolundaki evde toplandıklarında Ali Cevat Taşiran: «Örgün mensuplarının bilinç seviyelerinin yükseldiğini, bundan sonra Hava Harp Okulunda sempatan durumunda bulunan öğrencileri örgüte kazandırmak için çaba sarf edileceğini, bu sebeple de örgüt mensupları arasında bir görev bölümü yapılması gerektiğini» beyan ve teklif etmiş; yapılan müzakereler neticesi bu teklif olumlu, karşılığından görev bölümü yapılması kararlaştırılmıştır.

Buna göre: Örgüt Başkanlığına Ali Cevat Taşiran, Başkan Yardımcılığına Kâmil Yüksel getirilmiş; malî işleri yönetmeğe Yarullah Çalış, denizcilerle ilişkileri yürütme görevi Ali Cevat Taşiran ve bu toplantıda bulunmayan örgüt üyesi Doğaner Seçer, Hava Harp Okulundaki sempatanlara ve diğer öğrencilere ekonomik ve felsefi konularda propaganda yapıp onları örgüte kazandırmak maksadiyle Sezai Yavaş ve Cihat Sevim görevli kılınmışlardır. Ayrıca örgüt mensubu bütün üyelerin Hava Harb Okulu içerisinde eleman

kazandırmak için faaliyet göstermeleri istenilmiştir. Saffet Alp ise, Hava Harb Okulundaki öğrenci örgütünün sivil kesimle ve diğer örgütlerle ilişkisini kendisinin yürüteceğini bildirmiştir.

Bu görev bölümünden sonra Saffet Alp tarafından örgüt üyelerine: 1-) Evinin adresini örgüt üyelerinin üzerlerinde bulundurmamaları, 2-) Kendisine sorulması gerekli görülen hususları muhtevî belgeleri üzerlerinde taşımamaları, 3-) Toplantıya katılan ve katılmıyan örgüt mensupları isim listesini üzerlerinde bulundurmamaları, 4-) Örgütsel faaliyet-te disiplinli olmaları, 5-) örgüt mensuplarının sır saklamağa riayet etmeleri, 6-) Örgüt üyelerinin muntazaman aidat vermeleri, 7-) Örgütün vereceği her türlü görevin yeterince öğrenilip yerine getirilmesi talimatını vermiştir.

Bu görev bölümü icabı muayyen işleri yürütmeğe görevli kılınan örgüt üyeleri bunları yerine getirmiş; bilâhare Denizci öğrencilerle bizzat ilişki kurma ve yürütme işi Doğaner Seçer'e malî işleri yürütme görevi ise Mustafa Çakır'a verilmiştir. Örgütün oluşumundan sonra her örgüt üyesi 20'şer lira aidat ödemiştir.

Örgüt üyeleri, yukarıda belirtilen toplantılar dışında Saffet Alp ve Mehmet Alkaya'nın evine 5-6 sefer daha giderek teorik eğitim yapmışlar ve örgütsel meseleleri konuşmuşlardır.

Ali Cevat Taşiran ve örgüte bağlı diğer kişiler, 2 nci sınıfa geçmelerinden sonra Yalova'daki kampa götürülmüşler; Temmuz 1970 ayı sonlarında buradan dönen Ali Cevat Taşiran ve Kail Yüksel Saffet Alp'in Denizci Teğmenlerle birlikte kaldıkları İstanbul Devrim Talebe Yurdu yakınındaki eve giderek kendisiyle görüşmüşlerdir.

Haziran 1970 ayı içerisinde muhtelif askerî örgütlerin birleşimi ile oluşan Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci örgütünün kurucularından olan ve kendisine daha önce oluşturulmasını sağladığı Hava Harb Okulundaki Marksist-Leninist Öğrenci Örgütünün daha da geliştirilmesi görevi verilen Saffet Alp, Hava Harb Okulu Öğrenci Örgütü Başkanı Ali Cevat Taşiran ve Yardımcısı Kâmil Yüksel'e Hava Kuvvetleri Proleter devrimci örgütü merkez komitesi üyeleri Orhan Savaşçı Mustafa Şahin ve arkadaşlarının Ankara Küçükesat Bükük Sokak Çam Apartmanındaki daireleri adresini vererek

Ankara'ya gittiklerinde kendileriyle görüşmelerini istemiştir.

Ağustos 1970 ayı başlarında Ankara'ya gelen Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel, Saffet Alp'in verdiği adrese gittiklerinde kendilerini sanıklar Orhan Savaşçı, Mustafa Şahin ve Mazhar Ataç karşılamışlar; her iki şahsın Savaşçı ve arkadaşlarına Saffet Alp tarafından gönderildiklerini bildirmeleri üzerine Orhan Savaşçı İstanbul'daki faaliyetin ne durumda olduğunu sormuş ve yakın zamanda yeni bir çalışma dönemine girileceğini bildirmiştir.

Bundan sonra Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel, Hv. Yzb. Orhan Savaşçı ve arkadaşlarının evine birkaç kere daha gitmişler; bir sefer gidişlerinde ise evde bunlardan başka Hv. Ütgm. Yılmaz Salih Veyisoğlu, Sarp Kuray, Mahir Cayan ve Yusuf Küpeli'nin bulunduklarını görmüşler; o gün özellikle Orhan Savaşçı ve Sarp Kuray arasında Yakacık'ta yapılan ikiyüzelli kişilik toplantı eleştirilmiş, diğerleri de bu eleştirmeye katılmıştır.

" Orhan Savaşçı, Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel'e izinlerinin bitmesinden önce İstanbua'a dönmelerini, bilâhare Mazhar Ataç ile Mustafa Şahin'in İstanbul'a gönderileceklerini ve kendileriyle temas kuracaklarını söylemesi üzerine İstanbul'a gelerek Saffet Alp'i Üsküdar'da kaldığı evde bulmuşlar; ona ve orada bulunan Mehmet Alkaya'ya Orhan Savaşçı ile yaptıkları konuşmaları, birkaç gün sonra Mustafa Şahin ve Mazhar Ataç'ın İstanbul'a geleceklerini bildirdikten sonra Saffet Alp'in Fatih'te kiraladığı eve gitmişlerdir. Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel, Saffet Alp ile bu evde Ankara'dan gelecekleri beklemişler; Ankara'da iken Saffet Alp'in yazdığı mektupla bu evin adresi Kâmil Yüksel'e bildirildiğinden ve bu adres Orhan Savaşçı'ya verildiğinden Hv. Ütgm. Mustafa Şahin ve Hv. Ütgm. Mazhar Ataç doğruca bu eve gelmişlerdir.

Mustafa Şahin, Mazhar Ataç, Saffet Alp, Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel genel olarak örgütlenme ve örgütsel faaliyetle ilgili konuşmalar yapmışlar; Mazhar Ataç, Ali Cevat Taşiran ve Kâmil Yüksel'den bahisle onların da devrimci mücadele verdiklerini örgütsel konular hakkında onlara da bilgi verilmesi gerektiğini belirtmiştir. Bunun üzerine Mustafa Şahin ve Mazhar Ataç yaptıkları konuşmada: Mensubu oldukları Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci örgütü

Ankara Grubu sorumlusunun Hv. Yzb. Orhan Savaşçı, Merzi-
fon Grubu Sorumlusunun Hv. Tğm. Kemal Berişler, Afyon
Grubu Sorumlusunun Hv. Tğm. Mehmet Alkaya, İstanbul
Grubu Sorumlusunun ise Saffet Alp oldukları; Hava Harp
Okulu öğrenci örgütünün Saffet Alp'e bağlı olarak faaliyet
göstereceğini beyanla örgüt hakkında daha geniş bilgi ver-
mişlerdir.

Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütü Merkez Ko-
mitesi üyelerinden Mustafa Şahin ile Mazhar Ataç, Ali Ce-
vat Taşırın ve Kâmil Yüksel'e İstanbul ile ilgili eylem ça-
lışmalarında Saffet Alp'ten direktif alacaklarını, denizci-
lerle hiçbir şekilde ilişki kurmamalarını, bu işle Örgüt Mer-
kez Komitesinin ilgileneceğini, Hava Harp Okulu Öğrenci
Örgütünde teorik eğitim çalışmalarına devam edilmesini is-
temişlerdir.

Ağustos 1970 sonunda okula dönen Ali Cevat Taşırın ve
Kâmil Yüksel daha önce olduğu gibi yasaklanmış kitapları sağ-
lıyarak örgüt üyesi arkadaşlarına vermiş ve teorik eğitime
devam edilmiştir.

Sanık Naki Tolunay, 1969 yılında Hava Lisesi 2 nci sı-
nıfında iken aynı Okul 3 ncü sınıfında bulunan Marksist-Le-
ninist bilinç seviyesinin yüksek olduğunu öğrendiği Ali
Cevat Taşırın ile tanışmıştır. Daha sonraki zamanda ilerli-
yen dostluk neticesinde Ali Cevat Taşırın Naki Tolunay'a
okuması ve güvendiği arkadaşlarına okutması isteği ile
Marksist-Leninist kitaplar vermeğe; anlamadığı konuları
ona izah etmeğe başlamıştır. Ali Cevat Taşırın 1969 Eylül'-
ünde Hava Harp Okuluna giderken Marksist-Leninist fel-
sefeyle ilgili temel kitaplardan 5-6 adedini Naki Tolunay'a
bırakmıştır.

Naki Tolunay, 1970 yılında Hava Lisesi üçüncü sınıfın-
da iken Okul bilgi yarışması ekibinde Nurettin Kayışkan,
Ersen Akar, Şahin Tezer, Mustafa Öztürk ve Nevzat Duru
ile birlikte görev almış; bu ekip kütüphanedeki çalışma sı-
rasında Naki Tolunay'da bulunan Marksist-Leninist felse-
feyle ilgili kitapları daha serbest bir şekilde okuma ve teo-
rik eğitim yapma imkânlarına sahip olmuştur.

Bir gün bu kütüphaneye gelen sanıklar Hv. Tğm. Fah-
rettin Özkanoğlu ve Hv. Tğm. Cengiz Solak, Naki Tolunay
ve arkadaşları ile tanışarak muhtelif meseleler hakkında
kendilerine sorular tevcih etmişler; ayrıca Cengiz Solak,

Naki Tolunay'dan Ali Cevat Taşıran tarafından kendisine bırakılan kitapları sanık Hv. Tğm. Nevzat Yücel'e vermesini, okumaları için başka kitaplar sağlayabileceklerini söylemiştir. Naki Tolunay bu kitapları Hava Lisan Okuluna götürdüğünde Tğm. Nevzat Yücel ve Saffet Alp ile tanışmıştır. Bu tanışma üzerine, Saffet Alp ve Nevzat Yücel'in Naki Tolunay'a sol akımdaki gelişmelerden bahsederek bu konuya ilgi duyan arkadaşları olup olmadığını, hangi kitapları okuduklarını sorması üzerine oda bir arkadaş grubu bulunduğunu, onlarla Marksist-Leninist teori ile ilgili kitaplar okuduklarını bildirmiştir. Naki Tolunay'ın bundan sonra Saffet Alp ve Nevzat Yücel ile ilişkisi devam etmiştir.

Naki Tolunay lise 3 ncü sınıfta Erşan Akar, Mustafa Öztürk, Şahin Tezer, Nurettin Kayışkan, Nevzat Duru, Oğuz Şengöz, Yıldırım Bozdemir ve İrfan Mamaç'tan müteşekkil Marksist-Leninist felsefeye yönelik bir grup oluşturmuştur.

Naki Tolunay ve arkadaşları Hava Lisesinden mezun olduktan sonra diploma töreni için bekledikleri günlerde o yıl Hava Harp Okulundan mezun olan Hv. Tğm. Kâmil Aslantürkkoğlu Okula gelerek Naki Tolunay'a Ali Cevat Taşıran'ın yanından geldiğini, Hava Harp Okulunda bir-örgüt kurmuş olduklarını, bunun Marksist-Leninist bir örgüt olduğunu, örgütte Hv. Tğm. Mustafa Karabulut, Hv. Tğm. İlhan Çırak, Hv. Tğm. Unsal Gündoğan, Ali Cevat Taşıran, Kâmil Yüksel ve kendisinin bulunduğunu söyleyerek Hava Harp Okuluna gittiklerinde Ali Cevat Taşıran ile ilişki sağladıktan sonra bu örgüte katılmalarını bildirmiştir.

Naki Tolunay ve grubuna dahil arkadaşları, Eylül 1970 sonlarında Hava Harp Okuluna geldiklerinde Ali Cevat Taşıran ile temas sağlanmış; adı geçen, Naki Tolunay ve arkadaşlarına oluşturdukları örgütün amaç ve mahiyetini, merkezi Ankara'da olan Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütüne bağlı olarak çalıştıklarını; bu örgütün İstanbul sorumlusu olan Hv. Tğm. Saffet Alp'in direktifleri ile örgütsel faaliyetin yürütüldüğünü ve onun evinde teorik eğitime devam edildiğini anlatmış; kendilerinin de bu örgüte katılmalarını teklif etmesi üzerine, Naki Tolunay ve arkadaşları bu isteği olumlu karşılayarak bahis konusu örgüte girmişlerdir.

Bu suretle Hava Harp Okulu Marksist-Leninist öğren-ci örgütü: Sanıklar Ali Cevat Taşıran, Kâmil Yüksel, Seza

Yavaş, Mustafa Çakır, Cihat Sevim, Muhterem Bahçeci, Vural İşözen, Serhat Girgin, Mustafa Uzer, Yarullah Çalı, Doğaner Seçer, Cafer Çullu, Çetin Tunç, Mustafa Kemal Özkan, Nazım Ağmaz, Nadir Yavuz, Naki Tolunay, Ersen Akar, Şahin Tezer, Nurettin Kayışkan, Nevzat Duru, Oğuz Şengöz, Yıldırım Bozdemir ve İrfan Mamaç'tan müteşekkil olarak örgütsel faaliyete devam etmişlerdir.

Bu toplantıda ayrıca yirmi lira olan aidatın elli liraya çıkarılması, örgüt için bir ev kiralanması da kararlaştırılmış; örgüt üyelerince verilen aidatlar Birinci Taburdan Nevzat Duru, İkinci Taburdan Kâmil Yüksel tarafından toplanmıştır.

1970 yılı sonlarında Kâmil Yüksel tarafından örgüt için aylık kirası 250 liraya Aksaray'da bir ev tutulmuş; bu evin kirası toplanan aidatlardan ödenmiş; arta kalan para kitap alınması ve diğer örgütsel faaliyetler için Saffet Alp'e teslim edilmiştir. Adı geçenin bu para ile aldığı kitaplardan bir kısmı »vinde öğrenci örgütü mensuplarına yaptırılan teorik eğitimde kullanılmış; bir kısmı ise Ali Cevat Taşıran ve Kâmil Yüksel'e verilip, bunlar tarafından okula götürülerek örgüt üyelerine tevdi kılınmıştır.

Naki Tolunay ve grubunun örgüte katılmaları, Saffet Alp'in kısa fasıllarla ev değiştirmesi neticesi bir süre teorik eğitimlerin yapılması ve örgütsel diğer meselelerin görüşülmesi mümkün olamamıştır.

Naki Tolunay ve arkadaşlarının katılması ile daha da güçlenen örgütün teorik eğitime devamını gerekli gören Saffet Alp durumu örgüt başkanı Ali Cevat Taşıran'a bildirmiş; bundan sonra örgüt üyeleri tatil günlerinde resmî elbiselerini Aksaray'da örgüt adına kiralanan evde değiştirdikten sonra dikkati çekmemek amacıyla ikişer üçerli gruplar halinde Saffet Alp'in evine gelmişler; burada örgütsel muhtelif meseleleri görüşerek teorik eğitim yapmışlardır.

Ocak 1971 ayı başlarında bir gün Saffet Alp'in evinde ve onun nezaretinde, Hv. Tğm. Mehmet Alkaya ve Hv. Tğm. Nevzat Yücel'de olduğu halde sanıklar Ali Cevat Taşıran, Kâmil Yüksel, Mustafa Çakır, Sezai Yavaş, Serhat Girgin, Doğaner Seçer, Vural İşözen, Muhterem Bahçeci, Mustafa Uzer, Nurettin Kayışkan, Şahin Tezer, Oğuz Şengöz, Naki Tolunay, Nevzat Duru, Yıldırım Bozdemir, Mustafa Öztürk, Cihat Sevim, İrfan Mamaç toplanmışlar; söz

alan Saffet Alp Hava Harp Okulundaki örgüt mensuplarının iyi çalışmadıklarını, bilinç seviyelerini yükseltmek için teorik eğitime devam etmelerini söylemiş; Mehmet Alkaya finans kapital konusunda, Nevzat Yücel'de başka bir konuda konuşarak açıklamalar yapmışlardır. Saffet Alp'in evi duvarındaki yazılarda Partiye girme şartları bölümünde: 1 - Örgüte aidat vermek, 2 - Partinin kurallarına uymak, 3 - Partinin vereceği görevleri yerine getirmek, 4 - Disiplinli olmak; Partiden çıkarılma şartları bölümünde ise: 1-Parti kararlarına uymamak, 2 - Kariyerist olmak, 3 - Partinin vermiş olduğu görevleri yapmamak şeklinde belirtilmiş; örgüt üyelerinin bu şartları her an görebilmeleri bu suretle sağlanmıştır. Ayrıca evin duvarlarına Marx-Lenin-Mao-Che Guevera gibi Komünist ustaların resimlerinin asılı bulunduğu görülmüştür.

Saffet Alp ve eşinin İstanbul'da bulunmadığı Ocak 1971 ayı içerisinde bir tatil günü sanıklar Hv. Tğm. Nevzat Yücel, öğrenci sanıklar Muhterem Bahçeci, Ali Cevat Taşır, Mustafa Çakır, Naki Tolunay, Nevzat Duru, İrfan Mamaç, Sezai Yavaş, Nurettin Kayışkan, Mustafa Öztürk, Kâmil Yüksel, Doğaner Seçer, Oğuz Şengöz, Şahin Tezer, Ersen Akar, Vural İşözen, Yıldırım Bozdemir, Mustafa Üzer, Cihat Sevim, Serhat Gkgin, Saffet Alp'in evinde toplanarak, daha önce kararlaştırıldığı üzere Serhat Girgin ikili anlaşmalar, Mustafa Çakır, Diyalektik, Yıldırım Bozdemir Oportünizm, Cihat Sevim İlkel Kominal toplum konusunda konuşmalar yapmışlar; Nevzat Yücel ise getirdiği Mahir Cayan, Yusuf Küpeli, Münir Ramazan Aktolga ve Ertuğrul Kürkçü tarafından hazırlanan ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi - Cephesinin stratejisini belirleyen (Aydınlık Sosyalist Dergiye Açık Mektup) adlı broşürü okuyup Mahir Cayan grubunun fikirlerini benimsediklerini beyanla, Millî Demokratik Devrim Stratejisini şehirlerde silâhlı eylemler konulması, daha sonra kırlarda savaş verilmesi, düzenli orduya geçildikten sonra kırlardan şehirlere doğru bir rota izlenerek şehirlerin kuşatılması, daha sonra da sosyalist devrim aşamasına geçileceğini; devrimde temel gücün köylü, önder gücün ise işçi sınıfı, bunun önderliğinin ise ideolojik olduğunu izah etmiştir. Toplantının bitiminde Nevzat Yücel tarafından örgüt üyelerine bu broşürden dağıtılmıştır.

Şubat 1971 sömestr tatiline giderlerken Cihat Sevim ve

Sezai Yavaş'a Ali Cevat Taşıran tarafından sanıklar Hv. Tğm. Hasan özgen ve Hv. Tğm. Şükrü Sütüoğlu'nun adresleri verilerek bu iki şahsın devrimci kişiler olduğu, bilinç seviyelerinin yüksek bulunduğu bildirilip görüşmeleri istenilmiştir. Sanıklar Cihat Sevim ve Sezai Yavaş Eskişehir'e geldikten kısa bir süre sonra, Şükrü Sütüoğlu'nun evine giderek bu şahısla ve ayrı evde bulunan Hakkı Gümüştaş ve iki Hava Teğmeni ile tanışıp Türkiye'deki Mark-sist-Leninist fraksiyonların durumunu eleştirmişlerdir. Bir seferinde de her iki şahıs, sanık Hv. Tğm. Hasan Özgen'in evine giderek kendisiyle tanışıp aynı konuları konuşmuşlardır.

12 Mart muhtırasını takip eden ilk günlerde Muhterem Bahçeçeci, Mustafa Çakır, Naki Tolunay, Nevzat Duru, İrfan Mamaç, Sezai Yavaş, Nurettin Kayışkan, Ali Cevat Taşıran, Mustafa öztürk, Kâmil Yüksel, Doğaner Seçer, Oğuz Şengöz, Şahin Tezer, Ersen Akar, Vural İşözen, Yıldırım Bozdemir, Mustafa Uzer, Cihat Sevim ve Serhat Girgin, Saffet Alp'in Fındıkzade'deki evinde ve onun nezaretinde toplanarak Marksist-Leninist felsefe ve örgütsel meselelerle ilgili konuları ele almışlar; Saffet Alp yaptığı konuşmada: Okulda açık vermemelerini, okudukları yasak yayınları yakalatmamalarını, okulda arama yapılmadan önce bir arkadaşı vasıtasıyla durumun kendilerine bildirileceğini, ona göre tedbir alarak kitapları saklamalarını, bundan sonra örgüte mensup öğrencilerin hepsinin evine gelmemesini, gizlilik kurallarına riayet edilmesi bakımından aralarında beş kişilik bir merkez yürütme kurulu seçilmesini, bu kurulda görev alacak öğrencilerin evine gelerek kendisi ile temas sağlamalarını istemiştir.

Hava Harp Okulu Öğrenci Örgütü mensuplarının örgütsel meseleleri görüşmek, teorik eğitim yapmak üzere, Saffet Alp'in evine gidişleri yukarıda belirtilenlerle kalmamış; bunların haricinde bir çok kerre aynı amaca bağlı olarak bu eve gidilmiştir. Saffet Alp'in evine gelen sanık Hv. Tğm. Hulki İğdırlı'de bu toplantılardan birine katılmıştır.

Saffet Alp'in talimatı veçhile hareket eden örgüt üyeleri Cihat Sevim Serhat Girgin, Mustafa Öztürk, Doğaner Seçer, Mustafa Uzer, Nurettin Kayışkan, Sezai Yavaş Kâmil Yüksel, Şahin Tezer, Oğuz Şengöz, Nevzat Duru, Yıl-

dirim Bozdemir, Mustafa Çakır, Naki Tolunay, Vural İşözen, İrfan Mamaç ve Ersen Akar aynı ay içerisinde bir tatil günü örgüt adına Aksaray'da kiralanan evde toplandıklarında Naki Tolunay 12 Mart muhtırasını eleştiren bir konuşma yapmış! bilâhare yapılan seçim sonucunda: **Naki Tolunay, Nevzat Duru, Kâmil Yüksel, Mustafa Çakır, Sezai Yavaş örgüt Merkez Yürütme Kuruluna seçilmiştir.** Ayrıca yapılan görev bölümüne göre: Naki Tolunay ve Nevzat Duru'nun Birinci Taburdaki; Kâmil Yüksel, Mustafa Çakır ve Sezai Yavaş'ın ise ikinci Taburdaki örgütsel faaliyetleri yürütmeleri; bundan böyle Saffet Alp ile örgüt Merkez Yürütme Kurulu üyelerinin teması sağlanması kararlaştırılmıştır.

Saffet Alp'in evinde toplanılamaması ve teorik eğitime devam edilememesi ve örgütle ilgili meselelerin topluca konuşulamaması karşısında örgüt üyeleri bu kez de müsait buldukları Yenikapı'daki Darvakit, Yakamoz gibi gazinolarda Ali Cevat Taşiran, Kâmil Yüksel, Sezai Yavaş, Vural İşözen, Cihat Sevim, Cafer Çullu, Çetin Tunç, Mustafa Üzer, Muhterem Bahçeci, Mustafa Çakır, Serhat Girgin, Doğaner Seçer, Nazım Ağmaz, Naki Tolunay, Mustafa Öztürk, Nurettin Kayışkan, İrfan Mamaç, Nevzat Duru, Oğuz Şengöz, Erşan Akar ve diğer örgüt üyeleri müteaddit kereler toplanarak teorik eğitim yapıp, örgütsel meseleleri görüşmüşlerdir. Bu toplantılardan birinde Darvakit Gazinosuna gelen Hv. Tğm. Hulki İğdirli örgüt üyeleri ile buluşarak Türkiye de sol akımın eleştirisini yapmıştır.

Merkez Yürütme Kurulu seçiminden sonra, Mart 1971 ayı içerisinde bir tatil günü Saffet Alp'in evine giden Naki Tolunay, Nevzat Duru, Kâmil Yüksel, Mustafa Çakır ve Sezai Yavaş evde bulunan Hv. Yzb. İlyas Aydın'a Saffet Alp tarafından tanıştırılmıştır. İlyas Aydın toplantıda Hava Harp Okulu örgütü Merkez Yürütme Kurulu üyelerine Hava Harp Okulunda örgütsel faaliyeti ne şekilde yürütecekleri hakkında gerekli açıklamada bulunduktan sonra söz alan Saffet Alp, bundan böyle Hava Harp Okulunda İlyas Aydın ile ilişkiyi Mustafa Çakır'ın yürüteceğini, örgütsel yönden önemli hususların Mustafa Çakır tarafından İlyas Aydın'a bildirileceğini, örgütle ilgili önemli bir durum doğduğunda İlyas Aydın'ın Mustafa Çakır'a haber vereceğini, diğer örgüt üyelerine Hava Harp Okulunda görevli olması

nedeniyle İlyas Aydın'dan bahsedilmeyeceğini talimat şeklinde bildirmiştir.

17 Mayıs 1971 tarihinde İsrail Devleti İstanbul Başkonsolosu Ephraim Elrom'un kaçırılması ve aynı gün Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesi bildirilerinin dağıtılmasından birkaç gün sonra Hava Harp Okulu Marksist-Leninist öğrenci Örgütü Merkez Yürütme Kurulu üyeleri Naki Tolunay, Nevzat Duru, Sezai Yavaş, Kâmil Yüksel ve Mustafa Çakır ile fiilen örgüt başkanlığı devam eden Ali Cevat Taşır, Saffet Alp'in Fındıkzade'deki evine gitmişler; Saffet Alp «Bundan sonra evime sık sık gelmeyin, Yzb. İlyas Aydın ile haber gönderdiğim zamanlarda gelin. İleride büyük olaylar çıkabilir. Bizim durumumuz kritikleşebilir» şeklinde konuştuktan sonra Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesince dağıtılan bildirileri izahla Hava Harp Okulu öğrenci örgütündeki kişilerin de bu Parti-Cephe içerisinde olduklarını, Türkiye Halk Kurtuluş Cephesinin, Partinin savaşçı örgütü olduğunu anlatmıştır. Toplantıda bulunan örgüt yürütücülerince bu hususlar bilâhare diğer örgüt üyelerine duyurulmuştur.

Saffet Alp'in, Başkonsolosun öldürülmesinden sonra firar etmesi; örgüt yürütücülerinden Ali Cevat Taşır ve Kâmil Yüksel'in Haziran 1971 ayı içerisinde Hava Harp Okulundan ilişkilerinin kesilmesi, Türkiye Halk Kurtuluş Partisi asker kesimi yürütücüleri ile irtibat sağlanamaması nedenleriyle bu ilişkiyi Hv. Tğm. Hulki İğdirli'nin temin edeceği düşünülmüş; Mustafa Çakır kendisiyle görüşmek üzere İstanbul - Tuzla Piyade okuluna gönderilmiş; ancak bu şahsı bularak görüşmek mümkün olmamıştır.

Naki Tolunay ve Nevzat Duru 2nci sınıfa geçip Yaloca'daki kampa gittiklerinde sola yönelik niteliğini bildikleri sınıf arkadaşları Selçuk Ant ile daha yakından ilgilenmeye başlamışlar; adı geçenler tarafından kendisine Hava Harp Okulunda oluşturdukları Marksist-Leninist Öğrenci Örgütü'nün Silâhlı Kuvvetler içerisinde bir örgüte bağlı olduğunu, örgütün amaç ve mahiyetini anlattıktan sonra örgüte katılması teklifinde bulunmuşlar; bunu olumlu karşılayan Selçuk Ant, örgüte girmeye kabul etmiştir.

Hava Harp Okulu öğrenci örgütü Merkez Yürütme Kurulu üyelerince Ankara'daki örgütün üst kademesi ile ilişki kurma yolunda çaba sarf edilmeğe başlanmış; bunu

sağlamak yönünden durum mektupla Kâmil Yüksel'e bildirilerek Ankara'da örgüt üst kademesiyle görüştükten sonra İstanbul'a gelmesi istenilmiştir. Ağustos 1971 ayı içerisinde İstanbul'a gelen Kâmil Yüksel'in Hava Harp Okulu Örgütü Merkez Komitesi üyelerinin Ankara'ya çağrıldığını bildirmesi üzerine; Kâmil Yüksel'in okuldan ayrılmasından sonra da bu göreve devam eden Naki Tolunay, Nevzat Duru, Mustafa Çakır ve Sezai Yavaş toplanarak meseleyi görüşüp Naki Tolunay ve Nevzat Duru'nun Ankara'ya giderek Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Askerî kesim Merkez Komitesi ile temasa geçmeleri kararlaştırılmıştır. Naki Tolunay ve Nevzat Duru Ankara'ya geldiklerinde doğruca Kâmil Yüksel'in evine giderek gönderilecek yetkili beklenilmiş; aynı gün örgüt yetkililerince gönderilen Mehmet Sefa Sınmaz yanında bir bavul dolusu Marksist-Leninist eserlerle bu eve gelerek kendisi ile tanışılmış ve örgütle ilgili bazı meseleler görüşülmüştür. Getirilen kitaplardan bir kısmını Yıldırım Bozdemir, Oğuz Şengöz, Ersen Akar ve İrfan Marmaç'a vermek üzere alan Nevzat Duru, Kâmil Yüksel'in evinden ayrılarak İzmir'e gitmiştir. Naki Tolunay da Polatlı'da bulunan örgüt üyesi Selçuk Ant'a giderek onunla bir süre teorik eğitim yaptıktan sonra tekrar Ankara'ya dönmüş; Kâmil Yüksel'in evinde temasa sağlayacağı örgüt temsilcilerini beklemiştir. Bilâhare bu eve gelen Mehmet Alkaya, Mazhar Ataç ile Kâmil Yüksel'in de katıldığı toplantıda Türkiye Halk Kurtuluş Parti-Cephesinin şimdiye kadar yürüttüğü eylemler görüşülmüş; Hava Harp Okulu Öğrenci Örgütünün çalışması hakkında gerekli bilgiler verildikten sonra, bundan böyle örgütsel faaliyetin nasıl ve ne şekilde yürütüleceği konuşulmuştur. Bu müzakereler sonucunda Mehmet Alkaya tarafından Hava Harp Okulu Öğrenci Örgütü faaliyetlerinin disiplinli ve gizlilik içerisinde yürütülmesi bakımından Merkez Yürütme Kurulu yetki ve görevlerinin Naki Tolunay'ca yürütülmesi, bu işlerin tedvirinde kendisine iki yardımcı seçmesi talimatı verilmiş; ayrıca Saffet Alp'in yerine Hava Harp Okulu Örgütü ile ilişkiyi devam ettirecek Hv. P. Tğm. İsmail Samur'un Afyon'dan İstanbul Hava Harp Okuluna tâyin edildiğini, bu şahsın kendileriyle ilişki kuracağını beyan etmiştir.

Aksaray'da örgüt adına tutulan ev Saffet Alp'in firarından sonra boşaltıldığından, tatil dönüşünde örgüt top-

lantılarının yürütülebileceği bir ev bulmak zorunluğu doğmuş; Ekim 1971 ayı içerisinde örgüt üyesi İrfan Mamaç'ın akrabası sanık Tevfik Mamaç'ın oturduğu Tepebaşı Balyoz Sokak No: 26'daki evin kirasına iştirak suretiyle faydalanılması düşünülmüştür. Hava Harp Okulu Öğrenci Örgütünden ve faaliyetlerinden haberi bulunmayan Tevfik Mamaç, amcasının oğlu örgüt üyesi İrfan Mamaç tarafından ikna edilmiş, ayda örgüt parasından 150 lira verilmek suretiyle bu evden istifade edilmiştir.

Aynı ay içerisinde bir gün daha önce Naki Tolunay ile irtibat kuran İsmail Samur'un da katılacağı bir toplantı kararlaştırıldığından İrfan Mamaç bu eve gönderilerek Tevfik Mamaç'ın bir bahane ile evden ayrılması temin edilmiştir. Aynı gün bu eve gelen Hv. Tğm. İsmail Samur, Naki Tolunay ve Nevzat Duru arasında yapılan toplantıda Hava Harp Okulu öğrenci örgütü hakkında İsmail Samur'a gerekli bilgiler verilmiş; örgütün faaliyetlerini yürütebilmesi için bir eve ihtiyaçları olduğu bildirilmiş; Samur'da bundan sonra örgüt başkanı Nak Tolunay'ın kendisiyle teması devam ettireceğini söylemiştir.

Naki Tolunay, Nevzat Duru, Cihat Sevim, Oğuz Şengöz müteakiben aynı evde toplandıklarında, Ankara'dan verilen talimata göre hareket eden Naki Tolunay örgüt başkanının kendisi olduğunu, yardımcılığına Birinci Taburdan Oğuz Şengöz ve ikinci Taburdan Cihat Sevim'i tayin ettiğini bildirdikten sonra Nevzat Duru'nun örgütün genişlemesi için hücre çalışmasını yürütmesi talimatını vermiştir.

Örgüt yürütücülerince okula yeni gelen birinci sınıf öğrencileri ile ilişki kurulması, bunların örgüte alınması veya sempatizan olarak kazanılması düşünüldüğünden, öncelikle kendileriyle aynı sınıfta iken kalan ve bu sebeple birinci sınıfta okuyan sanık Ahmet Temel'in örgüte alınması kararlaştırılmıştır. Naki Tolunay, Ahmet Temel'i bilinçlendirmek için kendisine sol kitaplar vermiş ve Marksist-Leninist teori yönünden gerekli izahlarda bulunmuş ve bu cümleden olarak Türkiye'nin fakir bir ülke olduğunu, işçi ve köylü sınıfının bilinçlendirilmesi ve ondan sonra işçi ve köylü sınıfının iktidara gelmesinin şart olduğunu ifade etmiştir. Bilâhare Naki Tolunay okulda Marksist-Leninist bir örgüt kurduklarını, faaliyette bulunduklarını beyanla Ahmet Temel'den de bu örgüte girmesini istemiştir. Teklifi

müspet karşılayan Ahmet Temel, Kasım 1971 ayında örgüte girerek her ay 20 lira aidat vermeğe başlamıştır. Naki Tolunay, Ahmet Temel'den birinci sınıfa gelen öğrencilerle yakın ilişki kurmasını ve örgüte kazandırmak için çaba sarfetmesini istemiştir. Ahmet Temel'in yakın ilişki kurduğu Ferhat Narlı, Naki Tolunay ve arkadaşlarına tanıştırılmış; bilâhare örgütün amaç ve mahiyeti izah olunan sanık Ferhat Narlı'da örgüte katılarak aidat ödemiştir. Ferhat Narlı'da örgütsel faaliyetlerin yürütülmesi sırasında İsmail Samur ile tanışmış ve ilişki içerisinde bulunmuştur.

Hava Harp Okulundan ayrılmasından sonra'da Türkiye Halk Kurtuluş Partisi asker kesimi ile ilişkiyi devam ettirdiği daha yukarıda belirtilen Kâmil Yüksel, 29 Kasım 1971 günü evlerine gelen Hv. Tğm. Mazhar Ataç tarafından verilen örgütle ilgili bir mektubu, İstanbul-Kadıköy Huzur Otelinde kalmakta olan Askerî Kesim Merkez komitesi üyesi Orhan Savaşçı'ya getirmiş; Orhan Savaşçı, mektubu okuduktan sonra Ankara'dan 30 Kasım 1971 günü gecesi bir araba geleceğini ve Kartal sapağına yakın benzinci önünde bekliyeceğini, araçta bulunan şahıslarla «Kerim» koduyla anlaşma yapılacağını, mezkûr mahalle gidip gelecek şahıslarla buluşmayı sağlamasını ve onlara «İşler aksadı yarın bu saatte burada bekleyin» şeklinde haber vermesini söylemiştir. Verilen talimat icabı mezkûr mahalle giden Kâmil Yüksel belirtilen araç gelmediği için temas sağlayamamış ve neticeyi Orhan Savaşçı'ya bildirmiş; Orhan Savaşçı'nın gönderdiği bir bavulu Ankara'ya götürerek evine gelen Hv. Utğm. Mustafa Şahin'e tevdi edip, görüşmeleri hakkındaki bilgi vermiştir.

İstanbul grubu sorumlusu Hv. Yzb. Haldun Yeşil ile Naki Tolunay ve arkadaşlarının istemi üzerine örgüt üyesi İsmail Samur tarafından Fındıkzade'de tutulup örgüt irtibatçıl arının kalmasında, aranılan örgüt üyesi Ulaş Bardakçı, Cengiz özateş ve Şerafettin Serdar'ın saklanması örgüte ait dinamit bombalarının muhafazasında, örgütle ilgili bildirilerin teksir edilmesinde, ayrıca eylem timleri toplanmasının yapılmasında faydalanılan eve Naki Tolunay'da bir çok kerre gelerek örgütün durumunu ve örgütsel faaliyetleri İsmail Samur ile görüşmüş ve kendisinden gerekli talimatları almıştır. Ayrıca bu eve gelişinde Cemal takma adlı Seyfi Akman ile de tanışmıştır. İsmail Samur bu süre içe-

insinde örgüt hizmetlerinde kullanılmak üzere 15 kadar Marksist-Leninist teori ile ilgili kitabı Naki Tolunay'ın bilgisi tahtında Nevzat Duru'ya teslim etmiş; bunlar bilâhare Nevzat Duru'nun götürdüğü Tepebaşındaki evde ele geçirilmiştir.

Naki Tolunay örgüt parasından 1100 lirayı tutuklanan Doğaner Seçer'e, 150 lirayı tutuklanan Ali Cevat Taşiran'a göndermiş; ayrıca Kâmil Yüksel'in bir mağazaya borcu olan 200 lirayı da yine örgüt parasından ödemiştir.

Hv. Tğm. İsmail Samur, evinin güvenlik kuvvetlerince basılmasından sonra firarda iken Naki Tolunay'dan para istemiş; adı geçene örgüt parasından ikiyüzelli lira gönderilmiştir.

İsmail Samur'un yakalanmasından sonra kendi durumunda açıklığa kavuşacağını ve tutuklanacağını düşünen Naki Tolunay, örgüt üyelerinden Cihat Sevim, Sezai Yavaş, Mustafa Çakır, Oğuz Şengöz ve Nevzat Duru ile konuşarak yakında yakalanmasının muhtemel bulunduğunu beyanla örgütsel faaliyetin kendilerince yürütülmesini istemiştir.

Naki Tolunay'ın, 8 Nisan 1972 günü nezarete alınmasından sonra Nevzat Duru ve Cihat Sevim Merkez Yürütme Kurulu görev ve yetkilerini yükümlenmişler; Oğuz Şengöz Birinci Taburda, Sezai Yavaş ise ikinci Taburda örgütsel faaliyeti yürütmeğe görevlendirilmişlerdir.

Naki Tolunay'dan sonra diğer örgüt üyelerinin de fasılalarla yakalanması sonucu Tefvik Mamaç'ın bunlarla ev yönünden ilişkisi tesbit edilmiş, bilâhare yakalandığında evinde taşınması ve bulundurulması memnu olan bir bıçak ile Hava Harp Okulu Marksist-Leninist öğrenci örgütüne ait yasak yayınlar ele geçirilmiştir.

Mahir Cayan - Ertan Sarıhan - Cihan Alptekin -
Ömer Ayra - Saffet Alp - Sinan Kızım Özişoğlu -
Hüdaî Arıkan - Ahmet Atasoy - Sebahattin Kurt -
Nihat Yılmaz.

ON'LAR TÜRKİYE HALKININ
BAĞIMSIZLIK - DEMOKRASI ve SOSYALİZM
MÜCADELESİNDE YAŞIYORLAR ve
YAŞAYACAKLAR.....

"Birleşik devrimci savaşın henüz kitlelerin aktif desteğini almadığı savaşın oligarşi ile halkın devrimci öncüleri arasında geliştiği bu ortamda, partimizin örgütsel ilkesi politik ve askeri liderliğin birliği ilkesidir. Örgüt seması da yeni sömürgecilik döneminin bolşevik şemasıdır."

...."Bu iki arkadaş ortak görüşlerimiz olan ve bir ölçüde hareketimizin ideolojik, teorik temellerini oluşturan bütün eski yazıları Parti ve Cephe bildirilerini, Kurtuluş'ta tesbit edilen çizgiyi ve de yazıp da bastırılmayan konuşmalarımız v.s. 'yi tümünden reddetmektedirler.

Peki, o dönemde sizler bu görüşleri solda savunmuyor muydunuz? Sorusuna verdikleri cevap oldukça ilginç:

"Evet savunuyorduk, biz de böyle düşünüyorduk, ancak o zaman biz marksizmi iyi bilmiyorduk. Mahir'in söylediklerini doğru olarak kabul ediyorduk. Oysa bu altı ay içinde okuduk, öğrendik..."

"...Bilebildiğimiz kadarıyla bu arkadaşlar, marksizm'den habersiz kişiler değil, tam tersine bu konuda toplantılarda vs. lerde sözeülük yapan çeşitli fraksiyonların yanlışçizgide olduğunu, sosyalizmin ustalarının eserlerinden alıntılarla söyleyen ve de aylarca birlikte devrim anlayışı, çalışma tarzı, örgüt anlayışı, Türkiye'nin şartları gibi konularda konuşup hemfikir olduğumuz kişilerdi."

MAHİR ÇAYAN